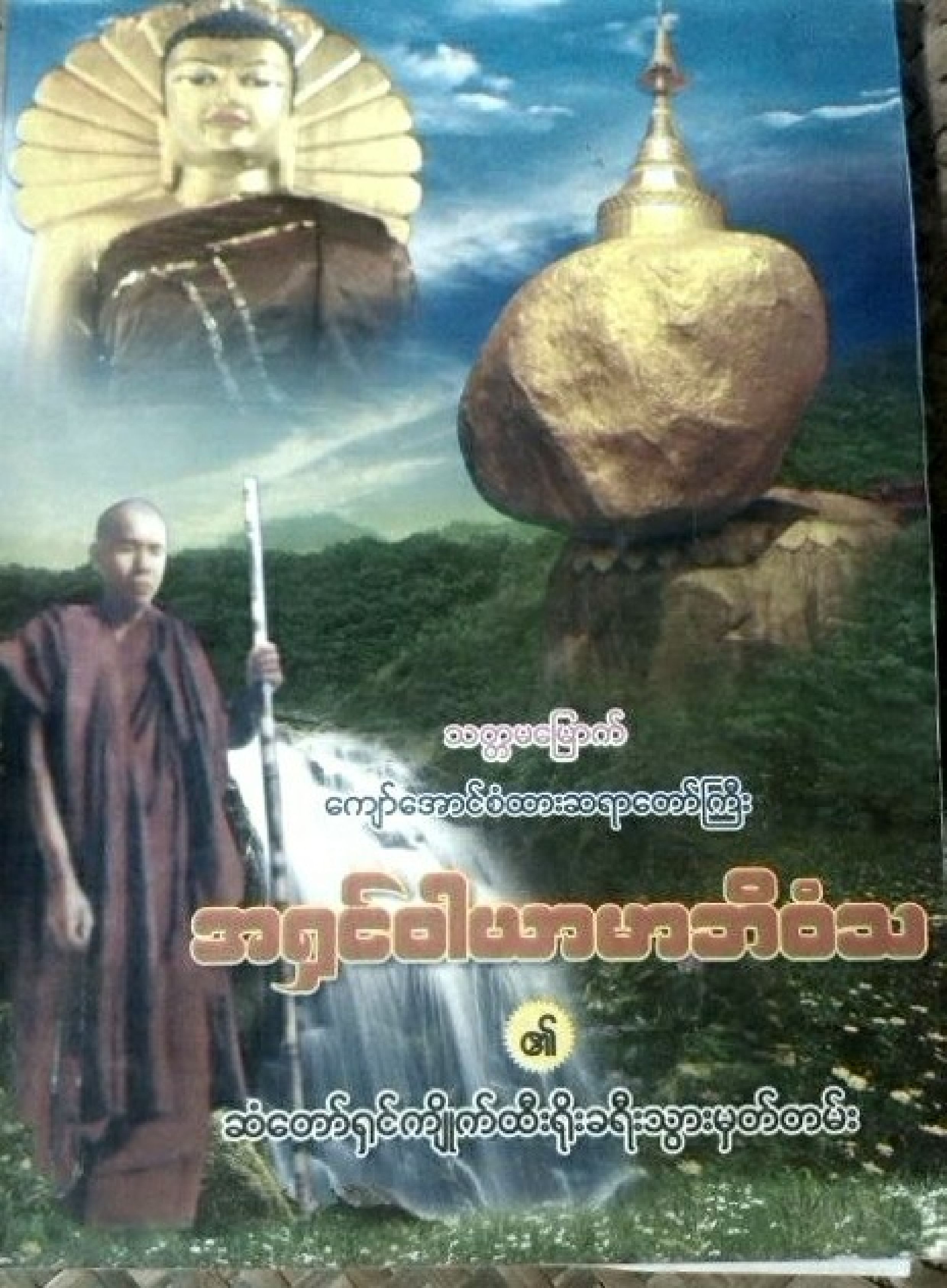

ဝဝဇ္ဇမငြောက်

ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ကြီး

အရှင်ဝါယာမာဘိဝံသ

၏

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးခရီးသွားမှတ်တမ်း

သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ဘုရားကြီး

အရှင်ဝါယာမာဘိဝံသ

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဗောဓိပက္ခိယ မဟာပဌာန် ဓမ္မစေတီ
သာသန အမိန့်ပြန်တမ်း
"အောင်ထူးဆန်း ဂါထာတော်ကြီး"

၁။ အောင်ထူးဆန်း၊ မန်းသိုက်ဝင်၊ ထင်ကျော်သောင်း၊
ဆောင်းထီးဖြူ လူထိပ်မိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊
ကျော်ဝှမ်းထက်၊ ဘက်မရှောင်၊ ခေါင်ဘုန်းကြီး၊
ထီးရွှေနန်း၊ မန်းဣန္ဒရာဇာ၊ ကျော်လွှားနိမ်နင်း၊
စောရန်ခွင်း၊ မငြင်းမဆန်၊ လွန်ကြောက်ရွံ့သည်၊
တပြည်လုံး လက်ရုံးတန်းကာ၊ အောင်ပါစေသော်၊
အောင်စေသော်၊ အောင်ကြပါစေသော်၊

"အောင်ထူးဆန်းအဖွင့် ဂါထာတော်ကြီး"

၂။ အောင်ထူးဆန်း၊ မန်းသိုက်ဝင်၊
ထင်ကျော်သောင်း၊ ဆောင်းထီးဖြူ
လူထိပ်မိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ပေါ်ထင်ရှား၊ ပွားဘောဂ။
လူသာများ၊ မရှားလို၊ လူဗိုလ်ချစ်၊ အပြစ်ကင်း၊
ပြည့်တင်းထွာ၊ နေမင်းလမင်းသာ။
သိကြားလာ၍ မစေသော်
နေမင်း လမင်း ငါ့ခံတွင်းသို့ ယှဉ်ချက်ခြင်း ဝင်စေသော်။

အထူးသတိပြုဖွယ်

၃။ အောင်ထူးဆန်း အဖွင့်ဂါထာ မန္တာန်တော်များမှာ
အဟိန်း -အဟန့် -အအုပ်ဂါထာတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ ရွတ်ဆိုရာတွင် ရွတ်ခြင်းခဏလေးမျှ အသံပြတ်စဲမသွားအောင် ဖြစ်ဖို့လိုင်၏။ အဟုန်ဖြင့်ပြန့်လွင့်မြည်ဟိန်းစွာ စကြာဝဠာအနှံ့ ပျံ့နှံ့သွားအောင် ထင်ရှားကျော်ကြားမြည်ဟီးစွာ ရွတ်ဆိုကြေငြာထုတ်ပြန်လိုက်သော အမိန့်ပြန်တမ်း ဂါထာတော်ကြီးလည်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထန်တွေ မာန်တွေပါစွာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ရွတ်ပါ။

၄။ အကျိုးကား
လူနတ်ချစ်ခင်၏၊ အာဏာစက်တောင်း၏၊ ရန်အနှောက်အယှက်များ လွင့်စင်ပျောက်ပျက်၏။ စီးပွါးဥစ္စာဒိရေအလားသို့ တိုးတက်၏။ ကြံတိုင်းအောင်၏။ ဆောင်တိုင်းမြောက်၏။

ကျော်အောင်စံထား၏ မေတ္တာစေတနာ

ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်၏
ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး ခရီးသွားမှတ်တမ်း

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလ ပြည့်ကျော် ၃ ရက် သောကြာနေ့ နံနက် ၅ နာရီက မျက်နှာသစ် ဘုရား ဝတ်ပြုပြီး အရုဏ်ဆွမ်းစား၏။ ပြီးလျှင်ဆရာတော်ထံကို ဘုရားတပည့်တော်ပြန်ပါဦးမည်ဘုရား။ ခွင့်ပြု တော်မူပါဟုလျှောက်ပြီးလျှင် ပြန်လာခဲ့၏။ လယ်ကဗျာ ဆင်စွယ်ရွာတို့ကို ဖြတ်ကျော်လာပြီး ယင်ဖုံတိုင် ရောက်လျှင် စစ်ကားတွေ့ရ၍ လိုက်ခွင့်ရသဖြင့် စစ်ကားပေါ်တက်စီးလာ၏။

နာရီကြည့်လျှင် နေ့ ၁၁ နာရီထိုးနေ၏။ ယင်းမာပင်တွင် နေ့ ၁၂ နာရီထိုး၍ ဆွမ်းစား၏။ ကျွန်ုပ်ဆွမ်းစားနေတုန်း စစ်ကားထွက်သွား၏။ ဆွမ်းစားပြီးလျှင် ညောင်ပင်ကြီးသွားမည့် ကုန်ကားကြီး အစဉ်သင့်တွေ့ရ၍ စီးနင်းလိုက်ပါလာ၏။ နေ့ ၂ ချက်တွင် ညောင်ပင်ကြီးဆိပ်ရောက်၏။ မုံရွာဘက်သို့ လှေဖြင့်ကူး၍ လိုင်းကားစီးခဲ့၏။ ၃ ကျပ်ပေးရ၏။ ဒကာတစ်ယောက်က ခရီးစရိတ်လှူ၏။ ကားစီးရင်း စဉ်းစား၏။ ကျွန်ုပ်ကျောင်းကိုဝင်လျှင် အလုပ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ မဝင်ဘဲနှင့် မန္တလေးဘူ တာကြီးသွား၍ ရထားစီးပြီး ကျိုက်ထီးရိုးသွားရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ မန္တလေးသို့ ညနေ ၅ နာရီခွဲရောက် ၏။ ဘူတာကြီးအထိ လိုက်ပို့ပေး၏။ ရန်ကုန်လက်မှတ်လည်း လိုင်းကားအုံနာကလှူလိုက်၏။ ညအမြန် ရထားဖြစ်၏။ ၂၀ ကျပ်ပေးရ၏။

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်နေ့ နံနက် စနေနေ့တွင် နံနက် ၇ နာရီအချိန် ရန်ကုန် ဘူတာကြီးရောက်၍ မော်လမြိုင်ရထားစုံစမ်းသော် ၈ နာရီခွဲထွက်မည်ဟုသိရ၍ ရန်ကုန် ရထားပေါ်တွေ့ရသော မွန်မွန်ရည်ရည်ရှိသော ဒကာမကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်ပုတီးစိပ် နေတာကို ကြည်ညို ၍ အရုဏ်ဆွမ်းလည်းကပ်၏။ ဝတ္ထု ၁၀၀ ကျပ်လည်းလှူသွား၏။ ထိုငွေဖြင့် ဖယောင်းတိုင်များ၊ အမွှေးတိုင်များ၊ ဆား၊ ပရုပ်ဆီများဝယ်သွား၏။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီးရောက်လျှင် ကျိုက်ထိုလက်မှတ်ခံ၍ ရထားစီးလာခဲ့၏။ ၃ ကျပ်ပေးရ၏။ ကျိုက်ထိုဘူတာသို့ နေ့ ၁၂ နာရီခွဲလောက်ရောက်၏။ ဘူတာမှဆင်းပြီး ကျိုက်ထီးရိုးသွားရန် စုံစမ်းကြည့် တော့ လမ်းပိတ်ထားကြောင်း သူပုန်များရှိနေကြောင်း သိရ၏။ ကျွန်ုပ်အဓိဋ္ဌာန်အတိုင်းသွားရန်ဆုံးဖြတ် ပြီး ကျိုက်ထိုဘူတာမှ ခြေလျင်လျှောက်ပြီး ကင်ပွန်းစခန်းသို့လာခဲ့၏။

ညနေ ၅ နာရီသာသာလောက်ရောက်သွား၏။ ကင်ပွန်းစခန်းရှိ ဘိုးတော်ကြီးနတ်ကွန်းဝင်ပြီး မီး၊ အမွှေးတိုင်ထွန်းပေးပြီး ဘိုးတော်ကြီးကို လှူခဲ့သမျှအလှူများ အမျှပေးမေတ္တာပို့ပြီးတက်လာခဲ့၏။ ည ၉ နာရီလောက်တွင် ရေမြောင်ကြီးသို့ရောက်၏။ တလျှောက်လုံးပုတီးစိပ် သွား၏။ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှမတွေ့ပေ။ ရေမြောင်ကြီးသို့ရောက်သောအခါ ခရီးပန်း၍ ဇရပ်ပေါ်တက်ပြီး ပါလာသော ရေသနုတ်အခင်း ခင်းပြီးအုတ်ခဲခေါင်းအုံးလုပ်၍ လွယ်အိတ်ကလေးဘေးချ မြဲထည့်ကိုမြဲ၍ ကျိုက်ထီးရိုး

ဘုရားရှိရာ အရှေ့ဘက်ပြု၍ ရှစ်ခိုးမေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး ည ၁၁ နာရီလောက်တွင် အိပ်တော့၏။

လူသူကင်းစိပ်သဖြင့် တောသတ္တဝါလေးများ မြည်သံကိုပင် အလွန်ကျယ်သည်ဟု မှတ်ထင်ရ၏။ မှေးကနဲဖြစ်ခိုက် တစ်ခုခုပြိုကျသောအသံကြီးကြားလိုက်ရ၍ ထပြီးအသံထွက်ပေါ်ရာဘက်သို့ နားစွင့်ပြီး ကြည့်နေ၏။ နာရီဝက်လောက်ကြာအောင် စောင့်ကြည့်နေသော်လည်း ဘာမျှမတွေ့ရ၍ ပြန်အိပ်လိုက်၏။ ထိုအခိုက် အနားတွင် လူတစ်ယောက်လာသည်ထင်၍ ထကြည့်လိုက်၏။ ဟုတ်နေ၏။ ရပ်နေသောလူက အဝတ်ဖြူနှင့် နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် ရောင်ထုံးနှင့် ပန်းပုဝါပေါင်းထား၏။

ကျွန်ုပ်က ဒကာကြီးဘယ်သူလဲလို့မေးလိုက်သောအခါ ကင်ပွန်းစခန်း ရက္ခိုနှုတ်ပါကိုယ်တော်လေး အန္တရာယ်မရှိအောင် တပည့်တော်စောင့်ရှောက်ပေးနေပါတယ်။ စိတ်ချလက်ချသာအိပ်ပါ။ ဘာမျှမဖြစ်စေရပါဘူး။ ကောင်းလှပါပြီ သာဓုပါဘိုးဘိုး သာဓုပါ။ နတ်မင်းကြီးလည်းပျောက်ကွယ်သွား၍ ကျွန်ုပ်လည်းအိပ်လိုက်တော့၏။ နံနက် ၃ နာရီခွဲတွင်နိုးလာ၏။ အောက်ဆင်းမျက်နှာသစ်ပြီး ဇရပ်ဘက်ပြန်တက်လာသောအခါ ကျားကြီးတစ်ကောင်နှင့် အရပ်ဆိုးဆိုးလူကြီးတစ်ယောက် ဇရပ်အနောက်ဘက်မှာ ရပ်နေတာတွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်ဇရပ်နားရောက်လျှင် ကျားနှင့်လူကြီးကလည်းရောက်လာ၏။

ကျွန်ုပ်က အသင်တို့ဘယ်သူတွေပါလဲဟု မေးသောအခါ ကျွန်ုပ်က ကင်ပွန်းစခန်း မဟာရက္ခိုနှုတ်မင်းကြီး၏ ကျေးတော်မျိုး ဒေဝရက္ခပါ။ ဒါကနတ်မင်းကြီး၏ စီးတော်ကျားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်လေးအတွက်အစောင့်ချထား၍ စောင့်နေရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သြော် ဟုတ်လား ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်။ ဒေဝရက္ခ ကျွန်ုပ်ပြုသမျှ ကုသိုလ်အဖို့များကို အမျှပေးဝေပါတယ်။ အမျှ အမျှ အမျှ ဟု ပေးသောအခါ ခေါင်းညိတ်ပြီးပျောက်ကွယ်သွားကြတော့သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှိရာ အရှေ့ဘက်ပြုပြီးပူဇော်၊ အမွှေးတိုင်ပူဇော်ပြီး ပုတီး (၁၀၈) ပတ်အမိဋ္ဌာန်၍ စိတ်တော့သည်။

ပုတီးစိတ်နေစဉ် ကျွန်ုပ်ထိုင်သော ဇရပ်ကြီးတစ်ခုလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်သွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မျက်စိဖွင့်မကြည့်ပေ။ ပုတီး (၁၀၈) ပတ်ပြည့်သောအခါ အလင်းရောင်ပြူထွက်လာတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း တောတောင်စောင့်နတ်များ၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်များကို အထူးမေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေနေ၏။ နေရောင်ခြည်ပြူထွက်လာ၏။ ဇရပ်အနောက်ဘက်လမ်းက ထီးစုတ်ကြီးနှင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတက်လာနေ၏။ ကျွန်ုပ်ကအပေါ်စီးမှနေ၍ သဲသဲကွဲကွဲမြင်ရ၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်ုပ်နားရောက်လာ၏။ လွယ်အိတ်စုတ်ကြီးလည်း လွယ်လာ၏။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ဒိပုဂ္ဂိုလ်က သူသာမညတော့မဟုတ်တန်ရာဟု စဉ်းစားပြီး ပင့်၍ကျွန်ုပ်အိပ်ရာပေါ် သီတင်းသုံးရန်လျှောက်၏။ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ကျွန်ုပ်က လျှောက်ထားရန်ပြုလုပ်သောအခါ လက်ကာပြပြီး အိပ်ထဲမှ ဆွမ်းထုတ်ကိုပေး၏။ ကျွန်ုပ်က လှမ်းယူ၏။ ထို့နောက် ...... ဦးပဥ္စင်းရေး ငါပြောတာလိုက်ရေးမှတ် တစ်သက်တာမှာ အသုံးကျလိမ့်မယ်။ မှန်လှပါဘုရား။ မိန့်တော်မူပါ။

ဦးခန္တီဆုတောင်းကြီး

(၁) တိသရဏာ မြတ်သုံးဖြာကို ခန္ဓာဇီဝတည်သမျှတွင် နိစ္စမကွာကိုးကွယ်ပါ၏။

(၂) ဒသသီလာ မြတ်ဆယ်ဖြာကို ဆောက်တည်ပါ၏။

(၃) ဒါနကောင်းမှုပြုပါ၏. မေတ္တာဘာဝနာပွါးများပါ၏။ သီးခံပါ၏။

(၄) ဤသစ္စာစကား မှန်သောအားဖြင့် ခြောက်ပါးကိုးဆယ် ကိုယ်ဝယ်မရောက် လွင့်ပျောက်ကင်းငြိမ်းခပ်သိမ်းဘေးဒဏ် ရန်မာရ်အပေါင်း မကောင်းသမျှ အနိဋ္ဌနှင့် အမင်္ဂလာဝေးစွာရှောင်ကွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာဇေယျာတိုးတက် ဘုန်းကျက်သရေတင့်ဆန်းပွင့်လန်းရပါစေသော်။

(၅) အငိုအရီ ဖျားနာဒုက္ခ ဖြစ်ကြလူဟူသမျှ ငါ၏နှုတ်က ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေ ဆိုပချေက ခဏာလျှင် စောပျောက်စေသော်။

(၆) ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ရုပ်နာမ်တည်ထား ဒန်ပြဒါးသွတ် ဖွတ်၊ စိန်၊ ဆေးဒါန်း၊ ခဲယမ်းဒုတ္ထာ ဓါတ်များစွာလည်း ညှိပြာနီထွေ ဆေးတကာ ဓါတ်တကာနှင့် ပြုလုပ်က သိဒ္ဓိဆယ်တန်အမှန်အပြီး ဖြစ်စေသတည်း။

(၇) ဇမ္ဗူမြေပြင် မြင်မြင်သမျှ ပင်ရုက္ခတို့ တိကာဖလာ များမြောင်စွာကို ငါ၏လက်နှင့်ကိုင်ကာယူက ဆေးအတိဘဲ အမြဲမှန်စွာ လုပ်ကိုင်ရာသို့ ပါစေသော်။

(၈) ဦး ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ စသား တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်အားကြောင့် ကြံစည်ပြောဆိုပြုလုပ်သမျှ ပြီးစီးထမြောက်အောင် ဒေဝဒေဝါ နတ်ဝိဇ္ဇာတို့ ကူညီမိုင်းမ ဖြည့်စွမ်းတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

ဦးခန္တီ ဆုတောင်းကြီးပြီး၏။

--------------- ○ ---------------

ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ၏ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ရှင်စေရာဝတေ ဓာတ်လုံးစီရင်နည်း

ကိတ်နှင့်သုတ၊ မူးစီပြလော့၊ ဘင်ကား၊ ခုနှစ်မူး၊ ခြောက်မူးဒုတ္ထာ၊ မူးပေါင်းမှာကား အဌာရသ တွက်ရေရ၏။ သုတနှင့် ဘင်ကိတ်ဘောဇဉ်ကို အလျှင်တွဲပါ။ ဒုတ္ထာကိုသိပ်၊ လုံကိုပိတ်၊ နှိပ်၍ထိုးက ကိတ်ကြွင်းရ၏။ နံ့သာဖြူရည် လူနို့ရည်နှင့် လောင်းလေ ခုနှစ်မီး ထိုရက်တွင်းမှာရခြင်း လာဘ်သပ်ပကာ ဘောဇနာတို့ ကိုယ်မှာဆောင်က သိန္နေဟုတည်း။

ဆုတောင်းကြီးက နေ့စဉ်လုပ်။ ဓာတ်စီရင်နည်းက သာသနာပြုသောအခါလုပ်။ တပည့်တော်က ဦးခန္တီဘဲကိုယ်တော်လေး။ သွားလိုက်ဦးမယ်ဆိုပြီး ထသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်းသူ့ထံမှ ယူထားသော ဆွမ်းထုတ်ကို ဖြည်စားတော့၏။ ဆွမ်းက ပဲနှင့် ဆီနှင့် ဆားနယ်ထားသောဆွမ်းဖြစ်၏။ အင်း ဒီစခန်းမှာ ငါတော့ ဒီတစ်ရက်သာဆွမ်းစားရမှာ ထင်ပါရဲ့ဟု အောက်မေ့ပြီးစား၏။ ပြီးသောအခါ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှိရာဘက်သို့လက်အုပ်ချီပြီးဆက်တက်လာ၏။ ကိုးနာရီတိတိအချိန်တွင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား

ခြေတော်ရင်းရောက်တော့၏။ ဘုရားကိုဝတ်ချပြီး ရှစ်ခိုး၍ အဓိဋ္ဌာန် ၂၇ ရက်ယူတော့၏။ တစ်နေ့သုဂတော ၅ချက် ပုတီးပတ်ရေ ၂၇၀ နှင့် မေတ္တာသုတ် ၁၀၈ ခေါက်အဓိဋ္ဌာန်ယူပြီး သုဂတော ၅ ချက် ပုတီး ၅ပတ်စိပ်၏။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှ ရောင်တော်လွှတ်၏။ ကျွန်ုပ် ပုတီးစိပ် ရင်း အလွန်ပီတိဖြစ်နေ၏။ ပုတီးစိပ်ပြီးသောအခါ နေထိုင်ရန်နေရာကြည့်၏။ သိမ်ထဲဖျာကြမ်းစုတ် ၃ ချပ်တွေ့၍ ကာပြီးနေတော့၏။ သိမ်ကြီး စနေထောင့်ဘက်က ပွင့်ကွဲနေ၍ မိုးမလုံ လေမလုံဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ရောက်သောနေ့တွင် ဗိုင်ယာရီ မှတ်လိုက်၏။ ၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်၏။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရင်ပြင်တော်ပတ်ဝန်းကျင်လျှောက်ကြည့်၏။ တန်ဆောင်းများနေရာ၊ တိုက်တည်ရန်ပြုလုပ်ထားသောနေရာများ၊ မြောက်ဘက်ရင်ပြင်အားလုံး ချုံအတိပြည့်နေ၏။ မည်သူမျှ မနေဝံ့ကြတော့လည်း မြက်သစ်ပင်များက နေရာယူနေကြ၏။ သိမ်တောင်ဘက် အရှေ့ဘက်တို့တွင် မြက်သစ်ပင်များပေါက်ရောက်နေကြ၏။ သိမ်အတွင်းမှာလည်း အမှိုက်များရှုပ် နေတော့၏။ ကျွန်ုပ် ၁၃ နှစ်သားလောက်က ဆရာဘုန်းကြီးနှင့်ရောက်ဖူးသောအခါက ရင်ပြင်တစ်ခုလုံး သန့်ရှင်းနေ၏။ ယာယီတဲများ၊ ဈေးဆိုင်များရှိ၍ သာယာလှ၏။ ယခုတော့ တောအတိဖြစ်နေ၍ မြင်ကွင်းမှာမကောင်းလှပေ။ ဩော် . . . အနိစ္စသဘောပါလားဆိုပြီး တရားနှင့် နှစ်သိမ့်ရတော့၏။ ၇ ရက်စာအတွက် တောတောင်တစ်ဝိုက်အစာရှာထား၏။ တောငှက်ပျောသီးများ၊ ငှက်ပျောအူများရ၏။ ရေက အရှေ့ဘက် ၃ ဖာလုံလောက်သွားလျှင် စိမ့်ရေစမ်းရေကျနေသော ကျောက်သဘာဝရေကန်လေးရှိ၍ ထိုအထဲမှ ခပ်ယူ အသုံးပြု၏။

ဤကဲ့သို့ အဟာရအတွက်ရရှိပြီးနောက် ပုတီးကိုဆက်လက်အဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားခြေတော်ရင်းမှာသာ သွားပြီးစိပ်၏။ ပုတီးစိပ်တိုင်း ဘုရားစေတီလေးနှင့် ကျောက်တုံးကြီးက ခွေမရှိ ရေညှိများနှင့်ပေနေတာ၊ မဲနေတာ မြင်တွေ့ရ၍ သန့်ရှင်းလိုစိတ်ပေါ်ပေါ်နေ၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် တတ်နိုင်သလောက် သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်၏။

ယနေ့ညနေ ၄ နာရီခွဲလောက်တွင် စကြိသွားပြီး ပုတီးစိပ်နေ၏။ ထိုအခိုက်တွင် ပန်းရောင်ချောကွက် တောင်ရှည်လုံချည် ဝတ်ဆင်ထားသော ရင်ဖုံးအင်္ကျီနှင့် ဆံထုံးကြီးနှင့် လူတစ်ယောက်လာဝတ်ချ၏။ ကျွန်ုပ်က ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်မပြည့်သေး၍ လမ်းလျှောက်စိပ်မြဲ စိပ်နေ၏။

ထိုလူကြီးက ဘုရားသွားရှစ်ခိုးနေ၏။ ညနေ ၅ နာရီလောက်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ် တစ်နေ့အတွက်ပြီး၍ သိမ်ဘက်ဆီလျှောက်လာ၏။ ထိုလူကြီးက ဘုရားဝတ်ပြုနေရာမှထပြီး ကျွန်ုပ်ဆီလာ၏။ သိမ်ရှေ့တွင် စကားရပ်ပြောကြ၏။

လူ ။ ။ အရှင်ဘုရားက အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး လာစိပ်တာလား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဒကာကြီး။

လူ ။ ။ ဒီနေရာ ဘုရားရင်ပြင်မှာ သူပုန်တွေ တစ်ခါတစ်ခါ တက်တက်လာတယ်။ သူတို့လာတတ်တဲ့နေ့က စနေနေ့ပဲ၊ အထူးသတိပြုဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဒကာကြီး၊ အထူးသတိထားရတာပေါ့၊ ဒကာကြီး ဘယ်မှာနေပါသလဲ။
လူ ။ ။ တပည့်တော်က ဒီမှာနေတာပါ။ ဘုရားကိုလဲစောင့်ရှောက်ရပါတယ်။ သူတော်သူမြတ်များကိုလည်းစောင့်ရှောက်ရပါတယ်။
ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှာစောင့်ရှောက်နေတာ နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ ဒကာကြီး။
လူ ။ ။ ၂၀၀၀ - နှစ်ထောင်ကျော်ပါပြီဘုရား။

ထိုစကားအရ ကျွန်ုပ်စဉ်းစားရတော့၏။ လူတော့ဟုတ်မည်မထင်။ ဒီလောက် ကြာလျှင် ဒီတောင်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေသိမှာပဲ။ ရှေ့ဆက်ပြီးအကြောင်းစုံမေးဦးမှပဲဆိုပြီး ကျွန်ုပ်က ဆက်ပြီး မေးမြန်း၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒကာကြီးက ဘယ်မျိုးဘယ်နွယ်ထဲကပါလဲ။
လူ ။ ။ တပည့်တော်က ဣသိနွေဝလို့ ခေါ်ပါတယ်။ စတုမဟာရာဇ် နတ်မျိုးပါ၊ သိကြားမင်းက ရသေ့ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ဤကျောက်တုံးကို ဘုရားဆံတော်သွင်း၍ သီဟရာဇာမင်းကြီးနှင့်တကွ ဘုရားတည်ကြပြီး တပည့်တော်၏ သီလသိက္ခာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကို ကျေနပ်ကြ၍ ဤတောင်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ပိုက် စောင့်ရှောက်ဖို့ အပ်နှင်းပါတယ်။ လူများကတော့ မဟာဣသိနွလို့ခေါ်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရားဒီရောက်လာမယ်ဆိုတာ အလောင်းတော်ကဿပတောင်စောင့်နတ်မင်းကအကြောင်း ကြားထား၍သိပြီးဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ နက်ဖြန်တပည့်တော် သစ်ဥသစ်သီးများ လှူပါမည်ဘုရား။
ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပြီ မဟာဣသိနွေဝ သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးဟု ကျွန်ုပ်ပြောလိုက်သောအခါ နတ်မင်းကြီးမှာ သာသနာတော်စောင့်အမည်ရသွား၍ အလွန်ကျေနပ်သွားပြီး ပြောပြသည်မှာ . . . . .
နတ် ။ ။ တပည့်တော်ကို သာသနာတော်စောင့်နတ်မင်းကြီးလို့ခေါ်တာ ယခုအရှင်လက်ဦးပါပဲ။ နောက်လဲ ထိုနာမည် နတ်လောကတွင် တွင်ပါစေဘုရား။
ပဥ္စင်း ။ ။ တွင်ရပါစေမယ် သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီး။

ဣသိနွေဝနတ်မင်းကြီးလည်း ဝတ်ချပြီးထသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး ညအဖို့ဝင်စိပ်တော့၏။ ညအဓိဋ္ဌာန် (၁၁) နာရီခွဲမှာပြီး၏။ ယနေ့အဖို့ ပုတီး သုဂတော (၅) ချက် ပတ်ရေ (၇၅)ပြီး၏။ တစ်ပတ်ရလျှင် (၅) ပတ်စိပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် (၇၅) ပတ်ပြီးမြောက်အောင်မြင်ကြောင်းသိရ၏။ မေတ္တာပို့အမျှဝေ၏။ အားလုံးပြီးလျှင် နာရီကြည့်လိုက်တော့ (၁) ချက်တီးနေ၏။ ဘုရားရှေ့တော်မှ သိမ်ထဲပြန်ဝင်လာပြီး အိပ်တော့၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၆) ရက် တနင်္လာနေ့၊ နံနက် (၃) နာရီအချိန်ထပြီး မျက်နှာသစ်ပြီး ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားခြေတော်ရင်း မြောက်ဘက်မီးတစ်တိုင် အမွေးတိုင်

(၂) တိုင်ထွန်း၍ သု-၅ချက် ၁၈-ပတ်အဓိဋ္ဌာန်ယူစိပ်၏။ (၃) ပတ်လောက်အပြီးတွင် ကျားကြီးတစ်ကောင် ဟိန်းသံကြားရ၏။ ၇-ပတ်ပြီးခါနီးလောက်တွင် လေရှူသံပြင်းပြင်းနှင့် ဘုတ်ဘုတ်ဟု မြေကြီးရိုက်သံကြားရ၏။ ကျားလာတာဖြစ်မှာပဲဟု အောက်မေ့ပြီးဖွင့်မကြည့်ပဲ ဆက်စိပ်နေ၏။ နံနက်လင်းရောင်လာတော့ ပုတီး (၁၈) ပတ်ပြီးတော့၏။ ပုတီး (၁၈) ပတ်ပြီး၍ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ဘေးနား ကကျားကြီးက ခွေအိပ်နေ၏။ တော်တော်ကိုနှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်အိပ်နေပုံပေါ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဘုရားဝတ်ချကာ ထလာ၏။ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၆ နာရီ ၁၅ မိနစ်ရှိသွား၏။ ဘုရား ရင်ပြင်တော်ပုတီးစိပ်ရင်း အမှိုက်ကောက်ပြီး လွတ်ရာကိုပစ်ကာ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေ၏။ မြက်ပင်သစ် ပင်လေးများတော့ မလုပ်နိုင်ပါ။ နံနက် ၇ နာရီလောက်နေထွက်လာ၍ နေဆာလှုံရင်း ပုတီးစိပ်၏။ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် မြောက်ဘက်မှလျှောက်လာ၏။ လက်ထဲသဘော်သီး၊ ဖရဲသီးများကိုင်၍ တစ်ဖက် တွင် ခြင်းတစ်ခြင်းပါလာ၏။

ကျွန်ုပ်နေဆာလှုံသော နေရာလာ၍ ဝတ်ချပြီးသစ်သီးများလှူ၏။ ခြင်းကိုကြည့်လိုက်သောအခါ ကစွန်းဥ (၂) ပိသာလောက်ဖြစ်၏။ အားလုံးအလှူခံထားပြီး ဘုရားနဲ့ ရေအနီးဆုံးနေရာကိုမေးတော့ ဘုရားအနောက်ဖက် ဖဝါး (၅၀၀) ခောက်စစ်တောင်းသွားသော လမ်းအတိုင်းသွားလျှင် နတ်ရေတွင်း လေးရှိပါသည်။ လိုသလောက်ခပ်ယူ၍ ရပါသည်ဟုပြော၏။ အဘိုးကြီးလည်းပြန်သွား၏။ မနေ့က သစ်သီးလာလှူမည်ဆိုသော နတ်ကြီးပဲဟုအောက်မေ့လိုက်၏။

ထိုအဘိုးကြီးညွှန်ကြားသွားသော နတ်ရေကန်သွားရှာ၏။ ခြေလှမ်း (၅၀၀) လောက်သွားမိလျှင် တွေ့တော့၏။ ကျောက်မြောင်းအကြားရှိ တွင်းငယ်လေးဖြစ်၏။ ရေသောက်ခွက်ကလေး တစ်ခွက် လောက်ရေရှိ၏။ ခပ်ယူလိုက်သောအခါ ချက်ချင်းပြန်ပြီး တစ်ခွက်ပဲရှိပြန်၏။ သပိတ်တစ်လုံးခပ်ယူခဲ့၏။ ရေကန်လေးမှအနောက်ခြေလှမ်း (၂၀၀) ကျော်လောက် လျှောက်ကြည့်သောအခါ ကျိုးကန်းပါးစပ်ကို တွေ့ရ၏။ ကျိုးကန်းပါးစပ်အောက်လဲ ဂူရှိ၏။ လူတစ်ယောက်ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းဝင်လျှင် ရနိုင်လောက် ၏။ ထိုနေရာမှ ပတ်ပြီးဘုရားဘက်ပြန်လာ၏။

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလဆုတ် ၆ ရက် တနင်္လာနေ့က တစ်နေ့လုံး ဘုရားရှေ့တွင် ၃ ကြိမ်တိုင် ပုတီးစိပ်၏။ တစ်ခါထိုင်လျှင် သုဂတော ၅ ချက် ၁၅-ပတ်။ ၃-ခါထိုင်၍ ၄၅-ပတ်ရ၏။ ညနေ ၄ နာရီ လောက်တွင် အညောင်းမြေ မုဆိုးတောင်ဘက်လှည့်ကြည့်ပြီး ပုတီးစိပ်၏။ စေတီတစ်ဆူဖူးတွေ့ရ၏။ စေတီတော်ကိုလက်အုပ်ချီပြီးအာရုံပြုနေ၏။ ထိုအခိုက် ဦးသူတော်ကြီးတစ်ပါး ဘုရားအရှေ့ဘက်မှပေါ် လာပြီး ကျွန်ုပ်ကိုလှမ်းပြော၏။ ဦးပဥ္စင်း အဲဒီစေတီက အရိုးအိုးစေတီဖြစ်တယ်။ ရှေ့မှာမြင်ရသော ဘုရားစေတီက မုဆိုးတောင်စေတီဘုရား ဖြစ်တယ်ဟုပြော၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဦးသူတော်ကြီး၏အကြောင်းကို သိချင်၍ မေးမြန်းရာ ဦးသူတော်ကြီးက . . . .

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီတောင်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပါပြီလဲ။

သူတော်။ ။ အနှစ် ၁၀၀ လောက်ရှိပါပြီ။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်စဉ်းစားမိပြီး ပြန်မေးရပြန်၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဦးသူတော်ကြီးရဲ့ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ။

သူတော်။ ။ ဟိုယခင်က လူတွေက ဦးဗုဒ္ဓေါလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ဖြေပြီးစကားဖြတ်ထား၍ကျွန်ုပ်ကဆက်မေး၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ယခုတော့ ဘယ်လိုခေါ်ကြပါသလဲ။

သူတော်။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဦးပဥ္စင်းလဲ ဘိုးဗုဒ္ဓေါလို့ ခေါ်ပါရစေ။

သူတော်။ ။ ခေါ်သာခေါ်ပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ အရေးအကြောင်းရှိလျှင် ဘိုးဗုဒ္ဓေါက စောင့်ရှောက်ကူညီပါ။ ဥပုသ်နေ့တိုင်းလဲ တွေ့ပါရစေ။

သူတော်။ ။ တွေ့နိုင်ပါတယ်၊ တွေ့ချင်တဲ့အခါ မုဆိုးတောင်ဘုရားကို ကြွလာခဲ့ပါမောင်ပဥ္စင်းလေး။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါကို စရဏနှင့်ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းလိုပါတယ်။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက ခွင့်ပြုနိုင်ပါမည်လား။

သူတော်။ ။ ပြုပါတယ် . . . . ပြုပါတယ်။ မေးပါ . . . . မေးပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ ဘာများကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ပေါက်မြောက်ပါသလဲ။

ဗုဒ္ဓေ ။ ။ ရှစ်ပါးသီလထိန်းပြီး ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော်စိပ်တာနဲ့ ပေါက်မြောက်လာတာပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ စိပ်ပွားနည်းကို ချီးမြှောက်လိုသောအားဖြင့် အမိန့်ရှိပါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ မောင်ပဥ္စင်းလေးက တယ်စပ်စုတာကိုး၊ သိလိုက ပြောရတာပ။

ကဲ . . ကဲ . . မှတ်သာထားပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပါပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဒီလို ဦးပဥ္စင်းလေးရဲ့။

"ပထမ ဘုရားကန်တော့ပြီး ရှစ်ပါးသီလယူ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဘုရားလှူ။ မျက်စိကိုမှိတ်၊ ပါးစပ်ကိုပိတ်ပြီး . . . ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို လက်ဝါးပြင်ဝယ် တင်ကာထားသော ပတ္တမြားကဲ့သို့ ပိုင်းခြား ထင်ထင်သိမြင်တော်မူသော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဦးခေါင်းထက်၌ တိဋ္ဌတု၊ ကြွတော်မူ၍ ရပ်တော်မူပါစေသတည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ရက္ခတု စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေသတည်း။" ဟုဆိုပြီး ဝတ်ချပါ။

ပုတီးကိုကိုင်ပြီး ဗုဒ္ဓေါသိဒ္ဓိဆို၍ တစ်လုံးချ။ ဘုရားဝါတော်အရ ၄၅-ပတ်မပြည့်မချင်းမထရ။ ၄၅-ရက်အဓိဋ္ဌာန်၍ တစ်နေ့ အရုဏ်တစ်ကြိမ်၊ နေတက်တစ်ကြိမ်၊ နေကျတစ်ကြိမ်၊ နေဝင်တစ်ကြိမ်၊ ညကြက်ဦးတွန်တစ်ကြိမ်၊ တစ်နေ့ ၅-ကြိမ်စိပ်ရပါတယ်။ တစ်နေ့ ၅-ကြိမ်နှင့် ၄၅-ရက်အဓိဋ္ဌာန်စိပ်။ တစ်နေ့အဖို့ စိပ်ပြီးပါက ပရိက်ကြီးအစအဆုံး ၁၁-သုတ်လုံး တစ်ခေါက်ရွတ်။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေ

တစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးလျှင် ၃၁-ဘုံသားမေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး အဓိဋ္ဌာန်သိမ်းရပါတယ်။

ဤသို့ ၄၅-ရက်စိပ်ပြီး၍ မကျိုးမပေါက်ဘဲ အောင်မြင်လျှင် သံဃာတော်များအနေကဇာတင် သော ဂါထာများဖြင့် ကိုယ်စိပ်ပွါးခဲ့သောဂုဏ်တော် ဘုရားများကိုအာရုံပြုပြီး အနေကဇာတင်ရတယ်။ ထိုကဲ့သို့ အနေကဇာတင်ပြီးမှ ဝုဋ္ဌါအခြေခံကဏ္ဍပြီးပါတယ်။

ဒုတိယကဏ္ဍမှာ ဘုရားရှင်သက်တော်ရည်စူးပြီး ၈၁-ရက်တစ်ကြိမ် ၈၁-ပတ်နှင့် ၅-ကြိမ်ရွေ့နည်းတူ စိပ်ပွါးရပါတယ်။ ဤအကြိမ်မှာ လမိုင်းသံတွေ ထွက်လာတယ်။ လက်သင့်မခံနှင့်။ လက်သင့်ခံလျှင် ပျက်သွားတယ်။ ကြိုးစားပြီးပယ်ပစ်နိုင်မှ အောင်တယ်။ ပယ်ပစ်နိုင်တဲ့နည်းကတော့ သရဏဂုဏ်ကြီး နှင့် ဘုရားရှိခိုးအာဋာနာယသုတ်ကို ၃-ကြိမ်ထက်မနည်း ရွတ်ပွါးပူဇော်။ ဒီလိုလုပ်လျှင် လမိုင်းသံများပျောက် သွားတော့တာပါပဲ။

တတိယကဏ္ဍမှာ တစ်နေ့ကို တစ်ကြိမ်ထိုင်လျှင် အပတ် ၉၀၊ ရက်လဲ ၉၀၊ အကြိမ်ကတော့ ၅-ကြိမ်ပါပဲ။ ရှေ့နည်းတူပြုလုပ်ရပါတယ်။

စတုတ္ထကဏ္ဍမှာ တစ်ကြိမ်ထိုင်လျှင် ၉၉-ပတ်နှင့် ၅-ကြိမ်ထိုင်၊ ရက်ပေါင်း ၉၉-ရက်အဓိဋ္ဌာန်။ ဤအချိန်မှာလဲ ဘုံမိရတို့အောက်နတ်တို့ နှောင့်ယှက်တတ်ပါတယ်။ အထူးသတိပြုပြီး စိပ်သွားရပါတယ်။

အာရုံနဲ့တို့ပေးတတ်ပါတယ်။ အထူးသတိထားရတယ်။ အာရုံလိုက်သွားမိလျှင် အခြေအနေ ကောင်းလာဖို့ တယ်မလွယ်လှတော့ဘူး။ ထိုအခါ အတားအဆီးအနေဖြင့် ပဋ္ဌာန်းကိုအရပ်ရှစ်မျက်နှာ ၌ တစ်မျက်နှာတစ်ခါဆုံးအောင်ရွတ်၊ ရှစ်မျက်နှာရှစ်ကြိမ်ရွတ်မှ တော်ခါကျပါတယ်။

မေး ။ ။ ပဋ္ဌာန်းပုံအကျယ်ကို ရွတ်ရမှာလား ဘိုးတော်၊

ဖြေ ။ ။ ဟုတ်တယ်၊ အကျယ်ကိုရွတ်ရမှာ။

မေး ။ ။ အစမှာရွတ်ရမှာလား၊ အဆုံးမှာရွတ်ရမှာလား ဘိုးတော်။

ဖြေ ။ ။ အစမှာရွတ်ရမှာပါ (ပုတီးထိုင်မစိပ်မီရွတ်ရန်)

မေး ။ ။ စိတ်ကအရပ်ရှစ်မျက်နှာအာရုံပြုပြီး ရွတ်လို့ရပါသလား ဘိုးတော်။

ဖြေ ။ ။ မရဘူး သူ့အရပ်မျက်နှာနဲ့သူ လှည့်ပြီးမှရွတ်ရပါတယ်။

မေး ။ ။ ကျွန်ုပ်က ကောင်းလှပါပြီဘိုးတော် ကျန်သေးရင်ဆက်လက်အမိန့်ရှိပါဦး။

ဖြေ ။ ။ အင်းချ အင်းမချခင် စမပုံတော်ရေး ဖင်းမှာ ပဋ္ဌမံ ၇-ကွက်အင်းရေး မျဉ်းသေမျဉ်း ကိုက်ချ၊ ၁ မှ ၄၉ အင်းထိ မူလအင်းဖြစ်တယ်။ စမရုပ်နှင့် အင်းပုံစံများကို လပြည့်နေ့ မှာပေးမယ်။

ပဉ္စမကဏ္ဍမှာ တစ်ခါထိုင်လျှင် ၁၀၈-ပတ်နှင့် ယခင်အတိုင်း တစ်နေ့ ၅-ကြိမ်ထိုင်ရပါတယ်။ ရက်ကလည်း ၁၀၈-ရက်အဓိဋ္ဌာန်ရပါတယ်။ ဤကဏ္ဍမှာ အကြား အမြင်ရလာပါတယ်။ ဘဝင်မြင့်တတ် ပါတယ်။ အလွန်သတိထားရပါတယ်။

ဆဌမကဏ္ဍမှာ တစ်ခါထိုင်လျှင် ဗုဒ္ဓေါဂါထာ ၁၈-ပတ်ပြီးအောင် ထိုင်ရ ပါတယ်။ အရက်တစ်ကြိမ်၊ မွန်းတည့်တစ်ကြိမ်၊ နေဝင်တစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်တစ်နေ့အဖို့ ထိုင်ရပါတယ်။ ရက်ပေါင်း ၁၁၇-ရက် အဓိဋ္ဌာန်ရပါတယ်။ ဤကဏ္ဍမှာ နတ်များ၊ ပုဂ္ဂိုလ် များနှင့် တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ တွေ့သောအခါ ကိုယ်ကျိုးကိုမလွှတ်စေရပါဘူး။

မေး ။ ။ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဘိုးဘိုး။

ဖြေ ။ ။ နောင်မှသိလိမ့်မယ်။

သတ္တမကဏ္ဍမှာ သစ္စာလေးပါးကို ဖွဲ့ထားသောပဋ္ဌာန်ဂါထာကို တစ်ပုဒ်ဆုံးတစ်လုံးချ ပြီးတစ်ခါထိုင် ၉ပတ် ပြီးအောင်စိပ်ပါ။ ၅ကြိမ်တိုင်ရက်ပေါင်း၁၂၆ရက်စိပ်ပါ။

အဌမကဏ္ဍမှာ ပဋ္ဌာန်ဂါထာကိုတစ်ခါထိုင် ၁၈-ပတ်နှင့် ၅-ခါထိုင် ရက်ပေါင်း ၁၃၅-ရက်။

နဝမကဏ္ဍမှာ ဗုဒ္ဓေါသိဒ္ဓိက ၁၀၈-ပတ်။ ဗုဒ္ဓေါဂါထာက ပတ်ရေ ၂၇-ပတ်။ ပဋ္ဌာန်ဂါထာက ပတ်ရေ ၂၇-ပတ်။ အကြိမ်မရှိတော့ပါဘူး။ ပုတီးအရေအတွက်ပြီးအောင် တစ်နေ့တွက် စိပ်သွားဖို့က အဓိကပါ။ တစ်နေ့အတွက် စိပ်ပြီးတိုင်း ဝိဇ္ဇာခရေ ၉-ဂါထာကို တစ်ဂါထာတစ်လုံးချ တစ်ပတ်စိပ်၊ ၉-ဂါထာဆိုတော့ ၉-ပတ်စိပ်ပြီး၊ တစ်နေ့အဖို့ ပြီးပါတော့တယ်။ ရက်ပေါင်း ၁၈၀ အဓိဋ္ဌာန်စိပ်ရပါတယ်။ သက်သတ်လွတ်လဲ စားရပါတယ်။ ဤအဆင့်အောင်မြင်သွားလျှင် ပေါက်မြောက်တော့တာပဲ။

မေး ။ ။ ပဋ္ဌာန်ဂါထာ အမိန့်ရှိပါအုံးဘိုးဘိုး။

ဖြေ ။ ။ ပဋ္ဌာန်သက လက္ခဏမေက ပဒံ၊

ဒုတီယာဒိ - ပဒေသ နိဒေသနတော။

သ-မ-နိ-ဒု-နိ-မာ-သ မ ဒု-သနိဒူ။

ကမတော ဝိဘဇေ ပဋ္ဌမေန ဝိနာ။

တော်လှကြီးလှပါတယ် ဘိုးဘိုး ဦးပဥ္စင်းကိုလည်း လိုတာများရှိလျှင် ဖြည့်စွက်ပေးပါ။ သင်ကြားပေးပါ။

ကောင်းပါပြီ သွားလိုက်ဦးမယ်နော်ဆိုပြီး အရှေ့တည့်တည့်သို့ သွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သိမ်ကိုပြန်လာပြီး ညအဓိဋ္ဌာန်ယူပြီး စိပ်တော့၏။

သုဂတော ၅-ချက် ၁၅-ပတ်ရ၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ည ၉-နာရီထိုးနေ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ မေတ္တာသုတ် ၁၀၈ ခေါက်၊ ပုတီးပတ် စစိပ်တော့၏။ မေတ္တာသုတ်စိပ်ပြီးသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်တော့ ည ၁၁-နာရီခွဲနေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သိမ်ထဲဝင်အိပ်တော့၏။

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလဆုတ် ၇-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့နံနက် တစ်ချက်ခွဲလောက်နိုးလာ၍ သပိတ်ထဲမှရေနှင့်မျက်နှာသစ်ပြီး သုဂတော ၅-ချက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်တော့၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်မသွားဘဲ ကိုယ်နေသောသိမ်ထဲမှာ စိပ်နေ၏။ ၃-ပတ်လောက်ရလျှင် သွားသွား ဘုရားရှေ့သွားစိပ် အသံကြားပြဖြင့် ပြောသံကြားရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ခြံထည်ယူ၍ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသွားပြီး ခြေတော်ရင်း

တွင် ထိုင်ပြီး ပရိကံယူစိပ်တော့၏။ ပုတီးစိပ်လို့ ၂-ပတ်လောက်ရတော့ လေပြင်းပြင်းတိုက်ခတ်လာ၏။ ပုတီး ၆-ပတ်လောက်ရတော့ လေငြိမ်သွား၏။

တစ်ဘက်လှည့် ပြင်ထိုင်ပြီး စိပ်ပြန်၏။ ၂-ပတ်လောက်ရ၏။ မိုးဖွဲလေးကျလာ၏။ နာရီကြည့်လိုက်တော့ နံနက် ၄-နာရီထိုးနေ၏။ အရှေ့ဘက်ကြည့်လိုက်လျှင် အရုဏ်ဦးရောင်ခြည် သန်းနေတာမြင်ရ၏။ မိုးဖွဲလေးကျနေလို့ ထပ်စိပ်ရမလား သိမ်ထဲပြန်သွားရကောင်းမလားဟု စဉ်းစားနေခိုက် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကျောက်တုံးကြီးက အသံမြည်းဟီးလာ၏။ မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းကြီးမြည်ဟိန်းသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုအသံကြီးကြောင့်ရှေ့ဘာတွေဆက်ဖြစ်ဦးမလဲ ဆိုပြီး သိမ်ထဲသို့မသွားတော့ဘဲ မိုးဖွဲကျတဲ့အထဲဆက်စိပ်တော့၏။ ပုတီးပတ်တစ်ဝက်လောက်ရသောအခါ မြည်ဟီးသံကြီးငြိမ်သွားပြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကျောက်တုံးကြီး အရောင်တွေဖြာလက်လာ၏။

ထိုအလင်းရောင်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြင်ရတော့၏။ ပုတီးပတ်ဆုံးလျှင် ဘုရားရှေ့မှ သိကြားမင်းပုံပေါ်လာ၏။ ပုတီးစိပ်နေရင်း ထိုအာရုံများကို မြင်နေရ၏။ မြင်တဲ့အတိုင်းထားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးဆက်စိပ်၏။ ရသေ့ပုံပေါ်လာပြန်၏။ ရသေ့ပုံက ဒေါက်ချာမပါ။ ဆံပင်ရောင်ထုံးကြီးနဲ့ ဖြစ်၏။ ထိုအာရုံများ မစဉ်းစားသေးဘဲ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးကိုသာ ရအောင်ဆက်စိပ်နေ၏။

ရသေ့ကြီးက သူ့ခေါင်းနှင့်ဘုရားကျောက်တုံးကြီးနှင့် ပွတ်လိုက်၊ လက်အုပ်ချီပြီး ရှိခိုးလိုက်နှင့် ကျွန်ုပ်ပုတီးပတ်ပြည့်၍ မိုးလင်းနေသည့်တိုင်အောင် ခေါင်းနှင့်ပွတ်၍ ရှိခိုးနေတုန်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီးပတ် ၂၄-ပတ်ပြီးလျှင် မေတ္တာပို့အမျှဝေ၏၊ တစ်နာရီသာသာလောက်ကြာ၏။

မေတ္တာပို့နေစဉ်မှာပင် ရသေ့ကြီးပျောက်ကွယ်သွား၏။ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီးလျှင် ရသေ့ကြီးခေါင်းနှင့်ပွတ်၊ လက်အုပ်ဖြင့်ထိကန်တော့သောနေရာကို သွားကြည့်၏။ ဆံပင် ၇-ပင်လောက်တွေ့၏။ တစ်တောင်လောက်ရှည်၏။ လက်အုပ်နှင့်ထိသောနေရာကို သေချာစွာကြည့်တော့ အင်းပုံသဏ္ဌာန်တွေ့ရ၏။ ထိုအင်းပုံသဏ္ဌာန်ကို ကူးယူလိုက်၏။ ထိုအင်းကူးပြီးတော့ ဘုရားကိုဦးငါးကြိမ်ချပြီး ပြန်မလို့လှည့်လိုက်တော့ မိန်းမနှစ်ယောက်တွေ့ရပြန်သဖြင့် ကြက်သီးထသွား၏။ ကျွန်ုပ်က သူမတို့ကိုသေချာစွာ လေ့လာနေ၏။ သူမတို့ကလည်း ကျွန်ုပ်ကို လေ့လာနေဟန်တူ၏။ အတန်ကြာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကြည့်နေကြပြီး ကျွန်ုပ်ကစ၍ မေးရတော့၏။

ဒကာမတို့ကဘယ်သူတွေလဲ နာမည်ကဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ။ ဒီတောဒီတောင် ခေါင်ခေါင်ကြီးမှာ မိန်းကလေးဆိုတာ လာနိုင်ဖို့မလွယ်တဲ့ကိစ္စပါ။

မှန်ပါတယ်အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့က ဒီတော ဒီတောင်တနိုးနှင့် ရှေ့ယခင်တည်းကဖက်မြိုးကြီးပြင်းလာကြပါတယ်။ တောင်ယာစိုက်ပြီးလဲ အသက်မွေးခဲ့ကြပါတယ်။ ကံကောင်းထောက်မ၍ မိဖုရားမြောက်လည်းခံခဲ့ရတဲ့သူတွေပါ။ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျ၍လည်း နတ်ဆိုးက ကျားနဲ့တိုက်၍ ဘုရားကိုတပြီး သားအဖ ၃-ယောက်ပြေးကြရာ အမောဆိုပြီး ရင်ကွဲနာကျ၍ ဘဝပြောင်းပြီး ယခုလိုဘဝရောက်ရတာပါ။

ကျွန်ုပ်သည် သူမပြောသောစကားများက ပဟေဠိဆန်နေ၏။ စဉ်းစားမိသည်မှာ ငယ်တုန်းက ကျိုက်ထီးရိုးဇာတ်ကပြတဲ့အခါမှာ ရွှေနန်းကျင်ရင်ကွဲနာကျ၍ သေပွဲဝင်တာကိုပြေးပြီး သတိရလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကသိရအောင် မေးမြန်းရတော့၏။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒကာမတို့နှစ်ယောက်က ညီအမလား။

ကျင် ။ ။ မှန်ပါတယ် ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘယ်သူက အကြီးလဲ။

ကျင် ။ ။ ဟောဒီသနပ်ခါးရောင်စုံဝတ်ထားတာက အမတော် နာဂသူဇာဒေဝီလို့ခေါ်ပါတယ်။ တပည့်တော်မကတော့ အများအခေါ် ရွှေနန်းကျင်ပါတဲ့ဘုရား။ မိဖုရားလိုအခေါ်ကတော့ နာဂစန္ဒာဒေဝီ လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

သူမတို့အဖြေစကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်အတော်အံ့ဩသွား၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒီရွှေနန်းကျင်တို့ဟာ အခုထက်တိုင်ရှိတုန်းလား။ ဘယ်လိုဘဝမျိုးရောက်နေတာပါလိမ့် စသည်ဖြင့် အတွေးများပေါ်လာသဖြင့် သူမတို့ကို ကျွန်ုပ်သိလိုသော မေးခွန်းများမေးရပြန်တော့၏။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒကာမလေးတို့က ဘယ်မျိုးဘယ်အနွယ်များပါလဲ။

ကျင် ။ ။ ယခုရရှိတဲ့အမျိုးအနွယ်ကတော့ ဘုမ္မာဒေဝနတ်မျိုးပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒကာမလေးတို့ပြောတဲ့စကားထဲမှာယခုရရှိတဲ့အမျိုးအနွယ်ကဘုမ္မာဒေဝနတ်မျိုးဆိုတော့ဘုမ္မာဒေဝနတ်အမျိုးအနွယ် မဖြစ်ခင်ဘယ် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ခဲ့ပါသေးသလဲ။

ကျင် ။ ။ တပည့်တော်မတို့က ဘုံမိရဖြစ်ခဲ့ပါသေးတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘုံမိရဆိုတာ ဘယ်အမျိုးကိုပြောပါသလဲ။

ကျင် ။ ။ လူများနားလည်အောင်ပြောရရင် ဥစ္စာစောင့်ဘဝဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဪ . . . . သိပါပြီ သိပါပြီ ဥစ္စာစောင့်က ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ။

ကျင် ။ ။ ဟိုတောင်တန်းဘက်နားက မြစိမ်းတောင်မှာပါ။ မြစိမ်းတောင်သိုက်ကြီးက ဘုရားသိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ တပည့်တော်တို့သာ ဂုဏ်တော်အားဖြင့် ဘုမ္မာဒေဝမျိုးဖြစ်ပြီး အဆင့်တက်ခဲ့ရပါတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ မြစိမ်းတောင်ဘုရားသိုက်က အကြီးအကဲဘယ်သူပါလဲ။

ကျင် ။ ။ အမတော်မြသန္တာလို့ခေါ်ပါတယ်။ အမတော်မြသန္တာအောက်မှာ ညီမတော် မြစန္ဒာဖြစ်ပါတယ်။ သိုက်စောင့် သိုက်စီး သိုက်နေ ရန်ရွှေပေါ် ၂၀၀၀ လောက်ကို အုပ်ချုပ်နေရပါတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ မြသန္တာတို့ အဆက်အနွယ်ကကော ရှိပါသလား။

ကျင် ။ ။ ရှိပါတယ်။ ရွှေချိုးဖြူ မူလခဲတို့ဖြစ်ပါတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ရွှေချိုးဖြူ မူလခဲတို့ ဘယ်မှာအခြေချပြီးနေပါသလဲ။

ကျင် ။ ။ မအူပင်နယ် သံသပွတ်ချောင်းနားမှာပါ။
ပဥ္စင်း ။ ။ မရွှေနန်းကျင်လို့ ခေါ်ခွင့်ပြုပါနော်။
ကျင် ။ ။ ပြုပါတယ်ဘုရား။ ပြုပါတယ် ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့က မြင့်မြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ ခေါ်နိုင်ပါတယ်။
ပဥ္စင်း ။ ။ ရွှေနန်းကျင်ရဲ့အမတော် နာဂသူဇာတာ အမအရင်းပဲလား။
ကျင် ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။ ဖခင်တိဿရသေ့မြတ်က တပည့်တော်ကိုမွေးပါတယ်။ အမတော်ကို ဘထွေးတော် သီဟရသေ့ အရှင်မြတ်ကမွေးပါတယ်။
ပဥ္စင်း ။ ။ ရသေ့ညီနောင်က ရွှေနန်းကျင်တို့ကို မွေးကြတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုရပြီးမွေးကြရတာလဲ။
ကျင် ။ ။ ဘုရားတပည့်တော်တို့အဖေက ဝိဇ္ဇာ၊ အမေက နဂါးမ၊ မိခင်နဂါးမက ဥနှစ်လုံးဖွားခဲ့တော့ ထိုဥနှစ်လုံးကို ရသေ့ညီနောင်ကရရှိပြီး တစ်ယောက်တစ်လုံးစီယူ၍ မွေးကြပါတယ်။
ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီလိုဆိုတော့ ဥကဖွားတဲ့ မရွှေနန်းကျင်တို့ ညီအမပေါ့။
ကျင် ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။
ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရားလက်ထက်က ဂဝံပတိမထေရ်နှင့်လည်း အမျိုးတော်ကြမှာပေါ့။
ကျင် ။ ။ မှန်လှပါဘုရား၊ ဂဝံပတိမထေရ်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖခင်ရသေ့မြတ်တို့ ဆံတော်ရကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်မတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော မောင်တော်သီဟရာဇာမင်းမြတ်နှင့်လည်း ညီအကိုတော်ကြပါတယ်။
ပဥ္စင်း ။ ။ အဲဒီအကြောင်းများကို ရှင်းပြပါအုံး မရွှေနန်းကျင်။
ကျင် ။ ။ မှန်လှပါဘုရား ပထမဘဝက ဂဝံပတိမထေရ်လည်း ဥကဖွားတာပါ။ မောင်တော် သီဟရာဇာကလည်း ဥကဖွားပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဖခင်ကိဿရသေ့မြတ်နှင့် သီဟရသေ့မြတ်တို့က မွေးဖွားကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ဂဝံပတိအလောင်းဖြစ်တဲ့ အကိုတော်ဟာ ၁၃ နှစ်သားက ကျောက်ပေါက်တဲ့ရောဂါနဲ့ သေရပါတယ်။
ပဥ္စင်း ။ ။ ရွှေနန်းကျင်ပြောပြ၍ဦးပဥ္စင်းဖတ်ခဲ့ရတဲ့သာသနာဝင်ကိုသတိရလာပါတယ်။ "မြန်မာပြည်သာသနာအစ-ဂဝံပတိမထေရ်မြတ်"ကလို့ သာသနာရေးသူဟောင်းတို့ စကားပုံထားခဲ့ကြပါတယ်။ မြန်မာပြည်ကိုရှေးဦးစွာရောက်တဲ့ သာသနာဟာ ဂဝံပတိမထေရ်မြတ်၏ကျေးဇူးပါပဲ။ ဒီလောက်ဆိုလျှင် ဦးပဥ္စင်းသိပါပြီ။ ရှေ့ဆက်၍ ဦးပဥ္စင်းသိလိုတာ မေးပါရစေ။
ကျင် ။ ။ မေးပါဘုရား မေးပါ။
ပဥ္စင်း ။ ။ မရွှေနန်းကျင်တို့မှာ ရွှေနန်းကျင်ဘဝက ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို ကိုယ်တိုင်ဖူးလိုက်

ရမှာပဲနော်။

ကျင် ။ ။ မှန်ပါတယ်ဘုရား ကိုယ်တိုင်ဖူးလိုက်ရပါတယ်ဘုရား။ ဖူးရရုံတင်မကပါဘုရား။ ပစ္စည်းလေးပါးလည်း အားရကျေနပ်စွာ လှူလိုက်ရပါတယ်။ တရားတော်လည်း နာလိုက်ရပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ အရတော်ပါပေတယ်။ ရွှေနန်းကျင်တို့ညီအမဟာအရတော်ပါပေတယ်။ သာဓုပါ၊ သာဓု . . . . သာဓု၊ သို့ပေမယ့်အခုဘဝမျိုးရောက်လာရတာက။

ကျင် ။ ။ ဒါကတော့ သမုဒယအစွဲပြင်းလို့ရောက်လာရတာပါဘုရား။ အစွဲကြောင့်လူတွေဟာ ဒုက္ခရောက်ရတာပဲဖြစ်ကြပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဦးပဥ္စင်းဆိုလိုတာကဒီလိုပါ၊ ဘုရားနှင့်လည်းတွေ့တယ်၊ ပစ္စည်းလေးပါးလည်းလှူဒါန်းရတယ်။ တရားလည်းနာရတယ်၊ နာရတဲ့တရားကဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ဟောတဲ့တရားတော်ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ တစ်မဂ်၊ တစ်ဖိုလ်လောက်တော့ ရစေချင်တဲ့စေတနာနဲ့မေးမိပြောမိတာပါ။

ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း အထက်တာဝတိံသာတို့တုသိတာတို့ကိုကုသိုလ်အားကြောင့်ဖြစ်စေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ပြောမိတာပါ။ အခုတော့ရွှေနန်းကျင်အဖြေကြောင့် သမုဒယပစ်ချလို့ ဒီဘဝရောက်ရတယ်ဆိုတာသိရပါပြီ။ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့လေ၊ ကျိုက်ထီးရိုးအစွဲကြောင့် ကျိုက်ထီးရိုးအနားမှာဖြစ်ပြီး အချိန်ရှိတိုင်း ဖူးခွင့်ရလို့တစ်ဆင့်တက်၍ ဘုမ္မာဒေဝဖြစ်ရတယ်။ သရဏဂုံတည်ကြသူများလည်းဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဒီဘဝနဲ့ပဲ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ဘူးလို့ပြောလို့မရဘူး၊ ရနိုင်တဲ့အကျိုးကျေးဇူးတွေ ဒကာမကြီးတို့အများကြီးရှိပါတယ်။ ဒါထက်တစ်ခုမေးလိုချင်တာကတော့. . . . . . .

ဒကာမကြီးတို့မိဖုရားဖြစ်ကြတော့ နယ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ဟုန်းနတ်ကြီးက မဒီမသာမကျန်းမမာဖြစ်အောင်လုပ်ထားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား။

ကျင် ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်မလက်ထပ်မင်္ဂလာပြုစဉ် သူ့ကို မတင်သခဲ့တာကြောင့်လုပ်တာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ တယ်တတ်နိုင်တဲ့ဟုမ်းနတ်ပါလား။ ဒကာမကြီးတို့ ဒီလိုရောဂါရနေတော့ကောရွှေ့ဘာဆက်လုပ်ပါသေးသလဲ။

ကျင် ။ ။ ဘုရားတပည့်တော်မ၏မင်းတရားက ကရင်ဆရာကြီးများမေးမြန်းတော့ဟုမ်းနတ်ကြီးတင်ဖို့ရန်လျှောက်ထားတယ်။ ဖခင်နှင့် မောင်ကိုပန်းတင်တို့နှင့်အတူ တပည့်တော်မကဆင်းရဲသား ယောင်ဆောင်ပြီး ဟုမ်းနတ်တင်ရန် မယ်သနရွာကိုလိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ စခန်းလေးအလွန်လောက်မှာ ဟုမ်းနတ်ကြီးက စီးတော်ကျားလွှတ်ပြီးတိုက်တာပါပဲဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီတော့ ဒကာမကြီးတို့က ဘယ်လိုကာကွယ်ကြသလဲ။

ကျင် ။ ။ မကာကွယ်နိုင်ကြပါဘူး၊ တပည့်တော်တို့သားအဖ ၃ယောက်လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ကို တတပြီးပြေးကြရပါတယ်။ တပည့်တော်မက ကိုယ်ဝန်အရင့်

အမာနှင့်ဆိုတော့သိပ်မပြေးနိုင်ပါ။ ဖခင်နှင့်မောင်ကတွဲခေါ်ပြီးပြေးကြရပါတယ်။ ဘုရားတပည့်တော်မကတော့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှင်ကိုပဲကယ်တော်မူပါဘုရား၊ ကယ်တော်မူပါဘုရားနှင့်သာပါးစပ်ကဆိုမြည်ပြီး ငိုယို ပြီးလိုက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်လည်း ဒီလောက်ခွန်အားကောင်းတဲ့ကျားကြီး တပည့်တော်တို့ကိုမီအောင်မလိုက်နိုင်ပါဘူးဘုရား။ ပန်းတင်ကျောက်နားကျတော့ ကျားကြီးမမြင်ရတော့ပါဘူး။ ကျောက်သမ္ဗန်အလွန်လောက်မှာ ဘုရားတပည့်တော်မအမောဆို့ပြီး လဲတော့တာပါပဲဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဩော်အလွန်သနားစရာကောင်းပါလားဒကာမကြီးရေ။ ဒကာမကြီးအမောဆို့ပြီးလဲသွားတော့ပြန်သတိရလာသေးလားဟင်။

ကျင် ။ ။ ပြန်သတိရလာပါတယ်ဘုရား။ သတိရလာခြင်းကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးတွေ့ရတော့အဲဒီနေရာကပဲဆုတောင်းပတ္တနာပြုပြီးသေခဲ့ရပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘယ်လိုဆုတောင်းပတ္တနာပြုခဲ့ပါသလဲ ဒကာမကြီး။

ကျင် ။ ။ ဘုရားတပည့်တော်မဆုတောင်းပတ္တနာပြုခဲ့တာက ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်မြတ်စွာဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်မ မကြာမီကွယ်လွန်ရပါတော့မည်။ ဘုရားတပည့်တော်မကွယ်လွန်သော် ဘုရားတပည့်တော်မရုပ်အလောင်းကိုဤနေရာကမရွှေ့နိုင်ပါစေသား။ ကျောက်အတိလည်းဖြစ်သွားပါစေသား။ ဘုရားတပည့်တော်မသည် ငယ်စဉ်ကစ၍ယနေ့တိုင်အောင်ငါးပါးသီလမြဲခဲ့တာမှန်လျှင် ဘုရားတပည့်တော်မဆုတောင်းအတိုင်းပြည့်ပါစေသား။ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်အနီးအပါးတွင်ဖြစ်ရ၍ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကိုပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်ပါစေသောသားလို့ဆုတောင်းပြီးအမောဆို့၍ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဩော် ဒကာမကြီးက ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို တော်တော်ကြည်ညိုတာကိုး။

ကျင် ။ ။ ကြည်ညိုဆို ဘုရားတပည့်တော်မတို့က ဒကာဒကာမအဖြစ်ပြုလုပ်ပြီးကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျတည်လာကြတာဖြစ်တာလည်းတစ်ကြောင်း၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်အနန္တကိုလည်း ခဏခဏဖူးတွေ့နေရတာလည်းတစ်ကြောင်းဆိုတော့ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ကိုအလွန်ကြည်ညိုတယ်။ ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်လည်းယုံကြည်တယ်။ ဘယ်ရောက်ရောက်ဘယ်နေနေ ဘယ်သွားသွားကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင်ကိုပဲဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်ပြီး အချိန်ရှိတိုင်းကန်တော့နေရပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ သာဓုပါဒကာမကြီး၊ သာဓုပါ၊ သာဓုပါ။ ဦးပဉ္စင်းဒီကမပြန်ခင် အမိဌာနီအတွင်းအားလပ်ချိန်လာလာတွေ့ပါဒကာမကြီး။

ကျင် ။ ။ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်မတို့ကလည်း အရှင်ဘုရားတို့ကိုတရားကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုအလွန်ကြည်ညိုပါတယ်။ အရှင်ဘုရားအမိဌာနီများအောင်မြင်တဲ့အခါကျမှ

ဤကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားဖူးပူဇော်ပွဲကြီးများလုပ်ပြီး တပည့်တော်မတို့ကို အမျှဝေပါ။ တရား လည်းဟောပေးပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဒကာမကြီး။ ဒကာမကြီးကိုတွေ့ချင်ရင် ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမလဲ။

ကျောင် ။ ။ တပည့်တော်မကျောက်ချပ်နားအမြဲအစောင့်တစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ တပည့်တော်မနဲ့ တွေ့ချင်ရင် အဲဒီအစောင့်ကိုပြောရင်ရပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပါပြီ ဒကာမကြီး၊ အဲဒီကျောက်ချပ်နားလာပြီးအစောင့်ကိုပြောပါ့မယ်။

ကျောင် ။ ။ ခွင့်ပြုပါဦးဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဒကာမကြီး၊ ကောင်းပါပြီ။

ညီအစ်မနှစ်ယောက်လည်း ကျွန်ုပ်အနားမှ သွားကြတော့၏။ ကျွန်ုပ်သိမ်ထဲပြန်ရန် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကိုဦး ၅ ကြိမ်ချ၊ ကန်တော့၍ထလာ၏။ သိမ်ပေါက်ဝရောက်သောအခါ ငှက်ပျော ၂ ဖီးအမှည့်နှင့်ဩဇာသီးအမှည့် ၉ လုံးကိုတွေ့ရ၏။ ယူပြီးသပိတ်ထဲထည့်လိုက်၏။

ရေတစ်ကျိုက်နှစ်ကျိုက်သောက်ပြီး သုဂတော ၅ ချက်ဂါထာ သိမ်ထဲတွင်ထိုင်စိပ်နေ၏။ ၆ပတ်ပြီးသောအခါ လမ်းလျှောက်ပြီးသိမ်ထဲတွင်စိပ်နေပြန်၏။ နောက်ထပ် ၆ ပတ်ပြီးသောအခါ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားခြေတော်ရင်းသွားပြီးစိပ်ရန်နှင့်သစ်သီးဆွမ်းကပ်ရန် သပိတ်ကိုယူပြီး သပိတ်ဖုံးတွင်ရေတော်ထည့်၍ ယူလာပြန်ပြီးသစ်သီးဆွမ်းနှင့် ရေတော်ကပ်လှူ၏။ ပြီးလျှင် သုဂတော ၅ ချက်စိပ်ပြန်၏ ၆ပတ်ရ၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၉နာရီခွဲနေ၏။

ထို့ကြောင့် ဘုရားကပ်ထားသော ငှက်ပျောသီး၊ ဩဇာသီးများယူပြီးစား၏။ စားပြီးလျှင် သောက်တော်ရေကပ်လှူထားသော ရေကိုကောက်ယူသောက်၏။ အလွန်မွှေးကြိုင်နေ၏။ ရေကိုသေသေချာချာကြည့်ပြန်တော့ ဘာမျှမတွေ့ရ သောက်ပြီးလို့ကျန်သောရေနှင့်စားပြီးလို့ကျန်သောသစ်သီးကိုယူလာပြီးသိမ်ထဲတွင်အိပ်ရာဘေးထားလိုက်၏။ ရေချိုးရန်နတ်ရေတွင်းဘက်ဆီဆင်းသွား၏။ ရေတွင်းရောက်တော့ သပိတ်ဖုံးဖြင့်ရေခပ်ယူပြီး ချိုး၏။ ရေချိုးရင်း ဂုဏ်တော်ဂါထာများရွတ်၊ ရေချိုးပြီးလျှင် ပုတီးစိပ်ရန်သိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ရေလဲကိုသိမ်တောင်ဘက်ခဲဖိလှမ်းထား၏။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကိုတော့ ကောသီကိုသင်းပိုင်လုပ်ဝတ်ထားပြီး ခြုံထည်ကိုရုံထား၏။ ဘုရားခြေတော်ရင်းသွား၍ ပုတီးပြန်ထိုင်စိပ်လိုက် လမ်းလျှောက်စိပ်လိုက်နှင့် ပုတီးပတ် ၂၇ ပတ်ရ၏။ နာရီကြည့်လိုက်တော့ ညနေ ၄ နာရီ ၄၅မိနစ် လောက်ဖြစ်နေ၏။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်မှ ပြန်လာပြီးသိမ်ထဲတွင်ခေတ္တလျောင်းလိုက်၏။ မှေးခနဲဖြစ်သွား ခိုက်ခေါင်းရှာဦးစီးထားသော နတ်ဆိုးတစ်ယောက်က ကရင်ဓားကြီးဖြင့် သိမ်ပေါက်ကရပ်နေတာအိပ်မက်တွင်တွေ့ရ၍ ဖြတ်ခနဲနိုးလာတော့ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းသိမ်ပေါက်ဝတွင်တကယ်ရပ်နေတာ မြင်ရ၏။ ကျွန်ုပ်ကသူ့အခြေအနေကို အကဲခပ်ပြီးပုတီးစိပ်နေ၏။

နတ်ဆိုးက ဓားကြီးတဝင့်ဝင့်လုပ်ခါ ကျွန်ုပ်ကိုဓားဖြင့်သုံးခါလောက်ပြပြီးပြန်သွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း

သွားလျှင်သွားခြင်းနောက်ကထွက်လိုက်၏။ သူ့ကိုမမြင်ရတော့တဆက်တည်းပင် ဘုရားခြေတော်ရင်းသွား၍ကျန်အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ်ပြည့်အောင်စိပ်နေတော့၏။ ၃၁ ပတ်ပြီးလျှင်နာရီကြည့်တော့ ည ၁၀နာရီထိုးနေ၏။ ယနေ့အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး ၁၀၈ ပတ်ပြီးစီးအောင်မြင်ပါကြောင်းဘုရားလျှောက်ထားပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေ၍ သိမ်ထဲသို့လာခဲ့၏။ ရောက်သောအခါ ကျန်ရှိနေသေးသော မေတ္တာသုတ် ၁၀၈ ခေါက်အဓိဋ္ဌာန်ကိုပွားများနေတော့၏။

အင်္ဂါနေ့ဖြစ်၍ အင်္ဂါထောင့်ကိုအာရုံပြုပြီး ၈ခေါက်၊ ဗုဒ္ဓဟူး ၁၇ ခေါက်၊ စနေ ၁၀ခေါက်၊ ကြာသပတေး ၁၉ ခေါက်၊ ရာဟု ၁၂ ခေါက်၊ သောကြာ ၂၁ ခေါက်၊ တနင်္ဂနွေ ၆ ခေါက်၊ တနင်္လာ ၁၅ ခေါက်၊ ည ၁၁ နာရီနှင့် ၁၅ မိနစ်မှပြီးသွား၏။ အတွေ့အကြုံမှတ်တမ်းများရေးပြီး ၁၁ နာရီ မိနစ်၄၀ တွင်ခေတ္တအိပ်၏။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင်

၁၃၁၆ ခု၊ တပေါင်းလဆုတ် ၈ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၂ နာရီတွင်နိုးလာပြီး ကိုယ်လက်သုတ်သင်ပြီး ၂ ချက် မိနစ် ၂၀မှာ ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။ အရက်တက်လာတာ မိုးလင်းလာတာ နေပူနေတာများလို့ အာရုံမရောက်တော့ဘဲ ပုတီးထဲအာရုံရောက်ပြီးစိပ်လို့ကောင်းနေတုန်း မလှမ်းမကမ်းလောက်ကဟုထင်ရသောကြေးစည်ခပ်ကြီးကြီးတီးသော အသံကြားတော့မှ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နေ့ ၁၁နာရီ ၁၀မိနစ်လောက်ရှိနေ၏။ ပုတီးပတ်လည်း ၅၄ ပတ်ရတော့၏။

ထိုအခါကျမှ ဝမ်းထဲဟာတာတာဖြစ်လာ၍ ဘုရားကန်တော့ပြီး သိမ်ထဲသွား၍ သစ်သီးများဆွမ်းတော်ကပ်လှူပြီးစားတော့၏။ စားပြီးသောအခါ ရင်ပြင်တော်ပေါ် လမ်းလျှောက်ပုတီးစိပ်နေ၏။ ဘုရားရင်ပြင်တော်တောင်ဘက်မှ လှေတက်လာသောလမ်းအတိုင်း ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင်တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်နှင့်လာနေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ခွေးနက်ကြီးလာပုံထူးခြား၍ ရပ်ပြီးခွေးနက်ကြီးလာရာလမ်းဘက်သို့ကြည့်၍ပုတီးစိပ်နေ၏။ ခွေးနက်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်မြင်သည်နှင့်တပြိုင်နက်ကိုက်မည့်ဟန်ဖြင့်ပြေးလာပြီး ကျွန်ုပ်နှင့်ကိုက် ၂၀လောက်အကွာတွင် ရပ်တန့်နေတော့၏။ ကျွန်ုပ်ရပ်နေရာမှ သတိနှင့်စောင့်ဆိုင်းကြည့်နေစဉ် ရပ်သွား၍သာသို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်နားထိရောက်လာပါက ခွေးနှင့်ကျွန်ုပ်ရင်ဆိုင်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ခွေးနက်ကြီးက ကိုက် ၂၀လောက်ကရပ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို မာန်စောင်၍ကြည့်နေခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်ကခွေးနက်ကြီး၏သဘောကို သိလို၍ စိတ်ပုတီးစိပ်နေရာမှ ခေတ္တနားပြီး ခွေးနက်ကြီးကိုလက်ညှိုးနှင့်ထိုး၍ နင်ဟာခွေးနက်စင်စစ်မဖြစ်တန်ရာ၊ ဖန်ဆင်းရုပ်သာဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။ နင်၏ပုံအရှိအတိုင်းငါ့ကိုပြဘိလော့ မပြပါက ငါအမိန့်ပေး၍ နင့်ကိုနယ်နှင်ပစ်မည်ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မနေ့ကညနေပိုင်းကတွေ့ရသော နတ်ဆိုးကြီးပုံအဖြစ်မြင်ရတော့၏။

မြော်လက်စပ်သတ်တော့ ဘယ်သူလဲမှတ်တယ် မနေ့ကညနေမှာလာပြီး စားကြီးပြသွားသော နတ်ကြီးကိုး ကျွန်ုပ်ကတော့ စားတော့မရှိပါဘူး။ ဝမ်းထဲရော တစ်ကိုယ်လုံးရော ဂုဏ်တော်အပြည့်ရှိ

တယ်။ ဂုဏ်တော်ရှင်မြတ်ဘုရားရှိတယ်။ ဂုဏ်တော်ပွားခြင်းကြောင့် ဂုဏ်တော်ရှင်မြတ်ဘုရား၏ သား တပည့်မှန်လျှင် အသင့်ဖြစ်စဉ်နှင့် ကျွန်ုပ်အပေါ် ထားသောစိတ်ခါတ်တို့ကို အမှန်အတိုင်းအသင်ပြောရ မယ်။ အသင်ပြောတာကို မှန်ကန်မှုမရှိဟု ကျွန်ုပ်ထင်လျှင် အသင့်ကို ဝဿဏ္ဏနတ်မင်းကြီးခေါ်၍ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်ခြင်းပြုရလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်က ဤကဲ့သို့ပြောလိုက်သောအခါ သူကိုင်ထားသောဓားကြီးကိုချပြီး မုဆိုးဖူးထောက်ထိုင်၍ ခေါင်းငုံ့ပြီး ကျွန်ုပ်ကိုလျှောက်သည်မှာ -

ရဟန်းကို ကျွန်တော်မျိုးမလိမ်ပါ။ မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောပါမည်။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကြောင့် နန်းကျင်တို့ကျွန်တော်မျိုးထက်သာသွားတာ မကျေနပ်နိုင်ပါ။ ယခုတစ်ဖန် ရဟန်းလာ၍ နန်းကျင်တို့ကို အဆင့်တက်အောင်လုပ်မည်စိုးသဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးက ရဟန်းကိုခြိမ်းခြောက်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အသင့်အမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ။

ဒီနယ်မှ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဟုမ်းနတ်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

အသင်ဟုမ်းနတ်ကြီး အသင်ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်မယ်လို့ ဘယ်သောအခါမှ မထင်လေနှင့်၊ ပုံပြရ သော်အသင်ရွှေနန်းကျင်တို့ကို ကျားနဲ့တိုက်တယ်။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားတန်ခိုးကြောင့်အသင်ရဲ့ကျားက ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိတဲ့အားနွဲ့တဲ့မိန်းကသားကိုတောင် မိုအောင်မလိုက်ဝံ့ဘဲဖြစ်နေတယ်။ ဒါကိုထောက် ကြည့်ရင်အသင်သိဖို့ကောင်းပြီ၊ ယခုလည်းကျွန်ုပ်ကအသင့်ကို နိမ့်ကျအောင် ရွှေနန်းကျင်ကို မြင့်တက် အောင် ကျွန်ုပ်ကလာလုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်ုပ်ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကျွန်ုပ်လာစိပ်နေတာ။ အသင့်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်ကမသိ၊ ရွှေနန်းကျင်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်ကမသိ၊ ဘယ်သူ့ကိုသာစေ၊ ဘယ်သူ့နာစေဆိုတဲ့စိတ်မျိုး မရှိ။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်ကို မနာလိုစိတ် မရှုစိတ်မဖြစ်သင့်ဘူး။ ဖြစ်ရင်အသင်မှားမှာပေါ့။ ရွှေနန်းကျင်လို သူမျိုးတောင် လုပ်လို့မရတဲ့ဟာ ကျွန်ုပ်ရဟန်းကိုအသင်ဘယ်လိုလုပ်လို့ရလိမ့်မတုန်း။ အသင်သာကံကြီး ထိုက်တော့မပေါ့။ အသင်သတိရှိပါ အရာရာမှာ မာန်မထားပါနဲ့။ အသင့်ကိုသနားလို့ကျွန်ုပ်ကပြောတာ ပါ။ ယခုနေခါမှာ အသင်စိတ်ခါတ်မပြောင်းလဲရင် အသင်ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီးအဆုံးရှုံးကြီး ဆုံးရှုံးသွားပါ လိမ့်မည်။

အသင်ဟာဒါနမှု သီလမှု နည်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ နတ်ရဲကြီးဖြစ်နေရတာ။ နယ်ရှင်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်နှင့်မာန်တက်ပြီး ဒီနယ်ကလူတွေထုံးစံအတိုင်း မတင်ရ မပြုရလားဆိုပြီး သူတစ်ဖက်သား ဒုက္ခ ရောက်အောင်လုပ်ရင်တစ်နေ့ကျတော့ ဒီဝဋ်တွေဟာ ကိုယ့်ကိုလည်းလိုက်မှာသေချာတယ်။ ငါတို့မြတ်စွာ ဘုရားက (သဗ္ဗံပါကံ ဖနေတိ) လို့ဟောထားပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ်က ကိုယ်လုပ်ခဲ့တာ ကိုယ့်ပြန်ပြီး တစ်နေ့ကျတော့ တူသောအကျိုးပေးတယ်၊ ယခု ရွှေနန်းကျင်တို့အသင်ကလုပ်တယ်။ ဘုရားအားကိုးပြီး သေသွားတယ်။ ရွှေနန်းကျင်တို့ဟာ အသင်လက် ဇအောက်မရောက်လာဘဲ အသင့်ထက်မြင့်တဲ့ဘဝရောက်သွားတယ်။

ယခုသင်ဟာ ရွှေနန်းကျင်တို့ဘယ်လိုမှ လုပ်မရတော့ဘူး။ မဟုတ်လား။ သူတို့ကိုလုပ်ချင်နေ

တာတောင်မလုပ်နိုင်တဲ့အဖြစ်ဖြစ်နေပြီမဟုတ်လား။ သူတို့ကလုပ်မယ်ဆိုရင်အသင်ခံရမည့်ဘဝပဲ သို့ပေမယ့် ဗုဒ္ဓအယူ အဆုံးအမတည်နေတော့ သူတပါးလုပ်ရင် တစ်နေ့ကိုယ်ခံရမယ်။ အဝီစိငရဲကိုလည်း ကျမယ်ဆိုတာသိထားတော့ အသင့်ကို ဂလဲ့စားမချေဘူး မဟုတ်လား။ အသင့်ကိုအသင်စဉ်းစားပါ။ ဒီဘဝကသေရင် အထက်ရောက်မလား။ အောက်ရောက်မလား ငါဘယ်မှာဖြစ်ရမလဲဆိုတာစဉ်းစားပါ။ ကောင်းတာဖြစ်ချင်ရင် ကောင်းတာလုပ်ပါ။ ကောင်းတဲ့ဘဝတွေဖြစ်သွားမှာပဲ၊ မကောင်းတဲ့ဘဝတွေဖြစ်ချင်ရင်တော့ ဒီအတိုင်းပဲလုပ်နေပေါ့။

နတ် ။ ။ တပည့်တော်သတိရပါပြီဘုရား။ (ဝမ်းနည်းသံနှင့်လျှောက်၏)

ပဥ္စင်း။ ။ အေးသတိရရင် အကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့ ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသု၊ မုသာ၊ သုရာမေရယ ဆိုတဲ့ကံငါးပါးရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ သူတစ်ပါးအသက်မသတ်နဲ့။ သူတစ်ပါးပစ္စည်းမခိုးနဲ့။ သူတစ်ပါးအိမ်ရာမကျူးလွန်နဲ့။ သူတစ်ပါးအပေါ် မလိမ်နဲ့၊ သေအရက်မသောက်နဲ့။

ဒီငါးပါးရှောင်ရင် အကုသိုလ်မဖြစ်ဘူး။ အကုသိုလ်မဖြစ်ဘူးဆိုသည်နှင့်တပြိုင်နက် ကုသိုလ်ဖြစ်တော့တာပဲ။ ကုသိုလ်ဖြစ်လာလျှင် ကောင်းတာဖြစ်လာတော့တာပဲ။ ငါးပါး အကုသိုလ်တရားများကို သရဏဂုံယူပြီးရှောင်တာက ပိုလွန်၍မြတ်တယ်။ သရဏဂုံဆိုတာကဘာလဲလို့မေးရင် "သရဏ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု၊ ဂုဏ ဂုဏ်ရှင်လို့အဓိပ္ပါယ်ရတယ်" ရှင်းအောင်ပြောရရင် ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကိုကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းလို့ဆိုတယ်။ သရဏဂုံဆောက်တည်ပြီး ကံငါးပါးကို ရှောင်ကြဉ်ပါမယ်လို့ဆိုရင် ပြီးတာပဲ၊ သို့ပေမယ့်မြန်မာလိုစနစ်တကျဆိုချင်ရင်တော့

၁။ ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏၊

၂။ ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော်မြတ်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏။

၃။ ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတော်မြတ်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏။

ထိုဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတော်များမကြိုက်သော တားမြစ်ထားသော ကံငါးပါးကို(ဝါ)သူ၏အသက် ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ သူ၏အိမ်ရာကို ကျူးလွန်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလိမ်ညာခြင်း၊ သေအရက်သောက်ခြင်းတို့မှ ရှောင်ကျဉ်ပါ၏ဟု သံဃာတော်များရှေ့မှာဖြစ်စေ၊ ဘုရားရုပ်ပွားတော် စေတီတော်ရှေ့မှာဖြစ်စေ၊ ပါးစပ်ကရွတ်ဆိုလျှင် သရဏဂုံတည်သော ဒကာဖြစ်သွားပြီ။ မိစ္ဆာအယူပျောက်ပြီးသမ္မာယူရောက်လာတော့တာပဲ။ သမ္မာအယူရောက်တယ်ဆိုရင်လည်း လူကောင်း မုဋ္ဌိလ်ကောင်း နတ်ကောင်းတို့က ကြည့်ရှုလာတယ်။ စောင်မလာတယ်။ ဘေးဆိုးရောဂါဆိုးတို့မှလည်း ကင်းလွတ်တော့တာပဲ။

နတ် ။ ။ တပည့်တော် ဒီကနေ့ကစပြီးသရဏဂုံယူပြီးသီလဆောက်တည်ပါမည်ဘုရား။ သရဏဂုံနှင့်ငါးပါးသီလချီးမြှင့်ပါဘုရား။

ကျွန်ုပ်သည် သူ့ရှေ့တွင်ဖူးတုပ်တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး သူ့ကိုလည်းအထိုင်ခိုင်း၍ ကန်တော့ခိုင်းပြီး

သရဏဂုံသီလများချပေးတော့၏။ ဟုမ်းနတ်ကြီးသရဏဂုံလည်းယူ၊ သီလလည်းဆောက်တည်ပြီးရော လူလေးငါးယောက်အသံများကသာဓုသာဓုသာဓုဟုကျယ်စွာသောသာဓုခေါ်သံများကြားရတော့၏။ ဟုမ်းနတ်ကြီးသွားသောအခါ ကျန်ပုတီးပတ်များကို ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွားပြီး ပရိကံယူအဓိဋ္ဌာန်ယူပြီးစိပ်တော့၏၊ ပုတီးစိပ်မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီးလျှင် နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ညနေ ၅ နာရီထိုးနေ၏။ ပုတီးပတ်လည်းအားလုံးပြီးမေတ္တာသုတ်ကိုပြုလ်သက်အလိုက် ၁၀၈ ခေါက်လည်းပြီးစီး၍ သိမ်ထဲဝင်သွားပြီး မှတ်တမ်းရေးပြီးလျှင် ပရိတ်များ၊ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ပွားပြီး ည ၈ နာရီလောက်ရှိ၍ အိပ်တော့၏။

မှေးခနဲဖြစ်ခိုက် လေပြင်းကျလာသဖြင့် သက်သာရာဆောင့်တစ်နေရာမှာကပ်နေပြီးပုတီးစိပ်နေတော့၏။ တစ်နာရီလောက်ကြာတော့ လေငြိမ်ပြီး လေမှန်လေးတိုက်နေတော့၏။ ကျွန်ုပ်ပြန်ပြီးအိပ်ရာတွင်လှဲနေတော့၏။ လှဲနေရင်းလည်း သုဂတော ၅ ချက်ဂါထာကိုစိပ်နေ၏။ ၅ ပတ်လောက်အရ အိပ်ပျော်သွားတော့၏။

ည ၁၂နာရီသာသာလောက်တွင် လေပြင်းကျလာပြန်၍ နိုးလာပြီး ထိုအချိန်ကစ၍ ဘုရားကန်တော့ပရိကံယူ သိမ်ထဲတွင် ပုတီးစိပ်နေတော့၏။

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလဆုတ် ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၃ နာရီအချိန်တွင် လေငြိမ်သွား၍ မျက်နှာသစ်ပြီးကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့သွားကန်တော့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးလျှင် ပုတီးဆက်စိပ်တော့၏။ မျက်စိမှိတ်ပြီး ဘုရားအာရုံပြုကာ ပုတီးကို အထူးဂရုစိုက်စိပ်နေ၏။ သုဂတော ၅ ချက်၊ ၁၈ ပတ်လောက်ရလျှင် မျက်စိဖွင့်၍ ဘုရားကိုကြည့်လိုက်သောအခါ နေရောင်များက ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ကိုထိုးနေ၏။ နေရောင်နုလေးဖြစ်၍ ဘုရားကို နေခနေသော ရွှေခင်းသည်ပင် အလွန်ကြည်ညိုစိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကြည်နူးဖွယ်ဖြစ်၏။

တစ်ဖန်ထပ်၍ ပုတီး ၅ ပတ်စိတ်ပြန်၏။ ပြီးလျှင်နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၇ နာရီဖြစ်နေ၏။ ၁၂ နာရီသာသာမှ နံနက် ၇ နာရီသာသာထိ ပုတီးပတ် ၃၅ ပတ်ရ၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို ရှိခိုးဝတ်ချပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေ၏။ တစ်တောလုံးတစ်တောင်လုံးသာဓုခေါ်သံများသည် ညံသွားတော့၏။ ငါအဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပုတီးစိပ်နေတာကို နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များသိကြပါလားဆိုပြီး စိတ်ထဲတွင် အလွန်ပီတိဖြစ်နေ၏။

ဘုရားမှထလာပြီး ရင်ပြင်တော်ကို တက်နိုင်သ၍ သန့်ရှင်းနေ၏။ ပါးစပ်ကလည်း ပရိတ်များရွတ်နေ၏။ ရှင်းရင်း ရှင်းရင်းနှင့်ရင်ပြင်အလယ်လောက် ရောက်သောအခါ ၉-ကွက်ပတ်လည်အင်းတစ်ချပ်ကို သပိတ်ကွဲနှင့်ချထားတာတွေ့ရ၏။ ကောက်ယူပြီးကြည့်လိုက်သောအခါ အင်းကွက်များတွင် တရုတ်စာများရေးသွင်းထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်သည်ထိုအင်းလေးကို မြေမှုန့်များကပ်နေ၍ ပွတ်ပြီးမှုတ်ပစ်လိုက်၏။ အင်းမှထွက်လာသော မြေမှုန့်ကမီးခိုးလုံးကြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် မီးခိုးများအုပ်ဆိုင်းနေ၍ ဘာမှမမြင်ရသော အခြေအနေရောက်ရှိသွား၏။ မီးခိုးများပြယ်သွားအောင် ကျွန်ုပ်က ခေတ္တ

ရပ်ဆိုင်းပြီးစောင့်ကြည့်နေ၏။ မီးခိုးများပြယ်သွားသောအခါ တရုတ်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးရှေ့ကမလှမ်းမကမ်း တွင် ရပ်လျက်သားမြင်ရ၏။ ကျွန်ုပ်ကကိုင်ထားသော အင်းကိုကြည့်လိုက်၊ ရပ်နေသော တရုတ်ဘုန်းကြီး ကိုကြည့်လိုက်နှင့် အင်းနှင့်တရုတ်ဘုန်းကြီးဘယ်လိုဆက်စပ်တယ်ဆိုတာ အကဲခပ်လေ့လာကြည့်နေ၏။

ထိုအခါ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်ရှေ့နားတိုးလာပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် ၂ တောင်ကွာလောက်တွင် ရပ်၍ ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်တော်မှာ ကြွေအုတ်ချပ်များကို ဘယ်လိုအမှတ်အသားနှင့်ခင်းခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ် အသားနှင့်ခင်းထားသော ကြွေအုတ်ချပ်များဖဲ့အောက်တွင် သင့်တော်ကောင်းမြတ်တဲ့ဆေးများ၊ စီရင်မြှုတ် ထားခဲ့ကြောင်း၊ ဘယ်ကြွေအုတ်ချပ်ကို ဘယ်လိုသဘောနဲ့ ဆေးအင်းများစီရင်ပြီး ခင်းထားခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် အသေးစိတ်ပြောပြီး လိုက်ပြနေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း တရုတ်ဘုန်းကြီးပြောတိုင်း လိုက်ကြည့်ပြီး မှတ်ထားလိုက်သည်။ တရုတ်ဘုန်းကြီးကို ရရှိထားသောအင်းအကြောင်းကို မေးမြန်းသောအခါ ဒီရင်ပြင် ၏အကြောင်းကို ကိုယ်တော်လေးကိုပြောပြချင်လို့ ဒီအင်းကို ကိုယ်တော်လေးတွေ့နိုင်အောင် သူက လုပ်ထားတဲ့အကြောင်း ပြောပြတော့မှ ဪ. . . ဒါကဒီလိုကိုးဆိုတာ မှတ်ရတော့၏။

ကျွန်ုပ်ကဆက်ပြီး ဒီအင်းကဘယ်လိုအစွမ်းထက်ပါသလဲ။ ဘယ်လိုနေရာမျိုးမှာ အသုံးချရမလဲ လို့မေးတော့ ပီယသိဒ္ဓိဘက်မှာ ဉာဏ်စွမ်းရှိသလို သုံးနိုင်ပါတယ်ဟုပြောသောအခါ ဒီထက်ကော ဘာအစွမ်းထက်ပါသေးသလဲဟုမေးတော့ ပီယ၊ ကာယလောက်ပဲရပါတယ်။ ဒါထက်ပိုမရပါဟုပြော သဖြင့် ဒီလိုဆိုရင် အရှင့်အင်း၊ အရှင်ဘဲပြန်ယူသွားပါဟုပြောပြီးပေးလိုက်၏။ အင်းကို သူ့လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သောအခါ အင်းကိုယူပြီး သူပါပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

တရုတ်ဘုန်းကြီးပျောက်သွားတော့ နံနက် ၁၀ နာရီလောက်ရှိနေပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်လည်းသိမ်ထဲ ပြန်၍ သစ်သီးစား၏။ ပြီးလျှင် နတ်ရေတွင်းသွား၍ ရေချိုးရန်ထွက်ခဲ့၏။ ရင်ပြင်မှ မြောက်ဘက်လမ်း လေးအတိုင်းလျှောက်၏။ နတ်ရေတွင်းရောက်သောအခါ သပိတ်ဖုံးဖြင့်ရေခပ်၏။ ခပ်ယူလိုက်သောရေ ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေငါးလေး ၂ ကောင်ပါလာ၏။ ဒီငါးလေးတွေကဆန်းလှချည်လားဆိုပြီး ငါးလေးတစ်ကောင်ကိုတွင်းထဲပြန်လွှတ်မည်ပြုသောအခါ ကျွန်ုပ်ကိုင်ထားသော လက်ထဲကငါးလေးက မလွှတ်ပါနဲ့ဘုန်းဘုန်း၊ ကုန်းပေါ်သာချပေးပါဆိုသော စကားသံကိုကြားရ၍ ဒီငါးကပြောတာလား ဘယ်ကပြောတာတုန်းဟု လိုက်ကြည့်ပြီး ငါး ၂ ကောင်ကို ကုန်းပေါ်လွှတ်တင်လိုက်၏။

ထိုအခါ ငါး ၂ကောင်က ငုံးလေး ၂ကောင်ဖြစ်သွားပြီး ဝေါက်ဆတ်ဝေါက်ဆတ်နှင့် လမ်းလျှောက် နေ၏။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် အပြစ်ဒဏ်သင့်နေသော သတ္တဝါများဖြစ်နေမလားမသိဘူး၊ ငါပဋ္ဌာန်းပြုကြည့် ဦးမည်ဟု အကြံဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် (ကျိုက်ထီးရိုးစေတီဘက်လှည့်၍)

ဘုရားတပည့်တော်သည် သရဏဂုံအဆင့် ပုတီးအောင်မြင်ခဲ့တာမှန်ပါက ဤငုံးသတ္တဝါ ၂ ကောင်တို့သည် ကြိမ်စာဒဏ်မှဖြစ်စေ၊ သစ္စာဒဏ်မှဖြစ်စေ၊ လွတ်ကင်းချမ်းသာ၍ မူလပင်ကိုရုပ်အတိုင်း ဖြစ်ကြပါစေသားဟု ပဋ္ဌာန်းပြုလိုက်၏။

ခဏချင်းပင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သွား၏။ အရွယ်

အားဖြင့် ၂၀ ခန့်မျှလောက်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ မျက်နှာချင်းဆင်၍ မောင်နှမဖြစ်ဟန်ရှိမည်ဟု တွေးပြီးမေးမြန်း လိုက်၏။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ မင်းတို့နှစ်ယောက် မောင်နှမလား။

ခင် ॥ ॥ ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ ဘယ်ကလဲ၊ ဒီဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်နေရတယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုပြောပြပါလား။

ခင် ॥ ॥ တပည့်တော်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်က ရွှေချီးဖြူတို့၏ တူ တူမများပါ။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ အသင်တို့ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပါလဲ။

ခင် ॥ ॥ တပည့်တော်အမည်က မောင်ရွှေခင်၊ နှမလေးအမည်က မရွှေကျင်လို့ခေါ်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ ဘယ်လိုအပြစ်ပေးတဲ့ဒဏ်ကိုခံရတာလဲ၊

ခင် ॥ ॥ တပည့်တော်က မအူပင်မြို့သူနှင့်အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီးနှစ်ယောက်ရခဲ့ပါတယ်။ နှမလေးက မအူပင်မြို့သားနဲ့ပဲအိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါတယ်။ နှမလေးက သမီးနှစ်ယောက် ရခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ဆင်းရဲတာနဲ့ သိုက်တွင်းက ရတနာပစ္စည်းအချို့ခိုးယူမိပြီးစား ဝတ်နေရေးနှင့် ဒါနပြုရေးတို့အတွက်သုံးခဲ့ပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ပြုမှုချက်များကို ရွှေချီးဖြူသိသွားလို့ ဤကဲ့သို့အပြစ်ပေးခြင်းခံရပါတယ်။ အနှစ် ၂၀၀ ပြည့်မှ ဒီအပြစ်ကိုလွတ်မည်လို့ပြောပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို သနားသောအားဖြင့် ကယ်မပါအုံးဘုရား။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ ယခုဘုံဗိမာန်အသွင်ပြန်ဖြစ်တော့ ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲ။ သံသရာဝဋ်ချောင်းကိုဘဲ ပြန်ကြမှာလား။

ခင် ॥ ॥ မပြန်ဝံ့ပါဘူးဘုရား။ နေစရာလဲမရှိ။ မှီခိုအားထားစရာလဲမရှိပါ။ ဒီလိုပြန်ဖြစ်သွားတာကိုအရှင်များသိသွားလျှင် တပည့်တော်တို့အပေါ် ဘယ်လိုအပြစ်ဒဏ် ပြန်ပေးအုံးမလဲဆိုတာ တွေးတွေးပြီးအလွန်ကြောက်လှပါတယ်ဘုရား။ ကယ်မသနားတော်မူပါအုံးဘုရား။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ ဦးပဥ္စင်းရေချိုးလိုက်အုံးမယ်။ ရေချိုးရင်းစဉ်းစားပြီး ကြည့်လုပ်ပေးမယ်။ ဒီလောက်လဲမကြောက်ပါနဲ့။ ကဲ . . . ကဲ . . ခဏနေကြအုံးဆိုပြီး ကျွန်ုပ်က ရေချိုးတော့၏။ သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်က ရေခပ်ပေးကြ၏။ ရေချိုးပြီးတော့ ရေလဲသင်္ကန်းကိုလည်း ဖွတ်လျှော်ပြီး ရေညှစ်၍ ကျွန်ုပ်နောက်က ယူပြီးလိုက်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်က ဣသိဗွေဝ ဘိုးဘိုးကြီးကို သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို အကူအညီတောင်းပေးရန် စိတ်ကူးမိ၏။

သိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အဝတ်သင်္ကန်းများလှမ်းပြီး သူတို့မောင်နှမကို ခေတ္တသိမ်ထဲကစောင့်နိုင်း၍ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဘိုးကြီးနတ်ကွန်းဘက်ထွက်လာ၏။ နတ်ကွန်းရောက်သောအခါ မဟာဣသိဗွေဝ ဘိုးဘိုးကြီးကြွရောက်တော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်ကို ကိစ္စတစ်ခုဆောင်ရွက်ပေးစေလိုပါသည်ဟု ပြောဆိုပြီးရပ်နေ၏။

ပုတီးလည်းစိပ်နေ၏။ ပုတီး ၂-ပတ်လောက်ကြာတော့ ဘိုးဘိုးရောက်လာ၏။ ကျွန်ုပ်က မဟာဏ္ဍသိန္ဓေ၀ ဘိုးဘိုးကြီး၊ ကျွန်ုပ်မှာရေချိုးသွားရင်း ဘုံမိရမောင်နှမ နှစ်ယောက်နှင့်တွေ့ခဲ့၍ သူတို့ကို ခေါ်လာခဲ့ပါသည်။ နေစရာလည်းမရှိ။ နေရင်းဌာနကိုလည်း မပြန်ဝံ့ရှာပါ။ သို့အတွက် ဘိုးဘိုးကြီးက နေရာချထားပေးပြီး ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။

ဘိုး ။ ။ မောင်နှမ နှစ်ယောက်က ယခုဘယ်မှာလဲ။

ပဉ္စင်း ။ ။ သိမ်ထဲမှာပါ။

ဘိုး ။ ။ အရှင်ဘုရားကြွ တပည့်တော်လာခဲ့ပါ့မယ်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်းသိမ်ဘက်ပြန်လာခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်သိမ်ထဲရောက်သောအခါ ဘိုးဘိုးကြီးလည်းနောက်မှလိုက်လာ၏။ မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးနှင့်ထိုးပြပြီး သူတို့မောင်နှမကို ကယ်တင်ပေးဖို့ပါ။

ဘိုး ။ ။ နင်တို့လေးတွေလား၊ လာလာ ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့ဟုခေါ်သွားသဖြင့် မောင်နှမနှစ်ယောက် ဘိုးဘိုးနောက်ကနေ လက်အုပ်ချီပြီး လိုက်သွားကြ၏။ ထိုမြင်ကွင်းပျောက်ကွယ်သွားတော့ ကျွန်ုပ်လည်းကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့သွားပြီး ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။

ပုတီးပတ် ၂၄-ပတ်ရ၍ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ၊ ညဖြစ်နေ၏။ မီးခြစ်ပြီးနာရီကြည့်လိုက်သော် ည ၇ နာရီထိုးနေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားဝတ်ချ၊ ပဋ္ဌာနပြု၊ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး သိမ်ထဲပြန်ခဲ့၏။ သိမ်ထဲတွင် မေတ္တာသုတ် ဂြိုလ်ရှစ်ခွင်အလိုက် ၁၀၈ ခေါက်ပုတီးစိပ်ပြီးအိပ်တော့၏။

၁၃၃၆ ခု၊ တပေါင်းလဆုတ် ၁၅ ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက် ၁ နာရီခွဲဇာခိုန် နိုးလာ၏။ မျက်နှာသစ်ခြင်း ကိစ္စများပြီး၍ ပရိက်ယူ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ပုတီးစိပ်၏။ နံနက် ၄ နာရီခွဲလောက်တွင် ပုတီး ၁၈ ပတ်ပြီးသဖြင့် ထိုင် ဣရိယာပုတ်မှ ဘုရားဝတ်ချထပြီး သိမ်ထဲတွင်လမ်းလျှောက်စိပ်နေ၏။ ပုတီး ၆ ပတ်ရ၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ၅ နာရီသာသာရှိနေ၍ မိုးလင်းလာသဖြင့် ဘုရားရှေ့တော်သွားပြီးအဓိဋ္ဌာန်ယူစိပ်နေ၏။

ပုတီး ၃ ပတ်လောက်ရ၍ ယောဂီဝတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ဘေးနားထိုင်စိပ်နေ၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် ၁၈ ပတ်စိပ်ပြီး၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၉ နာရီရှိနေ၏။ ဝတ်ချကန်တော့ပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေလိုက်၏။ ဘေးနားထိုင်နေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက သာဓု ၃ ကြိမ်ခေါ်၏။ သူလည်း စိပ်ပြီးသွား၏။ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဘိုးကဘယ်ကလာပါသလဲဟု မေးသောအခါ ဦးပဉ္စင်းက မမှတ်မိဘူးထင်တယ်။ တပည့်တော်ဟာ ဘိုးဗုဒ္ဓေါပဲ ပြော်ဟုတ်လား။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက အခုတော့ ရုပ်ကတစ်မျိုးပြောင်းတာကိုး။

ပဉ္စင်း ။ ။ လိုတာရှိလျှင် ဦးပဉ္စင်းကိုဖြည့်ပေးပါ။ ပိုတာရှိရင်လည်း ပြောပြပြီးရှင်းလင်းပေးပါ၊ ဦးပဉ္စင်းနာယူပါ့မယ်။

ဘိုး ။ ။ သာဓု ကိုယ်တော်လေး သာဓု၊ သူတော်ကောင်းလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံပါပေတယ်။

ကိုယ်တော်လေးကို တပည့်တော်လက်ဖွဲ့ ရွတ်ဖတ်ပြီးသုံးနေတဲ့ မန္တာန် ၅ ပုဒ်ကိုကူးယူပြီးလျှင် တပည့်တော်ကိုပြန်ပေးပါ။

ပဋ္ဌင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီးဘိုးဘိုး။ ကူးယူပြီးပြန်ပေးပါမယ်ဆိုပြီး ယူထားလိုက်၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓါလည်း သွားတော့၏။ ကူးယူထားလိုက်သော မန္တာန် ၅ ပုဒ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

၁။ ဣတိပိသော ဘဂဝါ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်။
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်။
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒူ အာသဝက္ခယဉာဏ်။
အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ မနော မယိဒ္ဓိ ဘဝတု မေ။
၂။ ယတောစ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ၊ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု စဝံတိ ပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ၊ အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏ ဗြာဟ္မ ဏိယာပဇာယ သဒေဝ မနုဿာယ၊ အနုတ္တရံ သမ္မာ သမ္ဗောဓိံ ပစ္စညာသိ။
၃။ အနုပုဗ္ဗဂမ္ဘီရောစ ဋ္ဌိတဓမ္မော အသံဝါသော။
နာမဂေါတ္တာနိ နိသဂ္ဂေါ ဥနပူရေတိ မောစနော။
ကေဒြဝေါ ဗဟုရတော မဟာဘူတောတိ အဋ္ဌယော။
ဝိမုယာသန္တိ ယသ္မိံ ဝါ ပသောယျ တမှိ တေ အဟံ။
၄။ အပတိ စောရာ ဗျ ဍ္ဍသီဟာ၊ ကရိရာဇာ ဝါရိတေဇာ။
ဝရံ အဋ္ဌဘာယေ အာသော ရက္ခနော မာရဇိ ဝိနော။
ဩြ ဟရော ပုတ္တဒါရာနိ၊ ဩြ ဟရိနဂရာနိစ။
ဩြ ထပေတွာန ပါပါနိ၊ ဩြဟရိ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော။
ဩြ ဘယောလောက ပဋ္ဌာတော၊ ဩြ ဘယောအနုဿာ။
ဩြ ဘယော မဂ္ဂမုဂ္ဂဿ ၊ ဩြဘယော ပန တေ နမော။
၅။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သတ္တပါကာရံ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဣသွာသုဇ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ၊ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနာသန္တု။
ဓမ္မော မေ သတ္တပါကာရံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဣသွာသုဇ ဓမ္မံ သရဏံ၊ သဗ္ဗဘယာ ဝိနာသန္တု။
သံဃော မေ သတ္တပါကာရံ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဣသွာသုဇ သံဃ သရဏံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ဝိနာသန္တု။

အကျိုးကား။ ။ ဘေးဆိုးရန်ဆိုး ရောဂါဆိုးများကင်း၏။ အကျဉ်းအကျပ်အခက်အခဲများမှ လွယ်လင့်တကူလွတ်မြောက်နိုင်၏။ ကိုယ်ရည်မှန်းထားသောအရာကို ၃ လတွင်းပြည့်စုံရ၏။ ပိုပြင်စွာ ရွတ်ပါ။ တစ်နေ့ နံနက် နေ့ ည ၃ ကြိမ်ရွတ် (နံနက် ၉ ခေါက်၊ နေ့ ၉ ခေါက်၊ ည ၉ ခေါက်) ၃လ အမြဲဌာန်ရွတ်။ အရာခပ်သိမ်းပြည့်စုံ၏။ ပညာရှိများမှ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖော်ပေးနိုင်မည်။

ဘိုးဗုဒ္ဓါပေးသော ဤဂါထာများကို ကူးယူပြီး ဆွမ်းအလို့ငှာ သစ်သီးများစား၍ပြီးလျှင် ကျွက်ထီးရိုးရင်ပြင်တော်တွင် လမ်းလျှောက်ပြီး သုဂတော ၅ ချက်ပုတီးစိပ်နေ၏။ ၉ ပတ်ရ၍ နာရီကြည့်သောအခါ ၁၂ နာရီထိုးနေ၏။ နေ့သစ်သီးဆွမ်းစားပြီး ရေချိုးရန်ဆင်းသွား၏။ မနေ့အဖြစ်အပျက်များကိုအောက်မေ့၏။

စိမ့်ရေတွင်းကလေးထဲ သပိတ်ဖုံးနှင့် ရေခပ်ပြီး အပေါ်ကိုယူလိုက်သောအခါ ဝါးကျည်တောက်ကိုင်ထားသော ကရင်မလေးနှစ်ယောက်က သောက်ရေ လေးပေးပါဘုရားလို့ တောင်းသဖြင့် အံ့အားသင့်စွာ စိုက်ကြည့်နေမိ၏။ ဘာကြည့်နေတာဘဲဘုရား ကရင်သံမပီမသဖြင့် ပြော၏။ ထိုအခိုက်ကျွန်ုပ်အာရုံပြုကြည့်လိုက်သောအခါ ဘုံမိရများဖြစ်နေကြောင်း သိရ၏။

ထို့ကြောင့်သက်နံးပေါ်ချထားသော ပုတီးကိုယူပြီး သပိတ်ဖုံးတွင်ပါသော ရေထဲစိမ်လိုက်၏ ပြီးမှရေကို သူမတို့ဝါးကျည်တောက်ထဲထည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သူမတို့က ဝါးကျည်တောက်ကိုဖယ်လို့ ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းက ရပ်နေကြ၏။

ပဍ္ဍင်း ။ ။ ရေလိုချင်တယ်ဆို ဘာလို့နောက်ဆုတ်ပြီး ရပ်နေကြတာလဲပေးပါ ဝါးကျည်တောက်

မ ။ ။ ကိုယ်တော်လေးက ပုတီးစိမ်လိုက်တော့ အဲဒီရေကိုသောက်သုံးရမှာကြောက်တယ် ဘုရား။

ပဍ္ဍင်း ။ ။ ဘာကြောင့်ကြောက်ရတာလဲ ဒီလိုရေသောက်ရင် အန္တရာယ်တောင်ကင်းသေးတယ်။

မ ။ ။ အန္တရာယ်တော့ကင်းမှာပါဘုရား။ ဒါပေမယ့် လူသားနဲ့ တွေ့လာတယ်ဆိုတာကိုတော့ လိမ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူးဘုရား။

ပဍ္ဍင်း ။ ။ ဆန်းလှချည်လားရှင်းပြပါအုံး။

မ ။ ။ အရှင်ဘုရားပုတီးစိမ်တဲ့ရေ သောက်သွားရင် တပည့်တော်မတို့၏အရှင်ဖြစ်တဲ့လင်တော်မောင်က ဆက်ဆံလို့မရတော့ပါဘုရား။ အကြောင်းကဒီလိုပါဘုရား။

တစ်ချိန်ကဒီတောင်ပေါ်မှာ အမြဲဌာန်လာဝင်နေတဲ့ ရသေ့တစ်ပါး၏ပုတီးရေကို အမတော်ဘုရားက သောက်ခဲ့တာနဲ့ လင်တော်မောင်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားတပည့်မတို့အရှင်ဟာ အမတော်ကိုဆက်ဆံဖို့ချဉ်းကပ်တော့ ပူလောင်ပြီးကျွမ်းမြန်ကျသွားပါတယ်ဘုရား။

ဒါနဲ့ အမတော်က သွားပြီးချိမလိုက်တော့ လူးလိမ့်နေရာမှ မေ့မြောသွားပါရော။ ထိုအခါကျမှ သိုက်ချုပ်အရှင်သခင်ကိုအကြောင်းကြားလို့ ရောက်လာတော့ မေးမြန်းစစ်ဆေးတဲ့အခါ စိပ်ပုတီးရေ သောက်ခဲ့ကြောင်းသိရတဲ့အတွက် အမတော်ကိုဂူသေ့ထံပြန်လွှတ်ပြီးစိပ်ပုတီးရေအတောင်းခိုင်းခါ

မေ့မြောနေတဲ့မောင်တော်ကို ပက်ဖြန်းလိုက်တော့မှ အကောင်းပကတိဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မတို့က စိတ်ပုတီးစိပ်တဲ့ရေမယူချင်တာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကဲ ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ရေရိုးရိုးထည့်ပေးလိုက်မယ်ဆိုပြီး ကျည်တောက်များယူကာ ထည့် ပေးလိုက်တော့၏

ရေယူပြီးပြန်သွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သုဂတော ၅ ချက်ရွတ်၍ ရေချိုးပြီးလျှင် ဘုရားရင်ပြင် တော်တက်လာပြီး ရေသနုပ်လှမ်းနေရင်း သုဂတော ၅ ချက်လမ်းလျှောက်၍ စိပ်နေ၏။

ပုတီးပတ် ၉ ပတ်ရသောအခါ သက်နုံးခြောက်၍ ယူပြီးကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွား၍ အဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး ၁၈ ပတ်ရ၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ၄နာရီထိုးနေ၍ နေတော်တော် စောင်းသွားကြောင်းသိရ၏။ ညနေပင်ဖြစ်သော်လည်း မိုးအုံ့နေသဖြင့် တော်တော်အေးနေ၏။ သိမ်ထဲ ပြန်ဝင်ပြီး သိမ်တွင်းကဘုရားကို ရှိခိုး၍ ပရိတ်တော် ၁၁ သုတ်ရွတ်၊ ရတနာ့ဂါထာမန္တန်များရွတ်၊ ပရိတ် ကြီးလည်းရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေလိုက်၏။

သိမ်အပြင်ဘက်ကချောင်းဟန့်သံကြားရ၏။ ဆက်၍ပုတီးစိပ်၏။ သုဂတော ၅ ချက်၊ ၁၈ ပတ်ရသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်၏၏ ည ၁၀ နာရီထိုးနေ၏။ တစ်နေ့တာပုတီးပတ်ပြည့်သဖြင့် နံနက် စောစောထရန် စောစောအိပ်လိုက်၏။ ည ၁၂ နာရီခွဲတော့ နိုးလာ၏။ မျက်နှာသစ်၊ ပရိက်ယူပြီးပုတီး စိပ်တော့၏။ သုဂတော ၅ ချက်အပတ် ၃၀ ရ၍ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ၅ နာရီနှင့် ၄၅ မိနစ်ရှိနေ၏။ သိမ်ထဲမှထ၍ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် ပုတီး ၁၈ ပတ်ထိုင်စိပ်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး စိပ်တော့၏။

နံနက် ၉နာရီ ၁၀ မိနစ်မှာပြီး၍ မေတ္တာပို့အမျှဝေ၏။ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးရောက်လာ၏။ ဘွဲ့ မေးတော့ ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးလို့ပြော၏။

ရသေ့ ။ ။ ယနေ့အကြောင်းထူးတယ်၊ ဦးပဥ္စင်းလေးသတိရှိပါစေ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဦးရသေ့၊ သိမ်ထဲပြန်ဝင် သစ်သီးဆွမ်းစားပြီး မှတ်စုရေး။

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက် စနေနေ့နံနက် ၁၀နာရီအချိန် ပုတီးပတ် ၄၈ ပတ် ပြီးစီးအောင်မြင်၏ဟု မှတ်စုရေးနေတုန်း လူများ ၃၈ ယောက်လောက်၊ သေနတ်များကိုင်ပြီး ဘုရား ရင်ပြင်မှာလာကြ၏။ လူ ၂ယောက်ကြိုးနှင့်နောက်ပြန်တုပ်ပြီးခေါ် ဆောင်လာကြ၏။ ဘုရားရှေ့တော် ဇရပ်ဝိုင်းတွင် ထိုင်နေကြ၏။ တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်လာပင့်၏။ ကျွန်ုပ်ကလိုက်သွား၏။ ဗိုလ်လုပ်သူက သရဏဂုံတင်ပေးပါဟုပြောသဖြင့် သရဏဂုံတင်ပေး၏။ ဒိန်ခဲဘူး၊ နို့ဆီဘူး၊ ဘီစကွတ်ဘူးများလည်း လှူ၏။ ဗိုလ်လုပ်သူက ဦးပဥ္စင်းကြွနိုင်ပါပြီလို့ပြောသဖြင့် လှူဖွယ်များလက်ခံပြီး သိမ်ကိုပြန်လာ၏။ အခြေအနေ ကိုတစ်စေ့တစ်စောင်းကြည့်နေရ၏။ လူ ၂ ယောက်ကိုဘုရားရှေ့တော်ကိုခေါ် သွားပြီး ဆုတောင်းခိုင်း၏။ ထို့နောက်ခေါင်းငုံ့ဒူးတုပ်အထိုင်ခိုင်း၏။ လူအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပြီး ဓားရှည်ဖြင့်ဇက်ကိုခုတ်ချလိုက်၏။ ခေါင်းပြတ်ကျသွား၏။ ကျန်တစ်ယောက်ကိုလည်းဆက်ခုတ်၏။ ခေါင်းပြတ်ကျသွား၏။ ဘာသံမျှမအော်နိုင်ရှာကြပေ။

ထိုမြင်ကွင်းကို ကျွန်ုပ်မြင်ရသောအခါ စိတ်မချမ်းသာလှပေ။ ခေါင်းပြတ်သောလူသေကောင်များ ခေါင်းကောက်ယူသွားသူကယူ၊ ခြေထောက်များဆွဲသွားသူက သွားနှင့် ထိုမြင်ကွင်းကွယ်ပျောက်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်ကရေချပ်ပြီး သွေးအိုင်များကိုဆေးပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက်ကျွန်ုပ်ပြုရသောကုသိုလ်အဖို့များကိုအမျှပေးဝေ၏။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ ထိုအာရုံများချည်းပေါ်နေသဖြင့် အတော်ကိုဖျောက်ပစ်ရပြီး စိပ်နေ၏။ ည ၁၁နာရီထိုးသောအခါ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပြီးသဖြင့် အိပ်လိုက်၏။ ငိုသံများကြားနေရ၏။ နံနက် အသတ်ခံရသောလူများဟုအောက်မေ့မိလိုက်၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်သိမ်ပေါက်နားငိုသံရောက်လာ၏။ ကျွန်ုပ်ကအမျှပေးဝေပြီး မေတ္တာပို့နေ၏။ ငိုသံများမတိတ်ကြသည့်အပြင် ကျွန်ုပ်ကိုသိမ်ဝမှ လျှောက်ကြသောစကားများမှာ။

ဦးပဥ္စင်းဘုရား တပည့်တော်တို့မှာ လူကောင်းတွေပါ တပည့်တော်ကိုအထင်မှားပြီး အသတ်ခံရခြင်းဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏မိန်းမနှင့် ကလေးများက ရန်ကုန်မှာနေကြပါတယ်ဘုရား၊ ဘယ်ရပ်ကွက်ကပါလို့ပြောပြ၏။ သူတို့နာမည်များကိုလည်း ကျွန်ုပ်ကမေးကြည့်တော့ ပြောပြကြ၏။ သူတို့ပြောသလိုဆိုလျှင် သနားစရာကောင်းလှ၏။ ကျွန်ုပ်အမျှပေးပြီး တရားဟောဆုံးမတော့မှ သူတို့သက်သာရာရသွားကြ၏။ သာဓုလည်းခေါ်နိုင်သွားကြ၏။ သူတို့ထံမှ အနန္တသုမိယစကားလုံးလို့ကြားရ၍ နှစ်သိမ့်မိ၏။ သူတို့ဘဝ ဒီမျှနှင့် ဝဋ်ကြွေးကြေပါစေ။ တို့ပြန်မသတ်လိုပါတဲ့။ ကျွန်ုပ်က သာဓုခေါ်မိ၏။ သူတို့အသံတိတ်၍ ဆိတ်ငြိမ်သွားတော့မှ ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်မရတဲ့အတူတူ ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။ ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ချိန်တစ်နာရီမတ်တင်းဖြစ်၏။ ပုတီးပတ် ၂၇ ပတ်ရပြီးတော့နာရီကိုမီးခြစ်ကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၅နာရီခွဲနေ၏။ မျက်နှာသစ်ပြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင်သွား၍ အဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။

ပုတီး ၅ ပတ်လောက်တွင် ကျွန်ုပ်နောက်က တရှူးရှူးနှင့်လေရှူသံကြားနေရ၏။ လှည့်မကြည့်ဘဲဆက်စိပ်နေ၏။ ပုတီး ၇ ပတ်လောက်ရတော့ လေရှူသံငြိမ်သွား၏။ ပုတီး ၉ ပတ်ပြည့်တော့အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ မြွေကြီးက ကျွန်ုပ်နောက် ၂ လှမ်းကွာလောက်မှာခွေပြီး ခေါင်းဝှက်ထား၍ အိပ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ပေါင်လုံးလောက်ရှိမည်ဟုခန့်မှန်းရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်းမေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး ရှိခိုးဝတ်ချ၍ထလိုက်ရာ မြွေအခွေကြီးတမဟုတ်ချင်းပျောက်၍ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အံ့အားသင့်ပြီးစိုက်ကြည့်နေ၏။ ထိုအခိုက် ကိုယ်တော်လေးဘုရား။ တပည့်တော်မက နဂါးမပါဘုရားဟူသောမိန်းကလေးအသံကိုကြားလိုက်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ ကျောချမ်းသွား၏။ အခြေအနေကို အကဲခတ်ပြီးသူမ၏စကားအတိုင်း မေးရတော့၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ နဂါးမလေးက ဘယ်မှာနေတာလဲ။

မ ။ ။ တပည့်တော်မက ဒီကျိုက်ထီးရိုးတောင်ရဲ့ အရှေ့ဘက်တစ်ယူဇနာလောက်သွားလိုက်လျှင် တောင်ပင်လယ်ခေါ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ တောကြီးအတွင်းကရေအိုင်ကြီးထဲမှာနေပါတယ်၊တစ်ခါတစ်ခါ ဒီကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို လာဖူးတဲ့အခိုက် အရှင်ဘုရားနှင့်တွေ့လို့ ပုတီးစိပ်ပြီးအထိ စောင့်နေတာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။နဂါးမလည်း စကားပြောအတော်လည်ပါလား။ အခြေအနေစုံစမ်းဦးမှဟု စိတ်တွင် မှတ်ချက်ချပြီး နဂါးမလေးက အဲဒီအောင်ပင်လယ်ကြီးထဲနေတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ။

မ ။ ။တပည့်တော်အနှစ် ၂၀၀၀ ကျော်လောက်တော့ရှိပါပြီဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ဒီလိုဆိုရင် ရွှေနန်းကျင်တို့ အဖြစ်အပျက်ကို သိမှာပေါ့နော်။

မ ။ ။မသိပါဘုရား။ ဘုရားပွင့်တော်မူသွားတာက အနှစ် ၂၅၀၀ လောက်ရှိနေပြီမှတ်တယ် ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။၂၅၀၀ ပြည့်မှာ ၂ နှစ်လောက်တော့လိုပါသေးတယ်။ ဒီလောက်လိုတယ်ဆိုတော့ နှစ်ထောင့်ငါးရာထားပါတော့ နဂါးမလေး ခန့်မှန်းခြေ ဘယ်နှစ်လောက်ကရောက် နေတာလဲ။

မ ။ ။တပည့်တော်မ ဘုရားပွင့်ပြီး အနှစ် ၂၀၀ လောက်ကစရောက်တာပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ရောက်ရတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြလို့ရမယ်ဆိုလျှင် ပြောပြပါလား။

မ ။ ။ပြောပြရမှာ ရှက်ပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမယ့် အရှင်ဘုရားတို့လို သူတော်ကောင်း ကိုတော့ ပြောပြလျှောက်ထားပါ့မယ်ဘုရား။ ဖြစ်ကြောင်းကဒီလိုပါဘုရား။ မဇ္ဈိမဒေသ ရာဇဂြိုလ်ပြည်ကြီး၏အနီး ယူဇနာ ၃ ယူဇနာလောက်အကွာမှာ ဘေဂဝတီမြို့ဆိုတာ ရှိပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီမြို့မှာ ဓတရဋ္ဌ အနွယ် မဟာရာဇာနဂါးကြီးအုပ်စိုးပါတယ်။ တပည့်တော်မက ထိုနဂါးမင်းကြီး၏ မောင်းမငယ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ နဂါးမလေးရဲ့ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ။

မ ။ ။ ဟေမမာလာလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီလေ ရှေ့ဆက်ပြီးပြောပါဦး။

မ ။ ။ တစ်နေ့တော့ နဂါးမင်းကြီးနတ်သဘင်အစည်းအဝေးသွားခိုက် ဘုရားတပည့်တော် မက အိပ်ပျော်နေပါတယ်ဘုရား။ ယခုလဲ အရှင် ဘုရား ပုတီးစိပ်တဲ့နောက်မှာ ဘုရား· တပည့်တော်မ ဘုရားအာရုံပြုရင်း အိပ်ပျော်သွားလို့ အရှင်ဘုရားလှည့်ကြည့်တော့ မြွေအခွေလိုမြင်ရတာပါဘုရား။ အရှင်ဘုရားက ပုတီးစိပ်ပြီးလို့ လှည့်ကြည့်ခိုက်နှင့် တပည့်တော်မ နိုးလာခိုက်ကြုံလို့ မိန်းကလေးလို့ အရှင်ဘုရားတွေ့ရတာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကျွန်ုပ်က ဘုရားဟောနှင့် ဒီနဂါးမပြောတာနဲ့တော့ ကိုက်ညီသားဟုစိတ်ထဲတွင် မှတ်ယူပြီး ရှေ့ဆက်ပြီး ပြောပြပါဦး ဟေမမာလာ။

မ ။ ။ အဲဒီလိုအိပ်ပျော်နေတဲ့အခါ မတ်တော်မောင်က တပည့်မကို မတရားပြုကျင့်နေတုန်း နိုးလာတော့ သူနှင့်တပည့်တော် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေတဲ့အသံတွေအစောင့်များကြားကြတော့

ဝိုင်းလာကြတယ်ဘုရား။ မတ်တောင်မောင်ကလည်း ထွက်ပြေးသွားတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မလည်း ရှက်တာနဲ့ အောင်ပင်လယ်တောထဲက ရေအိုင်ကြီးထဲတစ်ယောက် တည်းပဲနေပါတော့တယ်ဘုရား။ ယခုတပေါင်းလကွယ်နေ့ဆိုလျှင် ဥပုသ်စောင့်အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေတာ ၃ လ ရက် ၉၀ ပြည့်ပါတော့မယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဩော် ဟေမမာလာက ဥပုသ်သည်ကိုး။

မ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ လကွယ်နေ့ကျတော့ အရှင်ဘုရားထံလာပြီး သစ်သီးများလှူ၍ ဥပုသ်အဓိဋ္ဌာန်ချုပ်ပါမယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ သာဓုပါဒကာမကြီး သာဓုပါ။ လာခဲ့ပါ။ လာခဲ့ပါ။

မ ။ ။ တပည့်တော်မပြန်ခွင့်ပြုပါအုံးဘုရား။

သူမပြန်သွားတော့ ကျွန်ုပ်စဉ်းစားမိတယ်။ မာဂဓတိုင်းက နဂါးမ၊ နတ်နဂါးမျိုးမို့ မာဂဓစကားပြောတတ်တယ်ဆိုရင်ဟုတ်သေးရဲ့။ ယခု မြန်မာလိုမွတ်နေတာဘဲ။ ဒါဘာအကြောင်းလဲလို့ စဉ်းစားပြီး ဘုရားရှေ့တော်မှ သိမ်ကိုပြန်လာ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ရှိနေသော သစ်သီးများကိုဆွမ်းအလို့ငှာ မှီဝဲနေတုန်း ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာ၏။

ကျွန်ုပ်က ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာတာအခန့်သင့် ဝအတွေ့နာပြီးတရားဘက်လိုက်နေတာပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက သူမကိုခဏခဏ၊ ဒီမှာတွေ့နေရတာပေါ့ ဟုတ်လား။

ဘိုး ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကိုယ်တော်လေး ဒီကနေ့ဘယ်နှစ်ရက်ရှိသွားပြီလဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ စနေနေ့ပါ။

ဘိုး ။ ။ ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ နံနက် ၁၀ နာရီ ၁၀ မိနစ်ရှိသွားပြီ။

ဘိုး ။ ။ ကိုယ်တော်လေးကို စ-မ ပညာပြောပြမယ်။ အချိန်လည်းပေးနိုင်ရဲ့လား။

ပဥ္စင်း ။ ။ အချိန်လည်းနေ့စဉ် နံနက် ၁၀ နာရီလောက်မှ ၁၂ နာရီထိ အားလပ်ချိန်အဖြစ် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အသုံးချတဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး။

ဘိုး ။ ။ ထွက်ရပ် စ-မသဘောကိုအခြေအမြစ်ကစပြီးပြောပြပါမယ်။ ကောင်းကောင်းမှတ်ပါ ကိုယ်တော်လေး

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါပြောပြတဲ့အတိုင်း လက်ရေးတိုနဲ့လိုက်မှတ်ထားပါ့မယ်။

ဘိုး ။ ။ စ-မသဘောကဒီလိုကိုယ်တော်လေး။ က ဝဂ်မှ ခ၊ဂ၊င။ စ ဝဂ်မှ စ။ ဋ ဝဂ်မှ ဗ၊ နောက်ထ ဝဂ်မှ ဒ ဓ။ ပ ဝဂ်မှ ပ၊ဖ၊ဗ၊မ။ ဝဂ်အက္ခရာ ၂၅ လုံးမှ အကြမ်းဖျင်းလောက်ယူလိုက်ရင် အဖို အက္ခရာ ၁၁ လုံး။ ၎င်း ၁၁ လုံးထဲမှ အဖိုအက္ခရာစစ်စစ်ထုတ်ယူလိုက်ရင် င၊ ပ ၂ လုံးပဲရတယ်။ ကျန် ၉ လုံးမှကောက်ယူပြန်သော် ဝ တစ်လုံးပဲ။

ထို့ကြောင့် ၄၁ လုံးသောအက္ခရာ ၃လုံးသာအဖို့ပါ၏။လို့ ရှေးသူဟောင်းများပြောခ မှတ်ပြုကြ၏။

ထို့ပြင်လည်း ဘုရား ၄ ဆူတို့၏ပညတ်ချက်သံဃာတော်များကိုယ်သက်နှံးကိုမှတ်မိ စေရန် အပ်စပ်စေရန် ကပ္ပဒိန္နထိုးရသော စ-မလေးလုံးလည်းစဖို့ခေါ်တယ်။ ၎င်းစဖို့များက ကကုသန် မြတ်စွာ ဘုရားလက်ထက် စ၊ ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် ဓ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် ဗ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် ဝ။

အဲဒီလေးမျိုးထဲမှာ ဝက ပါပြီးသားဖြစ်၍ ၃လုံးနှင့်ပေါင်းသော် ပေါင်းစာဖို ၆ လုံးဖြစ်တယ်။ မူလကောက်ယူထားတာက ၁၁ လုံးနော်။ ယခုထို ၁၁ လုံးထဲမှ ၆ လုံးထုတ်လိုက်တော့ ၅ လုံး ကျန်သေး တယ်။ အဲဒီကျန် ၅ လုံးအကြောင်းကို ပြောပြအုံးမယ်။

ပဌင်း ။ ။ အမိန့်ရှိပါဘိုးဘိုး သေသေချာချာမှတ်ထားပါမယ်။

ဘိုး ။ ။ တနင်္ဂနွေမင်းကညွှန်ပြသော အက္ခရာများက စာဖို - ကရဝိတ်၄က် ယုန်ခေါ် တနင်္လာ လမင်းမှ ညွှန်ပြသော အက္ခရာများသည် စာမ (ဝါ) စ-မဟု မှတ်ထားပါ။ နေမင်းက မူလအက္ခရာတစ်လုံး၊ ဘူတ အက္ခရာနှစ်လုံးကို တစ်နေ့ ၁ ကြိမ်ပြတယ်။ ကိုယ်တော်လေး။

မူလဆိုတာ အရင်းအမြစ်လို့အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။ ဘူတဆိုတာ မူလမှပြန့်ပွားသော အက္ခရာလို့ အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။ နေမင်းပြတဲ့မူလအက္ခရာကား နေဝန်း၏ပကတိပုံဖြစ်သော ဝအက္ခရာဖြစ်တယ်။ နေထွက်သည့်အချိန်သည် ဝတစ်ခြမ်းဖြစ်သော (ဂ-ငယ်) အက္ခရာပုံကိုသာမြင်ရတယ်။နေဝင်ချိန်လည်း ထို့အတူ (ဂ-ငယ်) အက္ခရာမြင်ရပြန်တယ်။

ထို့ကြောင့် (ဂ-ငယ်) အက္ခရာနှစ်လုံးမှာ နေတပြသော ဘူတ အက္ခရာနှစ်လုံးဖြစ်တယ်။ ယင်း နှစ်လုံးသည် တစ်လုံးက ထွက် အက္ခရာ၊ တစ်လုံးက ဝင် အက္ခရာဖြစ်တယ်။ ၎င်းမှပြန့်ပွားသော အက္ခ ရာသည် (ဝင်) ဖို့အက္ခရာများဖြစ်ကြတယ်။ ထို့ကြောင့် နေထွက် (ဂ-ငယ်) နေ့လယ် ဝ-ဝင်။ နေဝင် (ဂ-ငယ်)ဖြစ်ပြန်။ သုံးတန်အက္ခရာ နေမှလာ မှတ်ပါ စ ဖိုဂိုဏ်း ဟု ရှေးပညာရှိများ အမှတ်အသား ပြုကြတယ်။

စ မ အက္ခရာများတွင် မူလ စ မ အက္ခရာ၊ ဓာတ် စ မအက္ခရာ ဟူ၍ ၂မျိုးရှိတယ်။ မူလ စမ အက္ခရာ၏သတ္တိထူးကား ကာယသိဒ္ဓိ၊ အရောဂျသိဒ္ဓိ၊ ဝီယသိဒ္ဓိ၊ ခေ သိဒ္ဓိ လေးမျိုးကို ပြီးစေနိုင်တယ်။ ထွက်ရပ်လည်းပေါက်မြောက်နိုင်တယ်။ ဓာတ် စ မအက္ခရာတို့ကား။ ခေသိဒ္ဓိ၊ ဝီယသိဒ္ဓိ၊ မနောမယသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ သုံးပါးကိုပြီးစေနိုင်တယ်။

လမင်းသည်လည်း မူအက္ခရာတစ်လုံး၊ ဘူတအက္ခရာလေးလုံး၊ ပေါင်းငါးလုံးကို တစ်လလျှင် ငါးကြိမ်ပြတယ်။ လဆန်း ၃ ရက်။ ၄ ရက်တို့တွင် လ၏သဏ္ဌာန်သည် (ဂငယ်) အက္ခရာနှင့်တူ၏။ ယင်း (ဂငယ်)အက္ခရာပင် လမင်းပြသော ဘူတအက္ခရာတစ်လုံးဖြစ်တယ်။ လဆန်း ၈ ရက်ခန့်ရောက်

သောအခါ (ဓ)အက္ခရာပုံကိုတွေ့ရပါတယ်။ လပြည့်နေ့တွင်ကား လ၏အဝန်းကိုအကုန်အစင်မတွေ့ရသဖြင့် (ဝ) အက္ခရာသဏ္ဌာန်ဖြစ်တယ်။ လဆုတ် ၈ ရက်နေ့တွင်လည်း (ဗ)အက္ခရာနှင့်တူ၍ လကွယ်ခါနီးတွင်မူ (ပ) အက္ခရာသဏ္ဌာန်တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။ ၄င်းလမင်းပြသော အက္ခရာများမှာ(ဝ) အက္ခရာဟူသောမူလအက္ခရာတစ်လုံးနှင့် (ဂ၊ ဓ၊ ပ၊ ဗ)ဟူသော ဘူတအက္ခရာလေးလုံးဖြစ်တယ်။

တစ်နည်းဆိုထားပြန်သည်မှာ လဆန်း၌ (ဂငယ်) အက္ခရာ။ လပြည့်ခါနီးတွင် (ဓ) အက္ခရာ။ လပြည့်တွင် ဝ အက္ခရာ။ လပြည့်ကျော်လဆန်းကဲ့သို့ (ဂငယ်) နှင့် (ဗ)အက္ခရာပင်ပြတယ်။ သေသေချာချာစောင့်ပြီးသတိရှိရှိနှင့်ကြည့်ပါလျှင် သိနိုင်တယ်ကိုယ်တော်လေး။ ဆရာတွေအယူအဆအတွေ့အကြုံကိုလမှာကြည့်နေမှာကြည့်ပြီး လက်တွေ့လေ့လာပေါ့နော်။ ဒီနေ့ဒီလောက်နဲ့ရပ်ကြစို့။ နက်ဖြန်မှဆက်ကြတာပေ့ါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီဘိုးဘိုး။

၁၃၁၆ ခု၊ တပေါင်းလပြည့် ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ နံနက် ၂ နာရီထပြီး ပုတီးစိပ်၊ မိုးလင်းလျှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားခြေရင်း ရင်ပြင်တော်တွင် အမိဋ္ဌာန်ဖြင့် ၁၈ ပတ်။ သုဂတော ၅ ချက်ကိုစိပ်၏။ ၁၀ နာရီလောက်ပြီး၍ ရင်ပြင်တော်တွင် စကြံလျှောက်၍စိပ်၏။ ထိုအချိန် ဘိုးဗုဒ္ဓေါလာ၍ သိမ်ထဲဝင်သွားကြပြီး မနေ့ကအဆက် စမ အကြောင်းပြောပြလေ၏။

'ကိုယ်တော်လေး။ လ မင်းပြသော ဂ၊ ဓ၊ ဝ၊ ပ၊ ဗ ဟူသော အက္ခရာ ၅ လုံးတွင် အစအက္ခရာ ၂လုံးဖြစ်သော ပ၊ ဗ အက္ခရာတို့မှာ သဘောချင်းတူညီကြတယ်။ အကြောင်းကား ဂ ကိုပက်လက်လှန်လျှင် ပဖြစ်တယ်။ ဗကိုမှောက်လိုက်လျှင် ဓဖြစ်ကြောင်းပြတယ်။ ၄င်းတို့တူညီသောအက္ခရာလေးလုံးမှ ဂနှင့် ဗ အက္ခရာ ၂ လုံးကိုပယ်လျှင် ပ၊ ဝ၊ ဓ အက္ခရာ ၃လုံးကျန်တယ်။ အထက်တွင် နေမင်းက ဂ၊ ဝ၊ ဂ အက္ခရာ ၃လုံးရကြောင်းပြောခဲ့ပြီ။ ထို ၃ လုံးမှ ဂ နှင့် ဂကိုပေါင်းစပ်လိုက်လျှင် က အက္ခရာရတယ်။ ထိုနေမင်းအက္ခရာကို လမင်းမှ အက္ခရာနှင့် ပေါင်းလိုက်ပြန်လျှင် က၊ ဝ၊ ပ၊ ဝ၊ ဓ ဟူသော အက္ခရာ ၅လုံးရပြန်တယ်။ ထိုနေမင်းအက္ခရာကို လမင်းမှ အက္ခရာနှင့်ပေါင်းလိုက်ပြန်လျှင် က၊ ဝ၊ ပ၊ ဝ၊ ဓ ဟူသော အက္ခရာ ၅လုံးရပြန်တယ်။ အထက်ပါအက္ခရာ ၅ လုံးတွင် ဘူတ အက္ခရာများဖြစ်ကြသော က၊ ပ၊ ဓ။ ယ၊ ဂ၊ ဓ ဟူသော အက္ခရာ ၅ လုံးရပြန်တယ်။ အထက်ပါအက္ခရာ ၅ လုံးတွင် ဘူတအက္ခရာများဖြစ်ကြသော က၊ ပ၊ ဓ၊ ယ၊ ဂ၊ ဗ ဟူသော အက္ခရာ ၆ လုံးရလာတယ်။ မူလအက္ခရာ ဝ ၂လုံးနှင့်ပေါင်းလျှင် ရှစ်လုံးရတယ်။ အက္ခရာရှစ်လုံးကို အထက်တစ်တန်း။ အောက်တစ်တန်းစီရေးလိုက်လျှင်

က - ပ - ဓ - ဝ

ယ - ဂ - ဗ - ဝ ဖြစ်လာတယ်။

၄င်းအက္ခရာရှစ်လုံးသည် ဂဏန်းအရေအတွက်အားဖြင့် သုံးဆယ်သုံးမှန်သည်ဟု ဆိုတယ်။ နံသင့်ကောက်၍ပေါင်းလျှင် ၃၃ ရတယ်။

က-ပ-ခ-ဝ - ၂-၅-၇-၄

ယ-ဂ-ဗ-ဝ - ၄-၂-၅-၄ ၃၃ ရတယ်။

ထို့ကြောင့် က-ပ-ခ-ဝ၊ ယ-ဂ-ဗ-ဝ အက္ခရာရှစ်လုံးတို့သည် အတုမရှိသော အကျိုးကိုပေးစွမ်းနိုင်သည်လို့ ရှေ့ဆရာမြတ်တို့ ဆိုကြတယ်။

ဦး က-ပ-ခ-ဝ၊ ယ-ဂ-ဗ-ဝ အာဂန္တာဟိဆိုပြီး ပုတီးတစ်လုံးချ။ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇ ပါးကိုရည်၍ နံနက် ၃၇ ပတ်၊ နေ့ ၃၇ ပတ်၊ ည ၃၇ပတ်။ ပြည့် ၉ ပြည့်ရက် အတွင်းများမပျက်မကွက် စိပ်၍ အောင်မြင်လျှင် ကိုယ်လိုတာတစ်ခုတော့ သေသေချာချာ အောင်မြင်ရရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ထို့ပြင် ဝါတော်ကိုရည်၍ ၄၅ ပတ် ၃ ကြိမ်ရေ့နည်းစိပ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါပြောတဲ့ပြည့် ၉ ပြည့်ရက်များဆိုတာ အဓိပ္ပါယ်ရှိပါဦး။

ဒီလိုကိုယ်တော်လေးရဲ့ ၁။ တပေါင်းလပြည့်၊ ၂။ တန်ခူးလပြည့်၊ ၃။ ကဆုန်လပြည့်၊ ၄။ နယုန်လပြည့်၊ ၅။ ဝါဆိုလပြည့်၊ ၆။ ဝါခေါင်လပြည့်၊ ၇။ တော်သလင်းလပြည့်၊ ၈။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်၊ ၉၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၊ ဤ ၉လ၏လပြည့်နေ့များမှာ ပြည့် ၉ ပြည့်လို့ခေါ်တယ်။

ပြည့် ၉ ပြည့်အတွင်းရက်များကတော့ တပေါင်းလပြည့်မှ လကွယ်ရက်များက ၁၅ ရက်။ တန်ခူးလပြည့် အတွင်းရက်များကျတော့ ရှေ့ ၁၅ ရက်၊ နောက် ၁၄ ရက်၊ တစ်လလုံးရက်များကိုယူရတော့ တန်ခူး ၂၉၊ ကဆုန် ၃၀ ရက်။ နယုန် ၂၉၊ ဝါဆို ၃၀၊ ဝါခေါင် ၂၉၊ တော်သလင်း ၃၀၊ သီတင်းကျွတ် ၂၉၊ တန်ဆောင်မုန်း ၃၀ ရက်။ အားလုံးပေါင်းလိုက်လျှင် ၂၃၆ ရက် ဖြစ်တယ်။ ၂+၃+၆ ပေါင်းလိုက်လျှင် ၁၁ မီးငြိမ်းတယ်။ ၁+၁ ဖြစ်၍ တစ်လုံးကျန် ပေါင်းလိုက်လျှင် ၂ ရတယ်။ ၂ စန်းဖြစ်၍ လဓါတ်ရလိုသောသူ အောင်လိုသောသူများ ဤကဲ့သို့ကျင့်ပြီး အောင်မှ လဓာတ်ရပါတယ်။ လတံဆိပ်ဆောင်ထားရုံနဲ့ လဓါတ်မရနိုင်ပါ။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါမိန့်ရှိလို့ လဓါတ်ရအောင် ကျင့်နည်းကိုတော့ရပါပြီ။ နေ့ဓါတ်ရအောင်ကျင့်ဖို့က ဘယ်လိုကျင့်ရမှာလဲ။ ကိုယ်တော်လေးရယ် ဒါကလည်း လ ဓါတ်သဘောလိုပဲ၊ လ ဓာတ်က ပြည့် ၉ ပြည့်ကိုယူတယ်။ နေဓါတ်ကျတော့ ဆန်း ၉ ဆန်းကိုယူတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ နားလည်အောင်ရှင်းပြပါအုံး ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဒီလိုကိုယ်တော်လေး တပေါင်းလဆန်း ၁ ရက်၊ တန်ခူးလဆန်း ၁ ရက်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁ရက်၊ နယုန်လဆန်း ၁ ရက်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁ ရက်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁ ရက်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁ ရက်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁ ရက်၊ အဲဒီ ၉ လဆန်းရက်ကို ဆန်း ၉ ဆန်းလို့ခေါ်တယ်။ လဓာတ်ထက် နေဓာတ်ကရက်ပိုတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တပေါင်းလဆန်း ၁ ရက်မှ လကွယ်ထိယူ။ နောက်လများလည်း ဒီအတိုင်းယူ။ နောက်ဆုံးတန်ဆောင်မုန်းလည်းတစ်လုံးယူရတယ်။ အားလုံးရက်များပေါင်းလိုက်လျှင် ၂၆၆ ရက်ရတယ်။ ၂+၆+၆ ပေါင်းလိုက်လျှင် ၁၄ ရတယ်။ ၁+၄ ပေါင်းလျှင် ၅ ရတယ်။ ၄င်း ၅ သည် ကြာသပတေးဖြစ်၍ ကြာသပတေးဂြိုလ်သက် ၁၉ ဖြစ်တယ်။

၁၉ ကိုပေါင်းလိုက်လျှင် ၁၀ ဖြစ်တယ်။ ၁၀ ကိုတစ်လုံးကျန်အောင် ပေါင်းလိုက်လျှင် ၁ ပဲရတော့တယ်။ အဲဒါနေဓာတ်ပဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဘိုးရယ် တယ်နက်နဲတာကိုး။ ဘိုးဘိုးရှင်းပြလို့ နားလည်ရတာတန်ဖိုးကြီးလှပါတယ်။

တပေါင်း ၃၀ ရက်၊ တန်ခူး ၂၉ ရက်၊ ကဆုန် ၃၀ ရက်၊ နယုန် ၂၉ ရက်၊ ဝါဆို ၃၀ ရက်၊ ဝါခေါင် ၂၉ ရက်၊ တော်သလင်း ၃၀ ရက်၊ သီတင်းကျွတ် ၂၉ ရက်၊ တန်ဆောင်မုန်း ၃၀ ရက်၊ စုစုပေါင်း ၂၆၆•၅ ။ ဆက်ပြီးမှတ်ပါအုံး ကိုယ်တော်လေး။

လ ဓာတ်ဂါထာနှင့်ပဲ နေဓာတ်အောင်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါတယ်။ ရက်ပေါင်း ၂၆၆ ရက်တိတိ မပျက်မကွက်အောင်မြင်မှ နေဓာတ်ရပါတယ်။

လဆန်း ၁ ရက် အရုဏ်ချိန်မှစပြီး နေမင်းနှင့်တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုအာရုံပြု၍ အနန္တပွဲထိုးပြီး အဓိဋ္ဌာန်တက်စီးရပါတယ်။ ဝိဝိတ်နေရပါတယ်။ ၉ ပါးသီလစောင့်၊ ပိတ်ဖြူဝတ်၊ သို့မဟုတ် ယောဂီဝတ်ရပါတယ်။ ရှင်ရဟန်းများက မလိုပါဘူး။ ကျနဖို့သာရှိပါတယ်။ လ ဓာတ်လည်း ထိုနည်း၎င်းပါပဲ။ ပွဲကတော့စပြီးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကတည်းက မညှိုးအောင်အစဉ်မပြတ်ထိုးရပါတယ်။

နေ စမ၊ လ စမ များပြောပြီးနောက် ဓာတ် စမ ထိန်း စမ၊ သိမ်း စမ၊ ချုပ် စမ၊ အုပ် စမ များအကြောင်းကို ပြောပြပါအုံးမယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ အမိန့်ရှိပါဘိုးဘိုး

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဓာတ် စမက အရာကျယ်တယ်။ နောက်ဆုံးကျမှပြောမယ်။ ယခု ထိန်းစမအကြောင်းကိုပြောပြမယ်။

ထိန်း စမဆိုတာ ဝဂ်အက္ခရာအားဖြင့် ၅ ဝဂ်ရှိတယ်။ နောက်ဆုံး စမများဟာ ထိန်း စမများဖြစ်တယ်။ က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င။ စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည။ ဋ၊ ဌ၊ ဍ၊ ဎ၊ ဏ။ တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န။ ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ။ တွင် နောက်ဆုံးအလုံးများဖြစ်တဲ့ င၊ ည၊ ဏ၊ န၊ မ တို့ဟာ ထိန်း စမလို့ခေါ်တယ်။ နောက်ဆုံးကနေပြီးထိန်းချုပ်ထားတဲ့သဘောပဲ။ ဘယ် စမ သောက်သောက် အထိန်းဖြစ်အောင် နောက်ဆုံး စမ။ ဤစမ ၅လုံးကို လက်ယာ၊ လက်ဝဲ ဝင်ထွက်ချပြီးသောက်ရတယ်။ ကိုယ်တော်လေး သဘောပေါက်ကဲ့လား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ပေါက်ပါတယ်ဘိုးဘိုး။

သိမ်း စမ ဆိုတာက ဗျည်း ၃၃ လုံးတို့တွင် အ စမသည် နောက်ဆုံးမှနေ၍ သိမ်း စမလို့ ခေါ်တယ်။ ရှေ့ ၃၂ လုံးက ဗျည်းများဖြစ်တယ်။ နောက် အ တစ်လုံးက သရဖြစ်တယ်။ ၎င်း အ သရဟာ အ မှ အာဖြစ်၊ အာ မှ ဣ ဖြစ်၊ ဣ မှ ဤဖြစ်၊ ဤ မှ ဥ ဖြစ်၊ ဥ မှ ဦ ဖြစ်၊ ဦ မှ ဧဖြစ်၊ ဧ မှ ဩဖြစ်၊ ဩ မှ ဪဖြစ်၊ သဒ္ဒါနားလည်ရင် သဘောပေါက်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ပေါက်ပါတယ်ဘိုးဘိုး၊ ဆက်အမိန့်ရှိပါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အဲဒီအစဖြစ်တဲ့ အ၊ သရမှ သရရှစ်လုံးဖြစ်သွားတာ သဘောပေါက်ထားရမယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘိုးဘိုး သဘောပေါက်ပါတယ်။

နောက်ပိတ်ဆုံး အသိမ်းဖြစ်တဲ့ အ သည် သရရှစ်လုံးပေါက်ပွားလာ၏။ ထိုသရရှစ်လုံးနှင့် ဗျည်း များကို တွဲသောက်ပါမှ တန်ခိုးထက်လာတယ်။ ၂ ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများမှာ သရရှစ်လုံးရန်ထားတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ တွေ့ရပါတယ်ဘိုးဘိုး

ကိုယ်တော်လေး အဲဒီ သရရှစ်လုံးကို သင့်တင့်ရာ ဗျည်းနှင့်တွဲပြီးသောက်ခြင်းဟာ စမ ကဏ္ဍသိမ်း လိုက်တာဖြစ်တယ်။ သဘောပေါက်ကဲ့လား ကိုယ်တော်လေး။

ပဉ္စင်း ။ ။ ပေါက်ပါတယ်ဘိုးဘိုး

နောတ် ချုပ် စမနှင့် အုပ် စမ ဆိုတာက စကားအစဉ်အရပြောထားတာဖြစ်တယ်။ အမှန်က အုပ် စမပြီး မှ ချုပ် စမ လာရတာဖြစ်တယ်။ ထို့ကြောင့် အုပ် စမ ကိုအရင်ပြောပြပါမယ်။

အုပ် စမ ဆိုတာက သဒ္ဒါမှာ ဃောသအက္ခရာ အဃောသအက္ခရာလို့ရှိတယ်။ ဃောသအက္ခရာ ကို အုပ် စမအဖြစ် ရှေး စမ ပညာရှင်များက အသုံးပြုတယ်။ ယခုလူများကတော့ ကိုယ့်ဖာသာတီထွင် ပြီးသုံးကြတာ ဘိုးဘိုးတော့တွေ့ရတယ်။ ရှေးထုံးလည်းမပယ်နဲ့၊ ဈေးသုံးလည်းမလွယ်နဲ့ဆိုတာလို ရှေးထုံး အတိုင်းကောင်းပါတယ် ကိုယ်တော်လေး။

ပဉ္စင်း ။ ။ ရှေးထုံးအတိုင်း အသုံးပြုရန် အမိန့်ရှိပါဘိုးဘိုး။

ဃောသအက္ခရာများ စမ များမှာ ဂ၊ ဃ၊ င၊ ဇ၊ ဈ၊ ည၊ ဍ၊ ဎ၊ ဏ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဗ၊ ဘ၊ မ၊ ယ၊ ရ၊ လ၊ ဝ၊ ဟ၊ ဠ ဤ ၂၁ လုံးကို အုပ် စမလို့ရှေးက အသုံးပြုကြတယ်။

က ကြောင်လိမ်။ ဏ ကြောင်လိမ်။ န - ကြောင်လိမ်၊ စမ များကို အုပ် စမအဖြစ်အသုံးပြု ကြတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် (အာရောဂျသိဒ္ဓိ) ကျန်းမာရေးစမများအဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြတယ်။ သဘောပေါက်ရဲ့လား ကိုယ်တော်လေး။

ပဉ္စင်း ။ ။ ပေါက်ပါတယ်ဘိုးဘိုး

ချုပ် စမ ဆိုတာကတော့ ကြီးလေးလုံးကို ချုပ် စမအဖြစ် အသုံးပြုကြတယ်။ ကြီး ၄ လုံးဆို တာကတော့ ကိုယ်တော်လေးသိပြီးသားပါ။ က၊ ဃ၊ ဏ၊ ဠ စမ များဖြစ်ပါတယ်။ ၄င်းကြီးလေးလုံးကို ပဲအစဉ်အတိုင်းဆက်ဆွဲလျှင် ချုပ် စမ ဠကြီးပါးစပ်ထည့်လို့ ကျန် စမ ၃ လုံးထည့်ဆွဲလျှင် အုပ် စမ ဆိုပြီးသုံးကြတယ်။ ရှိသေးတယ်။ ကိုယ့်မူကိုယ်သုံးပြီး အစွမ်းထက်ရင်တော့ ကောင်းပါတယ်။ အရာထင် တာသာဖြစ်ပြီး အစွမ်းမထက်ရင်တော့ အလကားပဲ ကိုယ်တော်လေး။ ဒီလောက်ဆိုလျှင် ဒီကနေ့ တော် လောက်ပြီ။

ပဉ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘိုးဘိုး၊ အထူးပဲကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘိုးဘိုး

ဘိုးဘိုးလဲပြန်သွားတော့ နံနက်စာသစ်သီးစားပြီး ပုတီးဆက်စိပ်၏။ စားရင်းလည်း သုဂတော ၅ ချက်ရွတ်ပြီးစား၏။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ရင်းလည်း ပုတီးစိပ်နေ၏။

တစ်နေ့တာအဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ်ပြည့်၍ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ည ၁၀ နာရီခွဲနေ၏။ ဖြိုလ်ရှစ်ခွင်နှင့် ငရဲရှစ်ထပ်နတ်ပြည် ၆ ထပ်၊ ဗြဟ္မာ ၂၀ ကိုရည်စူးပြီး မေတ္တာသုတ်ပတ်ရေ ၁၄၂ ပတ်စိပ်ပြီးလျှင် နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ၁၁ နာရီခွဲနေ၏။ ဣရိယာပုတ်မျှအောင်စိပ်လိုက်၏။ နံနက် ၂ ချက်ထိုးလျှင်နိုးလာ၏။ မျက်နှာသစ်ပြီး ပုတီးစိပ်တော့၏။ သုဂတော ၅ ချက် ပုတီး ၂၅ ပတ်ပြည့်၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ၆ နာရီခွဲနေပြီ။ နံနက်လင်းလာ၍ ဘုရားရှေ့တော်သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နေ၏။ ပုတီး ၂၄ ပတ်ရသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၁၀ နာရီခွဲနေ၏။ ရှိခိုးဝတ်ချအမျှဝေပြီး သိမ်ထဲသွား၍ နံနက်စာစား၏။

၁၃၁၆ ခု တပေါင်းလဆုတ် ၁၄ ရက် တနင်္လာနေ့ ထိုအခိုက် ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာပြီး ဓါတ်စမ အကြောင်းကိုပြောပြသင်ပေး၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး ဒီကနေ့ဓာတ် စမ အကြောင်းပြောပြမည်။ သေသေချာချာမှတ်ပြီး လေ့လာပါနော်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ မနုသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိ နှစ်ပါးကို ပြီးစေနိုင်သော အက္ခရာများသည် ဓါတ်လေးပါး ဝေဖန်နိုင်ခြင်းသာလိုရင်းဖြစ်တယ် ကိုယ်တော်လေး။

ပဥ္စင်း ။ ။ အမိန့်ရှိပါဘိုးဘိုး။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဓါတ်လေးပါးကိုမှီပြီး လေးလုံးသော အက္ခရာများဖြစ်ကြတယ်။

ဓါတ် စမ အက္ခရာလေးလုံးဟာ တစ်လုံးကို နေနှင့်လတို့မှ ပေါင်း၍ယူရမည်ဆိုတယ်။ ယင်းအက္ခရာသည် ဝ အက္ခရာဖြစ်တယ်။ တစ်လုံးက မြစ်၊ ချောင်း သမုဒ္ဒရာတို့မှာနေသော ငါးရဲ့အမြီးဖျားရှိ ဗ အက္ခရာ၊ တစ်လုံးက ကောင်းကင်ပျံ ကြက်စားသော ဆန်းကျယ်တဲ့အဆင်းရှိတဲ့ ဥဒေါင်းငှက်အမြီးဖျားရှိ စ အက္ခရာ၊ ကျန်တစ်လုံးက ခေါင်းမရှိဘဲ ခြေရှစ်ချောင်းရှိသော ပုစွန်လုံး၏ ကျောမှ မ အက္ခရာ။

ဤသို့ဖြင့် ၈၊ ခ၊ ဗ၊ ဝ ဓါတ် စမအက္ခရာလေးလုံးရတယ်။ ထို့ကြောင့် နေ၊ လ၊ ဥဒေါင်း၊ တွင်းအောင်းပုစွန်၊ ဖော်ညွန့်ငါးရံ့၊ လေးတန့်အက္ခရာကို ၈၊ ခ၊ ဗ၊ ဝ ဟူ၍ မှတ်ယူရာ၏ ဟု ရှေးပညာရှိတို့မိန့်ခဲ့ကြတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဒါဟာလိုရင်းပါပဲ ကိုယ်တော်လေး။ နောက်ဆရာများအယူအဆအမျိုးမျိုးရှိသေး တယ်။ ဗဟုသုတဖြစ်အောင် ပြောပြအုံးမယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ အမိန့်ရှိပါဘိုးဘိုး။

နေလမှ ပြသော ဝ အက္ခရာ ၂လုံးပေါင်းလျှင် ထ အက္ခရာရ၏။ ငါးရံ့ဗိုင်း၏အမြီးရှိ ဝ အက္ခရာ။ ဥဒေါင်းငှက်အမြီးရှိ စ အက္ခရာ၊ အလယ်ပုစွန်လုံးကျောခွံရှိ င အက္ခရာ၊ ဤသို့အားဖြင့် င၊ ထ၊ ၈၊ ဝ ဟူသော ဓါတ်စမလေးလုံး။

နောက်တစ်မျိုး၊ တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးဖြင့်ရှာလျှင် က မှ စ ရေခြောက်ခု မြောက် စ အက္ခရာ။ ကောင်းကျိုးငါးပါးဖြင့်ရှာလျှင် ကမှ စရေ ငါးခုမြောက် င အက္ခရာ။ တစ်လုံးသောအက္ခရာကား ဆင်ကိုဟောသော ဂဇသဒ္ဒါညွှန်ပြရာ ထ ဆင်ထူး ထ အက္ခရာ။ ကျန်တစ်လုံးမှာ ခြသေ့ ပူးသတ္တဝါ ၂ ခုဖြင့် သိအပ်၏ဟုဆိုသဖြင့် အင်္ဂါဗြိုလ်သက် ၈။ သောကြာဗြိုလ်သက် ၂၁။ စုစုပေါင်း ၂၉ ရ၏။ ကမှ စရသော် ၂၉ ခုမြောက် ဝ အက္ခရာရ၏။ ထို့ကြောင့် စ ၊ င၊ ထ၊ ဝ အက္ခရာလေးလုံးရ၏။

နောက်တစ်နည်း တရားဂုဏ် ၆ပါးမှရှာလျှင် က မှရေသော် ၆ ခုမြောက် စ အက္ခရာ။ ကောင်းကျိုးငါးမှ ရှာလျှင် ငါးမှာကြာသပတေးဗြိုလ်သက် ၁၉။ ကမှစရေ ၁၉ ခုမြောက် ဓ အက္ခရာ ရ၏။ ဆင်ဖြင့် ညွှန်ပြသော အက္ခရာအရဆင်က ၊ (ဂဇ)(ဂ) တနင်္လာနံ၊ ဗြိုလ်သက် ၁၅။(ဇ) အင်္ဂါနံ ဗြိုလ်သက် ၈၊ ၂ ခုပေါင်း ၂၃။ က မှ စရေ ၂၃ ခုမြောက် အက္ခရာ ဗဖြစ်၏။ ခြသေ့ဟူသော သတ္တဝါဖြင့် သိအပ် သော အက္ခရာကားခြသေ့အင်္ဂါနံဗြိုလ်သက် ၈ နှစ်၊ ပူးသောကြာဗြိုလ်သက် ၂၁ နှစ်၊ ပေါင်း ၂၉။ ကမှ ရေသော် ၂၉ ခုမြောက် အက္ခရာသည် ဝ အက္ခရာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ အက္ခရာလေးလုံး ကိုရပြန်၏။ ဤသို့ စမ အက္ခရာများကောက်ယူရာ၌

၁ ဝါဒ - စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ။

၂ ဝါဒ - င၊ ထ၊ စ၊ ဝ။

၃ ဝါဒ - စ၊ င၊ ထ၊ ဝ။

၄ ဝါဒ - စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ။

၅ခုမြောက်ဝါဒ၏ စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ။ စမ လေးလုံးကား ပုစွန်လုံး၏ကိုယ်၊ လူဝံ၏ရင်ဘတ်၊ ငါးရံ့ နိုင်း၏အမြီး။ ဒေါင်း၏အမြီးဟုဆို၏။ (ပုစွန်၊ ဝံ၊ ငါး၊ ဒေါင်းမြီးဖျား) ဆိုရိုးပြုထား၏။ ထို့ကြောင့် ၁၊ ၄၊ ၅ ၏ဝါဒများက အကောက်အယူသာလွဲကြ၏။ စမ ကျတော့ အတူတူဖြစ်၏။ အားလုံးခြုံကြည့်လျှင် စမ ၃မျိုးသာဖြစ်၏။ ထို ၃မျိုးတွင် ၂ နှင့် ၃ တပြောင်းပြန်ဖြစ်နေတာသာထူး၏။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာမြတ်တို့ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ၊ စမ ခွဲရာတွင် ပထမ စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ။ စမတို့က လက်ဝဲစမ။ ဒုတိယ င-ထ-စ-ဝ တို့ကလက်ယာစမ၊ တတိယ စ-င-ထ-ဝ စမတို့က လက်ဝဲစမ။ စတုတ္ထပဥ္စမ စ-ဓ-ဗ-ဝ စမတို့က လက်ယာစမ။

အထူးမှတ်ရန်ကတော့ စ-ဓ-ဗ-ဝ စမချင်းတူနေသော်လည်း အယူအဆတစ်မျိုးစီဖြစ်နေသော ကြောင့် လက်ဝဲ၊ လက်ယာဖြစ်နေကြကြောင်း မှတ်ရမည်။ စမရေးပုံကလည်း လက်ဝဲစမဟာ လက်ဝဲက စရေးရမယ်။ လက်ယာစမဟာ လက်ယာကစရေးရမယ်ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ရမယ်။ အလွန် တရာကျယ်ပါတယ်။ ကိုယ်တော်လေး ဤ စမများဟာ ဉာဏ်ရှိတိုင်းသုံးလို့မကုန်နိုင်ပါဘူး။

စ၊ဓ၊ဗ၊ဝ စမလေးလုံးတို့တွင်လည်း စက စ ရေဓာတ်။ ဓက တေဇောဓာတ်၊ ဗက ပထဝီဓာတ်။ ဝက ဝါယောရေဓာတ်လို့လဲမှတ်သားပါ။ င၊ ထ၊ စ၊ ဝ စမလေးလုံးတို့တွင်လည်း င ကပထဝီ။ ထက တေဇော။ စ က စရေ၊ ဝက ဝါယောလို့မှတ်ပါ။ အဓ္ဓော တေဇော။ ဂန္ဓေ ပထဝီ၊ စ ရေ ဝါယော။ ဝါယော

အာပေါဟုလည်း မှတ်ထားပါ။

ဗျည်း ၃၃ လုံးတွင်လည်း က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င ၅ လုံးက ပထဝီဓာတ်။ စ-ဆ-ဇ-ဈ-ည ၅ လုံးက စ ရေဓာတ်။ ဋ-ဌ-ဍ-ဎ-ဏ-တ-ထ-ဒ-ဓ-န။ တေဇောဓာတ်။ ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ ၅ လုံးက ဝါယောဓာတ် ဟုမှတ်ပါ။ သရရှစ်လုံးကတော့ တေဇောဓာတ်။

ယ-ရ-လ-ဝ-သ-ဟ-ဠ-အ ကျန်ရှစ်လုံးတွင် ဆုံး စမ ထင်ဉာဏ်ရှင်သုံးလေ မကုန်တည်း ဟုဆိုထားသဖြင့် အထူးပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး။ ကိုယ်တော်လေး စမများအကြောင်းပြီးသွားပြီ တစ်ခန်းရပ်ကြဦးစို့။

ကောင်းလှပါပြီဘိုးဘိုး။ အထူးနှစ်သိမ့်ပီတိဖြစ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးလည်းအလွန်ကြီးလှပါတယ် ဘိုးဘိုး။

ကိုယ်တော်လေးကို စမအကြောင်းပညာရပ်များကို ပြောပြသင်ပေးရတာက ကိုယ်တော်လေးက အလောင်းတော်ကဿပမဟာသဘာမှာ ဗျည်း ၃၃ လုံးတို့၏အဖွင့် သင်ပုန်းကြီးဋီကာ ဟောပြောခဲ့တာနာရလို့ဒါသင်ပေးလိုက်လျှင် ကိုယ်တော်လေးအဖို့ အထူးကျေးဇူးရှိသွားမယ်လို့ ယူဆပြီး စေတနာနှင့် သင်ပြပေးရတာပါ။

နိဂုံးချုပ်အနေနှင့်ဓာတ်သဘောနှင့် ရှစ်ခုစားသဘောကို မှတ်ရန်မှာ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ထဲ၌ ခင်းထားအပ်သောရွှေသလွန်ညောင်စောင်းထက်ကျိန်းစက်၍ ဝေဒနာရောက်နေတော်မူသောကာလ ဆရာဇီဝကလျှောက်သည်မှာ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ပညာရှိ သမားတော်ကြီးဟုဆိုပါသော်လည်း ပညိန္ဒြေစေတသိတ်အားနည်းသူဖြစ်၍ ဓာတ်တို့၏အကြောင်းကို အသေအချာအရာရာ၌ ပိုင်းခြားဝေဖန်၍ မသိနိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင်မြတ်ဘုရားပြတော်မူပါမှ သိရပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်သည်တွင် -

အချင်းဇီဝက ငါဘုရားသည် မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေတော်မူ၏။ အာဟာရရောက်သောသောကြာနေ့ အပုပ်ပိုင်းတွင်ဖွားမြင်တော်မူ၏။ တနင်္လာနေ့ ဆွေတော်မျိုးတော်မယ်တော် ခမည်းတော်ကြင်ယာတော်၊ သားတော်တို့တောင်မှ ခွာခဲ့၍ တောထွက်တော်မူခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကိလေသာဟူသောဘေးရန်အနာမှစင်ကြယ်တော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ စနေနေ့ဓမ္မစကြာတရားကိုဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂါနေ့ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရမည့်အကြောင်း တနင်္ဂနွေနေ့ "ရုပ်ခါတ်ဟူသောခန္ဓာအိမ်ကိုတေဇောဓာတ်လောင်မည့်အကြောင်း မည်သည့်ကောဇာ နှစ်၊ လ၊ ရာသီ၊ ဥတု၊ နေ့ရက် အခါ၊ နာရီ ဖဝါး၊ စန်း၊ လဂ်၊ နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၍ ပဋိသန္ဓေယူခဲ့ကြောင်း၊ ဖွားခဲ့ကြောင်း၊ တောထွက်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ဘုရားဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရမည့်အကြောင်း တေဇောဓာတ်လောင်ရမည့်အကြောင်း စသည်တို့ကို ဓာတ်သင့်အားဖြင့် ဓာတ်တို့သဘောကိုခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ လက္ခဏာနှင့်တကွ ပြသဟောကြားတော်မူသည်။

ကြွင်းသောဓာတ်ပေါင်းရှစ်စရွတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ၄င်းဓာတ် ရှစ်စရွတ်ကိုလည်း ရခုစားဟု ဆိုအပ်သော သတ္တကိန်းနှင့်ရှု၊ အကြွင်းသူရဗ္ဗသချာဖြစ်၏၊ ၄င်းသူရဗ္ဗသချာတွင် ခန္ဓာငါးပါးရော၊ အာဟာ ရဟူသောအပုပ်ဓာတ်။ သောကြာသင်္ချာ ၆ ခုဖြစ်၏။ ၄င်း ၆ ခုသင်္ချာတွင် ခန္ဓာငါးပါးရော ၁၁ ခုဖြစ်၏။ ၁၁ ခုကိုတည်၊ ၇ စား သတ်ကေသတ်ကုတ်၊ သတ်မကုတ်လောက်ကြိန်းလာ။ ၃ နှင့် ၁ ပေါင်း ၄ ခု ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓသင်္ချာဖြစ်၏။ ၄င်း ၄ ခုတွင် ခန္ဓာငါးပါးရော၊ ၉ ခုဖြစ်၏။ ၉ကိုတည် ၇ နှင့်စား။ နိက္ခမဆောင် သော စန္ဒရသင်္ချာ တနလာ ၂ ခုဖြစ်၏။ ၄င်း ၂ တွင် ခန္ဓာငါးပါးရော မွေစကြာဟောသော သောရိ သင်္ချာ ၇ ခုဖြစ်၏။ ၄င်း ၇တွင် ခန္ဓာငါးပါးရော ၁၂ ခုဖြစ်၏၊ ၁၂ ခုတည် ၇ နှင့်စား ပဋိသန္ဓေယူခဲ့သော ဂုရုသင်္ချာ ၅ ကြာသပတေးဖြစ်၏။ ၄င်း ၅ ခုတွင် ခန္ဓာငါးပါးရော ၁၀ဖြစ်၍။ အန္တောဓာတ်ဖြစ်၏။ ၁၀ ကိုလည်း ၇ ခုစား။ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရမည့် အင်္ဂါဘောမ ၃ ခုဖြစ်၏။ ၄င်း ၃ ခုတွင် ခန္ဓာငါးပါးရော ရှစ်ဖြစ် ၏။ ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်အစုံမဟုတ်သော ရှစ်စရွတ်ဓာတ်မှထုတ်ခဲ့သော ရှစ်ခုရောက်သင်္ချာဖြစ်၍ စွယ်စုံ မဟုတ်သည်နှင့်အညီ အစွယ်အင်္ဂါမစုံသော ရာဟုဆင်ဟုရှစ်သင်္ချာကိုခေါ်သင့်သည်တစ်ကြောင်း။

ရှစ်ခုသင်္ချာတွင် ၇ခုစားသော် သူရဗ္ဗသင်္ချာတည်ရင်း တေဇောဓာတ်၊ ပထဝီဖြစ်မြဲ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်၍ဤတွင် ရပ် ထိုရှစ်ခုတွင် အဗ္ဗတ္တဓာတ်လေးပါး ဗဟိဒ္ဓဓာတ်လေးပါးဟု ရှစ်ပါးသမုတ်ရမည်။

ဤအရာ၌ ဘုရားသခင်ဓာတ်တော်တွင် အဆင်းသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးရှုချင်စဖွယ်တင့်တယ်ကြည် ညိုရန်ဖြစ်သည်ကို အာကာသဓာတ် ပြုပြင်၍ဖြစ်သည်ဟုမယူသင့်။ ကဌဝါဟန လုလင်အဖြစ်မှစ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင် သင်္ချေ ၂၀ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံးဖြည့်ခွင့်ရသော ဘဝများ၌ အယုတ်အလတ်အမြတ်အားဖြင့် ဘုရားဖြစ်အံ့သော ပါရမီတို့ကိုကျင့်တော်မူခဲ့သော သင်္ခါ တော်အဟုန်ကြောင့် အစုံစုံသောဓာတ်တို့၌ကြည်ညိုဖွယ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဟု ယူရမည်။

ထိုမဟာဘုတ် လေးပါးကိုအမှီပြု၍ဓာတ်ဟူသောအကင်းလေးပါးဖြစ်၏။ အကင်းလေးပါးကို အမှီပြု၍ဖဿခြောက်ပါးဖြစ်၏။ ဖဿခြောက်ပါးကိုအမှီပြု၍ ဝေဒနာဖြစ်၏။ ယခုအခါဘုရား၌ ဝမ်း လားခြင်းဝေဒနာသည် ကမ္မဇနာဖြစ်၍ ဆေးဟူသောအထောက်အကူဖြင့် တန့်ရပ်ခြင်းငှာမတတ်ကောင်း ဟုအကြောင်းစုံဖော်ထုတ်၍သရုပ်နှင့်တကွ ဓာတ်အင်္ဂါကို သေချာစွာပြကာမှ ဇီဝကဆရာဒေးမှိုင်ကာဖြင့် ဖရဏာပီတိဂွမ်းဆီထိသကဲ့သို့ နေထိသည့်ဖရောင်းတုံ၊ မြတ်သယမ္ဘူအပါးတွင် ဝပ်တွားကာမျက်ရေဖြင့် ဖြစ်တွေကိုစဉ်းစားလျက်တရားကိုနာ၊ ဓာတ်အရာအသေအချာသိရကြောင်းဖြင့် လမ်းဟောင်းနိဿယ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အလာ၊ ဘုရားဟောဒေသနာကို အမှီပြုကာယခုဓာတ်ကို အဆုံးအဖြတ်ပြု၍ နိဂုံးချုပ် လိုက်ပါသည်ကိုယ်တော်လေး။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ သွားလိုက်ဦးတယ် ကိုယ်တော်လေး။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပါပြီ ဘိုးဘိုး အလွန်ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ် ဘိုးဘိုး။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါပြန်သွားပြီးနောက် ရေဆင်းချိုး၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ် သုဂတော ၅ချက် ၂၄ ပတ်ရသောအခါ နေလုံးပျောက်၍ မှောင်ရီပျိုးလာသောကြောင့် သိမ်ထဲတွင်

ကျန်အဓိဋ္ဌာန်များ ဆက်စိပ်နေ၏။ ည ၁၀ နာရီတွင်အဓိဋ္ဌာန်များပြီး၍ ဘိပ်လိုက်၏။ နံနက် ၁နာရီ ခွဲတော့နိုးလာ၏။

၁၃၁၆ ခုတပေါင်းလဆုတ် ၁၅ ရက် လကွယ်အင်္ဂါနေ့ဟုမှတ်တမ်းရေးပြီး ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ သုဂတော ၅ ချက်၊ ၂၄ ပတ်ရလျှင် မိုးထိန်ထိန်လင်းနေသဖြင့် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် သွား၍အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ ပုတီးပတ် ၂၄ ပတ်ပြီးတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ၁၀ နာရီခွဲနေ၏ နံနက် ၁၀ နာရီခွဲဖြစ်၍သိမ်ထဲပြန်သစ်သီးဆွမ်းစား၏။ လကွယ်နေ့ဖြစ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုပြီးရေချိုးဆင်းရန် စီစဉ်နေတုန်း ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ရသေ့ကြီးတစ်ပါးသိမ်ထဲဝင်လာကြ၍ ကျွန်ုပ်နေရာပြန်ထိုင်ပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ ရောက်လာကြပြီလားဟု ကျွန်ုပ်ကစကားစလိုက်သောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ရသေ့ကြီးတို့မြင်တူလက်အုပ်ချီပြီး လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့အကြောင်း မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း တပည့်တော်တို့ကို ဟောပြတော်မူပါဘုရားလို့လျှောက်သဖြင့် အညတိတ္ထိယသုတ်တော်လာအတိုင်းဟောပြ၏။ ရသေ့ကြီးတို့၊ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ အညတိတ္ထိယသုတ်တော်တွင် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသည်မှာ တပ်မက်ခြင်းတရားကလောဘတဏှာ၊ ဝါ၊ ရာဂလို့ ဘုရားဟောတော်မူတယ်။ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ဒေါသ၊ တွေဝေမိုက်မဲခြင်း၊ မောဟ၊ ထို ၃ပါးတို့၏ထူးခြားမှုလုံ့လပယောဂလွန်ကဲမှုကွဲပြားခြားနားမှုတို့ကား ရာဂသည်အပြစ်နည်း၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်ကင်းပျောက်ပေ၏။ ဒေါသသည် အပြစ်ကြီး၏။ မြန်မြန်ကင်းပျောက်၏။ မောဟသည် အပြစ်ကြီး၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်ကင်းပျောက်၏။ လို့ဘုရားဟောထားပါတယ် ဘိုးဘိုး။

ရှေ့ဆက်ပြီး ထိုသုံးပါးတို့သဘောတရားတို့ကိုဟောတော်မူသည်မှာ မဖြစ်ပေါ်သေးသောရာဂ ဖြစ်ပေါ်လာရန်။ ဖြစ်ပြီးရာဂ တိုးပွားပြန့်ပြောစေရန် အကြောင်းတို့ကား တင့်တယ်ကောင်းမွန်သော အာရုံသုဘနိမိတ်ကိုမသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် မဖြစ်ပေါ်ရသေးသော ရာဂလည်းဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော ရာဂလည်းတိုးပွားလာတယ်လို့ဟောထားပါတယ်။

မဖြစ်ပေါ်သေးသော ဒေါသလည်းဖြစ်၊ ဖြစ်ပြီးသောဒေါသလည်းတိုးပွားကြောင်းကား ဒေါသဖြစ်စေကြောင်းအာရုံပဋိဃနိမိတ်ကို မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် မဖြစ်သေးသော ဒေါသဖြစ်လာ၊ ဖြစ်ပြီးသောဒေါသ တိုးပွားလာတယ်လို့ ဘုရားဟောပါတယ်။

ထိုနည်းငှင်း မဖြစ်သေးသော မောဟဖြစ်လာအောင်၊ ဖြစ်ပေါ်နေသော မောဟတိုးပွားလာကြောင်းတို့ကား . . . . အာရုံဟူသမျှကို မသင့်တင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် မဖြစ်သေးသောမောဟ ဖြစ်လာ၊ ဖြစ်ပြီးသော မောဟ တိုးပွားလာတယ်လို့ ဘုရားဟောတော်မူပါတယ်။ ဒါဟာ ရာဂ - ဒေါသ- မောဟ ဖြစ်စဉ်သဘောတရားများဖြစ်ပါတယ်။ ထိုတရားများကို အဖြစ်သဘောမမြဲ နိစ္စ။ အပျက်သဘောမမြဲနိစ္စ။ ဖြစ်ပျက်၍နေသည်ကား ဒုက္ခ။ ဖြစ်ပျက်၍နေသည်ကို အစိုးမရသည်ကား အနတ္တလို့လက္ခဏာယဉ်တင်ပြီး ရှုပွားနေလျှင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တရားများမထကြွနိုင်တော့ပါဘူးဘိုးဘိုး။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ သာဓုပါကိုယ်တော်လေး သာဓုပါ၊ သာဓုပါ တပည့်တော်တို့ကစာပေကို မသင်ခဲ့ရတော့ ဒီလိုမသိဘူး။ နက်ဖြန်ဒီအချိန်လာခဲ့ပါဦးမယ်။ သိလိုတာမေးခွင့်ပြုပါဦး။

ပဋ္ဌင်း ။ ။ သိတာတော့ဖြေပါ့မယ်။ မေးနိုင်ပါတယ်ဘိုးဘိုး မေးနိုင်ပါတယ်။

တပည့်တော်တို့သွားခွင့်ပြုပါဦးဆိုပြီး ဝတ်ချ၍သွားကြတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်းသူတို့သွားတော့ ရေချိုးဆင်းသွားတော့၏။ သွားရင်းသုဂတော ၅ ချက်စိပ်သွား၏။ ရေတွင်းလေးရောက်တော့ ရေချိုးပြီး သိမ်ပြန်လာ၍ ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်များ စိပ်တော့၏။ ဆက်လက်စိပ်တာ ည ၈ နာရီလောက်မှပြီး၏။ ပရိတ် များရွတ် မေတ္တာပို့အမျှဝေ ၁၀ နာရီလောက်ရောက်သွား၏။ ည ၁၀ နာရီလောက်ရှိသဖြင့် အိပ်လိုက် ၏။

၁၃၁၆ ခု တန်ခူးလဆန်း ၁ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁ နာရီ ထ၊ သွားတိုက် မျက်နှာသစ်ပြီး ပရိက်ယူ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ ပုတီးပတ် ၂၅ ပတ်ရသဖြင့် နာရီကြည့်လိုက်၏။ ၆ နာရီခွဲနေ၏။ နံနက်လင်းနေသဖြင့် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားခြေတော်ရင်း သွားစိပ်တော့၏။ ပုတီးစိပ်လို့ ၇ ပတ်လောက် ရသောအခါ ရသေ့တစ်ပါးနှင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကျွန်ုပ်ဘေးမှာ ယာဘက်ကထိုင်စိပ်နေကြ၏။ ရသေ့ ကလည်း သရဏဂုံသုံးဆယ် အသံထွက်စိပ်နေ၏။ ဘုန်းကြီးကလည်း ဣတိပိသော ဘဂဝါ အစအဆုံး ရွတ်ပြီးစိပ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ပုတီးအပတ် ၂၄ ပတ်လောက်ရ၍ နံနက်အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ဂါထာမန္တန်များရွတ် ကန်တော့ပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေနေ၏။ ထိုအခါမှ ရသေ့နှင့်ဘုန်းကြီးက သာဓုပြိုင်တူခေါ်ပြီး ထမလို ပြင်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ထလိုက်၏။

ဘုန်းကြီး ။ ။ ဘုန်းကြီးက မောင်ပဋ္ဌင်းက ဘယ်ကလာတာလဲဟုမေး၏။

ပဋ္ဌင်း ။ ။ တပည့်တော်က အမရပူရကပါ။ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်ပြီးနေတာပါ။ အရှင်ဘုရားက ဘယ်က ကြွတော်မူပါသလဲဘုရား။

ဘုန်းကြီး ။ ။ တပည့်တော်က ကေလာသတောင်မှာနေပါတယ်။ အရင်က ဌန်းကျိုးမှာပါ။ ဘွဲ့တော် ကဟု ဆိုရှုံရှိသေး ဦးဥတ္တမသလို့ခေါ်ပါတယ်။ ယခုဒီဦးဝရ ရသေ့ကြီးနှင့် ဆေးမြစ်များ ရှာရင်း ဘုရားဝင်ဖူးတော့ မောင်ပဋ္ဌင်းနှင့်တွေ့တာပဲ လမ်းကြုံရင်လဲ ကေလာသဝင်ခဲ့ပါ။

ပဋ္ဌင်း ။ ။ လာပါမယ်ဘုရား။

ဘုန်းကြီး ။ ။ သွားဦးမယ်နော် မောင်ပဋ္ဌင်း။

ကောင်းလှပါပြီဘုရားဟုဆိုပြီး ဝတ်ချလိုက်၏။ ဘုန်းကြီးရော ရသေ့ပါပျောက်သွားတော့၏။

သိမ်တွင်ပြန်လာပြီးဆွမ်းအလို့ငှာ သစ်သီးများစားနေရ၏။ ထိုအချိန် အဘိုးနှင့် ဣန္ဒာသယရ သေ့ကြီးတို့ ရောက်လာကြ၏။ ဘုရားဝတ်ချပြီး ကျွန်ုပ်ကိုဝတ်ချ၍ ထိုင်နေကြ၏။

ကျွန်ုပ်က ရေသောက်ပြီးအဘိုးတို့ ဘရသေ့တို့ ဒီကနေ့တော့ စောစောရောက်လာကြတာပေါ့ နော်။

ဟုတ်ပါတယ် ကိုယ်တော်လေး။ ကိုယ်တော်လေးကို စကြဝဠာ၏အကြောင်း စကြာဝဠာကုဋေ တစ်သိန်းဖွဲ့ပုံအကြောင်း ဘုရားရှင်မည်ကဲ့သို့ ဟောထားတယ်ဆိုတာ သိချင်လို့လာမြီးမေးတာပဲ။ ဖြေဖို့ ရန်ဝန်မလေးလဲ ဖြေပြီးပြောပြပေးပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီး ဘရသေ့ အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာလာတဲ့အတိုင်း ပြောပြပါမယ်။

ရသေ့ ။ ။ ကောင်းပါပြီကိုယ်တော်လေး နာယူရန်အသင့်ပါ။

ဒီလိုပါ ဘ ရသေ့၊ စကြဝဠာတစ်ခုမှာ လေးကျွန်းတစ်မြင်းမိုရ်ရှိပါတယ်။ ၎င်းမြင်းမိုရ်တောင် ကိုလှည့်ပတ်ပြီး လ၊ နေ၊ နက္ခတ်တာရာတို့ သွားလာနေပါတယ်။ ထို့ပြင် လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ၆ ထပ်၊ ဗြဟ္မာ ၂၀၊ ငရဲ ၈ ထပ်တို့ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်ဘုံတို့လဲ လူ့ပြည်နှင့်တစပ်တည်း တည်ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီလို လေးကျွန်းတစ်မြင်းမိုရ်တွင် လ၊ နေတို့ ထွန်းပရာစကြဝဠာတစ်ခုကို တစ်ထောင်နှင့်မြောက်လျှင် လ၊ နေတစ်ထောင်၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းတစ်ထောင်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်တောင်ကျွန်းတစ်ထောင်၊ အပရဂေါယာန အနောက်ကျွန်းတစ်ထောင်၊ ဥတ္တရကုရုမြောက်ကျွန်းတစ်ထောင်၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟအရှေ့ကျွန်းတစ်ထောင်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာလေးထောင်၊ ဓတရဋ္ဌ၊ ဝိရူဠက၊ ဝိရူပက္ခ၊ ကုဝေရ အမည်ရှိသော နတ်မင်းကြီးလေးထောင်။ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံတစ်ထောင်၊ တာဝတိံသာ တစ်ထောင်၊ ယာမာတစ်ထောင်၊ တုသိတာတစ်ထောင်၊ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်တစ်ထောင်၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ နတ်ဘုံတစ်ထောင်၊ ဗြဟ္မာဘုံတစ်ထောင်၊ ဤလောက ဓာတ်ကို စူဠနိကာ လို့ခေါ်ပါတယ်။ လောကဓာတ်ငယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ၎င်းတို့အားလုံးကို စကြာဝဠာတစ်ထောင်လို့ခေါ်ပါတယ်။

၎င်းစူဠနိကာလောကဓာတ်ကို စကြဝဠာတစ်ထောင်နှင့်မြောက်ပါက မဇ္ဈိမိကာလောကဓာတ် တစ်ခု (ဝါ) စကြဝဠာတစ်သန်းဖြစ်ပါတယ်။ မဇ္ဈိမကာလောကဓာတ်တစ်ထောင် (ဝါ) စကြာဝဠာတစ် သန်းဖြင့်မြောက် ၊ မဟာလောကဓာတ်တစ်ခု (ဝါ) အလတ်စားဖြစ်သောစကြာဝဠာတစ်သန်းကိုတည်၊ စူဠနိကာလောကဓာတ်တစ်ခု (ဝါ) စကြာဝဠာကုဋေတစ်သန်းဖြစ်ပါတယ်ဘိုးဘိုး။

သာဓုပါကိုယ်တော်လေး သာဓုပါကိုယ်တော်လေးပြောဟောပြလို့ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်း စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းဖွဲ့စည်းပုံသိရပါတယ်။ အလွန်တန်ဖိုးကြီးပါတယ် ကိုယ်တော်လေး။

ဘိုး ။ ။ မြင်းမိုရ်တောင်တို့၊ ဇမ္ဗူဒိပါကို သပြေပင်စသော အတိုင်းအတွာများလည်းမှတ်မိရင် ပြောပြပါဦးကိုယ်တော်လေး။

ပဥ္စင်း ။ ။ မှတ်သိသလောက်တော့ပြောပြပါမယ် ဘရသေ့။ မြင်းမိုရ်တောင်အမြင့်ယူဇနာ ရှစ် သောင်းလေးထောင်၊ ဇမ္ဗူဒိပါတောင်ကျွန်းယူဇနာတစ်သောင်းရှစ်ထောင်၊ သပြေပင် အရပ်ယူဇနာခြောက် ရာရှိပါတယ်။ တောင်ကျွန်းယူဇနာ ၁၈၀၀၀ ကိုတည်ပြီး သပြေပင် ယူဇနာ ၆၀၀နှင့်စားပါလျှက် ရလာဒ် ၃၀၀ သည်ကောလီဓာတ်ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့အတူ အရှေ့ကျွန်းယူဇနာ ၇၉၄၀ ကိုကျွန်းဖြစ်သော ကံ့ကော်ပင်ယူဇနာ ၂၇၀နှင့်စားသော် ၂၂ နှစ်ရ၏။ ၎င်းသည် ပါပဓာတ်သက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကံ့ကော်ပင်မြူတာနွယ်ရောက်သောကြောင့်

ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ပြဌာန်းစိတ်ခေါဟာ အမည်ရပါတယ်။

အနောက်ကျွန်းယူဇနာ ၂၆၄၀ ကိုတည်၍ ကျွန်းဦးညောင်ပင်ယူဇနာ ၂၂၀ နှင့်စားပါလျှင် ရလာဒ် ၁၂ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းကို သူရဇ္ဇစာတ်သက်လို့ခေါ်ပါတယ်။

မြောက်ကျွန်းယူဇနာ ၄၈၆၀ ကိုတည်၍ ကျွန်းဦးအုန်းပင် (ဝါ) လက်ပံပင်ယူဇနာ ၃၁၀ နှင့်စားလျှင် ရလာဒ် ၁၆ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းသည် အမြိတ္တစာတ်သက် ၁၆ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုကျွန်းများ၏ အတိုင်းအတာများကိုမူတည်ပြီး ကောလိ၊ ပါ၊ သူရဇ္ဇ အမြိတ္တဖြစ်လာရတယ်လို့ ဗေဒင်ကျမ်းများကဆိုထားပါတယ်။ ဘိုးဘိုးတို့ ဘရသေ့တို့။

သာဓု သာဓု သာဓု အလွန်မှတ်ဖို့ရန် ကောင်းလှပါတယ် ကိုယ်တော်လေး။ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးတော့ပါဘူး။ ရှေးရှေး ကိုယ်တော်လေး။ ပြိုလ်နက္ခတ်တာရာများဖြစ်ပေါ်ပုံသဘောတရားစာတ် ဖြစ်ကြောင်းများ။ ရုပ်စာတ်၊ နာမ်စာတ်ဖြစ်ကြောင်းများပါတယ်။ ကိုယ်တော်လေးကို ဒီပုရပိုက်လှူလိုက်ပါ တယ်။ အလှူခံတော်မူပါ တပည့်တော်တို့ရှိတာနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ရတာပါ ကိုယ်တော်လေး။

ဘရသေ့ထံမှ ပုရပိုက်ကိုယူပြီး ကျွန်ုပ်၏ သပိတ်ပေါ်တင်ထားလိုက်၏။ ထိုပုရပိုက်မှတ်စုများ နောက်ပိုင်းတွင်ဖော်ပြပါမည်။

ထို့နောက်ရေချိုးရန်ထွက်လာခဲ့၏။ ရေချိုးပြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်မှာသွားပြီး ပုတီး ၉ ပတ် စိတ်၏။ ၁နာရီခွဲကြာ၏။ ပုတီးစိပ်ပြီး နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နေ့ ၂နာရီထိုးနေ၏။ နေစောသေးသဖြင့် ဆက်ပြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်မှာ စိပ်၏။ ၁၈ ပတ်အဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ ညနေ ၅နာရီလောက် ရောက်သောအခါ ပုတီးပတ်ပြည့်ခါနီး၏။ လက်တင်းကြပ်နေသဖြင့် ပုတီးဆက်စိပ်၍ မရတော့ပေ။ မျက်စိမဖွင့်ဘဲနှင့် ဆက်စိပ်နေ၏။ ၁၅ မိနစ်လောက်ကြာတော့ လက်တင်းကြပ်နေတာ သက်သာလာ၏။

ထိုအခါမပြီးသေးတဲ့ပုတီးပတ်ကိုဆက်စိပ်ရင်း မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်လက် ကောက်ဝတ်ပေါ်မှ လက်မောင်းလောက်အတုတ်ရှိသော မြွေကြီးဆင်းသွားနေတာမြင်ရ၏။ အဲဒီအခါကျ မှအဖြေပေါ်လာ၏။ သူ့ကြောင့်လက်တင်းကြပ်နေတာပါလားလို့ သိရ၏။ ဘယ်အချိန်က ဝင်ပတ်နေ တယ်ဆိုတာမသိလိုက်ရ။ ဘုရားပေါ်အာရုံစိုက်ပြီးစိပ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဘုရားကန်တော့ပြီးမေတ္တာ ပို့အမျှဝေ၍ ဘုရားရှေ့တော်မှ သိမ်ထဲသို့ပြန်လာခဲ့၏။

အိပ်ရာပေါ်တွင်အညောင်းပြေရန်လျောင်းလျက် ကျန်ပုတီးပတ်များဆက်စိပ်နေရာလေမိုးများ တောင်ဘက်ဆီမှသည်းထန်စွာကျလာနေ၏။ သိမ်ကမလုံသဖြင့် လုံသောနေရာရှာပြီးကပ်နေရ၏။ ကပ်သာနေရတယ် မိုးကလေးကြမ်းတိုက်ခတ်လာသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးစိုရွှဲနေ၏။ သင်းပိုင်တော့ဖြင့် အတွင်းကနေ၍ရွှဲရွှဲမစိုသေးပေ။ လေမိုးတိတ်လျှင် နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ည ၉နာရီထိုးနေ၏။ ကောသီစို နေသဖြင့် ရေညှစ်ပြီးသိမ်ထဲတွင်လှန်းထား၏။ သပိတ်အောက်တွင်ထားသော ၂ ထပ်သက်န်း ယူပြီး ဝတ်ရ၏။ အင်္ဂါထောင့်တစ်နေရာလေးရေမစိုသဖြင့် ထိုနေရာမှထိုင်ပြီးပုတီးစိပ်နေတော့၏။

ထိုညတွင် မအိပ်တော့ပေ။

သူ့ဂတော ၅ချက် အမိဋ္ဌာန်တက်ပြီးနောက်တစ်နေ့တွင် ဆက်စိပ်၏။ ပုတီးပတ် ၁၈ ပတ်ရသော အခါအလေးတလူသံလိုလို အော်ဟစ်သံကြားရ၏။ ပိပိသသမရှိပေ။ နာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ ၁၂နာရီနှင့် ၁၀ မိနစ်ရှိနေ၏။ နီးလာသောအခါ ကယ်ပါဘုရား။ ကယ်ပါဘုရားဟုအော်သံနှင့်အတူ ပြေးလွှားလာသူ မှာမိန်းကလေးဖြစ်နေ၏။

ညကြီးဘယ်နှယ့်မိန်းကလေးအသံလဲဟု အသံလာရာဘက်သို့အာရုံစိုက်ပြီးပုတီးစိပ်နေ၏။ ထိုအခိုက်သိမ်အတွင်းသို့ဝင်လာတော့ ဖရောင်းတိုင်တစ်တိုင်မီးထွန်းပြီး ကြည့်လိုက်ရာမိန်းကလေး တစ်ယောက်ထိုင်ပြီးမျက်နှာလက်ဝါးဖြင့်အုပ်၍ ငိုနေတာကိုတွေ့ရ၏။ အာရုံယူပြီး အခြေအနေမှန်သိ ရအောင်ကြည့်လိုက်ရာ ကျိုးပါးစပ်သိုက်က ဥစ္စာစောင့်မလေးဖြစ်နေကြောင်းကိုသိရ၏။

ပဉ္စင်း ။ ။ ကျွန်ုပ်က ကလေးမလေးဘယ်ကလာတာလဲ။

မ ။ ။ ဘုရားတပည့်တော်မက ကျိုးပါးစပ်သိုက်ပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ။

မ ။ ။ ဖျားစွဲတောင်သိုက်နန်းရှင်တပည့် ခေါ်းတို့ ငပေတို့ကဘုရားတပည့်တော်မကို မဟား ဒယားလုပ်ပြီးမတရားကျင့်ကြံကြလို့ ပြေးလာတာပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဦးပဉ္စင်းဆီပြေးလာတော့ လွတ်ရော့လား။

မ ။ ။ လွတ်ပါတယ်ဘုရား။ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတောင်ရှင်ရင်ပြင်နှင့် အရှင်ဘုရားနေရာရောက် လျှင်မည်သူမျှမနှောင့်ယှက်နိုင်တော့ပါဘုရား။ မ ဘုရားသိမှာလည်းစိုးလို့ ဒီဘက်ပြေးလာ ရတာပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ကလေးမလေးအော်ပြီးပြေးလာတဲ့အသံ မဘုရားကကြားမှာပေါ့။ ကျိုးပါးစပ်ကနီးနီး လေးဘဲ။

မ ။ ။ မဘုရားမရှိပါဘုရား။ အစည်းအဝေးသွားပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ အော် ကလေးမတို့လောကလဲ ဒါမျိုးတွေရှိတာပဲလား။

မ ။ ။ ရှိပါတယ်ဘုရား ရှိပါတယ်။ အဖော်များကွဲသွားရင် ဒီလိုအကြမ်းမျိုး အယုတ်တမာများက ပြုလုပ်ကြပါတယ်ဘုရား။

ထိုအခိုက် ကလေးမ နှစ်ဖော်သိမ်ထဲဝင်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုဝတ်ချပြီး၊ အဲမွန် ရယ်၊ ညီးလိုက်ရှာရတာ မောလှပါပြီ။ အခုတွေ့တော့တာပဲ။ သန်းခေါင် ယံ ၂ ဗဟိုကျော်ရင် မ ဘုရားပြန်လာ တော့မှာ တို့အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် သွားစောင့်နေကြစို့ဆိုပြီး -

တပည့်တော်မတို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရားဟု ရှိခိုးပြီးပြန်သွားကြ၏။

သူတို့ပြန်သွားတော့ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်နာရီနှင့် မိနစ်လေးဆယ်ရှိနေ၏။ ကျွန်ုပ်လဲ မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပြီးနောက် မှတ်တမ်းရေး၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်တော့၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၂ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် တစ်နာရီ၊ ၄၅ မိနစ်အချိန် အခိဋ္ဌာန်ပြီး သုဂတော ၅-ချက်စိပ်တော့၏။ ပုတီး ၂၁ ပတ်ရ၍နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၆ နာရီထိုး၍ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ ပုတီးစိပ်နေကြသော ဘုန်းကြီး ၅ ပါးနှင့် ရသေ့ ၃ ပါးလဲတွေ့၏။ ကျွန်ုပ်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်များနောက်မှ ထိုင်စိပ်၏။ စိတ်ထဲတွင် ထူးဆန်းတဲ့ နေ့ပါလားလို့ အောက်မေ့၏။ ပုတီးပတ် ၂၁ ပတ်လောက်ရလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ မတွေ့တော့ပေ။ ဘုရားကို ဝတ်ချပြီး လမ်းလျှောက်၍ ရင်ပြင်တော်မှာစိပ်၏။

ညကအအေးဓာတ်သည် နေရောင်ခြည်တွင် လမ်းလျှောက်စိပ်မှ နွေးထွေး၍ နေလို့ကောင်း၏။ ပုတီး ၂၁ ပတ်လမ်းလျှောက်စိပ်ပြီးသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၁၀ နာရီခွဲနေ၏။ သိမ်ထဲဝင်ပြီး သစ်သီးဆွမ်းစား သွားသောအခါ သိမ်ထဲမှာ နံနက်ကတွေ့သော ဘုန်းကြီး ၅-ပါးနှင့် ရသေ့ ၃-ပါး တို့က ဆွမ်းသပိတ်များကိုယ်စီကိုင်ပြီး ထိုင်စောင့်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်ထိုင်သောနေရာလဲ ဆွမ်းသပိတ်တစ်လုံးတွေ့ရ၏။ ဆွမ်းများဟင်းများ သစ်သီးများနှင့်ပြည့်နေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များတို့၏ သပိတ်ထဲတွင်လည်း ထိုနည်းငှင်း ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များပြည့်နေ၏။

ကျွန်ုပ်သိမ်ထဲဝင်လာသောအခါ ကိုယ်တော်လေးကြွကြွ၊ တပည့်တော်တို့က ကိုယ်တော်လေးကို ဆွမ်းကပ်ချင်လို့ထိုင်စောင့်နေကြတာပါ။ တပည့်တော်တို့နှင့်ဆွမ်းစားရအောင်ဟု ခရီးဦးကြိုပြုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လဲ ကျွန်ုပ်အတွက် သပိတ်ထားသောနေရာဝင်ထိုင်ပြီး လက်အုပ်ချီ၍ အရှင်မြတ်တို့က ဘယ်ကကြွလာပါသလဲဘုရားဟု လျှောက်တော့။

ကိုယ်တော်လေးသေသေချာချာကြည့်ပါအုံး။ တပည့်တော်တို့ပါဟု ပြောသဖြင့် သေသေချာချာ ဖူးတော့ ဗားလေးဗားနှင့် ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်တို့ဖြစ်နေ၏။ ရသေ့ ၃ ပါးက ဣဿာသယ ရသေ့၊ ရသေ့ဦးအောင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်တို့ဖြစ်နေ၏။ ဘိုးဘိုးအောင်ကလဲ ရသေ့လိုဝတ်ထား၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် အကြောင်းထူးတော့ ရှိမှာပဲဟု အောက်မေ့လိုက်၏။

ကဲ ကိုယ်တော်လေး တပည့်တော်တို့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြဦးစို့။ ပြီးမှညီလာခံစပြီးဆွေးနွေးကြတာပေါ့ဟု ဗားမဲ့ဆရာတော်မိန့်သဖြင့် အားလုံးဆွမ်းစားကြ၏။ သပိတ်ဖုံးများတွင် ရေအပြည့်စီနှင့် ရေစစ်ရေခွက်များအသီးသီးပါကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ရေအတွက်မကြောင့်ကြရတော့ပေ။ ထိုင်စရာအခင်းများလဲ နေရာထိုင်အသီးသီးပါလာကြ၍ အခင်းအတွက်လဲ မကြောင့်ကြရတော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များလဲ သစ်သီးဆွမ်းစားကြ၏။ ကျွန်ုပ် သစ်သီးဆွမ်းစား၏။ ပြီးလျှင် သစ်သီးများပိုလျှံနေတာကို ကျွန်ုပ်အတွက်ပေးထားခဲ့၏။ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ပါးဝိုင်းထိုင်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်လဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်အတူဝိုင်းထိုင်၏။ အစည်းအဝေးစရန် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးမှ အချက်ပေးလိုက်၍ အားလုံးဖယောင်းတိုင်ကိုယ်စီ နံ့သာတိုင်ကိုယ်စီကိုင်ထားပြီး ဖြစ်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်လဲ ထို့အတူဖြစ်၏။

၁။ ဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိ၊ ဓမ္မံ ပူဇေမိ၊ သံဃံ ပူဇေမိ။
နမော သဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ။

၂။ ရူပ ရူပ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ရူပ အစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။
ဝန္ဒေ သာရဂုဏောပေတာ၊ တေနမှာတုလရူပဝါ။

၃။ ဝါစ - ဝါစ၊ ဝိလာသဂ္ဂ ဝါစာ အစိန္တေယျ သံယုတ္တံ ဝန္ဒေ
သာရဂုဏောပေတာ၊ တေနမှာတုလ ဝါစကာ။

၄။ ဉာဏ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဉာဏအစိန္တေယျသံယုတ္တံ။
ဝန္ဒေ သာရဂုဏောပေတာ၊ တေနမှာတုလ ဉာဏဝါ။

၅။ ဣဒ္ဓိ-ဣဒ္ဓိ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဣဒ္ဓိ အစိန္တေယျသံယုတ္တံ။
ဝန္ဒေ သာရဂုဏောပေတာ၊ တေနမှာတုလ ဣဒ္ဓိမာ။

ဤကဲ့သို့ အစိန္တေယျ လေးပါး ရှိခိုးပြီး ပြင်တူထဲ၌ ဘုရားရှပ်ပွဲတော်ရှေ့မှာ အမွှေးတိုင်များ ပူဇော်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်နေရာကိုယ်ပြန်ထိုင်ကြပြီးနောက်-

ဘိုးဘိုးအောင်က သဘာစကြောင်းလျှောက်ထား၏။ အဖွင့်မိန့်ခွန်းတော်ကို ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်က မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ ယခု သဘာပြုလုပ်ရခြင်းမှာ ရှေ့လာမည့် သက္ကရာဇ် ၄၀ နှင့် ၄၅ အကြားတစ်ကြိမ်၊ ၅၀ နှင့် ၅၄ ကြားတစ်ကြိမ်၊ ၂ ကြိမ်တိုင်အောင် နိုင်ငံရေးဝါဒီများ၊ ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြပြီး နိုင်ငံရေးအရ၊ သာသနာ့သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ကြမည့်အရေးကို မည်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ကြဖို့ဆိုတာကို နယကဆရာတော်ဘုရားဖြစ်သော ဗားမဲ့ဆရာတော်က မိန့်တော်မူပါလိမ့်မည်။

အမိန့်ရှိတော်မူပါဘုရား။

လာမည့် ၄၀ ခုမှ ၄၅ ခုအတွင်း သာသနာသန့်ရှင်းရေးတစ်ကြိမ်၊ ၅၀ မှ ၅၃ ခုအတွင်း သန့်ရှင်းရေးတစ်ကြိမ်ပေါင်းနှစ်ကြိမ်ပြုလုပ်ပါလိမ့်မည်။ တစ်ကြိမ်တွင် သံဃာသောင်းချီမပါသွားအောင် နဝင်းရက်၊ နဝင်းသစ်သီး၊ နဝင်းပန်း၊ နဝင်းမုန့်စသည်များကို ဝါတော်တရာကျော်ပြီးသော တန်ခိုးကြီးဘုရားများကို လစဉ်ဥပုသ်နေ့များ၌ လှူဒါန်းပေးကြရမည်။

၁၆ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့မှစ၍ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ကြသည်။ ထိုပွဲတော်ကြီးအနှောက်အယှက်မရှိ၊ ချောမောအောင်မြင်စေရန် အတွင်းလိုင်းကနေပြီး ဆောင်ရွက်ဖို့ ရာကျော်အရှင်ကိတ္တိတို့နှင့် ရက္ခန်းစင်တောင်တို့ကို တာဝန်ပေးရမည်။ ရက္ခန်းစင်တောင်ပဲ့ကိုင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ပေးပါ။

ဩ။ ။ မှန်လှပါဘုရား။ မလစ်လပ်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပါမယ်ဘုရား။ ၂၄-၂၅ မှာမင်းအပြောင်းအလဲဖြစ်လိမ့်မယ်။ ထိုအခါ လက်ဝဲဝါဒီတို့ကြီးစိုးပြီး မြန်မာပြည်ဆိုးသွမ်းသောအခြေအနေသို့ ရောက်သွားလိမ့်မည်။ ၂၆ နှစ်လုံးလုံး အလူးအလိမ့်ခံရပြီးနောက် တစ်မင်းပြောင်းသွားမည်။ အသေ

အပျောက်မများရအောင် ယခု ၉ ပါးက အတွင်းလမ်းကနေ၍ စောင့်ရှောက်ကြရမည်။

၉-လတစ်ကြိမ်လဲ သဘာပြုလုပ်ကြရမည်။ စပ်ကူးမတ်ကူး နှစ်မင်းလောက်ပြောင်းပြီး စစ်က ပြန်အုပ်ချုပ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါတည်ငြိမ်လာပြီး ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးပြုစုလာကြမည်။ စစ်အုပ်ချုပ်သောရှေ့ ၁-နှစ်ပိုင်းတွင်း နိုင်ငံရေးအရ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်လိမ့်အုံးမည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပြီးနောက်မှ သာသနာရေးကို ဦးစားပေးလုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေ့ကအမှားများကဲ့သို့ မမှားရအောင် ပြုလုပ်လာကြလိမ့်မည်။ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးက ၉-နှစ်ရှိသည်။ ထိုနောက်မှ တဖြည်းဖြည်းမြန်မာပြည်ကောင်းလာမည်။ ကမ္ဘာလည်းတစ်ဖြည်းဖြည်းကောင်းလာမည်။ သို့သော် ကုလားကုလားချင်း စစ်ဖြစ်ပြီးမှ ကမ္ဘာကောင်းလာမည်။

အောင် ။ ။ တပည့်တော်တို့ ၉-ပါးက အစဉ်ထာဝရ သတိရှိရှိဖြင့် ပေးသောတာဝန်များဆောင်ရွက်ကြပါမည်ဘုရား။

ဗား ။ ။ နိဂုံးချုပ်အနေနှင့် မှာကြားလိုတာက ကပ်လွတ် ကပ်ကျော်၊ မဟာအောင်သိဒ္ဓိဘုရားကြီးသည် ရန်အောင်မြေရရှိရေး၊ ဘုရားဓာတ်တော်-ရဟန္တာ ဓာတ်တော်များရရှိရေး၊ ယခုကတည်းက ဆောင်ရွက်ကြပြီးကျော်အောင်စံထား ပဠင်းလေးကို ဘုရားတည်ရန်နည်းလမ်းများ ပြောပြပေးကြရမည်။ ဌာပနာပစ္စည်းများလဲ ယခုကစပြီး စုဆောင်း၍ထားကြရမည်။ အတွင်းဌာပနာအပြင် ဌာပနာများကို စနစ်တကျဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကြရမယ်။

ဘုရင်မင်းတို့တည်တဲ့ ဘုရားများက သူတို့ဘွဲ့ခံဘုရားများဖြစ်၍ သူတို့အတွက်ကများများ၊ ပြည်သူ့အတွက်ကနည်းနည်းဖြစ်သည်။ ယခုလာမည့် ၁၈ နှစ်ကျော်ရောက်သောအခါ ပြည်သူ့အတွက်ရည်ရွယ်ပြီး တည်ရမည့်ဘုရားဖြစ်၍ ဓာတ်ကိန်းများမိအောင် ယခု ၉-ပါးက အထူးအစီအစဉ်အရ ပြုလုပ်ပေးကြရမည်။

ပြိုင်တူ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘုရား။ အဘက်ဘက်မှမလစ်ဟင်းရအောင် တပည့်တော်တို့ဆောင်ရွက်ကြပါမည်ဘုရား။

တေ အဋ္ဌ လဒ္ဓါ သုခိတာ ဝိရူဠှာဗုဒ္ဓသာသနေ
အရောဂါ သုခိတာဟောထ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိဉာတိဘိ။

ပြိုင်တူ (၃) ခါရွတ်ဆိုတော်မူကြပြီး သဘာကိုပြီးဆုံးကြ၏။

ထို့နောက်ဗားမှဲ့ဆရာတော်-ရဟန္တာနီးစင်တောင်နှင့် မောင်အောင်တို့လဲ ဗုဒ္ဓဂါယာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တော်တော်နှံ့နှံ့စပ်စပ်ရှိကြသောကြောင့် ဘုရားသီတင်းသုံးတော်မူသောနေရာများ သီဟိုဠ်နှင့် မြန်မာပြည်က တန်ခိုးကြီးဘုရားများ၊ သိမ်တော်များ၏အောင်မြေများယူပြီး ကျော်အောင်စံထားပဠင်းလေးကို ဘုရားတည်ရန်ပေးကြရမယ်။ ပဠင်းလေးကိုလဲ ဗုဒ္ဓဂါယာနှင့် မြန်မာပြည်ဘုရားများ၊ သိမ်များ၊ သီဟိုဠ် တန်ခိုးကြီးဘုရားများ၊ သိမ်များကိုလည်း အခါအခွင့်ကြုံတဲ့အခါ လိုက်ပို့ကြရမယ်။မှန်လှပါဘုရား

ဘိုးဘိုးအောင်လျှောက်ပြီ၊ မဟာသဘာပြီးစီး၍ ကြွသွားကြလေသည်။ကျွန်ုပ်သည် ကျန်ပုတီးပတ် ဆက်စိပ်တော့၏။ ည ၉ နာရီမှပြီး၍ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး အိပ်လိုက် တော့၏။ နံနက် ၂-နာရီတီး၍ ထပြီး ကိုယ်လက်သန့်ရှင်း၏။ ပုတီးစိပ်ရန် အဓိဋ္ဌာန်မဝင်ခင် မှတ်တမ်း ရေး၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၃ ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက် ၂ နာရီ ၂၀ မိနစ်။ သုဂတော ၅ ချက် အဓိဋ္ဌာန်တက်စိပ်တော့၏။ ပုတီး ၂၄ ပတ်ပြီး၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၆ နာရီခွဲနေ၍ နေ ရောင်လာနေတော့၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ရှေ့တော်တွင်သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြန်၏။ ၂၄ ပတ်ပြီး၍ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ၁၁-နာရီမတ်တင်းဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သိမ်ထဲပြန်ပြီး နေ့ဆွမ်း အလို့ငှာ သစ်သီးဆွမ်းစား၏။

သစ်သီးဆွမ်းစားပြီးလျှင် သိမ်ထဲ သုဂတော ၅ ချက်ပုတီး ၃ ပတ်စိပ်၏။ ထို့နောက်ရေချိုးဆင်း သွား၏။ ရေချိုးပြီးပြန်လာ၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့မှာ ပရိက်ယူပြီး ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။ ပုတီး ၁၂ ပတ်စိပ်ပြီး ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးရှေ့မှထ၍ ရင်ပြင်တော်တွင်လမ်းလျှောက်စိပ်နေ၏။ ရင်ပြင် တော်က လက်မောင်းလောက်သစ်ခက်များ ချုံနွယ်များပေါက်ရောက်နေ၍ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားလို့မရပေ။ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်သွားရ၏။ လမ်းလျှောက်စိပ်၍ ပုတီး ၆ ပတ်ရသောအခါ သိမ်ထဲပြန်ထိုင်ပြီး ၆ ပတ်စိပ်ပြန်၏။ စိပ်ကောင်း၍ နောက်ထပ် ၆ ပတ်တိုးစိပ်၏။ မိုလေကျလာပြန်၏။ သို့သော် ပြင်းပြင်း ထန်ထန်မဟုတ်၍ သက်သာ၏။ လေမကြမ်း၊ မိုးသာသဲသဲမဲမဲရွာ၏။ ပုတီးစိပ်ပြီးလျှင် တစ်နေ့တာ ပုတီးပတ်ပြီး၍ ပရိတ်ဂါထာမန္တန်များရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေလိုက်၏။ ယောကျ်ားသံများ ရာချီပြီး သာဓု ၃ ကြိမ်ခေါ်၏။ ထို့နောက် မိန်းမသံများလည်း ရာချီပြီး သာဓု ၃ ကြိမ်ခေါ်၏။

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ယနေ့သာဓုခေါ်ပုံ၊ အတော်ဆန်းနေ၍ မှတ်တမ်းရေးထားလိုက်၏။ နာရီ ကြည့်တော့ ည ၁၀ နာရီခွဲ၍ အိပ်လိုက်တော့၏။ နံနက် ၁ နာရီခွဲတော့ နိုးလာ၍ ကိုယ်လက်သန့်ရှင်း ပြီး ရက်မှတ်တမ်းရေးလိုက်၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၄ ရက်၊ စနေနေ့ ပရိက်ပြု ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ သုဂတော ၅ ချက်ပုတီးအပတ် ၂၀ ပြီး၍ ခါးဆန့်လိုက်၏။ သုဂတော ၅ ချက်ပါးစပ်ကရွတ်ပြီး မှိန်းနေ၏။ လစ်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီးအိပ်ပျော်သွား၏။ ကျွန်ုပ်ခြေထောက်ကိုဆွဲလိုက်၍လန့်နိုးလာ၏။ လူဝဝပုပုထိုင်နေတာကို တွေ့ရ၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒကာက ဘယ်သူလဲလို့မေးတော့ . .

လူဝ ။ ။ အရင်က ကျိုက်ထီးရိုး ဥပါသကာ၊ ယခုတော့ ဘိုးနီနတ်ကြီးဆိုတာ တပည့်တော်ပဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘာကိစ္စရှိပါသလဲ။

လူဝ ။ ။ ကိစ္စမရှိပါ။ အရှင်အိပ်နေလို့ အလုပ်ပျက်မှာစိုးလို့ လာနှိုးတာပါ။

သာဓုပါ ဒကာကြီး။ သာဓုပါ . . . သာဓုပါလို့ ကျွန်ုပ်က သာဓုခေါ်လိုက်လျှင် ဘိုးနီက ဝတ်ချပြီးထသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်းမိုးလင်းစပြု၍ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး

စိပ်နေ၏။ အမိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ် ၁၈ ပတ်ပြီးလျှင် နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၉ နာရီထိုးနေ၏။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဘုရားရှေ့တော်မှထလာပြီး လမ်းလျှောက်စိပ်နေ၏။ မုဆိုးတောင်ထိ လျှောက်သွား၏။

မုဆိုးတောင်ဘုရားတက်ဖူး၊ ပုတီး ၃ ပတ်စိပ်၏။ လမ်းလျှောက်စိပ်တာ အားလုံး ၉ ပတ်ရတော့ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ၁၁ နာရီမတ်တင်းဖြစ်နေ၏။ သိမ်ပြန်လာ၍ သစ်သီးခွမ်းစားပြီးလျှင် ခေတ္တနားရင်း ပုရပိုက်များကိုကြည့်နေ၏။ နာရီဝက်လောက်ကြာသွား၏။

ရေချိုးသွား၊ ရေချိုးရာကအပြန် မြောက်ဘက်ရင်ပြင်တော် အတက်လှေခါးနားရောက်တော့ အတက်လှေခါးထိပ်နား ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ရပ်နေတာတွေ့ရ၏။ ဒီဆင်က အဟုတ်ဆင်လား၊ ဖန်ဆင်းဆင်လားဆိုတာကို သိရအောင် ခဲတစ်လုံးယူပြီး ၂၄ ပစ္စည်း၊ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ခေါက်မန်း၍ ဆင်ကြီးကို လှမ်းပေါက်လိုက်၏။

အမယ်လေးဗျ . . . အမယ်လေးဗျလို့ အောက်သံထွက်လာကာ ဆင်ပျောက်သွားပြီး လူတစ်ယောက် လူးလိမ့်အော်နေတာကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့် လှေခါးထိပ် လူအော်ရာဆီသို့ လျှောက်သွားရာ ကယ်ပါဘုရား ကယ်ပါဘုရားဟု အော်ပြောနေ၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒကာက ဘာဖြစ်နေတာလဲ။

ဒကာ ။ ။ အရှင်ဘုရားက ခဲနှင့်ပေါက်၍ ရင်ဝမှန်ပြီး လဲနေတာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ငါက ဆင်ကိုပေါက်တာ၊ ဒကာကိုပေါက်တာမှမဟုတ်ဘဲ။

ဒကာ ။ ။ မှန်လှပါဘုရား။ တပည့်တော်က ဆင်ယောင်ဆောင်ပြီးချောက်လှန့်မိလို့ပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဩော် . . . ဩော် ဒီလိုလား၊ ဒါဖြင့် ဒကာက ဘယ်သူလဲ။

ဒကာ ။ ။ တပည့်တော်နာလွန်းလို့ပါဘုရား။ နာတာသာ ပျောက်အောင် အရင်ကယ်တော်မူပါဘုရား။ သက်သာမှဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်လျှောက်ပါမည်ဘုရား။

ကျွန်ုပ်သပိတ်နှင့် ခပ်ယူလာသောရေကို သုဝဏ္ဏော ၅ ချက် ၉ ခေါက်မန်းပြီး နာတာကျင်တာ၊ ထုံတာ၊ ကိုက်တာ၊ ခဲတာ၊ ယားတာမှန်သမျှ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်၊သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်ဒေဝါ၊ နတ်ဒေဝီတို့ဂုဏ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ဂုဏ်ကြောင့် ပျောက်စေဟုဆိုကာ ရေကို လက်ချောင်းများ ဖြင့်မွှေပြီး သူ၏ဗိုက်ပေါ်၊ မျက်နှာပေါ်၊ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ရေစက်များချပေးလိုက်၏။

ထိုအခိုက်လူးလိမ့်ထလာပြီး ဒူးတုတ်လက်အုပ်ချီကာ သူဖြစ်စဉ်ကိုလျှောက်တော့၏။

ဒကာ ။ ။ တပည့်တော်ဝိဇ္ဇာတောင်က သိုက်စောင့် မောင်ရွှေပဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ပျားစွဲတောင်ကသိုက်နန်းရှင်မ ခင်နှင်းသက်က ကျိုက်ထီးရိုးမှာ တရားလာကျင့်နေတဲ့ ဦးပဥ္စင်းလေးကို မနေနိုင်အောင်လုပ်လို့ရရင် ကိုရွှေပကိုချစ်မယ်ဆိုလို့ မခင်နှင်းသက်ကို လိုချင်တာနဲ့ လုပ်မိပါတယ်ဘုရား။ အပြစ်ကြီး အပြစ်ငယ်များကို ဘုရားတပည့်တော်အပေါ် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ အေး . . . အေးဒကာရွှေပ၊ ခွင့်လွှတ်ရတာပေါ့၊ သို့ပေမယ့် ခင်နှင်းသက်က ဦးပဥ္စင်းကို ကျိုက်ထီးရိုးမှာဘာကြောင့် မနေစေချင်ရတာလဲ ဒကာရွှေပ။

ဒကာ ။ ။ အကြောင်းက ဒီလိုရှိပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ဥစ္စာစောင့်တွေမှာ၊ နေ့နေ့ ညည ဒီနေရာ ဒီဌာနတွေမှာ သွားလာနေကြပါတယ်ဘုရား။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကိုလည်း သွားရင်းလာ ရင်းဖူးကြသူက နည်းပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမယ့် သွားရေးလာရေမှာ အရှင်ဘုရားက ဒီနေရာမှာရှိတော့ သက်ဆိုင်ရာများက ဒီနေရာမှတရားကျင့်နေတဲ့ ကိုယ်တော်လေးရှိနေတာကြောင့် အသင်တို့ဘုမ္မိရတွေ၊ နတ်ရဲတွေ မသွားလာမနှောက် ယှက်ရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်ထားပါတယ်။ တပည့်တော်ကိုခွင့်လွှတ်ပါဘု ရား။ သက်ဆိုင်ရာ ကသိသွားရင် ဗိုပြီးဒဏ်ခတ်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ သွားပါရစေတော့ဆိုပြီး ပျောက်ကွယ် သွားတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်းထိုဖြစ်စဉ်ကိုလမ်းလျှောက်စဉ်းစားပြီး သိမ်ကိုပြန်လာတော့၏။ သက်န်းများလှမ်း ပြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်နေတော့၏။ နေ့ ၁၂ နာရီလောက်မှ အဓိဋ္ဌာန် စိပ်ရာ ညနေ ၄ နာရီမှာ သုဂတော ၅ ချက် ၂၄ ပတ်ရ၍ တနေ့တာအဓိဋ္ဌာန်ပြီးစီးသွားတော့၏။ ဘုရားဝတ်ချ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး သိမ်ထဲပြန်လာခဲ့၏။ သိမ်ထဲတွင် ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကုဋ္ဌာသယရသေ့ကြီး တို့ ထိုင်နေကြတာတွေ့ရ၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအား နှုတ်ဆက်စကားပြောပြီးထိုင်လိုက်၏။

ထိုအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကပညာရှိမှသိနိုင်သော အရာလေးပါး၊ အဂတိတရားလေးပါး၊ ပြဿနာလေး မျိုး၊ သစ္စာလေးပါးတရားနှင့် သစ္စာအနက် တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်တို့ကို ကိုယ်တော်လေးမှတ်မိသလောက် ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ ဟောပြပါ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့နာယူပါရစေ။

ကောင်းပါပြီ ဦးပဉ္စင်းမှတ်သားမိသလောက် ဟောပြပါမယ်။ ပညာရှိမှသိနိုင်သော အရာလေးပါး ဆိုတာ အင်္ဂုတ္တိုရ် စတုက္ကဋ္ဌာန သုတ်တော်တွင်

၁။ ကြာမြင့်စွာ အတူနေခြင်းဖြင့် ထိုသူ၏အကျင့်သီလ ရှိ - မရှိကိုသိနိုင်၏.

၂။ ကြာမြင့်စွာ စကားပြောဆိုခြင်းဖြင့် ထိုသူ၏ရိုးသားဖြောင့်မှန်မှုကိုသိနိုင်၏။

၃။ ဘေးအန္တရာယ်တို့နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါ ထိုသူ၏အစွမ်းသတ္တိရှိ - မရှိကိုသိနိုင်၏။

၄။ လောကရေးရာ ဓမ္မရေးရာတို့တွင် ကြာမြင့်စွာဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းဖြင့် ထိုသူ၏ ပညာ ရှိ - မရှိကို သိနိုင်၏။

ပြဿနာလေးမျိုးတို့မှာလဲ

၁။ ဧကံသ ဗျာကရဏီယ ပြဿနာ၊ မေးသည့်အချက်အလက်တို့ကို အတိအကျ ဖြေဆို ရမည့် ဧကံသ ဗျာကရဏီယ ပြဿနာ။

၂။ ဝိဘဇ္ဇ ဗျာကရဏီယ ပြဿနာ၊ မေးသည့်အချက်ကို ဝေဖန်ဆစ်ပိုင်း၍ ဖြေဆိုရမည့် ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယ ပြဿနာ။

၃။ ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏီယ ပြဿနာ၊ မေးသူကို တစ်ဖန်ပြန်မေး၍ ဖြေဆိုရမည့် ပဋိပုစ္ဆာ ဗျာကရဏီယပြဿနာ။

၄။ ဌပနိယပြဿနာ၊ မဖြေဘဲထားရမည့် ဌပနိယ ပြဿနာဟူ၍ ပြဿနာလေးမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ အဂတိတရားလေးမျိုးတို့မှာလဲ ထိုအင်္ဂုတ္တိုရ်တွင် ဟောအားသည်မှာ-

၁။ ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့် မလိုက်ပါသင့်သောအရာသို့ လိုက်ပါသွားခြင်း။ ဆန္ဒ ဂတိ။

၂။ မုန်းတီးမှုကြောင့် မလိုက်ပါသင့်သောအရာသို့ လိုက်ပါသွားခြင်း။ ဒေါသဂတိ။

၃။ တွေဝေမသိနားမလည်မှုကြောင့် မလိုက်ပါသင့်သောအရာသို့ လိုက်ပါသွားခြင်း။

၄။ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် မလိုက်ပါသင့်သောအရာသို့ လိုက်ပါသွားခြင်း။ မောဟဂတိ။

ဤကား အဂတိတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာလေးပါးနှင့် သစ္စာအနက် ၁၆ ချက်ဟောရမည်ဆိုလျှင် တရားဦးဖြစ်တဲ့ ဓမ္မစကြာသုတ်တော်ကို ဟောရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

သာဓုပါကိုယ်တော်လေး . . . သာဓုပါ သာဓုပါ။ ဓမ္မစကြာကိုဟောပြတော်မူပါဟု ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကုက္ကုသသယရသေ့ကြီးတို့က လျှောက်ထားကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကုက္ကသိန္ဓဝ ကျိုက်ထီးရိုးဘိုးဘိုးတို့ နတ် ၅-ပါးလည်း ရောက်လာကြကာ ရှိခိုးကန်တော့ပြီး တရားနာကြလေသည်။

မကျဉ်းမကျယ် ဗုဒ္ဓဝင်ကစပြီး ဟောပါ့မယ်ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ကောင်းလှပါပြီ ကိုယ်တော်လေး။ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင်သာ ဟောတော်မူပါဘုရား။ အလွန်ကြားရနာရခဲတဲ့ တရားမို့ပါဘုရား။

ဦးပဥ္စင်းတို့၏ ဘုရားအလောင်းတော် သေတကေတု နတ်သားသည် နတ်သိကြားပြဟ္မာတို့ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့် တုသိတာ နတ်သက် ၅၇၆ သန်းတို့ ကာလပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ခံစား၍ ကြည့်ခြင်းကြီး ၅-ပါးဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူသည်မှာ-

ကာလ ။ ။ ဘုရားဖြစ်ရာကာလ တစ်သိန်းတမ်းနှင့် တစ်ရာတမ်းအတွင်းရောက်မရောက်။

ဒေသ ။ ။ ဘုရားဖြစ်ရမည့်ဒေသ၊ မဇ္ဈိမဒေသ။

ဒီပ ။ ။ ဘုရားဖြစ်ရမည့်ကျွန်း၊ တောင်ကျွန်း။

ကုလ ။ ။ မင်းပုဏ္ဏားမျိုးတို့၏ လူတို့က အလေးအမြတ်ပြုထိုက်သော အမျိုးကိုကြည့်ခြင်း။

ဇနေတ္တိ ။ ။ ဘုရားလောင်းဖွားပြီးနောက် မယ်တော်သက်တမ်း စုတေချိန်ကျမကျ ကြည့်ရှုပြီး အားလုံးပြည့်စုံနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိတော်မူ၍ နတ်သက်ခြွေရန် အာရုံပြုလိုက်သောအခါ စုတိနိမိတ် ၅-ပါးထင်လာပါတယ်။

၁။ အဝတ်အစားညစ်နွမ်းလာခြင်း။

၂။ ချိုင်းကြားက ချွေးများထွက်လာခြင်း။

၃။ ကိုယ်စိတ်မလန်းခြင်း။ ဆင်မြန်းသောနတ်ပန်းညှိုးခြင်း။

၄။ အဆင်းပျက်လာခြင်း။

၅။ နတ်ပြည်မှာ မမွေ့လျော်မနေနိုင်ခြင်းတို့ဖြစ်လာပြီး မဟာသက္ကရာဇ် ၆၇ ခု ဝါဆိုလပြည့် ကြာသပတေးနေ့တွင် နတ်ပြည်မှ စုတေစိတ်ကျ၍ သာကီဝင်မင်းမျိုး မယ်တော်မာယာမိဖုရားကြီး ဝမ်းကြာတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေတော်မူပါတယ်။

၆၈ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူပါတယ်။ "လောကာယတ နက္ခတ် ဗေဒင်ဆရာတို့က ပြဿဒါးနေ့ဖွားဖြစ်၍ ခဲရာခက်ဆစ်ပြုကျင့်ပြီးမှ ဘုရားဖြစ်မယ်လို့ဟောကြတယ်"

ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားက လက်ညှိုးတစ်ချောင်းတည်းထောင်ပြီး စကြဝတေးမင်းမဖြစ်ဘူး။ ဧကန် ဘုရားဖြစ်မယ်လို့ ပြတ်ပြတ်သားသားဟောပြီး ဘုရားဖြစ်သောအခါ တရားဦးနာရန် မိဂဒါဝုန်တောက စောင့်မည်ဆိုပြီး မင်းခစားပုဏ္ဏားအဖြစ်မှစွန့်လွှတ်၍ တောထွက်သွားကြပါတယ်။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါက လျှောက်ပြန်သည်။

အရှင်ဘုရား-ဖွားတော်မူတဲ့ သောကြာနေ့က ပြဿဒါးဖြစ်လျှင် သန္ဓေနေတဲ့နေ့က ဘာနေ့လဲ ဘုရား၊ ရက်ရာဇာလားဘုရား။

သန္ဓေတည်တဲ့နေ့က ကြာသပတေးဖြစ်ပါတယ်။ "ဩက္ကန္တေဂုရုဝါရသို့၊ ဂုရုဝါရသို့ ၆၇ ခုနှစ် သက္ကရာဇ်တက်စ နှယ်တာလဟု ချမ်းမြကြည်သာရက်မှာ ကြာသပတေး ရန်အေးပယ်ဖြတ် နက္ခတ်အာသဠ် ပုဏ္ဏမီဇေ့ဝါဆိုလပြည့်၌၊ ဩက္ကန္တေ-ငါးဆယ့်ငါးနှစ် စင်စစ်တွက်ဆ ခြောက်လပေါ်တက် အရက် နှစ်ဆယ်သက်တော်ကြွသည့် မယ်တော်မာယာ ဝမ်းတိုက်သာ၌ ရတနာရွှဲတိ ဆိုင်ခဲအိသို့ ပဋိသန္ဓေထက်ဝယ်ခွေ၍ နေတော်မူ၏။ လို့ပထမမောင်းထောင်ဆရာတော် မန္တလေးဘုရားကြီးတောင် ဘက် ဘိုးတော်မင်းတရား တည်ဆောက်လှူဒါန်းသော အသောကာရာမ ကျောင်းတော်ကြီးတွင် သီတင်း သုံးတော်မူသော သီလက္ခန်ဋီကာကျမ်းပြု သာသနာပိုင် မထေရ်မြတ်ကြီး ရေးတော်မူသော ခုနှစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုးတွင် ငယ်တုန်းကကျက်မှတ်လို့ သိပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ တယ်သေချာပါလား ကိုယ်တော်လေး၊ မိန့်ပါဦးဘုရား။

ဝါဆိုလပြည့် ကြာသပတေးနေ့၊ ပြဿဒါးလဲမကျဘူး၊ ရက်ရာဇာလဲမကျဘူး။ အာသဠ်နက္ခတ် နှင့် ယှဉ်တဲ့ ကြာသပတေးဆိုတော့ ၇-နှစ်နေ့ဂါထာ အစဆိုပြခဲ့လို့ အဟောလဲပါသွားပါပြီ ဘိုးဘိုး

(တင်ပ့ါဘုရား-တင်ပ့ါဘုရား)

နောက်ပြီးတော့ ဖွားတော်မူတဲ့သောကြာနေ့ကို ၄င်းဆရာရေးတဲ့ ဘုရားရှိခိုးမှာ . . . .

"သေကြဝါရမို" ၆၈ ခု၊ ရတုသာစွ ပြည့်ကဆုန် နွေရောက်ကြုံကာ ဝိသာခါနက္ခတ် စန်းမြတ် ဖြိုးစွာ လင်္ကာသိဟ်ခွင် အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ နေ့သောကြာ၌ ရှစ်ပါးကြောင်းအင် နိမိတ်ထင်လျက် မြင့်ခွင် သာညီ လုမ္ဗိနီဟု စံစီဖူးလျှင် အင်ကြားမြိုင်၌ ဖက်ပြိုင်ကင်းကွာ လောင်းပွင့်လျာကို သာယာကြည်ဖြူ ဖွားတော်မူ၏" လို့ရေးထားပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ တယ်စုံပါလားဘုရား၊ ရှေ့ဆက်ပါဦး။

အဲသည်လို ဖွားတော်မူပြီး မင်းသားစည်းစိမ် ၁၆ နှစ်၊ မင်းစည်းစိမ် ၁၃ နှစ်ခံစား၍ ၂၉ နှစ်

ရှိသောအခါ နတ်တို့က နိမိတ်ကြီး ၄ ပါး သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်းပြ၍ သံဝေဂရပြီးလျှင် ၉၇ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့် တနင်္လာနေ့တွင် နောက်ပါမောင်ဆန်ခေါ်၍ ကဏ္ဍကမြင်းတော်စီးပြီး သန်းခေါင်ယံတွင် တောထွက်တော်မူပါတယ်။

ဒီနေရာမှာလဲ မောင်းထောင်ဆရာတော်ဘုရားက -

စန္ဒဝါရသို့ ၉၇ ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်တွင် မနှစ်မသက် စိတ်တော်ပျက်၍ နက္ခတ်ကာရကာ တာရာ စန်းနတ်လှည့်ပတ်ဗဟို၊ ဝါဆိုလပြည့် တနင်္လာနေ့၌ နိက္ခမ္မ၊ ယသောဓရာ - ရာဟုလာကို မျက်နှာ ပန်းသွင် မြင်သည်တခြင်းမြောက်သား ဂေါတမိ ဥဒါန်းချီ၍ သိသည်စကား လေးလံခြားဖြင့် လေးပါး ကြောင်းအင် ထင်သည့်နိမိတ်၊ အကြောင်းဟိတ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်ချိန်ကြ၊ ကပ္ပိလမည်သာ ပြည်ကစွာ ၍ နော်မာသောင်ခွင်။ ရေယဉ်စီးဖြာ၊ သိတာယမုန် ဇေယျခုံသို့ အာရုံမွေ့ယူ၊ တောထွက်တော်မူ၏။ လို့ရေးထားပါတယ်။

တချို့ဆရာတော်များအယူအဆကတော့ လေးလစီမခြားဘဲနှင့် ဆက်တိုက်နိမိတ်များပြလို့ ယူဆ ပါတယ်။ ဒီကြားမှာ ဖြတ်ပြီးပြည့်စုံသွားအောင် အလောင်းမင်းစည်းစိမ်ကို ပြောပြပါအုံးမယ်။

မင်းတကာတို့ မခံစားရဖူးသည့် သိကြားမင်းစေခိုင်းချက်အရ ဝိသကြုံနတ်သားလာ၍ဘုံ ၉ဆင့်ရှိ ရမ္မမည်သော ဆောင်းရာသီစံနန်းတော်။ ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိ သုရမ္မမည်သော နွေရာသီစံနန်းတော်၊ ဘုံ ၇ ဆင့်ရှိ သုဘမည်သော မိုးရာသီစံနန်းတော်။

နန်းတော်ကြီးသုံးဆောင်၌ ရာသီအလိုက် စံစားတော်မူပါတယ်။ နန်းတော်ကြီးများ၏အတွင်း ၌လည်း အရွယ်အဆင်း ပြည့်တင်းကြွရွလှပတင့်တယ်၊ ပဒုမ္မနံ့ယ်၊ ရွှချင်စဖွယ်ရှိသော ကညာအပျို တော် ရံရွေပေါ်ပေါင်း လေးသောင်းတို့ဖြင့် ပြုစုယုယ လုပ်ကြွေးမှုကိုခံယူပြီး ရာသီအလိုက် သင့်မြတ် တင့်တယ် ကောင်းဆိုသည့်အဝတ်အထည်များ အသုံးအဆောင်များကိုလည်း သုံးဆောင်နေ နတ်သုဒ္ဓါ သမ္ဘ အနံ့အရသာနှင့်ပြည့်ဝသော အစားအစာများကိုလည်း ပွဲတော်တည်ရ၊ နှစ်သက်ကြည်နူးဖွယ် ရုပ်ရည်အဆင်းအသံ၊ အနံ့အရသာအတွေ့အထိ၊ အာရုံ ဆိုတီးကတို့ဖြင့် ကာမဂုဏ်မျိုးစုံကို စကြဝတေး မန္ဓာတ်မင်းကြီးတမျှ ခံစားစံစားနေရပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ခံစားရသည်မှာ တစ်နေ့၊ တစ်ရက်၊ တစ်လ၊ တစ်နှစ်မျှမကပါ။ သူငယ်ဘဝမှာ သူငယ်ဘဝအလျောက် လူရွယ်ဘဝမှာ လူရွယ်ဘဝအလျောက် မင်းဘဝမှာ မင်းဘဝအလျောက် အသက် ၂၉ နှစ်တိုင်အောင် ခံစားနေရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂလို့ခေါ်ပါတယ်။ ထိုပါဠိကိုရှင်းပြရလျှင်

တာမ ။ ။ လိုလိုလားလားနှစ်သက်စွဲမက်အပ်လှသော အဆင်း။ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့ အထိ၊ ကာမဂုဏ် ၅-ပါး။

သုခ ။ ။ ချမ်းသာမှု။

အလ္လိကာစ ။ ကပ်ငြိတွယ်တာမှု။

အနု ။ ။ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။

ယောဂ။ ။ အားထုတ်ခြင်းတို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။

ထိုပါဠိတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ပေါင်းလိုက်တော့ ကာမတရားအာရုံများကို ခံစားနေခြင်း ချမ်းသာ၌ စွဲမက်ကပ်ငြိတွယ်တာမှီဝဲနေမှုကို အားထုတ်ပြုလုပ်နေခြင်းကိုပင် "ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂ" လို့ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ထိုကာမစည်းစိမ်များကို စွန့်လွှတ်ပြီးတော့ထွက်လာတော့ တောဌ်အာဠာရရသေ့၊ ဥဒကရသေ့တို့ထံမှ ဈာန်တရားများသင်ယူရသော်လည်း ငါအလိုရှိအပ်သော ကရားမြတ်မဟုတ်သေးဟု စွန့်ပယ်၍ ပဥ္စဝဂ္ဂီငါးဦးကို့၏ အလုပ်အကျွေးခံလျက် ဒုက္ကရစရိယာ ၆-နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်တော်မူပါတယ်။

ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို အနည်းငယ်ပေါ်လွင်အောင်ဟောပြပါဦးမယ်။ ဆွမ်းခံစားရာမှ မစားတော့ဘဲ ကိုယ်နေတဲ့သစ်ပင်အောက်မှ သစ်ရွက်သစ်သီးတို့ကိုကောက်စားပြီး ကျင့်နေပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့သစ်ရွက်သစ်သီးတို့ကိုကောက်ယူမစားတော့ဘဲ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေသော လက်ပေါ်ကျမှစားသောက်ပြီး ကျင့်နေပါတော့တယ်။

အလောင်းတော်မြတ်သည် ၆ နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်ရသောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတွင်အရိုးအဆစ်တို့မှာ ဖုထစ်ငေါထွက်နေ၍ အရိုးအဆစ်မဟုတ်သည့်မရှိသည့်ရောတို့မှာ ပိန်ချိုင့်နေရှာသောကြောင့် ကြက်ဆူးသမန္တယ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်နေရှာပါတယ်။ တင်ပါးနှစ်ဘက်တို့လည်း ပိန်ရှုံ့နေလျက် စဖိုပေါက်မှ အတွင်းသို့ချိုင့်ဝင်နေသောကြောင့် ကုလားအုပ်ခွါနှင့်တူနေပါတယ်။

ကျောပြင်မှကျောရိုးတို့မှာလည်း ဖောင်းသည့်နေရာက ဖောင်း၊ ပိန်သည့်နေရာကပိန်ကာ အဖုဖုအထစ်ထစ်အဆစ်ဆစ်ပေါ်နေသောကြောင့် စိတ်ပုတီးကဲ့သို့ဖြစ်နေပါသည်။ နံရိုးများအကြားမှာ အသားများနိမ့်လျှောကျ၍ အရိုးများပေါ်ထွက်နေသောကြောင့် သက်ကယ်မိုးများဆွေးကျ၍ အခြင်ဝါးများပေါ်နေသည့် အိမ်ပျက်တဲပျက်နှင့်တူနေပါတယ်။ မျက်တွင်းနှစ်ဘက်ကလည်း ချိုင့်ဝင်ကာ မျက်လုံးလက်လက်ကလေးကိုသာမြင်သောကြောင့် ရေတွင်းနက်ကြီးထဲမှာ ရေလက်လက်ကိုသာမြင်ရသည်နှင့်တူနေပါတယ်။ ဦးခေါင်းမှာလည်း ဘူးသီးနုနုကိုနေလှမ်း၍ညှိုးနွမ်းတွန့်ရှုံ့နေသကဲ့သို့ဖြစ်နေပြီး ဝမ်းဗိုက်နှင့်ကျောသားတို့မှာလည်း ပိန်ကပ်၍နေသောကြောင့် ဝမ်းဗိုက်ကိုစမ်းလိုက်လျှင် ကျောရိုးကိုစမ်းမိပါတယ်။ ကျောရိုးကိုစမ်းလိုက်လျှင်လည်း ဝမ်းဗိုက်ဝမ်းရေကိုစမ်းမိနေပါတော့တယ်။

ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်လျှင်လည်း အာဟာရဓာတ်မရှိပါသောကြောင့် ကျင်ငယ်ဟူ၍မထွက်ဘဲ ကျင်ကြီးသာလျှင် ကွမ်းသီးတစ်လုံးနှစ်လုံးခန့်ခဲယဉ်းစွာထွက်ပါတယ်။ ထွက်ရန်အရေးကိုလည်း ချွေးသီးချွေးပေါက်များကျအောင်ညှစ်ထုတ်ရပါတယ်။ ထွက်ပြန်ကလည်းထိုင်နေရာမှာပင် မထိုင်နိုင်ပဲလဲကျသွားရှာပါတယ်။ သက်သာမှုရလို၍ ကိုယ်ကိုလက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်လျှင် အမွေးအမျှင်များကျွတ်ပြီးတဖွားဖွားကျလာပါတယ်။ အလောင်းတော်မြတ်၏ ပင်ကိုယ်ပကတိအရောင်အဆင်းမှာရွှေရောင်ဝင်းနေသော်လည်းထိုအချိန်၌ အသားမည်း၊ အသားညိုပြီး မွဲပြာပြာ ငါးခူသားရောင်ကြီးဟုထင်ရလောက်အောင် အဆင်းအရောင်ပျက်စီးနေရှာပါတယ်။

ဤမျှလောက်ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်အောင် ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုများကိုသည်းခံ၍ ကျင့်နေခြင်းမှာ တစ်နေ့၊ တစ်ရက်၊ တစ်လ၊ တစ်နှစ်မဟုတ် ခြောက်နှစ်တိတိကြာရှာပါတယ်။ အဲဒါဟာဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ပါပဲ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး၊ ဘုရားအလောင်းတော်က တယ်သနားစရာ၊အံ့ဩစရာကောင်းလှပါလားဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ဒီလောက်မသိပါဘူးဘုရား၊ အမှန်ဝန်ခံတာပါဘုရား။

ရသေ့ ။ ။ တပည့်တော်လည်း ဒီလောက်တိတိကျကျမသိပါဘူးဘုရား။ အခုကိုယ်တော်လေး ဟောတော့မှကျကျနနသိခွင့်ရပါတယ်ဘုရား။ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား။ ဆက်ဟောပါဦးဘုရား။ ဘယ်အချိန်ရောက်ရောက် ဘုရားတပည့်တော်တို့ဆုံးအောင်နာပါရစေဘုရား။

အပ္ပါဏကဈာန်အကျင့်ကို ဟောပြပါဦးမယ်။

အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခွင့်မရအောင် စိတ်ကိုချုပ်တီးထားပြီး ထွက်လေဝင်လေတို့ကို အောင့်ချုပ်၍နေပါတယ်။ လေတို့သည် နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်မှမထွက်ရသောအခါနားပေါက်မှ ထွက်လာပါတယ်။ ဖားဖိုလေထွက်သကဲ့သို့ ပန်းဘဲဖိုမှ လေထွက်သကဲ့သို့ ထွက်နေပါတယ်။

နားပေါက်မှ မထွက်အောင်လည်းပိတ်ထားပြန်ပါတယ်။ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ နားတို့မှ မထွက်ရသောအခါ လေတို့သည် ဦးခေါင်းသို့ ဓားချွန်ဖြင့်၊ သံစူးဖြင့် ထိုးသကဲ့သို့ တက်၍တက်၍ထိုးထိုးနေပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်နေသော်လည်း ဌွဲ လုံ့လမလျှော့ဘဲဆက်လက်၍ အပ္ပါဏကဈာန်ကို အားထုတ်ပြန်ပါသော် ဦးခေါင်းကိုက်ခဲလာတယ်။ ဦးခေါင်းကို သားရေကြိုးဖြင့် တအားဆွဲချည်ထားသကဲ့သို့ ခံစားရပါတယ်။ ဌွဲ လုံ့လမလျှော့ဘဲ ဆက်လက်၍ အပ္ပါဏကဈာန်ကို ဝင်စားပြန်သော် လေတို့သည် ဝမ်းဗိုက်အတွင်း၌ အူများကို သားလှီးဓားဖြင့် လှီးနေသကဲ့သို့ မွှေနှောက်နေပါတယ်။

မလျှော့ဘဲ အားထုတ်ပြန်ရာ တစ်ကိုယ်လုံးခြစ်ခြစ်တောက်ပူလာ၏။ မီးပုံကြီးများ အကင်ခံရပြီးနေရသကဲ့သို့ ခံစားရရှာ၏။ ထိုအခါ ကျောင်းသက်န်း၊ စင်္ကြံအတွင်းမှာ မူးမေ့၍လဲကျသွားရှာ၏။ ထိုကဲ့သို့လဲကျသွားသောအခါ အနီးအနားရှိနတ်များက သေပြီဟုထင်သည့်နတ်များက ထင်ကြ၊ သေလုဖောနှင့်မျောနေတုန်းဟု ထင်သည့်နတ်များကထင်ကြ၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားပြီဟုထင်သည့်နတ်များကထင်ကြ ထင်ကြေးပေးနေကြပါတယ်။

သတိရလာသောအခါ အစားမစားဘဲနေရပါမှ ကောင်းပေမည်ဟု အကြံဖြစ်လာပြန်တယ်။ အင်း အစာမစားလျှင်လည်း နတ်များက နတ်သြဇာကို ကိုယ်အတွင်းသွင်းကြမည်ဟု သိတော်မူ၍ ပဲပြုတ်ရေလေးလက်တစ်စုတ်စာမျှ စားသုံး၍ တရားကိုဆက်လက်အားထုတ်ပြန်တယ်။

ဤဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကိုကျင့်သည်မှာ တစ်ခဏမျှမဟုတ်ပါ။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသား နတ်လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ တမ်စာ့လိုက်မီအောင်၊ ပိုလွန်ကဲသွားအောင်၊ စွမ်းဆောင်လို့ မကျင့်နိုင်အောင် ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ တယ်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပါလားဘုရား ဒီလောက်ခက်ခက်ခဲခဲကျင့်ရတဲ့ ဒုက္ကရစရိယာပါလားဘုရား။ အရင်က တပည့်တော်ကို နက်နက်နဲနဲမသိရပါဘူးဘုရား။ ဆက်ပြီးဟောပါဦးဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ဒုက္ကရစရိယာ ဝဲလမ်းအကျင့်ဖြင့် သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်းသိမြင်သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော်မူကာ ငယ်စဉ်အခါက ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုတုန်းက မိမိရခဲ့ပြီးသည့် အာနာပါနကျင့်စဉ်ကို ပြောင်းလဲပြီးကျင့်ရန် ထိုကျင့်စဉ်မဇ္ဈိမပဋိပဒါကိုသာ ကျင့်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူတယ်။

မဇ္ဈိမပဋိပဒါကျင့်ရန်အတွက် ကိုယ်အင်အားမှုတစေရန် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရွာများဆွမ်းခံစားတော်မူတယ်။ ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေကြတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့သည် ဒုက္ကစရိယာကျင့်တုန်းကမှ ဘုရားမဖြစ်ဘဲ ယခုဆွမ်းခံစား၍ အင်အားပြည့်ဖြိုးအောင် လာဘ်ပေါများအောင် လုပ်နေရင်တော့ ဘုရားဖြစ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ဟု ယူဆ၍ အလောင်းတော်ကိုစွန့်ခွာပြီး မိဂဒါဝုန်သို့ ထွက်သွားကြတယ်။

ဒီသဘောတရားဟာ ဓမ္မတာပဲ ဘုရားဖြစ်ခါနီး ရက်ပိုင်းအလိုတွင် အပြုစုအလုပ်အကျွေးများ မရှိရခြင်းဟာ ဓမ္မတာပဲ။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၈၊ လောက်မှစ၍ ဆွမ်းခံမှီဝဲခါ အာနာပါနကျင့်စဉ်ကိုပွါးများအားထုတ်တော်မူတော့ အလောင်းတော်မြတ်ခန္ဓာကိုယ်မှာ အာဟာရပြည့်၍ ရှေးကလို လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်များ ပြန်လည်ပေါ်လာကာ ကိုယ်စိတ်အစဉ်ကြည်လင်တောက်ပတော်မူလာတယ်။

တစ်ပါးတည်းနေရသောကြောင့် ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေကကိုရရှိတော်မူသဖြင့် ကဆုန်ကဆန်း ၁၄ ရက်လောက်တွင် ကိုယ်စိတ်အစဉ် အထူးလျှင်ကောင်းလာပါတယ်။ တရားသားလည်းအထူးတိုးတက်လာပါတယ်။

ကဆုန်လပြည့်နေ့ သေနနိဂုံးသူ သဋ္ဌေးကတော် သုဇာတာကပ်တော်မူသော နို့ယနာဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပြီး နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်းနား၌ ၄၉-လုပ်ဘုဉ်းပေးတော်မူကာ ဆွမ်းထည့်သောရွှေခွက်ကို ယူ "ဘုရားဖြစ်မည်မှန်လျှင် မြစ်ညာရေသို့ ဆန်ပါစေ" ဟုအဓိဋ္ဌာန်ပြီး ရေသို့မျှောလိုက်လျှင် ရေညာသို့ ဆန်တက်သွားပါတယ်။

ဤနေရာ၌ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ကို မာန်လည်ဆရာတော်ရေးသားသော မယ်ဒေဝလင်္ကာသစ်မှ နွားနို့ဆွမ်းဖြစ်ပေါ်လာပုံ လင်္ကာကိုရွတ်ပြီး ဒီကနေ့အဖို့ တရားပွဲသိမ်းပြီး ကျန်အပိုင်းကို နက်ဖြန်မှ ဆက်ကြစို့။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ထိုရောကာလ၊ ထိုဒေသ၌ သေနမည်ပုံ၊ ထိုနိဂုံဝယ်၊ ပြည့်စုံချမ်းသာ၊ သုဇာတာဟု၊ ကြော်ကြာဝေနီ။ ဌေးသမီး၏၊ အသီးစင်စစ်၊ သုံးနှစ်တစ်ခါ၊ ဒေဝတာအား၊ ကြီးစွာအမြဲ၊ ပူဇော်ပွဲနှင့် မလွှဲကြိုက်ကြုံ၊ ခါနိုက်စုံ၏။ ရဂုံသာမော၊ နွယ်ချိုတော၌၊ ဘော်နှောတက၊ ထောင်နွားမကို၊ ကာလကြာညောင်း၊ ဝစွာကျောင်းပြီး နို့ကောင်းချိုတ်မြက်၊ ရေမစွက်ဘဲ၊ ခွဲဝက်ခုနစ်တန်၊ တကောင်ကျန်နှင့်၊

နို့ပြန်တိုက်လျှက်၊ ရှစ်ကောင်နက်မူ၊ ယူချက်သမှု၊ နို့နှစ်ပြန်သော်၊ စာတုမဟာရာဇ်၊ နတ်စစ်လေးဖြာ၊ လက်နှင့်ကာ၍ ဣန္ဒာမီးထိုး၊ ထီးမိုးဗြာဟ္မာ၊ တိုက်စကြာက၊ ရသာလောင်းပြည့်၊ နတ်ပေါင်းထည့်လျက်၊ နှစ်ပြည့်ဩဇာ၊ နတ်သုဒ္ဓါသို့၊ ဆာလောင်ငြိမ်းကင်း၊ ချင်ခြင်းပြယ်ဘိ၊ ပျင်းရိမထင်၊ ကြည်လင်ခံ့ကျန်း၊ မစွမ်းမျက်မာန်၊ ငြိုးရန်ပျောက်တုံ၊ ငြင်းခုန်မဖြစ်၊ ချောပစ်မဟူ၊ ချမ်းပူမဆာ၊ လေးလံမှုံထ၊ ဓွါဒသဟူ၊ များလှနိသင်၊ ကျိုးအင်တူစွ၊ ဝိသေသနှင့်၊ ပမာဏအား၊ ခန့်ပိုင်းခြားမှု၊ ကွမ်းစားဆယ်နှစ်၊ ကုဋေတစ်မျှ၊ မပျစ်မချွဲ၊ မပြေ့နှံ့ဘိ၊ မခဲမမာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသား၊ သူဇာလှူကပ်၊ နို့နပ်ယနာ၊ ဆွမ်းဩဇာကို၊ ခံကာထိုမှ၊ ထိုခဏဝယ်၊ ကာလမလွန်၊ ဘုန်းတော်ညွှန်၍၊ သိန်းတန်မဟုတ်၊ ရာပြည့်ခုတ်သား၊ ရွှေကြုတ်ဖိုးနင်၊ မြတ်ရွှေခွက်ဖြင့်၊ ရွှေလက်တော်၌၊ ဆောင်ပိုက်ရွှေကိုယ်၊ မငြိုငြင်ဘဲ၊ မြည်ရေယဉ်၊ စည်းဝေ့ယှဉ်သား၊ နေရဉ်ကမ်းတွေ့၊ မြစ်သောင်ဖွေ့ထက်၊ တစ်ဇေ့ခန့်ရှိ၊ ထန်းသီးသဖွယ်၊ မကြီးငယ်ဘိ၊ လေးဆယ်နှင့်ကိုး၊ ပြည့်ဖြိုးလုပ်လှတ်ဘုဉ်းပေးမှလျှင်၊ ချမ်းမြငြိမ်းငြိမ်း၊ နေမွန်းယိမ်း၌၊ မြက်စိမ်းခံကာ၊ လှည့်လက်ယာဖြင့်၊ ပါရမီတော်၊ ရဲဘော်ရန်နှိပ်၊ ဗိုလ်သုံးကျိပ်နှင့်၊ ကြံသိပ်မြိမြိ၊ ဘုန်းတော်ကဲ၍၊ အရဲတက်မှဲ၊ ကိုယ်ရံဖွဲ့ပြီး၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်မင်း၊ ပယ်ကွင်းရပ်သား၊ စည်မျက်နှာသို့၊ ဇေယျာပထဝီ၊ ဘုသီခရစ်၊ မြေနှစ်မဏ္ဍလ၊ ကမ္ဘာသေဏ္ဍ၊ အောင်ကိန်းစုသား၊ ဇမ္ဗူမင်္ဂလာ၊ ဗွေချက်ချာထက်၊ မဟာဗုဟော၊ ငါးမာန်ခွေသည့်ရွှေညောင်ဗောဓိ၊ သိရိဝေလျှာ်၊ အောင်မြေရပ်သို့၊ အောင်တပ်နင်းတော်မူသတည်း။

ဤကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးသောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီး စသောပုဂ္ဂိုလ်များက သာဓု . . သာဓုခေါ်ကြသောအသံများ ပဲ့တင်ဟိန်း၍သွားလေ၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးတို့ပြန်သွားကြသောအခါ နာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ ညနေ ၆ နာရီထိုးနေ၏။ ကျန်အပိုဂါထာပုတီးပတ်များဆက်စိပ်၏။ ည ၉ နာရီမှာပြီးသွား၍ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီးအိပ်လိုက်၏။ နံနက် ၁ နာရီ ၁၅ မိနစ်အချိန်နိုးလာ၏။ မျက်နှာသစ်၊ မီးပူဇော်၊ ပရိကံပြုဆက်ပုတီးစိပ်၏။ လင်းရောင်လာ၍ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ၆ နာရီထိုးနေ၏။ ပုတီးပတ်လည်း အပတ် ၃၀ ရ၏။ မှတ်တမ်းရေးလိုက်၏။

၁၃၁၆ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သုဂတော ၅ ချက် ပုတီးပတ် ၃၀ ရ၏။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွားပြီး ရှိခိုးပရိကံပြု၍ ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ဆက်စိပ်၏။ သုဂတော ၅ ချက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ် ၁၈ ပတ်ရသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၉ နာရီခွဲနေ၏။ ဘုရားကန်တော့မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး စကြီလမ်းအတွင်း မြေကြီးများဟာ ဖောင်းဖို့တက်လာလိုက် ချိုင့်နိမ့်သွားလိုက်နှင့်ဖြစ်နေ၏။ စိတ်ထင်လို့လားဟု သေသေချာချာကြည့်၏။ ထိုအခါမှ ပို၍ထင်ရှားစွာတွေ့ရ၏။ ထို့ပြင် မီးခိုးလေးများကလည်း လမ်းလျှောက်နေသော ဘေးဝဲယာတို့က ပေါ်ထွက်လာကြ၏။ သတိပြုလျက် လမ်းလျှောက်စိပ်နေ၏။ ထိုထွက်လာသော မီးခိုးတလေးများသည် လိပ်ပြာလေးများဖြစ်သွား၏။ အကြီးဆုံးက တရုတ်ကချေသည်ကိုင် ယပ်တောင်လောက်ရှိ၏။ အငယ်ဆုံးတစ်လက်မလောက်ရှိ၏။ မီးခိုးတန်းလေးများ အညွှန့်တလူလူနှင့်တက်လာပြီး အမြင့် ၄-၅ တောင်လောက်ရောက်မှ လိပ်ပြာအကြီးအသေးလေးများဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်၏ ဝဲယာမှတန်းလျှက် ပျံနေကြ၏။

ထိုသို့ကြည့်ပြီးပုတီးစိပ်နေစဉ်မှာပင် လိပ်ပြာများက နတ်သမီး သဏ္ဍာန်ဖြစ်ဖြစ်သွားကာ ကောင်းကင်ပျံတက်သွားကြ၏။ မီးခိုးမှ လိပ်ပြာ၊ လိပ်ပြာမှ နတ်သမီး။ ဖြစ်သွားတဲ့သဘောဟာ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲဟုတွေးရင်း ပုတီးစိပ်လမ်းလျှောက်နေ၏။ သုဂတော ၅-ချက် ဂါထာ ၁၂-ပတ်ရတော့ နာရီကြည့်လိုက်တော့ ၁၁ နာရီခွဲနေ၏။ ထိုမြင်ကွင်းပျောက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သိမ်ထဲသွား၍ နေ့ဆွမ်းစား၏။ သင်္ဘောသီးတစ်လုံးနှင့် ငှက်ပျောသီး သုံးလုံးစားပြီး အာဟာရကိစ္စပြီးသွားတော့၏။ ဣရိယာပုတ်မျှတရန် ခေတ္တလဲလျောင်းလိုက်၏။ မှေးပြီးနေခိုက် . . . ဗုန်းဗုန်းနှင့် သိမ်နံရံကိုထုသံကြား၍ ထပြီးသိမ်အပြင်ထွက်ကြည့်၏။ ဘာမျှမတွေ့ရ။ ရေချိုးပြီး ပြန်တက်လာ၏။ သိမ်အပြင်ဘက် ရေသနုပ်လှမ်းပြီး သိမ်ထဲဘုရားရှေ့တွင် ပုတီးစိပ်နေ၏။ သုဂတော ၅-ချက် ၁၈ ပတ်ရလျှင် နာရီကြည့်လိုက်၏။ ညနေ ၄ နာရီထိုးနေ၏။ သိမ်ပြင်ထွက်လှမ်းထားသော သင်္ကန်းပြန်ရုပ်လာ၏။ သင်္ကန်းခေါက်ပြီးအေးနားချထားစဉ် ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးတို့ ရောက်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့က ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် သြဇာသီးများ၊ နာနတ်သီးများ၊ ငှက်ပျောသီးများ တော်တော်များများ ချလှူထားကြ၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး၊ မနေ့ကတရား ဆက်ပြီးချီးမြှင့်တော်မူပါဦးဘုရား၊ ဒီကနေ့တော့ ပြီးအောင်ဟောပါဘုရား။ ဘယ်အချိန်ရောက်ရောက် တပည့်တော်တို့ ဆုံးအောင်နာပါရစေဘုရားဟု လျှောက်၏။

ရသေ့ ။ ။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ဓာတ်လေးပါးခိုင်ခန့်လို့ နာနိုင်ပေမယ့် ကိုယ်တော်လေးအတွက်က ရှိသေးတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဩော် ဟုတ်သားပဲ။ ဘုရားတပည့်တော်က သိလိုဇောကြီးပြီး လျှောက်မိတာပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ကိုင်းကိုင်း မနေ့ကတရားစကြစို့၊ မနေ့က ရွှေခွက်မျှောတဲ့ နေရာရောက်သွားပြီနော်။

ဗုဒ္ဓေါ/ရသေ့ ။ ။ တင်ပါ့ဘုရား။

အလောင်းတော်သည် နို့ယနာဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီး တစ်သိန်းတန်ရွှေခွက်ကို နေရဉ္စရာမြစ်ထဲမျှောလိုက်တယ်။ ရွှေခွက်က အဓိဋ္ဌာန်အတိုင်း မြစ်ညာဆန်တက်တယ်။ ဒီနေရာမှာ မှတ်သားဖို့က ယနာနို့ဆွမ်းကို ထန်းသီးမှည့်ပမာဏ ၄၉ လုပ်ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းမှာ ရှေ့ သတ္တဋ္ဌာနစံတော်မူရမည့် ရက်ပေါင်းက ၄၉ ရက်ဖြစ်၍ တစ်ရက်ကို တစ်လုပ်ကျ ၄၉ လုပ်ရည်မှန်းပြီး ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ဟု အဆိုရှိပါတယ်။

ပညာရှိများ ဆိုမိန့်ခြင်းသည် တယ်မှတ်သားထိုက်ပေတယ်ဟု ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးက လျှောက်ထား၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည် ရွှေခွက်ကိုမျှောတော်မူပြီး နေရဉ္စရာမြစ်အနားရှိသော အင်ကြင်းတော၌ နေသန့်စင်တော်မူတယ်။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလဲ ပွါးများအားထုတ်တော်မူတယ်။ ထိုကဲ့သို့ ပွါးများတော်မူလျှင် လောကီဈာန်သမာပတ် ၈-ပါးကို ကောင်းကောင်းရရှိတော်မူတယ်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ ညနေချမ်းအချိန် နေရဉ္စရာမြစ်အတွင်း ရေချိုး

တော်မူပြီး မဟာဗောဓိပင်တို့ ကြွတော်မူတယ်။ လမ်းတွင် သောတ္ထိယမြက်ထမ်းသမားက ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားကို ကြည်ညိုလှသဖြင့်မြက်ရှစ်ဆုပ်ကိုလှူဒါန်းတော်မူတယ်။ အလှူခံတော်မူပြီး ဗောဓိပင်၏တောင်အရပ်ကဝင်မည်ပြုသော်၊ မြေကြီးသည် စောင်းထောင်သွားသဖြင့် မဝင်မူ၍ အနောက်အရပ်ကြွလာ၍ ဝင်မည်ပြုသောအခါ မြေကြီးကစောင်းထောင်သွားပြန်သဖြင့် မဝင်မူ၍ မြောက်အရပ်သို့ကြွလာတော်မူ၍ ဝင်မည်ပြုသောအခါ ရှေ့နည်းတူမြေကြီးစောင်းထောင်သွားပြန်သောကြောင့် မဝင်မူ၍ အရှေ့အရပ်ကိုကြွတော်မူပြီး မဟာဗောဓိပင်၏အရှေ့တည့်တည့်မှအနောက်မျက်နှာမူပြီး ရပ်တော်မူသောအခါ မြေကြီးသည်ပကတိအတိုင်းတည်ရှိနေ၍ ဤအရပ်ကားငါ၏အောင်မြေအရပ်တည်းဟု အောက်မေ့တော်မူပြီး မြက်ရှစ်ဆုပ်ကိုကြဖြန့်လိုက်သောအခါ ၁၄ တောင်ရှိသောရတနာအတိပြည့်သော အပရာဇိတပလ္လင်တော်မြေမှပေါ် ထွက်လာလေ၏။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် ရတနာပလ္လင်တော်ပေါ် မြန်းကြွတော်မူပြီး မဟာဗောဓိပင်ညောင်ပင်ကိုနောက်မှီပြု၍ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော သမ္မပ္ပဓာန်ဝီရိယတော်ဖြင့် ဘုရားမဖြစ်မချင်း ဤနေရာကမထတော့ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍ ဈာန်သမာပတ်တရားများတို ပွားများနေတော်မူတယ်။

ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးက လျှောက်သည်မှာ မြေကြီးစောင်းထောင်သွားတာကဘာအဓိပ္ပါယ်လဲဘုရား။

ဘုရားဖြစ်တော်မူမည့်မြတ်စွာဘုရား၏အတ္တဘောတော်မှာ အနှစ်အတိပြည့်၍တောင်၊ အနောက်၊ မြောက်၊ အရပ်ရှိမြေကြီးတို့ကခံနိုင်ရည်စွမ်းမရှိသေးသောကြောင့် စောင်းသွားကြတယ်လို့ တောင်မြို့ညဝါတက်တုန်းက ဘူမောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဤအဓိပ္ပါယ်ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

လောကမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့ အနှစ်သာရအရှိဆုံးဖြစ်တဲ့ မြ၊ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ ဂေါမုတ်၊ ပုလဲ၊ စိန်၊ ရွှေတို့၏အနှစ်သာရက မြတ်စွာဘုရားခန္ဓာကိုယ်တော်၏အနှစ်သာရနှင့်စာလိုက်လျှင်ပမာမပြုလောက်ဘူးလို့မိန့်တော်မူပါတယ်။

တယ်ပြီးလည်းမှတ်သားထိုက်ပေသကိုး ကိုယ်တော်လေးရဲ့ဟုရသေ့ကြီးကလျှောက်၏။

ရသေ့ ။ ။ အင်္ဂါလေးပါးရှိတဲ့ ဝီရိယတော်တွေကဘာတွေ - ဘာတွေပါလဲဘုရား။

၁။ အရေမျှကျန်လိုလျှင် ကျန်စေ။

၂။ အကြောမျှကျန်လိုလျှင် ကျန်စေ။

၃။ အရိုးမျှကျန်လိုလျှင် ကျန်စေ။

၄။ အသွေးအသားတွေခန်းခြောက်ပါစေ။ ငါသည် ဘုရားမဖြစ်သမျှ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မရသမျှ ဤအထိုင်က မဖျက်တော့ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပါတယ်။

ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို အင်္ဂါလေးပါးရှိသော အဓိဋ္ဌာန်လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ တယ်မှတ်သားထိုက်တာကို ကိုယ်တော်လေးရဲ့၊ ရှေ့ဆက်ပြီးမိန့်တော်မူပါဘုရား။

ထိုကဲ့သို့ ရတနာပလ္လင်တော်ပေါ် အင်္ဂါလေးပါးရှိသောအမိဋ္ဌာန်ဖြင့်နေတော်မူသောအခါ မာရ်နတ်သည် ဝဲယာဘက်ရှေ့ဘက်တို့မှ ၁၂ ယူဇနာရှိသော နတ်၊ တိရိစ္ဆာန်စစ်သည်များ၊ နောက်ကျောဘက်မှ စကြဝဠာအဆုံးထိစစ်သည်များ။ အထက်မှာ ၉ယူဇနာမျှများပြားသော တိရိစ္ဆာန်များ၊ ဘီလူး၊ ရက္ခိုက်၊ စစ်သည်၊ နတ်စစ်သည်များဖြင့်ချီတက်လာကာ လက်နက်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဘုရားကိုတိုက်ခိုက်နေကြပါတယ်။ မာရ်နတ်ကလည်းလက်နက်ကြီး ၉ မျိုးဖြင့် တရစပ်အဆက်မပြတ်တိုက်နေပါတယ်။

မာရ်နတ်၏လက်နက်ကြီး ၉ မျိုးတို့ကား

၁။ လေမုန်တိုင်း	၂။ မိုးမုန်တိုင်း	၃။ ကျောက်ခဲမိုး
၄။ ဓား၊လှံ၊ လက်နက်မိုး	၅။ မီးကြီးခဲမိုး	၆။ ပြာပူမိုး
၇။ သဲပူမိုး	၈။ ရွံ့ပူမိုး	၉။ အမှိုက်မှောင်ထု ။

ဤ ၉မျိုးတို့အပြင် ဥက္ကာကျစေခြင်း၊ ကျောက်ခမန်းလိလိအော်ဟစ်ပြောဆိုခြင်းတို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်နေကြတယ်။

အလောင်းတော်သူမြတ်သည် မာရ်နတ်နှင့်တကွ နတ်စစ်သည်၊ တိရစ္ဆာန်စစ်သည်များအပေါ် မေတ္တာပွားများနေတော်မူတယ်။ မာရ်နတ်နှင့် နတ်စစ်သည်၊ တိရစ္ဆာန်စစ်သည်များတိုက်ခိုက်ကြသောလက်နက်များသည် အလောင်းတော်အပေါ် မည်သို့မျှမထိခိုက်ဘဲ ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက်တို့သာဖြစ်ကုန်တယ်။

လက်နက်ဖြင့်တိုက်ခိုက်လို့မရကြောင်း မာရ်နတ်ကြီးသိ၍ နှုတ်ဖြင့်တိုက်ခိုက်ပြန်တယ်။

မာရ် ။ ။ သိဒ္ဓတ်မင်းသား ဤပလ္လင်သည် ငါ၏ပလ္လင်ဖြစ်သည်။ ဤပလ္လင်မှဆင်းသွားလော့

အလောင်း ။ သင်၏ပလ္လင်ဖြစ်ကြောင်းသက်သေခံအထောက်အထားပြလော့ ဟုမိန့်တော်မူသောအခါ

မာရ်နတ်က သူ၏စစ်သည်များကို ညွှန်ပြ၍ ဤသူတို့သည် ငါ၏သက်သေတို့တည်းဟု ပြောပြီး

မာရ်နတ် မေး ။ ဤပလ္လင် မည်သူ့ပလ္လင်လဲ။

ဖြေ ။ မာရ်နတ်ပလ္လင်ဖြစ်သည်။ ငါတို့သိသည်ဟု မာရ်နတ်စစ်သည်များက တစ်ပြိုင်တည်း အော်ကြသောအသံသည် မြေပြိုလုခမန်းတုန်လှုပ်မြည်ဟည်းသွားလေသည်။

ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ငါ၏သက်သေပြပြီးပြီ၊ သင်၏သက်သေကိုပြလော့ဟု ပြောသောအခါ

အလောင်းတော်မြတ်က ငါ၏သက်သေကား အခြားကိုပြစရာမလို၊ ငါဝေဿန္တရာမင်းဖြစ်စဉ်က မြေတုန်လှုပ်အောင် ရေစက်ချ၍ ၇ ကြိမ်လှူခဲ့သည်ကို ဤမဟာပထဝီမြေကြီးအသိသက်သေဖြစ်ပေတော့သည်ဟု အလောင်းတော်မြတ်က မြေကြီးကိုလက်ညှိုးထိုးပြသောအခါ မြေကြီးသည် ပြင်းပြသည်းထန်စွာတုန်လှုပ်မြည်ဟည်း၍ သက်သေခံလေသော် မာရ်နတ်နှင့်တကွ မာရ်စစ်သည်အပေါင်းတို့သည် အသည်းကြေမတတ်ကြောက်လန့်ကြပြီးထွက်ပြေးသွားကြတယ်။ ဤသို့ အလောင်းတော်မြတ်သည် နေမဝင်မီကဆုန်လပြည့်နေ့မာရ်နတ်ရန်အနှောင့်အယှက်ကိုအောင်မြင်တော်မူတယ်။

ဤနေရာ၌မှတ်သားရန်မှာ "အလှူလှူသောအခါ ရေစက်ချလှူခြင်းသည် ဝေသန္တရာထုံးနှလုံးမူ၍လှူခြင်းဟာ မြတ်သောအလှူဖြစ်၏ဟုမှတ်ပါ"

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီ ကိုယ်တော်လေး ကောင်းလှပါပြီ။

အလောင်းတော်မြတ်၏မာရ်နတ်ရန်ကိုအောင်မြင်တော်မူသောအခါ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှစုဝေးလာရောက်ကြလျက် ရှိခိုးပူဇော်ကြ၊ ကောင်းချီးပေးကြသောအသံများသည် ဘဝဂ်မဆုံပျံ့နှံ့တက်သွားပါတော့သည်။ ထီးဖြူကြီးများ၊ တံခွန်လုံးကြီးများ၊ ယပ်ကြီးများ။ ကုက္ကားများ၊ မုလေးပွားများ၊ ရွှေထီးများတို့သည် ဘုရားရှေ့တော်မှစ၍ စကြဝဠာတိုက်ကြီးအပြည့် နတ်ဗြဟ္မာတို့ကပူဇော်ကြပါတယ်။ နဂါး၊ ဂဠုန်တို့ကလည်း နတ်ဗြဟ္မာများနည်းတူပူဇော်ကြတယ်။ အသီးမသီးသောအပင်များကလည်း အသီးသီး။ ရာသီအလိုက်ဖူးပွင့်ကြသောသစ်ပင်များကလည်း ရာသီမကျရောက်ဘဲ ဘုရားကိုပူဇော်သောအနေဖြင့် ဖူးပွင့်ကုန်ကြပါတယ်။ ငရဲမီးများကလည်း ငြိမ်းကုန်ကြတယ်။ ကမ္ဘာလောကဓါတ် စကြဝဠာတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံးထူးဆန်းအံ့ဩလှစွာ မဖြစ်စဖူးဖြစ်ပေါ်ပြီး နေကြတယ်။ ဒီနေရာမှာ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့အောင်မြင်ကြောင်းကြွေးကြော်ကြသော ဂါထာများကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါဦးမယ်။

"ဇယောဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရိမတော အယံ၊ မာရဿစ ပါပိမတော ပရာဇယော။
ဥဂ္ဃောသယုံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ပမောဒိတာ၊ ဇယံ တဒါ နာဂဂဏာ မဟေသိနော။"

ဟိ မြေ၌နိုအောင်းနဂါးအပေါင်းတို့ ခညောင်းစုဝေး၊ ကောင်းချီးပေး၍ ဟစ်ကြွေးလိုက်ပုံ အလုံးစုံကိုဆိုလိုက်ပါဦးအံ့။ သိရိမတော နေမင်းရာထောင်ထွန်းလင်းပြောင်သို့ ဂုဏ်ရောင်ထိန်ဝေ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်ဘုရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင်ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ မယံဇယော၊ တုတ်ခါးမဆောင် ဤအောင်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာဆိုးညစ်မိုက်အပြစ်ကို ကြိုက်နှစ်လိုခြင်း မကောင်းယှဉ်သော၊ မာရဿ၊ တုသိုလ်မမှု မြတ်ပုညကို ပယ်ချခုတ်ရှင်း မာရ်နတ်မင်း၏ အယံပရာဇယောစ၊ လက်နက်ဗိုလ်ချေ၊ ညက်ညက်ကြေ၍ ပျက်လေမဆုံး ဤအရှုံးကြီးရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိခန်းဝါ၊ ဝန်းရိပ်သာ၌၊ နာဂဂဏာဟိ၊ မြေ၌နိုအောင်း နဂါးအပေါင်းတို့သည် ဥဂ္ဃောသယုံ၊ မဆုံဘဝဂ်ပျံ့နှံ့တက်မျှ မြွက်ထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်အပ်ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကိုအောင်မြင်တော်မူရာ ထိုအခါ၌ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ အစဖြာသား မြတ်တရားကိုအားကြည်နူးရှာဆည်းပူးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇယံ၊ တုတ်ခါးမကိုင်၊ အောင်နိုင်တော်မူခြင်းကို နာဂဂဏာ၊ မြေ၌နိုအောင်းနဂါးအပေါင်းတို့သည် ပမောဒိတာ ပီတိဟုန် ဖြိုးမောက်၍ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကြလေကုန်သတည်း။

"ဇယောဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရိမတော အယံ၊ မာရဿစ ပါပိမတော ပရာဇယော။
ဥဂ္ဃောသယုံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ပမောဒိတာ၊ ဇယံ တဒါ သုပဏ္ဏဂဏာ မဟေသိနော။"

ဟိ၊ ဝေနတေယျမည်ရသောင်းသောင်း ဂဠုန်အပေါင်းတို့သည် ခညောင်းစုဝေးကောင်းချီးပေး

၍ ဟစ်ကြွေးလိုက်ပုံအလုံးစုံကိုဆိုလိုက်ပါဦးဖွဲ့။ သီရိမတော၊ နေမင်းရာထောင် ထွန်းလင်းပြောင်သို့ ဂုဏ်ရောင်ထိန်ဝေဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင်ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အယံဇယောစ၊ တုတ်ခါးမဆောင် ဤအောင်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာဆိုးညစ် မိုက်အပြစ်ကိုကြိုက်နှစ်လိုခြင်း မကောင်းယုတ်သော။ မာရဿစ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မမြတ်ပုညကို ပယ်ချခုတ်ရှင်း မာရ်နတ်မင်း၏ အယံပရာဇယောစ လက်နက်ဗိုလ်ချေညက်ညက်ကြေ၍ ပျက်လေမဆုံးဤအရှုံးကြီးရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိမဏ္ဍာ၊ ဗောဓိခန်းဝါ ဝန်းရိပ်သာ၌ သုပဏ္ဏဂဏောဟိ၊ ဝေနတေယျ မည်ရသောင်းသောင်း ဂဠုန်မင်းအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဂ္ဃေါသယုံ၊ မဆုံဘဝင်ပျံ့နှံ့တက်မျှ မြွက်ဟထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်အပ်ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို အောင်မြင်တော်မူရာထိုအခါ၌၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ အစဖြာသား မြတ်တရားကိုအားကြေညန်း ရှာဆည်းပူးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇယ၊ တုတ်ခါးမကိုင် အောင်နိုင်တော်မူခြင်းကို သုပဏ္ဏ ဂဏာ၊ ဝေနတေယျ မည်ရသောင်းသောင်း ဂဠုန်မင်းအပေါင်းတို့သည် ပမောဒိတာ ပီတိဟုန်ဖြိုးမောက်၍ အောင်ပန်းအောင်တံခွန်ကုက္ကားများ ကြဲမြှောက်ကိုင်ကာ ဝမ်းမြောက်စွာရွှင်မြူးကြလေကုန်ပြီ။ (ဝါ) ဝမ်းမြောက်စွာရွှင်မြူးလေကုန်သတည်း။

"ဇယောဟိ ဗုဒ္ဓဿ သီရိမတော အယံ။ မာရဿစ ပါပိမတော ပရာဇယော။
ဥဂ္ဃေါသယုံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ပမောဒိတာ။ ဇယံ တဒါ ဒေဝဂဏာ မဟေသိနော။"

ဟိ၊ တာဝတိံသာ အစဖြာသား နတ်အများတို့ဝပ်တွားစုဝေးကောင်းချီးပေး၍ ဟစ်ကြွေးလိုက်ပုံအလုံးစုံကိုဆိုလိုက်ပါဦးဖွဲ့။ သီရိမတော၊ နေမင်းရာထောင် ထွန်းလင်းပြောင်သို့ ဂုဏ်ရောင်ထိန်ဝေဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်း ခြားထင်ထင်ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အယံဇယောစ၊ တုတ်ခါးမဆောင် ဤအောင်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာဆိုးညစ် မိုက်အပြစ်ကိုကြိုက်နှစ်လိုခြင်း မကောင်းယုတ်သော။ မာရဿစ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မမြတ်ပုညကို ပယ်ချခုတ်ရှင်း မာရ်နတ်မင်း၏ အယံပရာဇယောစ လက်နက်ဗိုလ်ချေညက်ညက်ကြေ၍ ပျက်လေမဆုံးဤအရှုံးကြီးရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိမဏ္ဍာ၊ ဗောဓိခန်းဝါ ဝန်းရိပ်သာ၌ ဒေဝဂဏောဟိ၊ တာဝတိံသာ မည်ရသောင်းသောင်း နတ်မင်းအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဂ္ဃေါသယုံ၊ မဆုံဘဝင်ပျံ့နှံ့တက်မျှ မြွက်ဟထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်အပ်ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို အောင်မြင်တော်မူရာထိုအခါ၌၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ အစဖြာသား မြတ်တရားကိုအားရကြည်နူးရှာဆည်းပူးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇယံ၊ တုတ်ခါးမကိုင် အောင်နိုင်တော်မူခြင်းကို ဒေဝဂဏာ၊ တာဝတိံသာ၊ ယာမာ၊ စဖြာသောင်းသောင်း နတ်အပေါင်းတို့သည် ပမောဒိတာ ပီတိဟုန်ဖြိုးမောက်၍ အောင်ပြီအောင်ပြီဟု ရွှင်မြူးဝမ်းမြောက်စွာရွှင်မြူးကြလေကုန်သတည်း။

"ဇယောဟိ ဗုဒ္ဓဿ သီရိမတော အယံ။ မာရဿစ ပါပိမတော ပရာဇယော။
ဥဂ္ဃေါသယုံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ပမောဒိတာ။ ဇယံ တဒါ ဗြဟ္မဂဏာ မဟေသိနော။"

ဟီ၊ သုဂတိဏှာ၊ စဖြာသောင်းသောင်း ဖြဟ္မအပေါင်းတို့သည် ခဿောင်းစုဝေးကောင်းချီးပေး၍ ဟစ်ကြွေးလိုက်ပုံအလုံးစုံကိုဆိုလိုက်ပါဦးဖုံ။ သိရိမတော၊ နေမင်းရာထောင် ထွန်းလင်းပြောင်သို့ ဂုဏ်ရောင်ထိန်ဝေဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင်ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အယံဇယောစ၊ တုတ်မားမဆောင် ဤအောင်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါဝိမတော၊ ယုတ်မှာဆိုးညစ် မိုက်အပြစ်ကိုကြိုက်နှစ်လိုခြင်းမကောင်းယှဉ်သော။ မာရဿစ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မမြတ်ပုညကို ပယ်ချခုတ်ရှင်း မာရ်နတ်မင်း၏ အယံပရာဇယောစ လက်နက်ဝိုလ်ချေညက်ညက်ကြေ၍ ပျက်လေမဆုံး ဤအရှုံးကြီးရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိမဏ္ဍာ၊ ဗောဓိခန်းဝါ ဝန်းရိုပ်သာဌ်ဖြဟ္မဂဏာသိ သုဘကိဏှာ မည်ရသောင်းသောင်း ဖြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဩေသယုံ၊ မဆုံဘဝဂ်ပျံ့နှံ့တက်မျှ မြွက်ဟထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်အပ်ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို အောင်မြင်တော်မူရာထိုအခါ၌၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ အစဖြာသားမြတ်တရားကိုအားရကြည်နူး ရှာဆည်းပူးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇယံ၊ တုတ်မားမကိုင်အောင်နိုင်တော်မူခြင်းကို ဖြဟ္မဂဏာ၊ သုဘကိဏှာ၊ စဖြာသောင်းသောင်း ဖြဟ္မာမင်းအပေါင်းတို့သည် ပမောဒိတာ ပီတိဟုန်ဖြိုးမောက်၍ အောင်ပန်းအောင်တံခွန်ကုက္ကားများ ကြွမြောက်ကိုင်ကာ ဝမ်းမြောက်စွာရွှင်မြူးကြလေကုန်ပြီ။ (ဝါ) ဝမ်းမြောက်စွာရွှင်မြူးကြလေကုန်သတည်း။

(သာခု - သာခု - သာခု)

နောက်တစ်နည်းအနက် ။ ။ အယံ အသက်မရှိ ကယ်မှန်သိလျက် သက်ရှိကဲ့သွင် ဤမြေပြင်နှင့် ကောင်းကင်မိုက်ကျူး ဤအောင်မြင်မှုအထူးသည်ကား၊ သိရိမတော၊ စက္ကဝါဠ ဤလောကဂယ်ရှိသမျှဥသုံ ကောင်းသိရ်ဂုဏ်တို့နှိုင်းပုံရှင်စေ မတူပေသား ကျက်သရေတော်အပေါင်း စုပေါင်းကိန်းမှောဲရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓဿဟိ၊ သစ္စာဉေယျဟူသမျှကို မြူစမကျန် သဗ္ဗညုဏ်ဖြင့် အမှန်သိမြင်ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏သာလျှင်၊ ဇယော၊ လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဖြဟ္မမင်းတို့ ကောင်းကင်ငြိမ့်ညံအောင်ပွဲတော်ခံယူခြင်းပေတည်း။ ပါဝိမတော ယုတ်မာညစ်ညမ်းပညာကန်း၍ အန္ဓစင်စစ်ကေန်ဖြစ်သောမာရဿစ၊ ဗောဓိမကိုင်ပလ္လင်မြိုက်ကို သိမ်းပိုက်ယူမည်စစ်ကြီးချီ၍ ရှစ်ဒီငြိမ့်ညောင်းမြေပြင်စောင်းမျှကြိမ်းမောင်းတိုက်ခိုက်လာသော မာရ်နတ်သား၏ကား။ ပရာဇယော၊ ဘုန်းရှိန်ကိုကြောက် တပ်ကိုခေါက်၍နောက်သို့ပြန်ကျုံ့ ရန်စမြုံ့ကို မတုံ့နိုင်ဘဲဘုန်းဘုန်းလဲ၍ စစ်ပွဲကြီးရှုံးနိမ့်ခြင်းပေတည်း။ ဣတိ၊ တဒါ၊ ထိုသက္ကရာဇ် ရှာသုံးနှစ်ကြုံ၊ ကဆုန်လပြည့် မာရ်အောင်သည့်နေ့၌ ဗောဓိမဏ္ဍေ သဗ္ဗညုဉာဏ်ရင့်သန်ကြည်ရာ အပရာဇိတ ဌာနအောင်ခန်း ပလ္လင်နန်း၌ ပမောဒိတာ နှစ်သက်အားရရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကြကုန်သော၊ ဖြဟ္မဂဏာပိ၊ ထက်ခွင်ရပ်ရွာ၊ ဖြဟ္မအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ စသည့်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီး၊ လေ့ကျက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇယံ၊ ကောင်းတင်းချိမ့်ညံအောင်ပွဲသံကို ဥဩေသယုံ စက္ကဝါဠတိုက် သောင်းလုံးမိုက်အောင် ကျူးရိုက်တွေးခေါ် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်ပြီ။

ဇုဋ္ဌေါ ။ ။ တယ်လဲအားရကျေနပ်စရာကောင်းပါလား ကိုယ်တော်လေးဘုရား။

နတ်ဗြဟ္မာများ အောင်သံကြွေးကြော်သောဂါထာများဖြစ်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ အောင်တော်မူပြီး နောက်ရှင်တော်မြတ်စွာသည် အနန္တစကြဝဠာ ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံး၌ မိမိတစ်ယောက်တည်း ရှိနေသည့်ပမာကိုယ်စိတ်ငြိမ်းချမ်းတော်မူလျက် အာနာပါနသတိပဋ္ဌာန်မှုရင်းခံ၍ ဈာန်သမာပတ်များကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန်နည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် ကြိုးစားပွားများအားထုတ်တော်မူနေပေသည်။ ကမ္ဘာ့ကမ္ဘာဘဝ များစွာဆည်းပူးလေ့လာတော်မူခဲ့၍ အရင့်ကျက်ကြီးရင့်ကျက်သဖြင့် ပွင့်လုခါနီးဖြစ်နေ၊ ပါရမီများကလည်း ပြည့်စုံ။ တရားသားကလည်းအထူးတက်၍ ထက်ထက်မြက်မြက်ဖြစ်နေသောကြောင့် ရှင်တော်မြတ်စွာ ၏စိတ်အစဉ်သည်

၁။ သမာဟိတံ - တည်ကြည်ခြင်း ၅။ ဝိဂတူပက္ကိလေသ - ညစ်နွမ်းမှုမရှိခြင်း
၂။ ပရိသုဒ္ဓ - စင်ကြယ်ခြင်း ၆။ မုဒုဘူတ - နူးညံ့ခြင်း
၃။ ပရိယောဒါတ - ထွန်းပကြည်လင်ခြင်း ၇။ ကမ္မနိယ - အမှု၌ခံခြင်း
၄။ အနင်္ဂဏ - ကိလေသာချေးညှော်မရှိခြင်း ၈။ ဌိတ - ကိုယ်စိတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း

ဆိုတဲ့ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံလုံလောက်နေသောအခါ အစမထင်သောရှေးရှေးသံသရာများမှ ယခုဘဝတိုင်အောင် လွန်ခဲ့သောကာလကဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အကြောင်းအရာများအလုံးစုံကိုသိမြင်နိုင်သည့် ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ အသိဉာဏ်ဖြစ်သော ပထမဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို ရရှိရန် စိတ်တော်ကိုညွှတ်လိုက်ရုံဖြင့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ည ပထမယံ၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်တော်ကို ရရှိတော်မူပါတယ်။

ထို ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်တော်ကိုရရှိတော်မူသောအခါ လွန်ခဲ့သောအတိတ်ကာလကသတ္တဝါအား လုံးတို့သည် ရုပ်နာမ်တရားအစုတို့သာလျှင် အဆက်မပြတ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်သဘောအမြဲနိစ္စ။ အပျက်သဘောမမြဲအနိစ္စ။ ဖြစ်ပျက်နေရခြင်းကား ဒုက္ခ။ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို အစိုးမရခြင်းက အနတ္တတရားတို့သာလျှင် ဖြစ်စွတကားဟု သိမြင်တော်မူလာတယ်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့် အတိတ်ကာလဆိုင်ရာမသိမှု၊ မောဟ၊ ယုံမှားသံသယရှိမှု သဉ်ရတရားတို့ကို လည်း ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်သတ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ထို့ကြောင့်ရှင်တော်မြတ်၏ စိတ်သဘောအစဉ်သည် လည်းပိုမို၍ ထက်မြက်လာကာ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သည့် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော စိတ်တော်၌ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိဉာဏ်တည်းဟူသော ဒုတိယမြောက် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို ရတော်မူရန် စိတ်တော်ညွှတ်လိုက်ကာမျှဖြင့် ထိုညသန်းခေါင်ယံအချိန်၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိဉာဏ်ရရှိတော်မူတယ်။

ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိဉာဏ်ဆိုတာဟာ . . .

၁။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေနေခြင်း သန္ဓေတည်ခြင်းကို သိမြင်ခြင်း။

၂။ သတ္တဝါများဖြစ်ရာ ရောက်ရာဘုံတို့၌ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် အကျိုးအမျိုး မျိုးကို ခံစားစံစားနေရသည့် သတ္တဝါတို့၏ ကံတရားများကို သိမြင်ခြင်း။

၃။ ယခုပစ္စုပ္ပန် ရှေ့လာလတ္တံ့ အနာဂတ် အကြောင်းတရားအဖြစ်အပျက်များကို သိမြင်ခြင်းဟူသော အထူးသတ္တိစွမ်းအားရှိပါသည်။

ပထမဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ ဒုတိယဝိဇ္ဇာဉာဏ်နှစ်ပါးရရှိပြီးသော ရှင်တော်မြတ်သည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလသုံးပါး၌ အကျုံးဝင် မဝင် အကြောင်းအရာအဖြစ်အပျက်အားလုံး သိရှိရသောအခါ ၎င်းအားလုံးသောတရားတို့ကို လက္ခဏာရင်တင်ပြီး သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူတယ်။

ထို့ကြောင့် ပါရမီတော်အဟုန်တို့က အစွမ်းကုန်တိုးတက်ရင့်ကျက်နေပြီဖြစ်သော ရှင်တော်မြတ်၏ ဝိပဿနာဉာဏ်တော်လည်း ရင့်သည်ထက်ရင့်ကျက်လာတယ်။ သမာပတ် ၈-ပါး၊ အဘိဉာဏ် ၅-ပါးတို့ဖြင့် မွှန်းထုံထားသည့် အင်္ဂါ ၈-ပါးရှိသော စိတ်တော်အစဉ်ဖြင့် ကုဋေတစ်သိန်းသော စကြာဝဠာ၌ရှိသော သတ္တဝါ၊ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာတို့ သန္တာန်တွင် တကယ်ရှိ အဟုတ်ရှိသည့် ပရမတ္ထသဘာဝအစစ်တရားတို့က ဘာတွေလဲ၊ ကြည့်ရှုသုံးသပ်လိုက်သော် အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်၊ ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ ဟူ၍ အင်္ဂါ ၁၂-ပါးသာတွေ့ရှိတော်မူတယ်။

ထို ၁၂-ပါးကို လက္ခဏာရေး ၃-ပါးဖြင့် သုံးသပ်တော်မူသောအခါ မဟာဝဇီရ ဝိပဿနာဉာဏ်တော်ပေါင်း သုံးကုဋေခြောက်သန်းဖြစ်ပွါးပြီးလျှင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ဆိုက်ရောက်ရရှိပြီး အဆုံး၌ တစ်ထောင့်ငါးရာကိလေသာ အာသဝေါတရားတို့ကို ဝါသနာနှင့်တကွ ပါယ်နိုင်သည့် "အာသဝက္ခယဉာဏ်" စတ္တုရှာန် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူ၍ တတိယဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို ရရှိတော်မူတယ်။

ရရှိပြီး အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်လျှင် ရောက်ခြင်းပင် "ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်လေးပါး၊ ဆအသာဓာရဏဉာဏ် ခြောက်ပါး၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် တစ်ဆယ့်လေးပါး၊ အဝေဏိကဂုဏ်တော် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော် တစ်ဆယ့်လေးပါးနှင့်တကွ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို" ရရှိတော်မူကာ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့နောက်ဆုံး ပစ္ဆိမရာမ၌ ဘုံသုံးပါးတွင် အထွက်အထိပ် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါတယ်။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးတို့က သာဓု . . သာဓု . . သာဓု သံပြိုင်ခေါ်ပြီး လျှောက်သည်မှာ . . .

ဒီလို တစ်ခါမှ မနာကြားဖူးပါဘုရား။ တယ်လဲအားရစရာ၊ ကျေနပ်စရာ၊ ဝမ်းမြောက်စရာ၊ ကောင်းလှပါတယ်ဘုရား။

ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးက ဆီးဖြူသီးနှင့် ဖန်ခါးသီးကပ်လှူပါရစေဘုရား။ ယခုဘုဉ်းပေးတော်မူပါဘုရား ဟုလျှောက်ပြီးကပ်၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အကပ်ခံပြီးစားလိုက်၏။ အကြေအမှား၊ အသားများစိမ့်ပြီး ပူစွေးဆင်းသွား၏။ အရင်ကစားဖူးခဲ့သော ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီးများနှင့်မတူပေ။ ၉ လုံးစီကပ်တာကို ၃ လုံးစီယူစားပြီး

နာရီကြည့်လိုက်၏။ ညနေ ၆ နာရီခွဲနေ၏။ ရှေ့တစ်နာရီလောက် ဆက်ဟောပါဦးမယ်။ ကျန်တာ မနက် ဖြန်မှဟောပါမယ်။

ကောင်းလှပါပြီဘုရား၊ ဟောတော်မူပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အရှင်ဘုရား - သတ္တဌာန စံတော်မူပုံလည်း ဟောတော်မူပါဘုရား တပည့်တော်တို့ နာချင်ပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ၊ ဦးပဥ္စင်းမှတ်မိသလောက်ဟောပါ့မယ်

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘုရား။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ကို အမရပူရဦးပိန်တံတားဦးမှ တည်ရှိသော ဘိုးတော်ကောင်းမှုတောင်လေးလုံး တိုက်ပထမဆရာတော် ရခိုင်ပြန် ဦးလက်ာဘိပ ၄င်းဆရာတော်၏တပည့် ဦးဇယန္တရေးသားတော်မူသော သတ္တဌာနဘုရားရှိခိုးကြီးကို ရွတ်ပြီးဟောပါ့မယ်။ ဟောရာ၌လည်း လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏သတ္တဌာန လင်္ကာကြားညှပ်ညှပ်ပြီး ဟောပါ့မယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘုရား၊ ဟောတော်မူပါ။

၁။ သတ္တာဟံ ဝိတိနာမေတွာ၊ ပလ္လင်္ကေ ဗောဓိမူလမှိ
ဝိဟာသိ ယောဝိနော ဇယံ၊ မာရသေနံ နမေ ဇိနံ။

ယောဇိနော ၊ အကြင်မာရ်ငါးပါးကို ထွားထွားညက်ညက်အချက်ပိုင်ပိုင်အောင်မြင်တော်မူနိုင်သောဘုရားရှင်သည်၊ ဗောဓိမူလမှိ သစ္စာလေးဖြာမြိုက်ရသာကို သိရာထင်ထင်ဗောဓိပင်၏ကြည်လင်အေးမြရင်းမူလ၌ ပလ္လင်္ကေ၊ မြက်ခင်းနေရာဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရတနာအတိ ပြီးဘိဆန်းကျယ် လွန်တင့်တယ်စွာ ကတ္တီပါမြေခင်း ခြင်းပမာ ကျယ်စွာဆယ့်လေးတောင် အရောင်ရွှန်းဝေ ပလ္လင်ဗွေထက်၌ မာရသေနံ လေးဖျက်နှာမှ ရောက်လာသောင်းသောင်း မာရ်စစ်သည်အပေါင်းကို ဇယံ ဇယန္တော ခြေဖျား၌ပါမျက်ပမာမျှ ငဲ့ညှာမရှိအောင်မြင်တော်မူဘိလျက် သတ္တာဟံ ပထမရက်တွင် နေ့အခါ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၊ ညအခါ ဘုရားဖြစ်အောင် ထောက်ပံ့သည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကို အနုလုံ ပဋိလုံအပြန် အလှန်ဆင်ခြင်တော်မူပြီး ယဒါဟဝေ သုံးဂါထာကို အာသံမထွက် နှုတ်မမြွက်ဘဲ စိတ်တော်ဖြင့်သာ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူသည်။

ဤနေ့ညဉ့်ဦး၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကို အနုလောမနည်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ပထမယဒါဟဝေ ဂါထာတော်ကိုကျူးရင့်တော်မူတယ်။ မဇ္ဈိမယံ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပဋိလောမအပြန်နည်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူ၍ ဒုတိယယဒါဟဝေဂါထာတော်ကို ကျူးရင့်တော်မူတယ်။ ပစ္ဆိမယံ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကို အနုလုံပဋိလုံ အပြန်အလှန်ဆင်ခြင်တော်မူပြီး ယဒါဟဝေ တတိယဂါထာတော်ကို ကျူးရင့်တော်မူတယ်။

နောက်ခြောက်ရက်မှာ ဖလသမာပတ်ဝင်စားကာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်နေတော်မူပြီးလျှင်အရေအတွက် ခုနစ်ရက်တို့ကို ပတိနာမေတွာ၊ ဝိမုတ္တိသုခ အာဟာရဖြင့် မျှတမသွေ လွန်မြောက်တော်မူစေ

၍ ဝိဟာသိစတုရင်ဗလ ဝီရိယကို လှလှခိုင်မြဲမိဌာန်ခွဲလျက် မလဲကြဲ့ခိုင်စိတ်မယိုင်ပဲ နေတော်မူ၏။ တဲဇိန် ထိုငါးမာရ်အောင်မြင်ဘုရားရှင်ကို အဟံ ဘုရားတပည့်တော်သည် နမေ - နမာမိ၊ သန္ဒါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

သာဓု - သာဓု - သာဓု။ ခေါ်ကြပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချကြ၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေတို့ကို လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားသော ပထမသတ္တာဟလင်္ကာ ကိုရွတ်ပြပါဦးမယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီ ကိုယ်တော်လေး ရွတ်ပြတော်မူပါ။

၁။ ဘုန်းရောင်ထွန်းထိန်၊ စောမုနိန်၊ ပညိန္ဒြေ၊ ခြွေရာမှန်သိ၊ ဗောဓိကြငှန်း၊ ရွှေညောင်နန်းဝယ်၊ ထူးဆန်းအံ့လောက်၊ မြေမှပေါက်သား၊ ရောင်တောက်မာရ်နှင်၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရပြီး သတ္တာဟရက်၊ ဖွဲ့ခွေလျက်ပင်၊ ငြိမ်သက်တင့်တယ်၊ သုံးစံပယ်သည်။ ဘုန်းကြွယ်လက်ဦး ပွဲပေကိုး။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အလွန်ကောင်းမြတ်လှပါတယ်ဘုရား။ မသိတာများလျှောက်ခွင့်ပြုပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ လျှောက်ပါ - လျှောက်ပါ ။ ဦးပဥ္စင်းဖြေနိုင်ရင်ဖြေပါ့မယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အရှင်ဘုရားရွတ်သွားတဲ့အထဲက ပညိန္ဒြေ ခြွေရာမှန်သိ ဆိုတာကဘာကိုဆိုတာလဲ ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ပညိန္ဒြေဆိုတဲ့ပုဒ်ကိုခွဲလိုက်တော့ ပညာ ဣန္ဒြေလို့ရပါတယ်။ ဆိုလိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်က တည်ကြည်မြင့်မြတ်တော်မူလှသော ပညာတော်ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်များကို ခြွေဆွတ်ခွဲစိတ် ဖြာ၍ အမှန်သိအောင်ပြုလုပ်တော်မူကယ်လို့ဆိုလိုပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကောင်းမြတ်လှပါတယ်ဘုရား။ ရောင်တောက်မာရ်နှင် ဆိုတာကဘာဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ရောင်တောက်မာရ်နှင်ဆိုတာက ရတနာဆယ်ပါးအရောင်များတောက်ပနေသော ဒေဝပုတ္တ၊ ကိလေသ၊ ခန္ဓ၊ မစ္စု၊ အဘိသင်္ခါရဆိုတဲ့ မာရ်ငါးပါးတို့နှင်ပစ်သောနေရာ လို့ဆိုပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ သင့်မြတ်လှပါတယ်ဘုရား။ ရှေ့ဆက်ဟောတော်မူပါဘုရား

၂။ ပါစိနုတ္တရ ဒိသမှိ၊ ဌတွာ လောကေသိ ယောဇိနော၊
အနိမိသေဟိ စက္ခူဟိ၊ နမေ ပတ္တံ သဗ္ဗညုတံ။

ယေဇိနော အကြင်မာရ်ငါးပါးကို ထွားထွားညက်ညက်အချက်ပိုင်ပိုင်အောင်မြင်တော်မူနိုင် သောမြတ်ဘုရားရှင်သည်။ ပါစိနုတ္တရဒိသမှိ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့် ခပ်ယွန်းယွန်းဆယ့်လေးလံကွာ၊ နေရာတော်၌ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့မှ ဆယ့်လေးရက်တိုင်အောင် ဌတွာ၊ တည့်တည့်မတ်မတ် တန့်ရပ်တော်မူ၍။ အနိမိသေဟိ၊ စေ့စေ့စပ်စပ်မျက်တောင်မခတ်ဘဲ အမြဲတည်ကြည်တော်မူကုန်သော စက္ခူဟိ ဖြူစင်သန့်ရှင်းညိုရောင်လင်းသောမျက်စိတော်တို့ဖြင့် ဩလောကေသိ၊ လေးအသင်္ချေ

ကမ္ဘာတစ်သိန်း တွက်ကိန်းစဉ်ဖြာကာလကြာအောင် ဖွေရှာစုဆောင်းပါရမီအကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်မကွာရအပ်သော ပလ္လင်ပါပေတကားဟု ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏။ သဗ္ဗညုတ၊ အကြွင်းအကျန်မထား၊ မြတ်တရားကိုမျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်တော်မူခြင်းသို့ ပတ္တ ကေန်မသွေရောက်တော်မူပါပေသော။ တံဗိုန် ထိုင်ါးမာရ်အောင်မြင် မြတ်ဘုရားရှင်ကို ။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် နမေနမာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ/ရသေ့ ။ ။ သာဓု - သာဓု - သာဓု အလွန်ကောင်းမြတ်လှကြောင်းပါဘုရား။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားက နှစ်ကြိမ်မြောက်ထ သတ္တာဟတွင်၊ မာရပယ်လှန်၊ ပလ္လင်ပုံမှ သေန်တူရှု ရပ်တော်မူလျက်၊ ကြည်ဖြူငြိမ်းချမ်း၊ ပလ္လင်နန်းကို ဖြောင့်တန်းစက္ခု၊ စိန်းစိန်းရှုလျက်၊ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ပျော်စံရှင်သည်၊ ကြည်လင်ညွတ်နူးဖွယ်ပေကိုဟု ရေးစပ်တော်မူတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ/ရသေ့။ ။ သာဓု - သာဓု - သာဓု အလွန်မွန်မြတ်လှကြောင်းပါဘုရား။

၃။ ပလ္လင်္ကသာစ ဌာနသာ၊ အန္တရေ ပုရပစ္ဆိမေ။
မာပေတွာ စင်္ကမံတတ္ထ ၊ စင်္ကမန္တံ ဇိနံ နမေ။

ပလ္လင်္ကသာစ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့် အတင့်တယ်ခြယ်လှယ်ထူးခြား ပတ္တမြားသော်မော် ပလ္လင်တော်၏လည်းကောင်း။ ဌာနသာစ၊ တည်နေတော်မူရာဌာန၊ အနိမိသ ကုန်းတော်၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ အကြားဖြစ်သော ၊ ပုရပစ္ဆိမေ၊ အရှေ့အနောက်လွဲမဖောက်သော အရပ်၌ စင်္ကမံ ရတနာအတိပြီးဘိဆန်းကြယ်ရှုချင်ဖွယ်ရာ ပြစ်ငါးဖြာကင်းလွတ် စင်္ကြံမြတ်အထွတ်ကို မာပေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် တန်ခိုးမြတ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူလတ်၍ တတ္ထ၊ အရှေ့အနောက်အတောင်ခြောက်ဆယ်အလျားရောက်သော် စင်္ကြံတော်၌၊ စင်္ကမန္တံကဆုန်လကွယ်နေ့မှ နယုန်လဆန်း ၆ ရက်နေ့တိုင်အောင် ခေါက်ခေါက်ခါခါ လူးလာသွားဘိ ဝိမုတ္တိသုခတရားဖြင့် ခံစား၍ ဗောဓိပင်မြောက်ဘက်၌ နေတော်မူပါပေသော တံဗိုန် ထိုင်ါးမာရ်အောင်မြင် မြတ်ဘုရားရှင်ကို အဟံ ဘုရားတပည့်တော်သည် နမေ နမာမိ။ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးပါ၏။ ရှင်တော်မြတ်ကြီးဘုရား။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက သုံးကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင် ဗောဓိပင်မှ မြောက်ခွင်ဥတ္တရာ၊ စင်္ကြံသာ၌ လူးလာတုံ့ ခေါက်ကြွချီလျှောက်၍ ဘုန်းတောက်ဘုရား။ ပျော်ခံစားသည်၊ တရားဆင်ခြင်လျက်ပေကိုး။

သာဓု - သာဓု - သာဓု

၄။ ပစ္ဆိမုတ္တရ ဗောဓိတော မာပေသုံ ဒေဝတာဃရံ။
သမ္မသိ ဘိဓမ္မံတတ္ထ၊ တံနမေမိ သိန္ဓု ဇိနံ။

ဗောဓိတော၊ ပရိမဏ္ဍလာ ဝန်းဝိုင်းလှစွာ တောင်တစ်ရာမြင့် အလွန်တင့်စွာ၊ ဒုမာရာဇ အသတ္တဟုနာမမည်တွင်ဗောဓိပင်မှ ပစ္ဆိမုတ္တရေ အနောက်မြောက်ကျ ဗောဓိပင်မှဆယ်လံကွာရပ်ဒေသ၌ ဒေဝတာ။ ကုသိုလ်တံကြောင့် အမွန်ထွန်းပ ဒေဝမည်မှတ် သမ္မာနတ်တို့သည်။ ယရံ ရွှေငွေ

ကျောက်သံခုနှစ်တန်ရတနာများပြားစွာဖြင့်နေရာအဖော်ရတနာဃရ ရွှေအိမ်တော်ကို မာပေသုံ၊ ကိုယ်စီကိုယ်င ဖန်ဆင်းကြကုန်၏ ဂ်တ္တ ထိုရတနာဃရ နာမတွင်ခြင်း ရွှေအိမ်တွင်း၌ နယုန်လဆန်း ခုနှစ်ရက်နေ့မှ နယုန်လဆန်းဆယ့်သုံးရက်နေ့တိုင်အောင်။ အဘိဓမ္မ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ဝိဘင်း၊ ဓာတုကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ကထာဝတ္ထု၊ ယမိုက်၊ ပဋ္ဌာန်း၊ ခုနှစ်ကျမ်းကို၊ သမ္မိသိ၊ ကုသလာဓမ္မာ အစဖြာလျက် နည်းနာများထွေ သုံးသပ်တော်မူလေပြီ။ ဆပုဇ္ဇေ သမ္မသန္တေ ရှေ့ခြောက်ကျမ်းသုံးသပ်တော်မူစဉ်။ နဝိမှသသံ၊ မထူးခြား ပေ။ ပဋ္ဌာန သမ္မသံ၊ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းမြတ်သုံးသပ်တော်မူမှ၊ ဆဗဏ္ဏရံသီ၊ အနန္တစကြဝဠာများကို လွှမ်းမိုး ၍ခြောက်ပါးသောရောင်ခြည်တော်မာတ်တို့ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ တံ အဘိဓမ္မာ နည်းဖြာဖြာကို ခါခါထပ်ထပ်သုံးသပ်တော်မူလတ်သော်။ ဇိနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် မြတ်ဘုရားရှင်ကို အဟံ၊ ဘုရားတပည့် တော်သည် နမေ - နမာမိ။ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ ။ ။ သာဓုပါဘုရား သာဓုပါ သာဓုပါ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက လေးကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ဗောဓိပင်နှင့် ပလ္လင် ထွန်းတောက်၊ အနောက်မြောက်ဝယ်၊ ဒုံလောက်ဖွယ်ရာ ရတနာရိပ်ငြိမ်၊ စံရွှေအိမ်၌ ကြိမ်ကြိမ်ဖန်ခါ ဘိဓမ္မာကို မဟာဉာဏ၊ သာဂရဖြင့် ဗုဒ္ဓရှင်ပင်၊ သုံးဆင်ခြင်သည်။ ရောင်ရှင်ခြောက်ဖြာညီးလို့ကို။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ ။ ။ သာဓုပါဘုရား သာဓုပါ သာဓုပါ။

၅။ အဇပါလေမာရေဓာတာရံ၊ အလဒ္ဓါ မာရဓီတရော။

ပလောဘေသုံ မုနိန္ဒတ္တုံ ၊ အနုပေက္ခံ ဋ္ဌိတံ နမေ။

အဇပါလေ၊ ဗောဓိပင်မှ အရှေ့တောင်းရောက်ဗွာ အဇပါလ နာမတွင်ခြင်းဆိတ်ကျောင်းညောင် ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နံ၊ နယုန်လဆန်း ၁၄ ရက်မှ နယုန်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်တိုင်အောင်နေတော်မူသော မြတ်ဘုရားရှင်ကို၊ မာရော၊ အယုတ်တမာ ဆိုးညစ်စွာသည်မိစ္ဆာသူသတ်မာရ်မိုက်နတ်သည်။ ဩတာရံ မြတ်ဘုရားအား အမှားဝိတက် ပျံ့လွင့်ချက်ရာ ခွင့်အခါကို အလဒ္ဓါ ကြိမ်ဖန်များစွာရှာကြံပါလည်း တစ်ခါ တစ်ဆစ်မရဖြစ်သောကြောင့် မာရဓီတရော၊ တဏှာ၊ အရတိ၊ ရာဂါ၊ မည်သညာဖြင့် ရုပ်ဝါတင့်တယ်၊ ရှုချင်ဖွယ်ရာနတ်ကညာတို့သည်။ မုနိန္ဒတ္တုံ၊ ကာမဝိတက် နှောင့်ယှက်မရှိ ကင်းဘိညစ်ကြေး မြူမှေးရှင်း လင်းနေမင်းပမာ ငါးဖြာမုနိ စိုးရရှိဘြား မြတ်ဘုရားကို ပလောဘသုံ၊ ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် ဆယ့်သုံးနှစ် အရွယ်ရှုချင်ဖွယ် ကညာတစ်ရာ၊ နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီး အပျိုကြီးမအရွယ်တစ်ရာ သုံးဆယ်ကျော်ပြီး အအိုအမျိုးသမီးအရွယ်တစ်ရာ၊ ဆယ့်နှစ်လွှာအက အဖြာဖြာတို့ဖြင့် သုံးမျိုးသုံးဖြာဖန်ဆင်းကာဖြင့် များစွာ မသွေဖြားရောင်းကြလေ၏။ အနုပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်မရှိ စောင်းရှေ့မျှမကြည့်ဘဲ။ ဋ္ဌိတံ၊ တည်ငြိမ်လှစွာ ထိုအရပဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် မွေ့တကြည်ဖြူနေတော်မူပေသော။ တံဇိနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ထိုဘုရားရှင် ကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးပါ၏ ရှင်တော်မြတ် ကြီးဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ့ ။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု အဟောဝတ ဩော်အံ့ဩလှပါပေစွတကား။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါပြောသည်မှာ ရှင်တော်ဘုရားမှာ မာရ်နတ်ရန်တွင် အောင်မြင်တော်မူတာမဟုတ်ဘဲ ကိုဘုရား။ မာရ်နတ်သမီးများရန်လဲ အောင်မြင်တော်မူသည်ကို ဘုရား။ မာရ်နတ်ရန်က ကြောက်ဖွယ်ကြမ်းတမ်းသလောက် သမီးများရန်လည်း မသေးလှပါတကားဘုရား။ ပုထုဇင်လူသားဆိုလျှင် ကျွမ်းအခါ တစ်ထောင်တောင်မက ပြန်သွားဖို့ရာရှိတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ဖြင့် ဒီဟာမတွေအတွက် ကျောချမ်းပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အဇပါလ လင်္ကာက -

ငါးကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင် တောဓိပင်မှ၊ ရွှေခွင့်ပြုဗွာ၊ ရပ်ဒီသာဝယ်၊ ကြီးစွာမြင့်ခေါင်၊ ဆိတ်ကျောင်းညောင်၌၊ ဘုန်းခေါင်ပရမေ၊ စံပယ်နေသည်။ ။ ရှိသေမြတ်နိုးဖွယ်ပေကိုး။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ့ ။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု ပါဘုရား။

၆။ ဆဋ္ဌေမုစ္စလိန္ဒံဂန္တွာ၊ မာသီတံ၊ ပဋိတာဟတိ။

ဣတိနာဂေနာဘိထုတော၊ ဝသန္တံ တံ ဇိနံ နမေ။

ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်ထ သတ္တာဟ၌။ မုစ္စလိန္ဒံ၊ တောဓိပင်မှ နှစ်ဆယ့်ရှစ်တာကွာ အရှေ့တောင်အဂ်ထောင့်အရပ် တည်နေလတ်သော မုစလိန္ဒ နာမတွင်ခြင်း ကျည်းပင်ရင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၆ ရက်မှ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်တိုင်အောင် အဇပါလညောင်ပင်မှသည် ဘဝပါရဂူကြွတော်မူ၏။ ဘဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ ပြည့်စုံလှသား မြတ်ဘုရားကို။ သီတံ၊ ခုနှစ်ရက်စွေ ရွာလေသွန်းပြန် မိုးသည်းထန်ပြင်း အေးချမ်းခြင်းသည်။ မာပဋိဗာဟတိ နှိပ်စက်ကလူညှင်းဆဲတော်မမူစေသတည်း။ ဣတိကြမိနာ မနာသိကာရေန၊ ဤသို့စိတ်သွား ကောင်းသောနှလုံးသားဖြင့်၊ နာဂေန၊ မုစ္စလိန္ဒ မည်ရတွင်ခြင်း နဂါးမင်းသည်။ အဘိထုတော၊ အခွေပိမာန် ပါးပြင်းရံလျက် ခုနှစ်ရက်ကြာချီးမြောက်ကာဖြင့် လွှန်ထောက်ပင့်လျက်။ ဝသန္တံ၊ ဖလသမာ ဝင်စားကာဖြင့် ချမ်းသာကြည်ဖြူနေတော်မူသော။ တံဇိနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်ထိုဘုရားရှင်ကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ/ရသေ့ ။ သာဓု . . သာဓု . . သာဓုပါဘုရား။ အလွန်ကျေနပ်စရာကောင်းလှကြောင်းပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားက . . .

ခြောက်ကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ပလ္လင်ရွှေညောင်၊ အရှေ့တောင်၌၊ မြရောင်လိုလို၊ ရေညိုပြည့်လျှမ်း ကြာပန်းညွတ်ရှုံ့ ပန်းမျိုးစုံသည့်၊ မုစ္စလိန္ဒာ၊ ဇိုင်သာဖြန့်ကျင်း၊ ကျည်းပင်ရင်းဝယ်၊ သနင်းလှူခွေ၊ စံပယ်နေသော်၊ မိုးလေထင်ပြင်း၊ သွန်းချခြင်းကြောင့်၊ မြွေမင်းရန်ဟန့်၊ ပါးပြင်ဖြန့်လျက်၊ ချီးဖုံ့တန်ခိုး၊ ဆောင်းကာမိုးသည်။ ရှေးကျိုးသမ္ဘာတော်ကြောင့်ကိုး။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ့ ။ သာဓုပါဘုရား၊ သာဓု . . . သာဓုပါ။

၇။ သတ္တမေ ရာဇာယတနေ၊ တဖုဿ ဘလ္လိကာ ဇာဏ္ဍ။
ဥပနေတိ မန္ထမစုံ၊ တံ ဘုဥ္ဇိ ဇိနံ နမေ။

သတ္တမေ၊ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက် သတ္တမမြောက်သော သတ္တာဟ၌။ ရာဇာယတနေ၊ ဓာဝိပင်မှ တာလေးဆယ်ကွာ တောင်အရပ်မျက်နှာ၌ မင်းတို့နေရာ ထိုင်တန်ပါသား သညာတွင်ခြင်း လင်းလွန်းပင်ရင်း၌။ နိသိဒိ၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်နေ့မှ ဝါဆိုလဆန်း ၅-ရက်နေ့တိုင်အောင် ဝိမုတ္တိသုခ ဖလသမာ ဝင်စားကာဖြင့် ချမ်းသာကြည်ဖြူ နေတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ လင်းလွန်းပင်သာ ထိုနေရာဝယ် ချမ်းသာကြည်ဖြူနေတော်မူသော ခါ၌။ တဖုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည်။ မန္ထမစုံ၊ ကြွက်ကျစ်မုန့်နှင့် စုံ့စုံ့တက်ဖွယ် ဆန်းကြယ်စွာလုပ် ပျားမုန့်ဆုပ်ကို။ ဘုဥ္ဇိ၊ စတုမဟာ ဆက်ကပ်လာသား ဖိုးများစွာထိုက်တန် ကျောက်သပိတ်တော်မွန်ဖြင့် လက်ခံဘုဥ်းပေးတော်မူသောတံ ဇိနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ထိုဘုရားရှင်ကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ+ရသေ့ ။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓုပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး စာဖွဲ့ထားသော နောက်ဆုံးပေတ်ဘမှာ -
ခါသတ္တမ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ဓာဝိပင်မှ၊ တောင်ပြင်လက်ယာ၊ မြေမျက်နှာဝယ်၊ ရာဇာ
ယတန၊ မည်ရခေါ်တွင်၊ လင်းလွန်းပင်၌၊ သဗ္ဗညုဖျား၊ ပျော်စံစားသည်။ ။
ကြီးမားဉာဏ်တော် ဖွင့်လို့ကို၊ ထိုခုနှမ်ပါး၊ ဒရပ်မှားကို၊ ရှေ့သွားသဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုစွာ
ဖြင့်၊ ဝန္ဒနာမာန၊ ဂါရဝဖြင့်၊ ဦးချညွှတ်ကျိုး၊ ကျွန်ရှိခိုးသည်။ ။
ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်းပြည့်စေသော်။

ဗုဒ္ဓေါ+ရသေ့။ ။ သာဓုပါဘုရား၊ သာဓုပါ . . သာဓုပါ။

ဒီလိုဟောတာမျိုးပာစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး၊ တပည့်တော်တစ်သက်တွင် ဒါဟာ ပထမကြားခြင်း ပါဘုရား။

ရသေ့ ။ ။ မဖွယ်မှုဇော်သောအားဖြင့် အင်းတစ်ချပ်ပူဇော်တိုက်ကြွေးပါရစေဘုရား၊ လက်ခံတော်
မူပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းလှပါတယ် ရသေ့ကြီး။ တိုက်ပါ တိုက်ပါ။

ရသေ့ကြီးက အင်းရွက်ကလေးယူလာပြီး လက်ထဲထည့်ပေး၍ ပါးစပ်ထဲထည့်ကာ ဝါးပြီးမျိုချလိုက်၏။ ဝမ်းထဲဆင်းသွားတော့ အလွန်အေးမြပြီးသွား၏။ တယ်ထူးတဲ့အင်းပါလားဟု မှတ်လိုက်၏။ဘိုးပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဣန္ဒာသသယရသေ့ကြီးတို့ဝပ်ချပြီးပြန်သွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်းနာရီကြည့်လိုက်၏ ည ၇ နာရီခွဲနေ ၏။ ကျန်သော မန္တန်အပိုင်းနှင့် မေတ္တာပို့အပိုင်းကို ဆက်လုပ်၏။ ည ၁၁ နာရီခွဲမှ ပြီး၍အိပ်လိုက်၏။ နံနက် ၁ နာရီခွဲထ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး မှတ်တမ်းရေး၏။

၁၃၁၆ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၆ ရက် တနင်္လာနေ့ နံနက် ၁ နာရီ ၄၀။ သဂၢတော ၅-ချက်စစိပ်၏ ပုတီးပတ် ၁၃ ပတ်ရသောအခါ သိမ်အတွင်းက ဘုရားရုပ်ပွားတော်က ရောင်ခြည်များထွက်ပြီး လင်းလိုက်မှိန်သွားလိုက်ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အထူးအာရုံစိုက်ပြီး ဘုရားကိုကြည့်၍ စိပ်နေ၏။ ထိုအတွင်း ဘုရားမျက်နှာအောက်ပိုင်းက အဝါရောင်ထွက်နေပြီး ကိုယ်တော်၏ရင်တော်မှစ၍ ဆံတော်ရောင်လျှံတော်မှာ အထက်ကိုပျံ့နှံ့ပြီး အဖြူရောင်၊ အနီရောင်၊ အမှောင်ရောင်တို့ ယှက်ဖြာထွက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီးအပတ် ၂၀ တိုင်အောင် ရောင်ခြည်တော်များ ကွန့်မြူးတော်မူနေကြ၏။ ပုတီး ၂၁ ပတ်အတွင်း မှာ ရောင်ခြည်တော်များ ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ ထိုအခါ အလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ၍ နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ၆ နာရီရှိနေ၏။ ၂၁ ပတ်ပြီးလျှင် သိမ်အတွင်း ဘုရားရှေ့တော်မှထ၍ ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင်မြတ်ဘုရားရှေ့တော်တွင် သွား၍စိပ်၏။ ပုတီးပတ် ၂၅ ပတ်ရတော့ မိန်းခလေးနှစ်ယောက် ကလာပြီး ဝတ်ချကာ ဖက်ကလေးနှင့်ထုတ်ထားသော အထုတ်ကလေးတစ်ထုတ် လှူ၍သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်က လက်ဝဲဖြန့်၍အကပ်ခံပြီး ပုတီးဆက်စိပ်နေ၏။ ပုတီး ၂၇ ပတ်ရသောအခါ ခေတ္တနားပြီး အထုတ်ကလေးကိုဖြေကြည့်လိုက်ရာ ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ဘူးသီးကြော် ၅ ခု၊ ဘယာကြော်က ၄ ခုတွေ့ရ၏။ ဖက်ရွက်ကြားထဲက စာရွက်ညှပ်ထားတာတွေ့ရ၏။ ယူပြီးဖတ်ကြည့်တော့

အရှင်ဘုရား ဒကာမကြီးရွှေနန်းကျင်က နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်းပြီး အရှင့်အား ဤကောက်ညှင်းဆွမ်းနှင့် အကြော်ကိုလှူဒါန်းပါ၏ဟု ရေးထား၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ထိုကောက်ညှင်းဆွမ်းနှင့်အကြော်ကိုလွယ်ထားသော လွယ်အိတ်ကလေးကို ရှေ့တွင်ချပြီး ကောက်ညှင်းဆွမ်းနှင့်အကြော်ကိုတင်၍ သိမ်ထဲမှရေသပိတ်ယူပြီး ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးမြတ်ဘုရားအား ဆွမ်းကပ်လှူပြန်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆွမ်းကပ်လှူပြီးရော ထိုဒကာမနှစ်ယောက်လည်း ရောက်လာပြန်၏။ ကျွန်ုပ်ဘေးတွင်ထိုင်ကြ၏။

ရှေ့ဆုံးဒကာမကြီးက ရွှေနန်းကျင်လား။

မှန်လှပါဘုရား၊ တပည့်တော်မက အရှင်ဘုရားကိုလှူတာ အရှင်ဘုရားကတဖန် ဆံတော်ရှင်မြတ်ဘုရားကိုလှူပြန်တော့ တပည့်တော်မက ကုသိုလ်ပြန်ရပြန်တာပေါ့ဘုရား။

ဒကာမလေးက နိဗ္ဗာန်ရည်ပြီး လှူတဲ့ဆွမ်းဆိုတော့ ကျုပ်ကလည်း ရည်ရွယ်ချက်အောင်မြင်မှုရပြီး နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ဦးပဥ္ဇင်းလည်းရ၊ တပည့်များလည်း ခြွေချွတ်နိုင်အောင် ရည်စူးပြီးဤဆွမ်းကို ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးမြတ်ဘုရားအား ကပ်ပြီးလှူလိုက်ပါတယ်။

ကျင် ။ ။ အရှင်ဘုရားက အဲဒီဆွမ်းကို ဘုဉ်းမပေးတော့ဘူးလားဘုရား။

ပဥ္ဇင်း ။ ။ ဘုရားကပ်ပြီးတော့ ဆွမ်းယူပြီးဘုဉ်းပေးမှာပါ။ ဒီဆွမ်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီတောင်ထဲမှာရတာလဲ ဒကာမကြီး။

ကျောင်း ။ ။ ကျိုက်ထိုသွားပြီး အဝယ်ခိုင်းတာပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား မနေ့ညနေက အဖိုးနှင့် ရသေ့ကြီးတို့ကို ဟောနေတဲ့တရား တပည့်တော်တို့ ဇရပ်တောင်ဘက်ဘေးကနေပြီး နာနေရလို့ တရားတော်ကို အလွန်ကြည်ညိုလွန်းလို့ ဒီကောက်ညှင်းဆွမ်းကိုကပ်တာ ပါဘုရား။ ဒီကနေ့လည်း ဟောဦးမှာလားဘုရား။

ပဉ္ဇင်း ။ ။ မေးထားတာက သစ္စာလေးပါးတရားဆိုတော့ ယခုဟောပြီးတာက သစ္စာလေးပါး၏ နိဒါန်းတရားပဲရှိသေးတယ်။ နောက်နှစ်ရက်လောက်ဟောရင်တော့ သစ္စာလေးပါးတရား ပြီးကောင်းပါရဲ့။

ကျောင်း ။ ။ ဒီလိုဆို တပည့်တော်မတို့လည်း လာနာပါရစေဘုရား။

ပဉ္ဇင်း ။ ။ လာနာရင်အလွန်ကောင်းမြတ်လှပါတယ်။ လာနာပါ ဒကာမကြီး။ ဦးပဉ္ဇင်းက တရားလာနာရန်ဖိတ်ကြားပါတယ်။

ကျောင်း ။ ။ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား။ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး။

ရွှေနန်းကျောင်တို့ပြန်သွားတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၉ နာရီခွဲနေ၏။ ဘုရားမှာကပ်ထား သောကောက်ညှင်းဆွမ်းကို ခွန့်ယူပြီး ဆွမ်းစား၏။ ပြီးလျှင် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးရွှေတော်တွင် ပုတီး ၃ ပတ်စိပ်ပြန်၏။ ၃ ပတ်ပြီးတော့ ကန်တော့ဆုကောင်းမေတ္တာပို့ အမျှဝေ၏။

သိမ်ထဲသွား ရေချိုးရန်သပိတ်ယူ ရေတွင်းရှိရာလာခဲ့၏။ ရေချိုးရန် ကေသီကိုခေါက်ဝတ်ပြီး သင်းပိုင်ကိုရေချိုးပြီးလဲရန် ကျောက်တုံးလေးပေါ် အခန့်သင့်ပုံထား၏။ သပိတ်နှင့်ရေတွင်းလေးထဲမှ ရေမှားခပ်ချိုးပြီးတော့ကာ သင်းပိုင်ကိုယူလိုက်တော့ ဖားကြီးတစ်ကောင်တွေ့ရ၏။ ဖားကြီးက အချင်း တစ်ပေပြစ်၏။ အာခေါင်က ဟင်းသပြဒါးလို နီရဲနေ၏။ ကိုယ်အဆင်းက ဖြူဖွေးနေ၏။ လက်ခြေတို့က လည်းနီနေ၏။ ကျွန်ုပ်က သင်းပိုင်မဝတ်နိုင်သေးဘဲ စိုက်ကြည့်ပြီး အင်း . . ငါသင်းပိုင်တင်လိုက်တုန်း က ဒီဖားကြီးနေရာမှာ ကျောက်ခဲသာရှိတယ်၊ ယခုနေ ကျောက်ခဲပျောက်ပြီး ဖားကြီးဖြစ်နေတာကတော့ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိမယ်လို့စဉ်းစားပြီး သင်းပိုင်ဝတ်၊ ကေသီရေညှစ်ပြီး နှစ်ထပ်သက်န်းကို လက်ရန်း ထိုးဝတ်၍ ဖားရှိရာလာ၏။

ဖားကဝပ်လျှက်ရှိတုန်းပင် ဖားလားကျောက်တုံးလားသိရအောင် ကျွန်ုပ်ကဝိညင်းလောက် ကျောက်ခဲတုန်းကောက်ပြီး သုဂတော ၅ ချက်ဂါထာ ၉ခေါက်မန်း၍ ဤကျောက်တုံးလေးနှင့်ထိခိုက် လျှင် ထိခိုက်ခြင်းရှိ-မရှိ သဘောအတိုင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဘုရားအမိန့်၊ တရားအမိန့်၊ သံဃာတော် များအမိန့်ဆိုပြီး ဖားဝပ်သည့်နေရာကို ပစ်ပေါက်လိုက်၏။ ဖားကရွေ့နံ့လာ၍ ကျွန်ုပ်ကနောက်ဆုတ် လိုက်၏။ ဖားနေရာကိုကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်တုန်းရှိနေ၏။

အင်း စဉ်းစားရအတော်ကြပ်နေ၏။ ကျောက်ဟုံးကဖြစ်တဲ့ဖားလား ကျောက်တုံးတခြားဖားတ ခြားလား၊ စဉ်းစားမရအောင်ဖြစ်နေ၏။ ဒီအာနီဖားမျိုးလည်း တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးဘူး။ အကြောင်းဘယ် လိုလဲဆိုတာစဉ်းစားပြီး ဉာဏ္ဏာသယရသေ့ကြီးတို့ ဘိုးဝုဇ္ဇေါ်တို့ကို ဒီအကြောင်းညနေကျမှမေးမြန်းရဦးမယ်

ငှို့စိတ်ကူးပြီးထွက်လာမယ် လုပ်လိုက်တော့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာ၏။

ပဉ္စင်း ။ ။ အခန့်သင့်လိုက်တာ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ၊ ဦးပဉ္စင်းသိချင်တာတစ်ခုရှိလို့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကိုမေးရ ဦးမယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေးက ဖားအကြောင်းမေးချင်လို့လား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဖားကိုလက်ညှိုးထိုးပြီး ဒီဖားကဒီကျောက်တုံးကဖြစ်တာကိုယ်တော်လေး။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

ဒီလိုကိုယ်တော်လေး ဒီရေကွင်းနားမှာ ဒီကျောက်တုံးက အမြဲရှိတယ်။ တန်ခိုးရှင်ရဲ့အဝတ်နှင့်ထိတဲ့အခါ ဒီကျောက်တုံးမှာ ကပ်ပွယ်နေတဲ့ ရေညှိများကချက်ချင်းသန္ဓေတွယ်ပြီး ဖားဖြစ်လာတာ။ အညှိများကဖားဖြစ်လာတော့ ဖားကကြီးတော့ ကျောက်တုံးအုပ်နေပြီး ဖားဖြစ်နေရတာပေါ့။ ကိုယ်တော်လေးကကျောက်ခဲမန်းပြီး အရှိအရှိအတိုင်းဖြစ်ရန် မန်းပစ်လိုက်တော့ ကျောက်ခဲတခြား ဖားတစ်ခြားဖြစ်သွားတာပေါ့။

ဒီကျောက်ခဲကဖြစ်တဲ့ ဒီဖားကအလွန်သတ္တိထူးတယ်။ သူ့ကိုမည်သည့်လက်နက်နှင့်မှသတ်လို့မရဘူး။ လက်နက်တစ်ခုခုနှင့်ဒီဖားကိုယ်နှင့်ထိသွားလျှင် အာနိသင်ဖြူကြီးက ကောင်းကင်ပျံသွားပြီး တောနက်ထဲကျ၍ သူချမ်းသာစွာနေရတယ်။ သူ့ကိုဆေးစွမ်း၊ အင်းစွမ်း၊ ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိသူများမှသိုင်းအင်းစွမ်းတို့ဖြင့် အကြိတ်အနယ်လုပ်ယူမှ သူ့ကိုအသေရတယ်။ ဒီအာနိဖားဖြူက ဇော်ဂျီဖိုဝင်သားထက်စွမ်းတယ်။ သူ့ကိုကိုယ်တော်လေးဖမ်းယူရင်ရတယ်။ ဘာကြောင့်ရသလဲဆိုတော့ ကိုယ်တော်လေးဝတ်သောအဝတ်သတ္တိကြောင့် ရတာဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်လေးဖမ်းယူရင်ရတယ်လို့ပြောတာပါ။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒီအတိုင်းကောဖမ်းလို့လွယ်ပါ့မလား။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဒီလိုတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုယ်တော် ကိုယ်ဝတ်တဲ့အဝတ်နှင့်အုပ်ဖမ်းယူရမှာပေါ့။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဖမ်းယူလို့ရပါပြီထားပါတော့ အဘိုးရယ်၊ ဘာကျွေးပြီး ဘယ်လိုမွေးထားရမလဲ ဘိုးဘိုး

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အဲဒါလဲခက်တာပဲကိုယ်တော်လေး။ ဒီသဘောက ဂန္ဓာရသယရသေ့ကြီးက ပိုသိတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ထားပါတော့ဘိုးဘိုး။ ဒီဖားအာနိကြီးမွေးထားတော့ ဘာအကျိုးရမှာလဲ။

အဲဒီမေးခွန်းကတော့ဖြေနိုင်တယ်။ ဒီဖားဖြူအာနိကြီးကို ကျွေးခါ၊ မွေးခါများပေးပါဦး။ ဖားမင်းကြီးလို့တောင်းရင် ပတ္တမြားတို့ မြတို့ ပုလဲတို့ ရတနာကိုးပါးအန်ပေးနိုင်တယ်။ သူအန်ပေးတဲ့ရတနာများကပြည့်တန်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဖားကြီးအကြောင်းကို ဂမုန်းကျမ်းတွေထဲရေးထားကြတယ်။

တပည့်တော်က ဖတ်ဖူးထားလို့ ဒီဖားကျောက်ဒီမှာရှိကြောင်းလည်းသိတယ်။ ဘယ်နေရာမှာရှိတယ်လို့မသိ၊ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့မသိ။ အနှစ် ၂၀၀ နီးနေပါပြီ။ ဒီဖားကြီးတခါမှမတွေ့ဘူး မမြင်ဖူးပါ။ ကိုယ်တော်လေး ဂမုန်းကျမ်းက ဒီဖားကြီးအသားကိုစားရလျှင် အသက်ကမ္ဘာချီပြီး နေနိုင်ကြောင်းညွှန်ပြထားတယ်။ ဒီအခြေအနေမျိုးဆိုတော့ ဟုတ်နိုင်လောက်ပါတယ်။ ဟောဟော ဂန္ဓာရသယ

ရသေ့ကြီးလာနေပြီ။ ကိုယ်တော်လေးသိချင်တာမေးဘုံး။

ရသေ့ ။ ။ ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ အာနီဖားဖြူကြီးတွေ့လို့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာတာနဲ့ ဒီဖားကြီးအကြောင်းမေးမြန်းနေတာပါ။

ရသေ့ ။ ။ အင်းဒီဖားဖြူကြီးအကြောင်းတော့ ရှေးကလည်းကြားဖူးတယ်။ မဟာမြိုင်မှာနေတုန်း ဒီလိုဖားဖြူကြီးကိုမယ်တော်တွေက စီးစီးပြီး လိုရာခရီးသွားကြတာမြင်ဖူးတယ်။

မဟာမြိုင်မှာလည်းဒီလိုအာနီဖားဖြူကြီး ဒီအနေလောက်ပဲတစ်ကောင်တွေ့ဖူးတယ်။ သူ့စီးပြီးလိုရာခရီးကပြန်လာကြတဲ့မယ်တော်များက ဆေးဒါန်းကျောက်နဲ့ စိန်ကျောက်နဲ့များကျွေးကြတာတွေ့ရတယ်။ မယ်တော်များ တက်စီးလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် မိုးပြဲ့ယ်ကြီးလောက်ဖြစ်သွားပြီး သူ့အလိုလိုအတောင်ပံထွက်လာကာ ကောင်းကင်ပျံတက်သွားတာပဲ။ ကွမ်းတစ်ရာညက်လောက်ကြာတော့ပြန်ရောက်လာကြတယ်။ ပြန်ရောက်လာတဲ့ မယ်တော်များကိုမေးကြည့်တော့ ဗုဒ္ဓဂါယာကပြန်လာတာလို့ပြောကြတယ်။ အသွားနှုန်းကတော့ လေကဲ့သို့လျှင်မြန်တယ်လို့ပြောကြတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ အံ့သြစရာပါ။ အလွန်အံ့သြစရာကောင်းပါတယ်။ ဒါနဲ့ယခုဒီဖားကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲရသေ့ကြီး။

ရသေ့ ။ ။ ကိုယ်တော်လေးရာ သူလဲတန်ခိုးရှိတဲ့သတ္တဝါပဲ။ သူ့သဘောသူဆောင်ပြီးနေလိမ့်မယ်ပေါ့။ တစ်ခုရှိတာက ကိုယ်တော်လေးက သူ့ကိုအသုံးချကြည့်ချင်ရင်သူ့ကိုပြောထားပါလား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘယ်လိုပြောထားရမှာလဲရသေ့။

ရသေ့ ။ ။ တပည့်တော်ကမယ်တော်တွေစီးပြီးခရီးသွားကြတယ်လို့ပြောထားတယ်မဟုတ်လား။

ပဥ္စင်း ။ ။ အင်းဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ ပြောထားကြည့်မယ်။ ဖားကြီးကိုပြောထားရမည်မှာ -

အသင် အာနီဖားဖြူမင်း။ ကျွန်ုပ်သည် အလိုရှိသောနေရာ သင့်ကိုစီးပြီးသွားလိုသောအခါ ကျွန်ုပ်သည်ဒီနေရာကသင့်ကိုခေါ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ သင် ဖားဖြူမင်းချက်ချင်းရောက်လာစေချင်ပါသည်။ ယခုတော့သင့်ဖားမင်းကြီးအလိုရှိသောနေရာ သွားလာနေထိုင်နိုင်ပါတယ်လို့ မေတ္တာစကားပြောကြားပါ။

"ဂစ္ဆ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာန တိဋ္ဌတု"

ဤကဲ့သို့ ၃ ကြိမ်ပြောကြားလိုက်သောအခါ ဖားဖြူမင်းကြီးသည် ရုတ်တရက်ချက်ချင်းကောင်းကင်ပျံတက်သွား၏။ ဣစ္ဆာသယရသေ့ကြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကောင်းကင်မော့ကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။

ရသေ့ ။ ။ မြင်တယ်မဟုတ်လား။ ဖားကြီးက အရှေ့တည့်တည့်ပျံသွားတယ်နော်။

ပဥ္စင်း ။ ။ မြင်ပါတယ်။ ဦးရသေ့၊ အရှေ့သွားတော့ ဘယ်ဆီရောက်မလဲလို့ခန့်မှန်းရပါမလဲ။

ရသေ့ ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနေကြတဲ့ အောင်ပင်လယ်တောကြီးထဲနေမှာပေါ့။

ဤသို့ ပြောဆိုကြပြီး ကိုယ့်နေရာကို ပြန်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျန်ပုတီးစိပ်များ ဆက်စိပ်နေတော့၏။ တစ်နေ့ ဘဝိဒ္ဒါန်ပုတီးပတ်ပြီးသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ညနေ ၅ နာရီနှင့် မိနစ် ၃၀ ရှိ၏။ ခေတ္တပရိတ်ရွတ်ပြီး လမ်းလျှောက်နေ၏။ ရတနာသုတ်၊ မေတ္တာသုတ် ပြီးသွားသောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ရသေ့ကြီးတို့ရောက်လာကြ၍ သိမ်ထဲသွားကြပြီး ကျွန်ုပ်ကတရားဟောရန်နေရာထိုင်၍ စကားစလိုက်၏။ မနေ့ကတရားဟောခဲ့တာဘယ်နားရောက်ပြီလဲ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ရာဇာယတန ရောက်သွားပြီဘုရား။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခုနှစ်နေ့ဘုရားရှိခိုးရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး အဆုံးသတ်ထားပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ "တရားဆက်ကြစို့" ရာဇာယနခေါ် လင်းလွန်းပင်ရင်းသို့ကြွတော်မူ၍ ဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလျက် ၇- ရက်စံနေတော်မူတယ်။ ၇-ဌာန၌ ၇-ရက်စီ စံတော်မူသော ၄၉-ရက်အတွင်းမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ မျက်နှာသစ်ခြင်း၊ ခံတွင်း၊ ခြေလက်ဆေးကျောခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ လျောင်းစက်ခြင်း၊ ဆွမ်း၊ ရေ သောက်သုံးမှီဝဲခြင်း လုံးဝပြုလုပ်တော်မမူဘဲ ဖိုလ်ချမ်းသာကိုသာ ခံစားနေတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်သည် သတ္တဌာန စံတော်မူပြီးနောက် ၅-ရက်နေ့ သိကြားမင်းကပ်လှူသည့် ဆေးဖြစ်သီး၊ မျက်နှာသစ်တော်ရေ ဒန်ပူတို့ကို ခံယူသုံးဆောင်တော်မူသည်။ ထိုနေ့မှာပဲ ဥက္ကလာဇနပုဒ်ပေါက္ခရဝတီ မြို့သား တဖုဿနှင့် ဘလ္လိကညီနောင်တို့ လှူဒါန်းသည့် ပျားမုန့်ဆွမ်းတို့ကို ခံယူဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး ထိုညီနောင်တို့အား "ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" ဟု သရဏဂုံနှစ်ပါး ဟည်စေတော်မူတယ်။ အရှည်သဖြင့် ကိုးကွယ်ရန် ဆံတော်မြတ် ရှစ်ဆူတို့ကို ပေးသနားတော်မူတယ်။ ညီနောင်တို့နေရာရောက်တော့ ရွှေတိဂုံမှာမြှုပ်စေတီဘွဲ့ပေး၍ ကိုးကွယ်ကြတယ်။ ယခုအခါမှာတော့ လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံဟု ခေါ်တွင်ကြတယ်။ ထိုတဖုဿ၊ ဘလ္လိကညီနောင်နှစ်ယောက်တို့ကို လက်ဦးစွာ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ရသူများဖြစ်၍ "ဒွေဝါစိက သရဏဂုံ" အရာဧတဒဂ်ထားတော်မူတယ်။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဣန္ဒသာယာရသေ့ကြီးတို့က ပြိုင်တူဒီလိုသရဏဂုံအရာ ဧတဒဂ်ရကြောင်း အခုမှ သိကြပါတယ်ဘုရား။ သာဓုပါဘုရား . . . သာဓုပါ . . သာဓုပါ။

ဒီနေရာမှာ ကြားညပ်ပြီး စတုဂီရိ ရွှေဖယ်ကျမ်းများ ရေးသားတော်မူသော ဦးပိန်တံတားထိပ်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီကင်းသုံးတော်မူသော ဦးလက်ဘဝိပ ဟပည့် ဦးဇယန္တမထေရ်မြတ်က တပည့်များကို မိဂဒါဝုန်နှင့်ဒွေဝါစိက ၂-ဌာနတိုးပြီး နဝဌာန ပုတီးစိပ်နည်းပေးပြီး အစိပ်ခိုင်းပါတယ်။ စိပ်တဲ့တပည့်တိုင်း သက်မှည်ချမ်းသာပဋ္ဌာန်းပွန်အကျိုးကို ခံစားကြရတယ်လို့ ဆရာသခင် အမိန့်ရှိလို့ ကြားမှတ်ထားတဲ့အတိုင်း ဟောပြပါဦးမယ်။

၁။ အနိမိတ္တသဒ္ဒါနကို ရည်ရွယ်ပြီး တနင်္ဂနွေနေ့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ၆-ပတ်စိပ်။ ထို့ထက် ၆၀။ ထို့ထက် ၁၅၀-ပတ်စိပ်။ ပေါင်းလိုက်လျှင် ၆ ဖြစ်ရမယ်။ တနင်္ဂနွေဂြိုလ်သက် ၆-ဖြစ်လို့ နေဓာတ်ရ အောင် ပူတာလို့ပြောပါတယ်။

၂။ အဇပါလ ညောင်ပင်ဌာနကို ရည်မှန်းပြီး တနင်္လာနေ့ လောကဝိဒူဂုဏ်တော်ကို ၁၅ပတ် စိပ်ရမယ်။ ထို့ထက် ၇၈-ပတ်။ ထို့ထက် ၉၆-ပတ် ပေါင်းလိုက်လျှင် ၁၅ကျန်ရ ပါမယ်။

၃။ မုစ္စလိန္ဒဌာနကို ရည်စူးပြီး အင်္ဂါနေ့ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ၈-ပတ်။ ထို့ထက် ၁၇ - ပတ်။ ထို့ထက် ၉၈ ပတ်စိပ်ရပါမည်။

၄။ ရာဇာယတန လင်းလွန်းပင်ဌာနကို ရည်စူးပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သတ္ထာဒေဝမနုဿနံ ၁၇ ပတ်။ ထို့ထက် ၈၉ ပတ်စိပ်ရပါမည်။

၅။ မိဂဒါဝုန်ဌာနကို ရည်စူးပြီး ကြာသာပတေးနေ့ ဘဂဝါ ၁၉ ပတ်။ ထို့ထက် တစ်ခါထိုင် ၁၉-ဖြင့် ၅ ကြိမ်ထိုင်။

၆။ စက်မကို ရည်စူးပြီး သောကြာနေ့ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ၂၁ ပတ်စိပ်ရပါမည်။

၇။ ဒွေဝါစိကကို ရည်စူးပြီး စနေနေ့ ဗုဒ္ဓေါ ၁၀ ပတ်စိပ်ရပါမည်။

၈။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ သုဂတော ၁၂ ပတ်စိပ်ရပါမည်။

၉။ ဗောဓိမဏ္ဍလဌာနကို ရည်စူးပြီး နဝင်းကိတ် (တနင်္လာနေ့ညနေပိုင်း) အရဟံ ၂၇ ပတ်စိပ်ရပါမည်။

သတိ ။ ။ အမိဌာန်ဝင်ရမည့်ရက်။ ပုဏ္ဏမာသီ လပြည့်နေ့။ အမာဝါသီ လကွယ်နေ့။ ဇာတိ ဒိဝသံ မွေးနေ့ ဤသုံးနေ့ဝင်ပါ။ သက်လွတ်စား။ ၉-ပါးသီလစောင့်ဝင်။

တစ်နည်း
၁။ ဗောဓိပင်= အရဟံ စိပ်။ တနင်္ဂနွေနေ့ -၆၊ ၁၂ ၂၄၊ ၃၈-ပတ်စိပ်။
၂။ အနိမိသ= သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ တနင်္လာနေ့ - ၁၅၊ ၃၀၊ ၆၀-ပတ်စိပ်။
၃။ စင်္ကမ= ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော။ အင်္ဂါနေ့ - ၈၊ ၁၆၊ ၃၂- ပတ်စိပ်။
၄။ ရတနာဃရ = သုဂတော။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ - ၁၇၊ ၃၄၊ ၆၈- ပတ်စိပ်။
၅။ အဇပါလ = လောကဝိဒူ။ ကြာသပတေးနေ့ - ၁၉၊ ၃၈၊ ၇၆- ပတ်စိပ်။
၆။ မုစ္စလိန္ဒ = အနုတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ။ သောကြာနေ့ - ၂၁၊ ၄၂ - ပတ်စိပ်။
၇။ ရာဇာယတန = သတ္ထာဒေဝမနုဿနံ။ စနေနေ့ - ၁၀၊ ၂၀၊ ၄၀ - ပတ်စိပ်။
၈။ ဒွေးဝါစိက = ဗုဒ္ဓေါ။ ရာဟု - ၁၂ ၂၄၊ ၄၈- ပတ်စိပ်။
၉။ မိဂဒါဝုန် = ဘဂဝါ။ ကိတ် - ၉၊ ၁၈၊ ၃၆ - ပတ်စိပ်။

ဤကဲ့သို့ မှတ်ရပါမည်။ နောက်နည်းကကောင်း၍ ဦးပဉ္ဇင်းက နောက်နည်းကို နဝင်းနှင့်ခိုင်း ပါသည်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ သာဓုပါ ကိုယ်တော်လေး၊ သာဓုပါ . . သာဓုပါ။ ဆရာတော် ဦးဇယန္တ၏နည်းမှာ ကောင်းမြတ်လှပါ၏။ အခြေခံပုတီးစိပ်နည်းခေါ်လဲ ရတာပေါ့။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ တဖုသ ဘလ္လိကညီနောင်တို့ လှူတဲ့မုန့်များခံယူတော့ ဘာနဲ့ခံယူပါသလဲဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒါလဲမေးစရာပဲ။ သုဇာတာယနာနို့ဆွမ်း ခံယူတဲ့နေ့ကပင် ဖြဟ္မာကြီးလှူတဲ့ မြေသပိတ် မရှိတော့ဘူး။ ယခု ခံယူတော်မူရန်ကို ရှင်တော်ဘုရားက ဘယ်အရာဖြင့်ခံယူရပါမလဲဟု ကြံစည်တော်မူစဉ် စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ ရောက်လာကြပြီး ဣန္ဒနီလာကျောက်ညိုသပိတ်လေးလုံးတို့ကိုလှူတော်မူတယ်။ ဘုရားကပယ်တော်မူတယ်။

တဖန် ပဲနောက်အဆင်းရှိ ပကတိ ကျောက်ညိုသပိတ်လေးလုံး လှူပြန်တယ်။ ဘုရားမြတ်အလှူ ခံတော်မူပြီး ထိုသပိတ်လေးလုံးကို ထပ်ပြီး လက်တော်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်၍ နှိပ်ချလိုက်ရာ တစ်လုံးတည်း အနားလေးရစ်ရှိသော ကျောက်သပိတ်ဖြစ်သွားတယ်။ နတ်မင်းကြီးများ အလွန်ကြည်ညိုပြီး အားရကျေနပ်ကြတယ်။

ဘုရားဖြစ်တော်မူတဲ့ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ လေးဆယ့်ကိုးရက် လွန်မြောက်၍ ရက်ပေါင်း ငါးဆယ်သို့ရောက်သော ဝါဆိုလဆန်းခြောက်ရက် ကြာသပတေးနေ့ နံနက်ခင်း လင်းလွန်းပင်ရင်းတွင် ထိုင်နေတော်မူရာမှ ထပြီးလျှင် တစ်ဖန်အဇပါလဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်ရင်းသို့ ကြွသွားတော်မူလျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နေတော်မူတယ်။

ဤသို့လည်း စိတ်အကြံဖြစ်တော်မူတယ်။ "ငါဘုရား ထိုးထွင်း၍ သိမြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားအစုသည် နက်နဲလှပေ၏။ မြင်နိုင်ခဲလှပေ၏။ လွန်စွာသိနိုင်ခဲလှပေ၏။ ငြိမ်းချမ်းအေးမြလှစွာ၏။ မွန်မြတ်လှစွာသော အကြံဝိတက်သမားတို့ ကြံစည်နိုင်စွမ်းရှိသော အရာမဟုတ်။ ဉာဏ်ပညာဖြင့်သာသက်ဝင်ကျက်စားအပ်သော တရားမြတ်ဖြစ်ပေ၏။ သိမ်မွေ့လှစွာ၏။ အယူမှန်၊ အကျင့်မှန် ကျင့်ကြသော ပညာရှိတို့သာ သိမြင်ထိုက်သော၊ သိမြင်အပ်သော တရားမြတ်ဖြစ်ပေ၏။ မကျွတ်ထိုက်သော လူနတ်တို့အား တရားဟောခြင်းသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ရုံသာဖြစ်ရာ၏" ဟုအကြံဖြစ်တော်မူလာ၏။

မြတ်စွာဘုရားမှာ အလွန်အံ့သြဖွယ်ကောင်းသော ဤနှစ်ဂါထာကို စိတ်ထဲ၌ ထင်ရှားပေါ် လာပြန်သည်။

၁။ ကိစ္ဆေန မေ အဓိဂတံ၊ ဟလံဒါနိ ပကာသိတုံ။
ရာဂ ဒေါသ ပရေတေဟိ၊ နာယံဓမ္မော သုသမ္ဗုဓော။
၂။ ပဋိသောတဂါမိံ နိပုဏံ၊ ဂမ္ဘီရံ ဒုဒ္ဒသံအဏုံ။
ရာဂရတ္တာ နဒက္ခန္တိ၊ တမောခန္ဓေန အာဝုတာ။

မြန်မာပြန်-၁။ ငါဘုရားသည် ပါရမီတော်ဖြည့်စဉ်အခါ ခဲယဉ်းစွာကျင့်ကြံအားထုတ်လာသဖြင့် ရရှိသိမြင်အပ်သော ဤသစ္စာလေးပါး တရားအချက်ကို ငါဘုရား၏ သနားကြင်နာမှုတည်းဟူသော စိတ်တွင်ဖြစ်ပေါ်လာသော "အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်း" သာပြည့်စုံ၍ ပလောကဂရု-လောကလူသားများ အလေးထားကြသော ဗြဟ္မာ၏ တောင်းပန်မှုတည်းဟူသော "ဗာဟိရနိဒါန်း" မပြည့်စုံသေးမီ ယခုလောလောဆယ်အခါ၌ နတ်လူတို့အား ထင်ရှားစွာ ဟောပြခြင်းငှာ အခွင့်မလျော်၊ မသင့်တော်သေးချေ။ ဤသစ္စာ

လေးပါးတရားအချက်ကို ရာဂ၊ ဒေါသ၊ ဟရားဆိုးတို့ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် ဖိစီးခံနေရရှာကုန်သော သူတို့သည် ထင်ထင်လင်းလင်းအလွယ်နှင့် သိမြင်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ချေ။

မြန်မာပြန်-၂။အဝိဇ္ဇာစု မှောင်အထုသည် ပညာမျက်စိ ဘိတ်မရှိအောင် လွှမ်းဖိဖုံးအုပ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ကာမ၊ ရာဂ၊ ဘဝရာဂ၊ ဒိဋ္ဌိရာဂတို့ဖြင့် တပ်မက်စွဲလမ်းကြသူနတ်၊ လူအပေါင်းတို့သည် သိမ်မွေ့သောမြေအထုကို ခဲလင်သောရေထုပမာ နက်နဲလှစွာသော မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ထားအပ် သောမုန်ညင်းစေ့ပမာ မြင်နိုင်ခဲလှစွာသော အဏုမြူပမာ သိမ်မွေ့စွာသော သံသာရာအဆန် နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းသစ္စာလေးပါးတရားကောင်းကို မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်ကုန်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအကြံအစည်ကား ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တိုင်းပင်ဖြစ်ကြမြဲဖြစ်ကြ၏။ ဗြဟ္မာတောင်းပန်မှ တရားဟောခြင်းသည် ဘုရားရှင်တိုင်းတို့၏ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်. . . . . ဘုရားမပွင့်မီလူ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား ဟုသမုတ်အပ်သူသူတော်စင်တို့ ဗြဟ္မာကိုသာအလေးပြု၍ကိုးကွယ်ကြ၏။

သို့ဖြစ်၍ တစ်လောကလုံးကအလေးပြုအပ်သော ဗြဟ္မာကြီးက မြတ်စွာဘုရားကိုအလေးပြု ညွှတ်တွားကိုင်းရှိုင်းလာလျှင် တစ်လောကလုံးပင် မြတ်စွာဘုရားကိုအလေးပြုညွှတ်တွားကိုင်းရှိုင်းလာကြပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်တောင်းပန်မှတရားဟောတော်မူကြမြဲ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ ထိုသို့တရားတော်၏နက်နဲပုံ၊ သတ္တဝါတို့မောဟထူပြောပုံ၊ ဆင်ခြင်ပြီး မဟောရန်စိတ်အကြံဖြစ်နေခိုက် သဟံပတိဗြဟ္မာကြီးက လောကကြီးတော့ ပျက်တော့မှာပဲ လောကကြီးတော့ ပျက်စီးပါပြီဆိုပြီး ဗြဟ္မာ့ပြည်၊ နတ်ပြည်ကနတ်ဗြဟ္မာများစည်းရုံးပြီး ဘုရားထံမှောက်တရားဟောရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားတယ်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါတို့၏အနုအရင့်ကိုကြည့်ရှုတော်မူပြီး သဟံပတိဗြဟ္မာကြီးကို ဂါထာဖြင့်ဝန်ခံစကား ဤသို့မြွက်ကြားတော်မူတယ်။

၁။ . အပါရုတာ တေသံ အမတဿ ဒွါရာ၊ ယေသောတဝန္တော ပမုဉ္စန္တု သဒ္ဓံ။
ဝိဟိံ သ သညီ ပဂုဏံ န ဘာသိံ ၊ ဓမ္မံ ပဏီတံ မနုဇေသု ဗြဟ္မေ။

အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အို သဟံပတိဗြဟ္မာကြီး ကျွတ်ထိုက်သသူ နတ်လူတို့အတွက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ရန်မှန်လှ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတံခါးမကြီး၊ ဝင်ပေါက်တံခါးကြီး ရှစ်ပေါက်တို့ကို ငါဘုရားသည် ပိတ်ဆို့၍မထားအပ်ပါကုန်။ အမြဲတစေဖွင့်လှစ်၍နတ်လူတို့သည် ငါဘုရား၏အပေါ်၌ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားကို စေလွှတ်ဖြစ်ပွားကြပါကုန်။ ကဿပမြတ်စွာ သာသနာကွယ်ပနိုန်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ပင်ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်၊ တရားစစ် တရားမှန်မတွေ့ကြရသည့်အတွက် သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်၌ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော ရတနာကိုအထုပ်ပြုကာ လက်ဆုပ်ထဲ၌ဆုပ်၍ထားသည့်ပမာ သဒ္ဓါတရားအစစ်အမှန်မဖြစ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့သည်။ ဤအတွင်း၌ တိတ္ထိဆရာကြီးတို့အား ကြည်ညိုခြင်းကား သဒ္ဓါတရားအစစ်မဟုတ်။ မိစ္ဆာဓိမောက္ခခေါ်တဲ့အလွဲအမှန်ထပ်သောအကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်မျှသာဖြစ်ပေသည်။ ယခုမူ ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်

ဖြစ်ထွန်းလာပြီဖြစ်၍ သောတပသာဒ နားကောင်းကြသော နတ်လူတို့သည် ကဿပမြတ်စွာ သာသနာ ကွယ်ပချိန်မှစ၍ အထုတ်ပြုကာ လက်ဆုပ်ထဲ၌ ဆုပ်၍ထားရှိသကဲ့သို့ သဒ္ဒါတရားတည်းဟူသော ရတနာ ထုတ် ရတနာလက်ဆုပ်ကို အထုတ်ဖြေကြပါကုန်။ လက်ဆုပ်ဖြေကြပါကုန်။

အို့ . . . . . သဟံပတိဗြဟ္မာကြီး ငါဘုရားသည်ရှေးရှေးရက်ကမူ တရားဟောရန်နိဒါန်းနှစ်ပါး မပြည့်စုံသေးရကား တရားဟောစေကာမူ သတ္တဝါတို့အား အကျိုးမရ ငါဘုရားပင်ပန်းရုံမျှသာရှိမည်ကို ကောင်းစွာသိမြင်သဖြင့် မိမိလေ့လာအပ်ပြီးသည့် မွန်မြတ်သောတရားကို လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အား မဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ သဟံပတိဗြဟ္မာကြီးသည်ငါ့ကို မြတ်စွာဘုရား တရားဟောရန် ဝန်ခံစကားမိန့်ကြားခွင့်ပြုတော်မူလေပြီဟု ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိ ခိုးပြီး လက်ယာရစ်သုံးပတ်လှည့်ပြီးလျှင် ပြန်သွားပါတယ်။

ဗြဟ္မာကြီးပြန်သွားပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်သူ့အား တရားဦးဟောရပါမည်နည်း။ ဘယ်သူသည် ငါဟောသောတရားကို လျှင်မြန်စွာသိနိုင်ပါမည်နည်း ဟုကြံဆင်ခြင်တော်မူရာ အဠာရ ရသေ့ကြီးအား ဟောရန်အကြံဖြစ်၏။ နတ်သားတစ်ယောက်က အာဠာရ ရသေ့ကြီးသေလွန်၍ ခုနှစ်ရက် ရှိခဲ့ပါပြီဘုရားဟုလျှောက်ရာ မယုံကြည်သေးဘဲ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်ရှုလတ်သော် အာဠာရ ရသေ့သေလွန်ပြီး၍ အရူပဗြဟ္မာလေးဘုံအနက် သုံးဆင့်မြောက်အာကိဉ္စညာယတနဘုံ၌ မြင်တော်မူတယ်။

တစ်ဖန်ကြည့်ရှုပြန်သော် ဥဒကရသေ့ကြီးအား တရားဦးဟောရန် အကြံဖြစ်ပြန်တယ်။ နတ်သား တစ်ယောက်က ယမန်နေ့ညဦးသန်းခေါင်အချိန်ကပင် ဥဒကရသေ့ကြီးသေခဲ့ပါပြီဘုရားဟုလျှောက်ထား ရာ လက်ခံတော်မမူသေးဘဲ ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူလတ်သော် ဥဒကသေလွန်ပြီးလျှင် အရူပ ဗြဟ္မာလေးဘုံအနက် လေးဆင့်မြောက် ဘဝဂ်ခေါ် နေဝသညာနာသညာသယတနဘုံ၌ ဖြစ်နေသည်ကို သိမြင်တော်မူ၏။

တစ်ဖန်ကျေးဇူးများကြကုန်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းငါးဦးတို့အား တရားဦးဟောရန် အကြံဖြစ်တော် မူပြီး ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့်ရှုလတ်သော် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတနမိဂဒါဝုန်တောကြီး၌ နေထိုင်ကြသည် ကိုမြင်တော်မူ၍ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကုန်းအနီးမှာပင် ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခါ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တိုင် အောင်နေတော်မူပြီးနောက် ဝါဆိုလပြည့်နေ့ရောက်သောအခါ နံနက်စောစောပင် ဗာရာဏသီပြည်သို့ ကြွသွားတော့အံ့ဟု သပိတ်သင်္ကန်းကိုပြင်ယူဆောင်ခါ တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာဝေးကွာသောခရီးကို မြေပြင် မှခြေကျင်ကြွသွားတော်မူပါတယ်။

ဘုရားရှင်တိုင်းမှာ မိဂဒါဝုန်တောကို ရှာန်ယာဉ်စီးပြီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးမှကြွကြတာပဲဖြစ် ပါတယ်။

ဦးပဥ္စင်းတို့မြတ်စွာဘုရားမှာ ဥပကတက္ကတွန်း၏ အနာဂါမ်ဖြစ်လတ္တံ့သောအကြောင်းရှေး ကောင်းမှုကိုမြင်တော်မူသဖြင့် ယခု ဥပက ဤခရီးသို့လာနေတယ်။ ငါဘုရားကိုဖူးတွေ့ပြီး စကားနီးနှော

၅။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတုံ၊ ဂစ္ဆာမိ ကာသိနံ ပုရံ။
အန္ဓဘူတသ္မိံ လောကသ္မိံ၊ အာဟဉ္ဆံ အမတဒုန္ဒုဘိံ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ဥပက ငါသည် ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောကြားရန် ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီ မြည်၊ ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောသို့ သွားပေအံ့။ ပညာမျက်စိ ရှိမရှိစမ်းရန် သူကန်းသဖွယ်ဖြစ်သော နတ်လူအပေါင်းတို့ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှချမ်းသာကြောင်း တရားဒေသနာတည်းဟူသော အမြိုက်စည်ကြီးကို နိုက်တီးပေအံ့။

ထိုအခါ ဥပကတက္ကတွန်းသည် ငါ့ရှင် သင်ဝန်ခံသည့်အတိုင်းသာဆိုလျှင် သင်အနန္တဇိနဟူ၍ ဖြစ်ထိုက်သည်လားဟု မြတ်စွာဘုရားကိုပြောဆိုလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း

၆။ မာဒိသာ ဝေ ဇိနာ ဟောန္တိ၊ ယေ ပတ္တာ အာသဝက္ခယံ။
ဇိတာ မေ ပါပကာ ဓမ္မာ၊ တသ္မာဟံ ဥပက ဇိနော။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ဥပက ငါကဲ့သို့ပင် အာသဝေါကုန်ရာ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ် ကိုရကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် အကုသိုလ်တရားတို့ကို အောင်မြင်ခြင်းကြောင့် အနန္တဇိနအမည် ရှိကြကုန်၏။ ငါသည်လည်း အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖယ်ရှားအောင်မြင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနန္တ ဇိန အမည်ရှိပေသည်ဟု မိန့်တော်မူတယ်။ ဥပကတက္ကတွန်းလည်း ဟုတ်ပေရာ၏။ ဟုတ်ရာ၏ဟု ခေါင်းညိတ်ပြောဆိုပြီး လမ်းလွဲ၍ ဝင်္ကဘာဇနပုဒ်သို့ သွားတယ်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်း မိဂဒါဝုန်တောသို့ ဆက်လက်ကြွမြန်းတော်မူတယ်။ ကိုင်း သာဓု . . . ခေါ်ကြပါ။

သာဓု . . သာဓု . . သာဓု။

ဘိုးဖုဒွေါနှင့် ကုလ္လသယရသေ့ကြီးတို့ကို ဘုရားနှင့် ဥပကတွေ့ခန်းစုံလင်အောင်လည်း သိစေချင်သောဆန္ဒ။ ဘုရားမိန့်တော်မူတဲ့ ဥပကပြောကြားတဲ့ ဂါထာခြောက်ပုဒ်၏ လေးနက်သော အဓိပ္ပါယ်များ သိစေချင်၏။ ထိုဂါထာခြောက်ပုဒ်ကို ရှေးပညာရှိများက ရွှေ သို့မဟုတ် ငွေပြားများတွင် ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာပွဲစုံစွာဆင်၍ သန့်ပြန့်စွာရေးပြီး ထိုဂါထာခြောက်ပုဒ်ဖြင့် ၁၀၈ အုပ်စီ စုတ်-မန်း၊ လည်မှာဆွဲဆောင်။ နေ့စဉ် ထိုခြောက်ပုဒ်ကို တစ်ပုဒ်တစ်လုံးချ ဟစ်ပတ်စိပ်။ ခြောက်ပုဒ် ခြောက်ပတ် နံနက် ည ခွဲစိတ်လျှင် ရောဂါဆိုးများ ဘေးဆိုးရန်ဆိုးများ မရောက်လာဘဲ မွဲတဲ့သူတောင် အလွန်ချမ်းသာလာတယ်။ အသက်ရှည်တယ်။ ရုပ်ပျိုတယ်လို့ ဆရာတော်များထံမှ မှတ်သားရဖူးတယ်။

ထိုခြောက်ပုဒ်ကို "အာဒိဗုဒ္ဓ ဝစန သုတ္တံ" လို့လဲ အမည်ရရှိကြောင်း မိန့်ပါတယ်။ ဒီကနေ့တော့ ဒီနေရာဘဲ ရပ်ထားကြစို့။

ဗုဒ္ဓေါ - ရသေ့ ။ ။ ကောင်းမြတ်လှပါတယ်ဘုရား။ သာဓု . . သာဓု . . . သာဓု ဟုပြိုင်တူခေါ်ကြပြီး ရှိခိုး၍ ပြန်သွားကြ၏။

မေတ္တာပို့အမျှဝေ။ ၁၁ နာရီမှာအိပ်လိုက်၏။

၁၃၁၆ ခု တန်ခူးလဆန်း ၇ ရက် အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၀ နာရီထ။ မျက်နှာသစ်ပြီး၍ ဘုရားပရိက်ကြကန်တော့။ သုဂတော ၅- ချက်စိပ်၏။ ပုတီး ၂၄-ပတ်ရလျှင် နာရီကြည့်တော့ နံနက် ၆ နာရီ ၁၀ မိနစ်ဖြစ်နေ၏။ ခေတ္တနားပြီး ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးရှေ့တော်တွင် ပရိက်ယူပြီးစိပ်ပြန်၏။ ပုတီးပတ် ၂၀ ရတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ၁၀ နာရီ မတ်တင်းရှိနေ၏။ ဘုရားရှေ့တော်မှထပြီး စကြံန်လျှောက်ပြီး ၁ နာရီ ၆ -ပတ်လောက်စိပ်နေ၏။ ထိုအတွင်းတွင် ၆-ပတ်ပြည့်ဖို့ တဝက်လောက်အလိုတွင် တောင်ဘက်မှ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်အားကုန်ပြေးလာကြ၏။ ကျွန်ုပ်ရှေ့ရောက်ခါနီးမှာ နှစ်ယောက်လုံးလဲကျသွား၏။ ကျွန်ုပ် ကသိမ်အတွင်း သပိတ်ထဲမှရေကို သပိတ်ဖုံးဖြင့် ယူခဲ့ပြီး ထိုကလေးမနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေါ် ပက်ဖြန်း ပေးလိုက်၏။ သူမလေးတို့နှစ်ယောက်၏ ခေါင်းရင်းမှနေ၍ သုဂတော ၅-ချက်၊ ကျန်တစ်ဝက်စိပ်ပေး နေ၏။ အလုံး ၃၀ လောက်ရသောအခါ မျက်လုံးလေးများ ဖွင့်ကြည့်ကြ၏။ ဘုန်းဘုန်းလား လူလားဟု အာရုံပြုကြည့်၏။ ဘုန်းဘုန်းဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က သူမလေးများကိုမေးရပြန်တော့၏။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒကာမလေးများ ဘယ်သိုက်ကပါလဲ။

မ ။ ။ တပည့်တော်မတို့က မြစိမ်းရှင်သိုက်နန်းကပါ။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘယ်လိုဖြစ်လာကြတာလဲ။ နေမွန်းတည့်ကာနီးမှာ။

မ ။ ။ သခင်မအစည်းအဝေးပွဲသွားနေတုန်း ဘုရားတပည့်တော်တို့ နှစ်ယောက်တစ်တွဲသုံးယောက်တစ်တွဲ ပန်းခူးထွက်ကြရာ ဟုမ်းနတ်ကြီးနဲ့တွေ့၍ ဟုမ်းနတ်ကြီးက မြွေကြီးနဲ့တိုက်လို့ ပြေးလာတာပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား ဒီမှာတရားအားထုတ်နေတဲ့အကြောင်း သတင်းကြားထားလို့ ဒီဘက်ပြေးလာရတာပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒကာမလေးတို့ မြစိမ်းတောင်ကနီးပါသလား။

မ ။ ။ ရသေ့တောင်ရောက်ရင် ရောက်သလောက်ပါဘဲဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဟုမ်းနတ်ကြီးရန်က လွတ်လောက်ပါပြီ။ ပြန်ကြတော့ ပြန်ကြတော့။ ဒီရေမန်းလည်း သောက်သွားကြ အန္တရာယ်ကင်းပါတယ်။

မ ။ ။ တင့်ပါဘုရားဆိုပြီး သပိတ်ဖုံးထဲ ကျန်တဲ့ရေများ သူမလေးတို့နှစ်ယောက်သောက်သွားကြ၏။

မ ။ ။ ဘုရားတပည့်တော်မတို့ကို သနားသောအားဖြင့် မေတ္တာပို့ပြီး အမျှဝေပေးပါဦးဘုရား

ပဉ္စင်း ။ ။ ကဲ. . ကဲ လက်အုပ်ချီ၊ ဦးပဉ္စင်းပြုရသော သီလကုသိုလ်၊ ဒါနကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်များ အမျှပေးဝေပါ၏။ အမျှ . . အမျှ . . . အမျှ။

မ ။ ။ သာဓု . . . သာဓု. . . သာဓု . . . ပါဘုရားဟုဆိုပြီး ဝပ်ချ၍ ပြန်သွားကြမည်လုပ်ပြီး လက်အုပ်ချီကာ တပည့်တော်မနာမည်က စောနန်းလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရားတပည့်တော်မနာမည်ကလဲ စောဆွေနန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ၊ ဦးပဥ္စင်းမှတ်ထားပါမယ်။ မေတ္တာပို့ပြီး အမျှလဲဝေပေးပါမယ်။
မ ။ ။ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား။ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦးဆိုပြီး ပြန်သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သိမ်ထဲဝင်သွားပြီး ဆွမ်းအလို့ငှာ သစ်သီးများစားပြီး ရေချိုးဆင်း၏။ ရေချိုးပြီး ပြန်လာရာ ခေတ္တအညောင်းဆန့်ရန် လဲလျောင်းပြီး မှိန်းနေ၏။ ဆူညံဆူညံနှင့် လူသံများ အရှေ့ထဲက ကြားလာရ၏။ တဖြည်းဖြည်းဘုရားရှေ့တော်ရောက်သွားသောအသံများ ကြားရ၏။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားတန်ခိုးကြီးတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ တို့တော့ မယုံနိုင်ပေါင်။

တစ်ယောက်က ဘာကြောင့်မယုံတာလဲ။

ကြည့်လေကွာ။ ကျောက်တုံးကြီးပေါ် အုပ်နဲ့ချွန်ချွန်လေးလုပ်ပြီး ထီးတတ်ထားတာ၊ သူတို့အခေါ်တော့ စေတီပဲ၊ ဘာအဓိပ္ပါယ်ရှိလဲ။

တစ်ယောက်က မင်းမယုံကြည်ချင်နေပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်တဲ့ စေတီဆင်းတုတို့ကို ပြက်ရယ်မပြုနဲ့၊ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးမလုပ်နဲ့၊ လုပ်တဲ့အကောင်က ရန်သူနဲ့တွေ့ရင် အဲဒီအကောင် အရင်ဆုံးခံရတာပဲ။ ဒါတို့လက်တွေ့ဘဲ။ မင်းပါးစပ်ပိတ်။ ဘာမှမပြောနဲ့။ တို့သွားရမယ့်ခရီးဆက်သွားမယ်ဆိုပြီး သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်က "ဪ . . သူတို့က သူပုန်တွေကိုးလို့အောက်မေ့လိုက်ပြီး ကျနပုတီးဆက်စိပ်နေတော့၏။ ၆-ပတ်လောက်သိမ်တွင် စိပ်ပြီး ကျနပုတီးများ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့မှောက်သွားပြီး စိပ်တော့၏။ အချိန်က ညနေ ၃ နာရီလောက်ရှိတော့၏။

ပုတီးပတ် ၁၃-ပတ်လောက်ရသောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကုဏ္ဍာသယရသေ့ကြီးတို့ရောက်လာကြ၏။

ပုတီးစိပ်ပြီးသွားလျှင် မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ၊ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးမြတ်စွာဘုရားကို ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကုဏ္ဍာသယရသေ့ကြီးပါ ကျွန်ုပ်နောက်လိုက်လာကြ၍ သိမ်ထဲရောက်လျှင်

ကျွန်ုပ်က တရားဟောမည့်နေရာထိုင်၊ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့က တရားနာမည့်နေရာများထိုင်ကြပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့်ဘိုးရသေ့တို့ မနေ့ကတရားက ဘယ်နားရောက်ပြီလဲ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဥပကအား မြတ်စွာဘုရားက ဂါထာခြောက်ပုဒ်ဟောတဲ့နေရာရောက်သွားပါပြီဘုရား။
ပဥ္စင်း ။ ။ ဂါထာခြောက်ပုဒ်ဟောကြားပြီး မိဂဒါဝုန်ကြွသွားတဲ့နေရာမှာ ရပ်ထားခဲ့တာမဟုတ် လား။
ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ မှန်ပါ့ဘုရား။ မှန်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော်တို့က ဂါထာခြောက်ပုဒ်ကို စွဲကျန်နေရစ်ခဲ့လို့ပါဘုရား။
ပဥ္စင်း ။ ။ ဂါထာခြောက်ပုဒ်ကိုရရဲ့လား။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါကမရပါဘုရားဟု လျှောက်၏။

ဘိုးရသေ့က တပည့်တော် ဒီခြောက်ပုဒ်ကိုရပါတယ်ဘုရား။ အရင်ကလည်း နေ့တိုင်းရွတ်ပါတယ်ဘုရား။ အခုတော့ ဒီကျိုက်ထီးရိုးရောက်မှ ပြတ်သွားတယ်။ မရွတ်မိဘူး။ ဒီလိုလဲ အဓိပ္ပါယ်

သေသေချာချာ နက်နက်နဲနဲမသိဘူးဘုရား။ ယခုတော့ မရွတ်ဖြစ်မရှိအောင် ရွတ်ရတော့မှာပေါ့ဘုရား။

ပဋ္ဌင်း ။ ။ သာဓုပါဦးရသေ့ကြီး။ သာဓုပါ . . . သာဓုပါ။ ရွတ်ပြီးတိုင်းရွတ်ပြီးတိုင်လည်း ဥဒ ဘုံသားတို့ကို အမျှပေးဝေပါ။

ရသေ့ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘုရား။ ကောင်းလှပါပြီ။ အမျှပေးဝေပါတယ်ဘုရား။

ပဋ္ဌင်း ။ ။ ယနေ့တရားဦးအစ။ ဘုရားကန်တော့သောအနေဖြင့် ထိုဂါထာ ၆-ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး စကြစို့။

၁။ အပါရုတာ တေသံ အမတဿ ဒွါရာ၊ ယေသောတဝန္တော မုဉ္စန္တု သဒ္ဓံ။
ဝိဟိံ သ သညီ ပဂုဏံ န ဘာသိံ ၊ ဓမ္မံ ပဏီတံ မနုဇေသု ဗြဟ္မေ။

၂။ သဗ္ဗိဘိဘူ သဗ္ဗဝိဒူ ဟမသ္မိ၊ သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု အနူပလိတ္တော။
သဗ္ဗဥ္စယော တဏှာက္ခယေ · ဝိမုတ္တော၊ သယံ အဘိညာယ ကမုဒ္ဒိသေယျံ။

၃။ နမေ အာစရိယော အတ္ထိ၊ သဒိသော မေ နဝိဇ္ဇတိ။
သဒေဝကသ္မိံ လောကသ္မိံ၊ နတ္ထိ မေ ပဋိပုဂ္ဂလော။

၄။ အဟံဟိအရဟာ လောကေ၊ အဟံသတ္ထာ အနုတ္တရော။
ဧကောမှိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သီတိဘူတောသ္မိ နိဗ္ဗုတော။

၅။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတုံ၊ ဂစ္ဆာမိကာသိနံပုရံ။
အန္ဓီဘူတသ္မိံ လောကသ္မိံ၊ အာ . ဟဉ္ဆံ အမတဒုန္ဒုဘိံ။

၆။ မာဒိသာ ဝေ ဇိနာ ဟောန္တိ၊ ယေ ပတ္တာ အာသဝက္ခယံ။
ဇိတာ မေ ပါပကာဓမ္မာ၊ တသ္မာဟံ မုပက ဇိနော။

ဤမံ ဆဂါထံ ဗုဒ္ဓဿပူဇံ အဟံ နမာမိ ဟုဆိုပြီးသည်နှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ နှင့် ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးတို့က သာဓု . . . သာဓု . . သာဓု ဟု တောတောင်အတွင်းရှိ နတ်ဘုမ္မိုရ်များက ခေါ်ကြသောအသံများကလည်း တတောတောင်လုံး ထပ်သွားတော့၏။ ပွဲတင်သံငြိမ်သွားမှ တရားစဟောတော့၏။

ဓမ္မစကြာစကြစို့။ ဒ္ဝေမေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ ... ဘိက္ခုန် ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊ ဣသိပတနေ နာမကေ။ မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ ယံတံ နိဗ္ဗာနပါပကံ။ သဟမ္ပတိနာမကေန၊ မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။ စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊ လောကနာထော အဒေသယိ။ နန္ဒိတံသဗ္ဗဒေဝေဟိ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ ဓမ္မစက္ကံဘဏာမဟေ။

ဤဂါထာက ဓမ္မစကြာနိဒါန်း (ဝါ) အမွှန်းလို့ခေါ်တယ် အကျိုးပြဂါထာ ၃ ပုဒ်ဖြစ်တယ်။ အဋ္ဌကထာဆရာကြီးများရေးသားထားပါတယ်။ ထိုဂါထာရဲ့ မြန်မာလိုအဓိပ္ပါယ်ကတော့

သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို ဟောပြတော်မူလိုသော လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သတံပတိအမည်ရှိသော မြတ်သောဗြဟ္မာမင်းသည် တရားဟောစိမ့်သောငှာ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယာတို့၏ ကောင်းကင်မှသက်ရာ

ကောင်းကင်သို့တက်ရာဖြစ်၍ ကွသိပတနအမည်ရှိသောသားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်သားပေါင်းစုံသည့် တောရဂုန်၌ ၅ ယောက်အစုရှိနေခြင်းကြောင့် ပဥ္စဝဂ္ဂီအမည်ရှိကြကုန်သော ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိရဟန်းတို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော တရားဖြစ်သော အကြင် ဓမ္မစကြာ ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူပြီ။

ခပ်သိမ်းကုန်သော သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ် (ဝါ) ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည် နှစ်သက်လိုလားအပ်သော ခပ်သိမ်းသော လောက၊ လောကုတ္တရာ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်သော ထို ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်မြတ်ကို ခပ်သိမ်းသော လောက၏အစီးအပွါးအကျိုးငှာ။ အိုအရှင်သူတော်ကောင်းတို့ ငါတို့သည် ရွတ်ပွါးကြပါကုန်အံ့သတည်းလို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။

စဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ တရာဏသိယံ ဝိဟရတိ။

ဣသိပတနေမိဂဒါယေ တတြခေါ ဘဂဝါ ပဥ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ၊

ဤပါဠိတော်ကား အတွင်းနိဒါန်းလို့လဲခေါ်တယ်။ ပထမ သင်္ဂါယနာတင်စဉ်က ရှင်မဟာကဿပမဟာထေရ်ကြီးကမေးပြီး အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်က ဖြေကြားသော စကားရပ်များဖြစ်ပါတယ်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ။ ဤဓမ္မစကြာသုတ်တော်ကို တပည့်တော် အာနန္ဒာသည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မျက်မှောက်တော်မှ ဤသို့အချင်းအရာဒေသနာအစဉ်အားဖြင့် ကြားနာရပါသည်။ မှတ်လည်းမှတ်သားထားရပါသည်။ ဆောင်လည်း ဆောင်ထားရပါသည် ဘုရား။

အခါတစ်ပါး၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် တရာဏသီပြည် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာတို့၏ ကောင်းကင်မှသက်ရာ၊ ကောင်းကင်သို့တက်ရာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဣသိပတနအမည်ရှိသော သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တော၌ နေတော်မူပါ၏။ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ အမည်ရှိကြကုန်သော ငါးဦးသောရဟန်းတို့ကို ဟောကြားမိန့်တော်မူပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသော တရားသား ပါဠိတော်က . . .

ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တာပဗ္ဗဇိတေန နသေဝိတဗ္ဗာ။ ကတမေ ဒွေ ယောစာယံ ကာမေသု

ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါ ဟီနော ဂမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော

အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော ယောစာယံ အတ္တကိလ

မထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော အနရိယော အနတ္ထ သံဟိတော။

ဤဒေသနာတော် အစက ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ ဆိုတဲ့ မိန့်ခွန်းတော်သံဟာ သောင်းလောကဓာတ်အနန္တစကြာဝဠာခိုက်အောင် တုန်လှုပ်ပြီး ပဲ့တင်ဟည်း၍ သိမ့်သိမ့်ခါထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငရဲမီးငြိမ်းပြီး ငရဲသူသတ္တဝါများချမ်းသာသွားကြတယ်။

ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေဟူသော စကားတော်မြတ်ကို အဘယ်မျှပွဲ့နှံ့သွားကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာဆရာမြတ်တို့ကလည်း

"ကမ္မသာပန ဝစနဿ သမုဒါဟရ နပ္ပဿသော ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဟေဋ္ဌာ အဝီစိ ဥပရိ ဘဝဂ္ဂံ ပတွာ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုံ ပရိဝတ္တရိတွာ အဋ္ဌာသိ"

အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ။ ။ ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ ဟူဟောကြားတော်မူသော အသံတော်သည် ဘုရားရှင်တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အောက်အဝီစိ အထက်ဘဝဂ်တိုင်အောင် လောကဓာတ်ကြီး တစ်သောင်းတိုင်တိုင်ပျံ့နှံ့၍သွားကြောင်း ဖွင့်ပြတော်မူပါတယ်။ သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်ဋီကာ စတုတ္ထအင်္ဂုတ္တိုရ်ဋီကာတို့၌လည်း

"ဓမ္မဃောသော၊ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုံ၊ ပရိဗ္ဗာဒေသိ၊ သဗ္ဗတ္ထန္တိတာ၊ သုဏန္တုတိ၊ အဓိ ဋ္ဌာနေန" လို့ဖွင့်ကြပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ်ကတော့။ ။ ဘုရားတန်ခိုးတောင်မိုးရိုးကြောင့် ပျံ့နှံ့သည်မဟုတ်။ စကြဝဠာတစ်သောင်း၌ နေကုန်သောသူတို့သည် ကြားနာကြစေကုန်သတည်း။ ဟူသော အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုးကြောင့် ပျံ့နှံ့ကြောင်းကို မိန့်ဆိုဖွင့်ပြကြပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ ဘိက္ခုက ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသလဲ ဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိတေန တီဟိ ဂီဟိ သံယောဇနေ ဝတ္ထုကာမာန် ဆေတွာ ပဉ္စဝဂ္ဂိတေနလို့ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာကဆိုပါတယ်။ ငုင်းဂဏ္ဌိကလဲ ဆေတွာတိ တတ္ထ ဆရာ ဂန္ထပတနေန ဆင္ဆေတွာလို့ မိန့်တော်မူပါတယ်

အဓိပ္ပါယ်ကတော့။ ။ ဝတ္ထုကာမတို့၌တက်မက်သော ကာမရာဂကိုစွန့်နိုင်သည် ဘိက္ခုသာမဏေ၊ ဣသိ ၊ ပရိဗ္ဗာဇက၊ လေးမျိုးလုံးဘိက္ခုမည်ပါတယ်။ ယခုပဉ္စဝဂ္ဂီတို့က ပရိဗိုဇ်ရဟန်းများဖြစ်ပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ကောင်းမြတ်လှကြောင်းပါဘုရား။

"တရားဆက်ကြဦးစို့" ဒွေမေ ဘိက္ခဝေဆိုတဲ့ ပါဠိတော် ကို မြန်မာပြန်ကြဦးစို့။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည် ဤအယုတ်တရားအဖို့အစုတို့ကိုမမှီဝဲအပ်ကုန်။

အဘယ်တရားနှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ

ကာမဘုံ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ သုံးပါး၌ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကာမစိတ်ဖြင့်အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအကြင်သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်သော အယုတ်တရားအစွန်းတစ်ခုသည်လည်း အမြဲဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ယုတ်ညံ့၏။ ရွာသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်၏။ ပုထုဇဉ်တို့ သဘောရမျိုးဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် အားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကြင်ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်သော အစွန်းတစ်ခုလည်းကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ၏။ အရိယာတို့၏ အကျင့် မဟုတ်၊ တိတ္ထိတို့၏အကျင့်ဖြစ်၏။ မင်္ဂဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော အကျိုးစီးပွားနှင့်လားလားမျှ မစပ်ဆိုင်ချေ။ (ဝါ) အပိဋ္ဌာဦးစီး၍ပြုလုပ်သော အာနေဥ္ဇာဘိသင်္ခါရအကျင့်မျိုးဖြစ်၏။

ရသေ့ ။ ။ ဘုရားသခင်ဟောတော်မူတဲ့ မာဂဓဘာသာကို မြန်မာလိုဤကဲ့သို့ထိထိမိမိပြန်လိုက်တော့ တပည့်တော်ဖြင့်သိပ်သဘောပေါက်သွားတယ်ဘုရား။ အဲဒီအထဲကခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များမိန့်တော်မူပါဦးဘုရား။

ဘိုးပုဏ္ဏေါ်နဲ့ ဘိုးရသေ့တို့အထူးမှတ်ရမှာကတော့ ဓမ္မစကြာဒေသနာသည် ဘုရားရှင်အနန္တတို့၏တရားဦးဖြစ်ပါတယ်။

အဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်း၏သည်းခြေဖြစ်ပါတယ်။ ဓမ္မကွန်ဗ္ဗာရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့၏မိခင်ကြီးလဲဖြစ်ပါတယ်။ မိခင်ကြီးပမာ မာတိကာလည်းဖြစ်ပါတယ်။

၄၅ ဝါပတ်လုံး ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသမျှသစ္စာလေးပါးမှ လွတ်သည်မရှိပါ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့ရှေးဦးစွာမြိန်မြိန်ယှက်ယှက်နှစ်နှစ်သက်သက်အရသာရှိရှိခံစားရသော အဦးဆုံးသောတရားမြတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ရွတ်ဖတ်သံကြားတိုင်း နတ်ဗြဟ္မာတို့၏နား၌ မရိုးနိုင်ပါ။ အလွန်ပီတိလှိုင်ပါတယ်။ ဝမ်းမြောက်စွာမြတ်နိုးကြပါတယ်။

ရှေးကစကားမှာနတ်လိုမှ ဖြိုလ်မတယ်ဆိုတဲ့စကားအရ တနင်္ဂနွေစသောအခါခုနှစ်နေ့တို့တွင် စနေနေ့ဟာ ဓမ္မစကြာကြောင့် မြေတုန်လှုပ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့်စနေကို အလေးပြုသူတို့ကောင်းကျိုးရရှိကြပါတယ်။ အကျိုးများလှပါတယ်။ လောက ဓမ္မနှစ်ဌာန၌ လိုအပ်သောအကျိုးရလိုပါကဤဓမ္မစကြာကိုအထူးလေးစားပြီးရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရပါတယ်။ ရွတ်နိုင်လေအကျိုးများများရပြီး အလိုဆန္ဒပြည့်ဝလေပါ။ ဘုရားတစ်ဆူပွင့်မှတစ်ကြိမ်သာပေါ်လာရပါတယ်။ ထို့ကြောင့်ဤဓမ္မစကြာကို အဘယ်သို့သောပညာရှိသူတော်ကောင်းသည် မရွတ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ချင်မည်သာဖြစ်ပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ မှန်လိုက်လေဘုရား။ကောင်းလိုက်လေဘုရား။ တပည့်တော်နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါတယ်။

ပုဏ္ဏေါ ။ ။ တပည့်တော်လည်း ရှေ့လျှောက်နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါမည်ဘုရား။

အယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့ကို အဘယ့်ကြောင့်လူကိုမဟောဘဲနှင့် ရဟန်း ၄မျိုးကိုဟောရပါသလဲဆိုတော့ ဘိုးဘိုးတို့မှတ်ထားဖို့ရာကတော့

"ပဗ္ဗဇိတာန်ယေဝ ဝိသေသတော ပဋိပတ္တိယာ ဘာဇနဘူတတ္တာ ပဗ္ဗဇိတေန နသေဝိတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ" လို့ပဋိသမ္ဘိဒါ အဋ္ဌကထာကပြထားပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ်က ။ ။ ရဟန်းတို့သည်သာလျှင် ထူးထူးခြားခြား သစ္စာလေးပါးတရားမြတ်ကို တတ်တက်ထင်ထင်သိမြင်နိုင်သော မဂ္ဂင်အကျင့်၏တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းလေးမျိုးကိုသာ ဟောရပါတယ်လို့ ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ ကောင်းမြတ်လှကြောင်းပါဘုရား၊ မှန်ကန်လှကြောင်းပါဘုရား။ ဒီလိုခက်ဆစ်အရှင်ဘုရားဟောမှသိပါတယ်။ သာဓုပါဘုရား - သာဓုပါ - သာဓုပါ။

ထိုပဋိသမ္ဘိဒါဂဏ္ဌိကာ "ဝိသေသတောတိ ဝစနေနေ- သစ္စပဋိဝေဓတ္ထ (လ) သစ္စာဓိဂ မသိဒ္ဓိတော"

အဓိပ္ပါယ်က ။ တဏှာဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးသို့မကပ်မရောက်ပါမှ သစ္စာလေးပါးကိုသိနိုင်သောကြောင့် သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်လိုသူ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ထို ၂ ပါးမမှီဝဲထိုက်ဟု မှတ်ချက်ချထားပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ ဒါလဲဟုတ်တာပဲဘုရား။ ဒီနှစ်ပါးရှိနေမှ ဘယ်သစ္စာသိပါမလဲဘုရား။

ကာမ သုခလ္လိကာနုယောဂတရားကို အဘယ်ကြောင့် မမှီဝဲအပ်ကြောင်းကိုလဲ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာကဖွင့်ပြထားသည်မှာ - ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါ မစ္ဆုပ္ပန္နေ တဏှာဒိဋ္ဌိ သံကိလိဋ္ဌ သုခတ္တာ အာယတိံ ဧဒုက္ခဝိပါကတ္တာ တဒနုယုတ္တာ တဏှာဒိဋ္ဌိ ဗန္ဓန ဗန္ဓတာစ နသေဝိတဗ္ဗာ လို့ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ်က ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို လိုက်စားအားထုတ်တတ်သော ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂသည် ပစ္စုပ္ပန်ယခုဘဝ၌လည်း တဏှာဒိဋ္ဌိ ၂ ပါးတို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းသောချမ်းသာဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ နောင်သံသရာ၌လည်း ၎င်းတဏှာဒိဋ္ဌိတို့အတွက် မလွဲမသွေသက်သက်ဆင်းရဲသောအကျိုး ကိုပေးတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအယုတ်တရားကို လိုက်စားအားထုတ်မိသူတို့အား တဏှာ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် အတင်းဖွဲ့ချည်ထားသည့်အတွက်သံသရာမှ မလွတ်နိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထိုအယုတ်တရားတို့ကိုမမှီဝဲအပ်ဟု ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

အတ္တကိလမထာနုယောဂ တရားကိုလည်း အဘယ်ကြောင့် မမှီဝဲအပ်ကြောင်းကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာကဖွင့်ပြပြန်သည်မှာ -

အတ္တကိလမထာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နေ ဒိဋ္ဌိသံကိလိဋ္ဌ ဒုက္ခတ္တာ အာယတိဉ္စ ဒုက္ခဝိပါကတ္တာ တဒနုယုတ္တာနံ ဒိဋ္ဌိဗန္ဓနံ ဗန္ဓတ္တာစ နသေဝိတဗ္ဗာ။

အဓိပ္ပာယ်က ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား အယူမှား၍ လိုက်စားမိသည့်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာကို ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် ရှာကြံမှုဟူသော အတ္တကိလမထာနုယောဂ အယုတ်တရားသည် ယခုဘဝ၌လည်း ဒိဋ္ဌိဟူသော တရားရှုးဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းဆင်းရဲဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နောင် ဘဝများစွာတို့၌လည်း ၎င်းဒိဋ္ဌိအတွက် သက်သက်ဆင်းရဲခံရမည့်အကျိုးကို ပေးတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအယုတ်တရားကို လိုက်စားမိသူတို့အား ဒိဋ္ဌိဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့် အတင်းဆွဲချည်ထားသည့်အတွက် သံသရာစက်မှ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလွတ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအတ္တကိ လမထာနုယောဂ တရားကို မမှီဝဲအပ်ဟု ဟောတော်မူထားခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ဖွင့်ပြထားပါသည်။

ရသေ့ ။ ။ တယ်လဲ လေးနက်လှပါလားဘုရား၊ ရှေ့ဆက်မိန့်ပါဦးဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဆရာကလဲ . . .

'တေသု တဏှာ ဝသေန ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ ဘဇန္တော သမထံ မရိဟာပေတိ ဗာလော

တထာ အဝိဇ္ဇာ ဝသေန အတ္တကိလမထာနုယောဂံ ဘဇန္တော ဂန္ထန္တော ဝိပဿနန္တိ။

အဓိပ္ပာယ်က ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ တရားတို့သက်ဝင်ဆည်းကပ်မိသော လူမိုက်သည်

ထိုပဋိသမ္ဘိဒါဂဏ္ဍိက "ဝိသေသတောတိ ဝစနေနေ- သစ္စပဋိဝေဓတ္ထ (လ) သစ္စာဓိဂ မသိဒ္ဓိတော"

အဓိပ္ပါယ်က ။ တဏှာဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးသို့မကပ်မရောက်ပါမှ သစ္စာလေးပါးကိုသိနိုင်သောကြောင့် သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်လိုသူ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ထို ၂ ပါးမဗိုဝ်ထိုက်ဟု မှတ်ချက်ချထားပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ ဒါလဲဟုတ်တာပဲဘုရား။ ဒီနှစ်ပါးရှိနေမှ ဘယ်သစ္စာသိပါမလဲဘုရား။

ကာမ သုခလ္လိကာနုယောဂတရားကို အဘယ်ကြောင့် မဗိုဝ်အပ်ကြောင်းကိုလဲ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာကဖွင့်ပြထားသည်မှာ - ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါ မစ္ဆုပ္ပန္နေ တဏှာဒိဋ္ဌိ သံကိလိဋ္ဌ သုခတ္တာ အာယတိ စဒုက္ခဝိပါကတ္တာ တဒနုယုတ္တာ တဏှာဒိဋ္ဌိ ဗန္ဓန ဗန္ဓတာစ နသေဝိတဗ္ဗာ လို့ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ်က ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို လိုက်စားအားထုတ်တတ်သော ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂသည် ပစ္စုပ္ပန်ယခုဘဝ၌လည်း တဏှာဒိဋ္ဌိ ၂ ပါးတို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းသောချမ်းသာဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ နောင်သံသရာ၌လည်း ၎င်းတဏှာဒိဋ္ဌိတို့အတွက် မလွဲမသွေသက်သက်ဆင်းရဲသောအကျိုး ကိုပေးတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအယုတ်တရားကို လိုက်စားအားထုတ်မိသူတို့အား တဏှာ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် အတင်းဖွဲ့ချည်ထားသည့်အတွက်သံသရာမှ မလွတ်နိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထိုအယုတ်တရားတို့ကိုမဗိုဝ်အပ်ဟု ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

အတ္တကိလမထာနုယောဂ တရားကိုလည်း အဘယ်ကြောင့် မဗိုဝ်အပ်ကြောင်းကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာကဖွင့်ပြပြန်သည်မှာ -

အတ္တကိလမထာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နေ ဒိဋ္ဌိသံကိလိဋ္ဌ ဒုက္ခတ္တာ အာယတိဥ္စ ဒုက္ခဝိပါကတ္တာ တဒနုယုတ္တာနံ ဒိဋ္ဌိဗန္ဓနံ ဗန္ဓတ္တာစ နသေဝိတဗ္ဗာ။

အဓိပ္ပာယ်က ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား အယူမှား၍ လိုက်စားမိသည့်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာကို ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် ရှာကြံမှုဟူသော အတ္တကိလမထာနုယောဂ အယုတ်တရားသည် ယခုဘဝ၌လည်း ဒိဋ္ဌိဟူသော တရားရှူးဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းဆင်းရဲဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နောင် ဘဝများစွာတို့၌လည်း ၎င်းဒိဋ္ဌိအတွက် သက်သက်ဆင်းရဲခံရမည့်အကျိုးကို ပေးတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအယုတ်တရားကို လိုက်စားမိသူတို့အား ဒိဋ္ဌိဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့် အတင်းဆွဲချည်ထားသည့်အတွက် သံသရာစက်မှ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလွတ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအတ္တကိ လမထာနုယောဂ တရားကို မဗိုဝ်အပ်ဟု ဟောတော်မူထားခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ဖွင့်ပြထားပါသည်။

ရသေ့ ။ ။ တယ်လဲ လေးနက်လှပါလားဘုရား။ ရှေ့ဆက်မိန့်ပါဦးဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဝဝိရဗုဒ္ဓိ ငှိကာဆရာကလဲ . . .

တေသု တဏှာ ဝသေန ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ ဘဇန္တော သမထံ မရိဟာပေတိ ဗာသော

တတာ အဝိဇ္ဇာ ဝသေန အတ္တကိလမထာနုယောဂံ ဘဇန္တော ဂစ္ဆန္တော ဝိပဿနန္တိ။

အဓိပ္ပာယ်က ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ တရားတို့သက်ဝင်ဆည်းကပ်မိသော လူမိုက်သည်

သမထဘာဝနာအလုပ်ကို လွန်စွာဆုတ်ယုတ်စေတတ်သည်။ အဝိဇ္ဇာ၏ အစွမ်းကြောင့် အတ္တကိလမထာနု ယောဂ တရားသို့ သက်ဝင်ဆည်းကပ်မိသော သူမိုက်သည် ဝိပဿနာဘာဝနာအလုပ်ကို လွန်စွာဆုတ် ယုတ်စေတတ်သည်။

နသက္ကာ ဥဘော ဒွေ အန္တေ အပ္ပဟာယ အမတံ အဓိဂန္တုံ ဇွိ ဝေ ဝုတ္တာ။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော သမထ ဝိပဿနာဘာဝနာ နှစ်ပါးတို့ကို ဖျက်ပြားယုတ်စေ တတ်သော ထိုအယုတ်တရား ၂ပါးတို့ကို မပယ်စွန့်နိုင်က နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်နိုင် မရနိုင်သည်ကို ရည်၍ မမှိဝဲအပ်၊ မသုံးဆောင်အပ်ဟု ဟောတော်မူသည်ဟု ဋီကာဆရာက ဖွင့်ပြပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ တယ်လဲမှတ်သားထိုက်ပါတယ်ဘုရား။ အယုတ်တရားက ဒီ ၂ပါးသာလား ဘုရား။ ဒါပြင် ဘယ်နှစ်ပါးများ ရှိပါသေးလဲဘုရား။

ပဍ္ဍိုင်း ။ ။ ဤ ၂-ပါးသာရှိကြောင်းကို သံယုတ် အဋ္ဌကထာက မိန့်ထားသည်မှာ -
ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ တာဝ ကာမဘောဂီနံ ဒဿနတ္တ
ဂဟိတော အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ တပဿိတကာနံ။

အဓိပ္ပာယ်က ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ တရားကို လူတို့အတွက် အတ္တကိလ မထာနုရောဂတရား သည်အကျင့်ကိုမိသော ရသေ့ရဟန်းတို့အတွက် ဤနှစ်ပါးသော မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူ ကြောင်း ပြပါတယ်။

မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ် အကျင့်တရားဟောတော်မူသော ပါဠိတော်ဆက်ကြဦးစို့။

ရသေ့ ။ ။ ကောင်းမြတ်လှကြောင်းပါ ဘုရား။
ဧတေ ခေါ် ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ၊ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ။ ဥပသမာယ အဘိညာယ
သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

အဓိပ္ပာယ်က ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ထိုကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ တည်းဟူသော သဿတဒိဋ္ဌိအကျင့် နှင့် အတ္တကိလမထာနုယောဂ တည်းဟူသော ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အကျင့်အယုတ်တရားနှစ်ပါးအစွန်းတို့ကို မတပ်မယှဉ်မပွါးများမူ၍ ရှေးရှေးသော ဘုရားများကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော ငါဘုရားသည် မိမိအလိုလို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။

ထိုအလယ်အလတ်ဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်သည်ကား သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို မြင်စေ သောပညာမျက်စိကို ပြုတတ်၏။ အထက်မဂ်သုံးပါးကို သိစေသော ဉာဏ်ကိုပြုတတ်၏။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိ စ္ဆာ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အကျိုးငှာ အထက်မဂ်သုံးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှာ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ အနုပါဒိ သေသနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ ကောင်းစွာဖြစ်ပေ၏။

ဤနေရာ၌ကား အထူးမှတ်ရန်မှာ ။ ။ အယုတ်တရားနှစ်ပါးနှင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဤသုံးပါးကို ဟောတော်မူရာ၌ ရည်ရွယ်တော်မူသော အချက်မှာ . . .

ဣမေ ဒွေ ဘန္တေ ပဗ္ဗာဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ ဟု ရယဂတော (မ) သော ကာမတော ဂါ နေ၁ပိ နသမ္မေ ဂရဟတိ န ပသံသတိ ဟု သံယုတ်အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း

ဤအယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့ကို ပယ်၍ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားရှင်သည် ကာမဂုဏ်ခံစားသူ လူအားလုံးတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့တော်မူသည်မဟုတ်။ ခြိုးခြံခြိုးခြံ ကျင့်ကြသူရသေ့ရဟန်းတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့တော်မူသည်မဟုတ်။ ချီးမွမ်းသည်လည်းမဟုတ်။

"ဂရဟိတဗ္ဗ ယုတ္တကေ ဂရဟိ" ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူ မည်သူကို မဆိုကဲ့ရဲ့၏။

"ပသံသိတဗ္ဗယုတ္တကေ ပသံသတိ" ချီးမွမ်းထိုက်သူ မည်သူကိုမဆို ချီးမွမ်း၏ ဟုသော ဝိဘဇ္ဇဝါဒီဂုဏ်တော်ကိုပြရခြင်း ရည်ရွယ်ချက်အကျိုးရှိပါသည်ဟု သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားကြရန် မိန့်မှာတော်မူပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ မှာလဲ မှာသင့်ပါတယ်ဘုရား။ ဒီ အဋ္ဌကထာငြိကာရှိလို့ ဘုရားတပည့်တော်တို့ ယထာဘူတဓမ္မများ သိရတာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးတို့၏အဓိပ္ပါယ်ကို မကျဉ်းမကျယ်ဟောပြပါဦးမယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်၊ နာပါရစေပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ "မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်" ၌ ဟောကြားတော်မူသည်မှာ -

အတ္ထာတိ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ နိရတ္တာတိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ။ အတ္တာတိ ဂဟိတံ နတ္ထိ၊ နိရတ္တာတိ မုဉ္စိတဗ္ဗံ နတ္ထိ။ ယဿ နတ္ထိ ဂဟိတံ၊ တဿနတ္ထိ မုဉ္စိတဗ္ဗံ။ ယဿ နတ္ထိ မုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ တဿနတ္ထိ ဂဟိတံ။

စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ်ကား . . .

အတ္တဟူသည်ကား သဿတဒိဋ္ဌိတည်း။ နိရတ္တဟူသည်ကား ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိတည်း။

အတ္တဟူသည်ကား မရှိသော ဝတ္ထုကိုစွဲယူခြင်းတည်း။ နိရတ္တဟူသည်ကား မရှိသော ဝတ္ထုကို အရှိထင်၍ လွှတ်ခြင်းတည်း။

အကြင်သူအား မရှိသောဝတ္ထုကိုစွဲယူခြင်း၊ ထိုသူအား မရှိသောဝတ္ထုကို လွှတ်ခြင်းတည်း။

အကြင်သူအား မရှိသောဝတ္ထုကိုလွှတ်ခြင်းတည်း၊ ထိုသူအား မရှိသောဝတ္ထုကို စွဲကိုင်ခြင်းတည်း။

သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်၌ ဟောကြားတော်မူသော သဿတဒိဋ္ဌိ တစ်ပါးနှင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၄၄-ပါး၊ ပေါင်း ၆၂-ပါးသော ဒိဋ္ဌိနှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်၌လာသော အန္တဂ္ဂါဟိက ဒိဋ္ဌိ ၅၀-တို့ကို ခွဲခြားဟောထားပါတယ်။ မူလ ပဏ္ဏာသပါဠိတော်၌လဲ ၉၆-ပါးသော ပါသဏ္ဍမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူတို့ကိုလဲ ဟောကြားထားပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ မှန်လှပါဘုရား။ ဒီလောက်ဆိုရင် အလွန်ပြည့်စုံပါပြီဘုရား၊ ရှေ့ဆက်ပြီးဟောတော်မူပါဘုရား။ အယုတ်တရားနှစ်ပါးနှင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါဤသုံးပါးတို့ ဟောတော်မူရာ၌ -

ဣမေ ခွေ ဘန္တေ ပဟာယ တထာဂတော (ပ) သော ကာမဘောဂီ နေဝပိ န သဗ္ဗေ ဂရဟတိ နပသံသတိ။

ဤအယုတ်တရား နှစ်ပါးတို့ကိုပယ်၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသည်။ ထိုဘုရားရှင်သည် ကာမဂုဏ်ခံစားသူလူအားလုံးတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့သည်မဟုတ်။ ချီးမွမ်းသည်လည်းမဟုတ်။

"တပနိဿိတကေပိ နသဗ္ဗေဂရဟတိ န ပသံသတိ"

ခြိုးခြံစွာကျင့်သူ ရသေ့ရဟန်းအားလုံးကိုလည်း ကဲ့ရဲ့သည်မဟုတ်။ ချီးမွမ်းသည်လည်းမဟုတ်။

"ဂရဟိ တဗ္ဗယုတ္တကေ ဂရဟိ" ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူ မည်သူ့ကိုမဆို ကဲ့ရဲ့၏။

"ပသံသိ တဗ္ဗယုတ္တကေ ပသံသတိ" ချီးမွမ်းထိုက်သူ မည်သူ့ကိုမဆိုချီးမွမ်း၏ဟုဘုရားရှင်၏ ရွှေချိန်ခွင်ညာပမာအလား နိုးရိုးသားသားဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် မှန်ရာဟောတော်မူတတ်သော ယထာဘူတ ဝိဇ္ဇဝါဒီဂုဏ်တော်ကိုပြရခြင်းအကျိုးရှိပါသည်ဟု သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ စွဲမြဲမှတ်သားကြရန် မိန့်မှာတော်မူထားပါသည်။

ရသေ့ ။ ။ ဒါမှန်တာပေါ့ဘုရား။ သံယုတ်တရားက နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်ဖွင့်ပြလို့သာသိရတာပါဘုရား။ အလွန်မှတ်သားထိုက်ပါတယ်ဘုရား။

အချိန်လည်းအတော်ညောင်းသွားပြီ။ နာရီကလည်း ၇နာရီတောင်ထိုးသွားပြီ။ ဒီကနေ့ဒီမှာရပ်ထားပြီး နက်ဖြန်မှ မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်ဖြစ်တဲ့ တရားအားဟောကြားပြီး မင်္ဂလအကြောင်းမကျဉ်းမကျယ်ဟောကြစို့။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ့ ။ ။ ကောင်းမြတ်လှပါတယ်ဘုရား။ သာဓုပါဘုရား - သာဓုပါ ဆိုပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ပြန်သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်လည်းဆက်ပြီးကျန်တဲ့အပိုင်းဖြစ်တဲ့ ပရိတ် များရွတ်၊ ဂါထာမန္တန်များရွတ်၊ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီးနာရီကြည့်လိုက်တော့ ည ၁၀ နာရီခွဲနေ၏။ ထို့ကြောင့်အနားယူရန် အိပ်လိုက်တော့၏။ နံနက် ၁နာရီခွဲနိုးလာ၍ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးမှတ်တမ်းရေးလိုက်၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၈ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၅ နာရီမတ်တင်းမှစ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ သုဂတော ၅ချက်၊ အပတ် ၂၀ ရသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၅ နာရီထိုးနေ၏။ အရှေ့လောကဓာတ်ကနေရောင်ခြည်များယှက်ဖြာနေတာမြင်ရ၏။

တောတောင်ရိပ်များကြောင့် ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်ပေါ် နှင့် သိမ်တွင်းတော့ မှောင်နေတုန်းဖြစ်၏။ ဘုရားရှေ့တွင် ကျွန်ုပ်ထွန်းညှိထားသော ဖယောင်းတိုင်အလင်းရောင်၏အရောင်သာ သိမ်ထဲမှာလင်းလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်ဆက်လက်ပြီးလမ်းလျှောက်၍ ပုတီးစိပ်၏။ ၃ပတ်ပြီးသွားသောအခါ ဘုရားရှေ့တော်ထိုင်ပြီးစိပ်ပြန်၏။ ၃ပတ်ပြီးတော့ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မိုးထိန်ထိန်လင်းနေတာတွေ့ရသဖြင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီရင်ပြင်အောက်ခံကျောက်တုံးပေါ် ထိုင်ပြီးစိပ်နေ၏။

ပုတီး ၄ ပတ်လောက်ရသောအခါ ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်ရှေ့ တဝုန်းဝုန်းတဖိုင်းဖိုင်းဖြင့် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေသောအသံများကြားရ၏။ ပြင်းပြစွာမာန်ဖီသံ၊ ကိုက်ခဲသံ၊ အော်သံများကြားနေရ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ပုတီးစိပ်တာရပ်ပြီး သူတို့နှစ်ဦး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးစိတ်ပြေပြီးဒေါသငြိမ်းစေရန် စူးစိုက်စွာမေတ္တာပို့ပေးနေ၏။ မိနစ် ၃၀ လောက်ကြာသော် ရန်သံ မာန်သံများတိတ်သွား၏။ မောပန်းနေသောအသံများကြားရ၍ ရန်ပွဲပြီး၍အေးငြိမ်းသွားပြီဟုအောက်မေ့ပြီး သူတို့ရှိရာဘက်လှည့်ကြည့်သောအခါ ဝက်ဝံကြီးနှင့် မြွေကြီးနှစ်ကောင်မြင်တွေ့ရ၏။

ဝက်ဝံကြီးကလည်း သူ့ကိုယ်ဒဏ်ရာမှထွက်သောသွေးများကိုလျှာဖြင့်ယက်နေ၏။ မြွေကြီးကလည်းသူ့ကိုယ်ကဒဏ်ရာမှထွက်သောသွေးများကိုယက်နေ၏။ ဝက်ဝံကြီးအရပ်က ၅ တောင်လောက်ရှိမည်ထင်၏။ မြွေကြီးကလည်း ကျွန်ုပ်ပေါင်လောက်ရှိမည်ဟုခန့်မှန်းရ၏။ အရှည် ၁၅ တောင်လောက်ရှိ၏။

သူတို့နေရာကို ကျွန်ုပ်သွား၍မေတ္တာတရားဟောကြား၏။ သိသကဲ့သို့နားထောင်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင်ဆေးကုပေးလို၏။ ဆေးတမပါ၍ ကုနိုင်မည့်သူတမ်းတ၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာ၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဦးပဥ္စင်းက သူတို့ကိုဆေးကုပေးစေလိုလား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ

တပည့်တော်ကုပေးပါမည်ဆိုပြီး လက်ထဲတွင်ပါလာသော အဝတ်ကလေးဖြင့် မြွေကြီးကိုခေါင်းကနေအမြီးထိသုတ်ပေးလိုက်၏။ အကောင်းကပတိဖြစ်သွား၏။ ဝက်ဝံကြီးကိုလည်း ထိုနည်းတူပြုလုပ်ပေးလိုက်၏။ ကောင်းသွား၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ သင့်မြတ်စွာနေထိုင်ကြဖို့ မေတ္တာတရားဟောလိုက်ကြ၏။ နားလည်သကဲ့သို့ ဝက်ဝံကြီးကဝပ်ပြီးနားထောင်နေ၏။

မြွေကြီးကခွေပြီးသူ့အခွေပေါ်မေးတင်၍ နားထောင်နေ၏။ အလိုရှိရာသွားကြဖို့ပြောလိုက်တော့မှ ဝက်ဝံကြီးကမြောက်ဘက်ထွက်သွား၏။ မြွေကြီးကဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးအနောက်ဘက်ဆင်းသွား၏။ သူတို့နှစ်ကောင်သွားကြတော့ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဗုဒ္ဓေါကို မေး၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီသတ္တဝါတွေ ဒီလိုခဏခဏသတ်ကြပါသလား။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဒါနဲ့ဆိုနှစ်ခါရှိပြီ။ အရင် ၂ လလောက်ကလည်းရသေ့တောင်ပေါ်မှာ သတ်ကြတယ်။ ယခုလမှာ တောင်ပေါ်မှာသတ်တာတွေ့ရတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ နောက်တော့သတ်ကြမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။ သူတို့အပေါ်သစ္စာပြုလွှတ်လိုက်တယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အလိုကိုယ်တော် ဘယ်လိုသစ္စာပြုတာလဲပြော မှတ်စမ်းပါဦး။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီလို ဘိုးဗုဒ္ဓေါ၊ ကျွန်ုပ်ဝီဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးပေါ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရသောကုသိုလ်အဖို့ကိုလည်းသင်တို့နှစ်ကောင်အား အမျှပေးဝေလိုပါတယ်။ ဤအဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီး

မြောက်ပါလျှင် သင်တို့နှစ်ဦးညီရင်းအကိုပမာချစ်ခင်ကြ၍ ရန်သတ္တုရုမပြုကြပါစေနှင့် လို့အမိဋ္ဌာန်ကုသိုလ်နှင့်သစ္စာပြု လိုက်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ॥ ॥ ကိုယ်တော်လေးဆီကကြားရရင်တော့ အဆန်းကြီးပဲ။

သာဓုပါကိုယ်တော်လေး၊ သာဓုပါ - သာဓုပါ ကဲသွားလိုက်ပါဦးမယ်။ ညနေကျမှ တရားနာလာပါမယ်။

ကောင်းလှပါပြီ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ ကောင်းလှပါပြီဆိုပြီး ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့ပြန်သွား၏။ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၇ နာရီခွဲနေ၏။ ပုတီးဆက်စိပ်နေ၏။ အပတ် ၂၀ ရသောအခါ ဘုရားကို ရှိခိုးဝတ်ချ၍ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီးသိမ်ထဲပြန်လာ၏။ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ၁၁ နာရီခွဲ၍ သစ်သီးဆွမ်းစားနေ၏။ ထိုအခိုက် ဒကာကြီးတစ်ယောက်အထုတ်တစ်ထုတ်ကိုင်လာပြီး ထိုအထုတ်ကို ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင်ချ၍လှူ၏။

ထိုဒကာကြီးကလျှောက်သည်မှာ "အရှင်ဘုရားဆွမ်းမစားရတာကြာ၍ တပည့်တော်ကဆွမ်းစားတော်ပဲနဲ့ဆီယူလာခဲ့ပါတယ်" အရှင်ဘုရားဘုဉ်းပေးစေချင်လွန်းလို့ပါ။ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ ကောင်းပါတယ်ဒကာကြီး ကပ် - ကပ်လို့ပြောပြီး

သပိတ်ဖုံးနှင့်ခံယူ၍စားနေ၏။ ထိုကပ်သောဆွမ်း ၃ ပုံ ၂ ပုံလောက်ကုန်တော့ တော်တော်ဝသွား၏။ လက်ကလေးဆေးပြီး ထိုင်နေသောဒကာကြီးကို

ပဥ္စင်း ॥ ॥ ဒကာကြီးက ဘယ်ကလာတာလဲ။

ဒေဝ ॥ ॥ တပည့်တော်ကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား။ သေသေချာချာကြည့်ပါဦးဘုရား။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ သေသေချာချာကြည့်တော့ ဒကာကြီးက လူကဲ့သို့သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်ထားတော့လူမှားနေတယ်။ အခုမှဣသိန္နေဝ ဘိုးဘိုးကြီးမှန်းသိရတယ်။ စောစောက လူဝံကြီးနဲ့မြွေကြီးသတ်နေတုန်း ကဒကာဒေဝဘယ်မှာရှိနေလဲ။

ဒေဝ ॥ ॥ တပည့်တော် နတ်သဘင်အစည်းအဝေးသွားနေပါတယ်ဘုရား။

ပဥ္စင်း ॥ ॥ အခု ဦးပဥ္စင်းကိုကပ်တဲ့ဆွမ်းတွေက ဘယ်ကယူလာတာလဲ။

ဒေဝ ॥ ॥ ကျိုက်ထိုထမင်းဆိုင်ကပါဘုရား။ အစည်းအဝေးကအပြန် အရှင်ဘုရားအတွက် သတိရတာနဲ့ ဝင်ဝယ်လာတာ။ သက်လွတ်ဆွမ်းဆိုတော့ အလကားပေးလိုက်တယ်ဘုရား။ ပိုက်ဆံမယူပါဘုရား။ တန်ဖိုးကလည်း ပြား ၅၀ ဆိုတော့ သူတို့ကလည်း ယူတာထက်လှူတာကပိုရတယ်ဆိုပြီး မယူတာထင်ပါရဲ့ဘုရား။ တပည့်တော်ကိုခွင့်ပြုပါဦးဘုရား။ ဆိုပြီးထသွား၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆွမ်းစားပြီး ခဏလောက်အနားယူကာ လျောင်းနေ၏။ ၁၅ မိနစ်လောက်အိပ်ပျော်သွား၏။ နိုးလာတော့ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ၁၂ နာရီ ၄၅ မိနစ်ရှိနေ၏။ ထ၍ရေချိုးဆင်းပြီးရေချိုး၍ပြန်လာကာ ပုတီးစိပ်နေ၏။ ထိုင်စိပ်လိုက် လမ်းလျှောက်စိပ်လိုက်နှင့် ပုတီးအပတ် ၂၀ ရတော့နာရီကြည့်လိုက်၏။ ညနေ ၆ နာရီမတ်တင်းဖြစ်နေ၏။

ထိုအခိုက် ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးနှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ရောက်လာကြ၏။ ရှိခိုးဝတ်ချပြီး တရားနာရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြ၏။

ကျွန်ုပ်က တရားစ၏။ မနေ့က ဝိဘင်္ဂပါဠိဂုဏ်တော်သဘောကိုဟောပြပြီး အဆုံးသတ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။

မှန်လှပါဘုရားဟု ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဦးရသေ့တို့ကလျှောက်ကြ၏။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီကနေ့တော့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်ဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်တရားကိုဟောရမှာပဲ။ ဒီမဂ္ဂင်တရားတော်ကဘယ်ဘာသာမှာမှမရှိဘူး။ ဦးပဥ္စင်းတို့၏ဂေါတမမြတ်စွာသာသနာမှာသာရှိတယ်။ ထိုအကြောင်းကိုအဋ္ဌကထာဋီကာ ဆရာကြီးတို့က ဖွင့်ပြထားကြတဲ့အဓိပ္ပါယ်များကိုနောက်မှဟောကြားပြီးယခု ဘုရားဟောဒေသနာကိုရွတ်ပြပူဇော်ပြီးထိုအဓိပ္ပါယ်ကို မြန်မာလိုဟောကြဦးစို့။

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ။ သေယျထိဒံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ။

သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

အယံခေါသာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ

စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနယ သံဝတ္တတိ။

ယခုရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့သော ဒေသနာတော်ကို မြန်မာလိုပြန်ကြဦးစို့။ ထိုအလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်မြတ်သည် အဘယ်နည်းဟူမူကား. . . ကောင်းမြတ်ဖြူစင်သော အင်္ဂါရှစ်ပါး၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်ပြည့်စုံသော ဤမဂ္ဂင်အကျင့်မြတ်သာတည်း။

အင်္ဂါရှစ်ပါးဟူသည်ကား

၁။ သစ္စာလေးပါးကိုအမှန်အတိုင်းသိမြင်ခြင်း။

၂။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို သစ္စာလေးပါးသို့ရောက်အောင် တင်ဆောင်တတ်ခြင်း၊ (ဝါ) မနောကံသုံးပါးအလိုလိုလုံခြုံနေခြင်း။

၃။ သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်နေသဖြင့် နှုတ်ကိုကောင်းစွာသိမ်းဆည်းနေခြင်း (ဝါ) ဝစီကံလေးပါးအလိုလိုကင်းလွတ်နေခြင်း။

၄။ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်နေသဖြင့် ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှ အလိုလိုလွတ်ကင်းနေခြင်း။

၅။ သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်နေသဖြင့် မနောသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ ကာယသင်္ခါရ တို့မှ အလိုလိုကင်းလွတ်နေသောကြောင့် ဖြူစင်သောစိတ်ရှိနေခြင်း။

၆။ သစ္စာလေးပါးသိမြင်နေခြင်း လုံ့လသာရှိနေခြင်း။

၇။ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်ခြင်း၌သာ သတိစိတ်ထင်ရှားနေခြင်း။

၈။ သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်ခြင်း၌သာ သမာဓိစိတ်တည်တံ့မိုက်မြဲနေခြင်း။

သစ္စာလေးပါးကို အမှန်အတိုင်းသိမြင်ရာ၌တစ်ပြိုင်နက် တစ်ချက်တည်းပြည့်စုံသော ဤသဘောတရားအစုသည် မဂ္ဂင်တရားမည်၏။

ဇာတိချစ်သားရဟန်းတို့ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော ငါဘုရား သည် ဆရာမကူ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော သစ္စာလေးပါးကို သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်တတ်သော သစ္စာလေးပါးကို အထက်မဂ်သုံးပါးဖြင့် သိတတ်သော ဤသသ တဒိဋ္ဌိနှင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့မှ ကင်းလွတ်သော အလယ်အလတ်အကျင့်မြတ်သည်ကား

ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အကျိုးငှာ။ ထူးသောအထက်မဂ်သုံးပါး၏အကျိုးငှာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကိုထိုးထွင်းသိမြင် ခြင်းအကျိုးငှာ ကိလေသာခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းရာမှန် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏အကျိုးငှာ မဖောက်မပြန် အမှန်ပင် ဖြစ်ပေ၏၊ (ငါ) အမှန်ပင်ဖြစ်ပါပေသတည်း။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကုလ္လသာသယရသေ့ကြီးတို့က ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာဖြင့် သာဓု - သာဓု - သာဓု ဟု သုံးကြိမ်ခပ်ကျယ်ကျယ်ခေါ်ကြ၏။

ရသေ့ ။ ။ တယ်လဲကောင်းတဲ့မြန်မာပြန်ပါလားဘုရား။ ကျေနပ်စရာပါဘုရား။ ကျေနပ်စရာပါ။ ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်လင်းပြတော်မူပါဦးဘုရား။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါ တို့ ဦးရသေ့တို့ကို "အယမေဝ အရိယောအဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ" ဆိုတဲ့ဒေသနာတော် မှာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်လေ၏ ဟု ဧဝ၊ သဒ္ဒါဖြင့်ကျောက်ကန်ပြီး လျှာထိပ်သံပြင်းပြင်းဖြင့် ခပ်တင်းတင်း ခပ်ထက်ထက်ကြီး ဟောရာဝယ် အဘယ်ကိုရည်ရွယ်၍ ဟောတယ်ဆိုတာသိသာထင်ရှားအောင်ရှင်းပြပါဦးမယ်။

"မဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာက အယမေဝတိ ဧဝသဒ္ဒေါ နိယမတ္ထော တေန အညံ မဂ္ဂံ ပဋိက္ခိပတိ။

အယံမေဝ ဟုသောပုဒ်မှာလျှာထိပ်သံဖြင့် တင်းကြပ်စွာဟောမှတ်မိန့်ခြွေသော ဧဝသဒ္ဒါသည် များပြားသိုင်းဝိုင်း ထိုထိုဂိုဏ်းတို့ကို ပိုင်းဖြတ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ထိုထိုဂိုဏ်းတို့ကို ပိုင်းပြတ်အောင် ဖြတ် တတ်သော"ဧဝ" သဒ္ဒါဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာမှတစ်ပါးအခြားဝါဒတို့ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ပြည့်စွက်သောင်းသောင်း နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်းကို ကြောင်းကျိုးနှစ်ရပ်ဆတ်ဆတ်ကေန်မဟုတ်ဟန်ကြောင့် ကျောက်ကန်ပယ်ပစ် တားမြစ်ကန်ထုတ်တော်မူလိုက်၏ဟုဖွင့်ပြပါတယ်။

မဂ္ဂသံယုတ်ဋီကာဆရာကလည်း

နိယမတ္ထောတိ အဝဓာရဏတ္ထော။ တေန အညံ မဂ္ဂံ ပဋိက္ခိပတိက္ကတော

အညဿ နိယျာနိကမဂ္ဂဿ အဘာဝတော။ —

အဘယ့်ကြောင့်တားမြစ်ကန်ထုတ်ရပါသနည်းဆိုသော် ဤဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်မှ (ငါ) မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဤတရားမှ တစ်ပါးသောဝဋ်မှ ထွက်ကြောင်းတရားကောင်း၏။ တကယ်မရှိခြင်းကြောင့်တည်း ဟု ဋီကာဆရာက ဖွင့်ပြပါတယ်။

ဤမိန့်ဆိုချက်များနှင့်အညီ ဟိန္ဒူဗြာဟ္မဏအယူ၊ ခရစ်ယာန်တို့၏ထာဝရအယူ၊ မဟာမေဒင် တို့၏ ခိုဒါဝါဒအယူတို့၌ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းမရှိကြောင်း ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌သာ

၍အရိယာမဂ္ဂင်ဟူသောလမ်းကောင်းလမ်းမှန်ကေန်ရှိကြောင်းကို ဝန်ခံလို၍ လျှာထိပ်သံဖြင့်တင်းတင်း ကြပ်ကြပ်ဟောမိန့်ခြွေသော ဝေသဒ္ဒါကို မာမာကြီးဟောတော် မူပါသည်။

ရသေ့ ။ ။ ဟုတ်သပါဘုရား။ အခုမှ ဝေသဒ္ဒါ၏အဓိပ္ပါယ်သိတော့တယ်။ တပည့်တော်ဝါနှစ်ဆယ် ရခဲ့တယ်။ ဆယ်ဝါက ရဟန်းဘဝနှင့်စာသင်၊ ဆယ်ဝါကစာချနဲ့။ ဒီ ဝေသဒ္ဒါ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိခဲ့ပါ ဘုရား။ အခုမှ အရှင်ဘုရားဟောမှ ဒီအကြောင်းသိရ ပါတယ်ဘုရား။ အဖိုးမဖြတ်နိုင်ပါ ဘုရား။ ရှေ့ဆက် မိန့်တော်မူပါဘုရား။

ဘိုးရသေ့တို့အထက်ကအတိုင်း ယူဆကြလျှင် အခြားဘာသာဝင်တို့၏သမထအလုပ်များကို မည်သို့မှုရပါမလဲဆိုတော့

"ဗာဟိရကာပိ ဇာနန္တာ အာဒီတော စတုပ္ပကာရမေဝ ဇာနန္တိ၊ (မဟာဋီကာသာရတ္ထ ဒီပနီ)

ဗာဟိရကာ အာနာပါဏာသတိ ဇာနန္တာ အာဒီတော စတုပ္ပကာရ

မေဝ ဇာနန္တိ နသဗ္ဗံ သောဠသပ္ပကာရံ။ (ဝိမတိဝိနောဒနီ)

၍ဆရာတို့စကားအရ အာနပါနအလုပ်သည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်နိုင်ရန်ဆယ့်ခြောက် နည်းရှိရာ ရှေ့သုံးနည်းလေးနည်းလောက်သာ အခြားဘာသာတို့က သိကြသည်။ ကျန်ဆယ့်နှစ်နည်းကို မသိကြ။ သိအောင်လည်း သူတို့ဉာဏ်မစွမ်းနိုင်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှတစ်ပါး အခြားဗုဒ္ဓအမည်ခံတွေမတွေး တောနိုင် မသိနိုင်ဟု မိန့်ထားပါတယ်။

ဘာကြောင့် အခြားအယူဝါဒရှိသောသူများ မသိနိုင်ကြပါသလဲဆိုတဲ့အကြောင်းကို ၎င်းအနုဋီကာ ဆရာတို့က သမထလေးဆယ် လောကီ၊ လောကုတ္တရာဈာန် လေးဆယ်ကိုဖြစ်စေနိုင်သော ပါတိမောက္ခသံဝရ ဣန္ဒြိယ သံဝရ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတ ဟူသောသီလကြီးလေးပါးရှိသော ရဟန်းမြတ်သည်၍ဗုဒ္ဓ သာသနာ၌သာရှိ၍ အခြားသာသနာတို့၌ ထိုရဟန်းမျိုးနှင့် အသုဘဈာန်ဆယ်မျိုး၊ အနုဿတိဈာန်ဆယ် မျိုးပြင် လောကုတ္တရာဈာန်မျိုးတို့လည်း မရှိဟူ၍မိန့်ဆိုကြပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ မှန်တာပေါ့ဘုရား။ ဒါသိပ်မှန်တာပေါ့၊ ဒီအဋ္ဌကထာ ဋီကာဆရာကြီးကိုလည်း ဒီလို နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်ဖွင့်ပြတော်မူကြသောကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့သိရ၊ အရှင်ဘုရား တို့မှဟောကြား၍ တပည့်တော်တို့သိရ၊ အလွန်လေးနက်လှပါတယ်။ အလွန်လည်း မှတ်သားထိုက်ပါတယ်ဘုရား။ ရှေ့ဆက် မိန့်တော်မူပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ မဂ်တရား၏သတ္တိထူးများကို ဟောကြားပါဦးမယ်။ "မဂ္ဂေါ" ဟူသောပါဠိ၏အရ "ကိလေသေ မာရေန္တော ဂစ္ဆတိ မဂ္ဂတိဝါနိဗ္ဗာနံ မဂ္ဂီယတိ နိဗ္ဗာနတ္ထိ ကေဟိ ဂမ္မတိဝါ တေဟိ ပဋိပဇ္ဇိယတီတိ မဂ္ဂေါ" ဟူသော ဓမ္မဒါယာဒသုတ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ

၁။ ကိလေသာကိုသတ်လျက် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ သွားရောက်တတ်သောသတ္တိ။

၂။ နိဗ္ဗာန်တရားကို ကြိုးကြိုးစားစား ရှာမှီးတတ်သော သတ္တိ။

၃။ နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်သူတို့သည် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူလေးလေးစားစားအားထုတ်ရှာမှီးအပ်သော သတ္တိ။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်သူတို့သည် အလွန်ကြည်ဖြူဖွယ်ရာ ထက်သန်စွာကျင့်ကြံအပ်သောသစ္စာ၊ ဤသစ္စာအထူး လေးပါးရှိသောတရားကို မဂ်တရားလို့ခေါ်ပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ ကောင်းမြတ်ကြောင်း၊ သင့်မြတ်လှကြောင်းပါဘုရား။
တစ်နည်းအားဖြင့် သဒ္ဓမ္မ ပကာသနီ အဋ္ဌကထာဆရာကလဲ။
တေဟိ သံသာရဒုက္ခာ ဘိဘူ ဒုက္ခ နိဿရဏတ္တိကေဟိ။
သပ္ပုရိသေဟိ မဂ္ဂီယတိ။ ဂဝေသိယတီတိမဂ္ဂေါ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ။ သံသရာဝဋ်တွင်းဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့် ညှင်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို မကင်းလွတ်နိုင် ၍မလှုပ်သာမလှည့်သာကြပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းစွာခံနေကြရကုန်သည်ဖြစ်၍ သံသရာညွှတ်ကွင်းဒုက္ခတွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်လိုကြကုန်သော သံသရာဘေးဒုက္ခဘေးတို့ကိုမျှော်တွေးသိမြင် ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည် သားပျောက်မိခင်ပုံအသွင်ဖြင့် တွင်တွင်ရှာမှီးအပ်၏။

ထိုသို့သားပျောက်မိခင်ပုံအသွင်ဖြင့် လျှင်လျှင်ထပ်ထပ်ရှာမှီးအပ်သော သစ္စာကြောင့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါပုံယင် ခုံမင်နှစ်သက်ကြသည့် မဂ်တရားမည်၏လို့ သဘောတရားများနှင့်ဖွင့်ပြပါတယ်။

ထိုမဂ္ဂင်အကျင့်ကလည်း ရှစ်ပါးရှိတယ်ဆိုတာ ဘိုးရသေ့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့လည်းသိပြီးသားပါပဲ။

ရသေ့ ။ ။ တပည့်တော်သိတာက ကလေးကြီးသိပါ။ ပညာရှိသ မဟုတ်ပါဘူးဆရာ။ ကိုယ်တော်လေးကပညာရှိသိဖြစ်အောင် မကျဉ်းမကျယ်ဟောပြတော်မူပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဦးပဥ္စင်းက မဂ္ဂင်ကိုသိပြီးသားဖြစ်လို့သစ္စာဟောတော့မလို့ဒီလိုဆိုလည်း မဂ္ဂင်ကို ဟောရသေးတာပေါ့။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ မှန်ပါ့ဘုရား။ ဟောတော်မူပါဘုရား ဟောတော်မူပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ မဂ္ဂင်အကျင့်က ရှစ်ပါးရှိတယ်။

၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ	။	ကောင်းသောမြင်ခြင်း
၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ	။	ကောင်းသောကြံခြင်း
၃။ သမ္မာဝါစာ	။	ကောင်းသောပြောဆိုခြင်း
၄။ သမ္မာကမ္မန္တ	။	ကောင်းသောပြုခြင်း
၅။ သမ္မာအာဇီဝေါ	။	ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်း
၆။ သမ္မာဝါယာမော	။	ကောင်းသောအားထုတ်ခြင်း
၇။ သမ္မာသတိ	။	ကောင်းသောအောက်မေ့ခြင်း
၈။ သမ္မာသမာဓိ	။	ကောင်းသောတည်ကြည်ခိုင်မြဲသက်ခြင်း

ဤသို့အားဖြင့် ရှစ်ပါးရှိပါတယ်။ ထိုရှစ်ပါးကိုအကျဉ်းချုပ်လိုက်ပြီး ဓမ္မဒိန္နာထေရီမက သုဓမ္မ ကြီးဝိသာခါကို ဟောကြားထားသည်မှာ -

တိဟိစေခါ အာဝုသော ဝိသာခ ခန္ဓေဟိ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ

သင်္ဂဟိတော။ ယာစာဝုသော ဝိသာခ သမ္မာဝါစာ ယောစသမ္မာကမ္မန္တော

ယောစ သမ္မာအာဇီဝေါ ဣမေဓမ္မာ သီလက္ခန္ဓေ သင်္ဂဟိတာ။ ယောစ သမ္မာ

ဝါယာမော ယာစ သမ္မာသတိ ယောစ သမ္မာသမာဓိ ဣမေဓမ္မာ သမာဓိ

ခန္ဓေ သင်္ဂဟိတော။ ယာစ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ယောစ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ဣမေဓမ္မာ ပညာက္ခန္ဓေသင်္ဂဟိတာ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဤဒေသနာတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မြန်မာလိုဟောကြဦးစို့

ဒါယကာ ဝိသာခါသူကြွယ် စင်စစ်သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့ဖြင့်လည်း အရိယာဖြစ်အောင်ပြုတတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကိုသိမ်းကြုံးပြီး ရေတွက်အပ်ပါတယ်။ အဘယ်ကဲ့သို့ရေတွက်အပ်ပါသလဲဆိုရင်

ဒါယကာသူကြွယ်ဝိသာခါ၊ သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်၊ သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်၊ သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်၊ ဤမဂ္ဂင်တရားသုံးပါးတို့ကို သီလက္ခန္ဓ၌ ရေတွက်အပ်ပါတယ်။ သမ္မာဝါယာမမဂ္ဂင်၊ သမ္မာသတိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်၊ ဤမဂ္ဂင်သုံးပါးတို့ကို သမာဓိက္ခန္ဓရေတွက်အပ်ပါတယ်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင် ဤမဂ္ဂင်တရားနှစ်ပါးတို့ကို ပညာက္ခန္ဓ၌ ရေတွက်အပ်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ရှင်းတယ်နော် ဘိုးရသေ့တို့

ရသေ့ ။ ။ ရှင်းပါတယ်ဘုရား။ ရှင်းပါတယ် - ရှင်းပါတယ်

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဆရာမြတ်ကလည်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော ခန္ဓာသုံးပါးကို သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် မှတ်သားထားရန် ဖွင့်ပြသည်မှာ - သီလေ အဓိသီလသိက္ခာ၊ ပကာသိတာ ဟောတိ။

သမာဓိနော အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ပညာယ အဓိပညာသိက္ခာ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ သီလကို အဓိသီလသိက္ခာ၊ သမာဓိကို အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ပညာကို အဓိပညာ သိက္ခာဟုမှတ်ပါသေးတယ်လို့ပြထားပါတယ်။

ရသေ့ ။ ။ တယ်လဲနက်နဲပါတယ်ဘုရား။ မှတ်သားထားလိုက်ပါတယ်ဘုရား။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဆရာမြတ်က သိက္ခာသုံးပါးကို ကလျာဏသုံးပါးဖြင့်မှတ်ရန်ဖွင့်ပြသည်မှာ -

သီလေန သာသနဿ အာဒိကလျာဏတာ ပကာသိတာ ဟောတိ၊

သမာဓိနာ မဇ္ဈေကလျာဏတာ၊ ပညာယ သာသနဿ ပရိယောသာန ကလျာဏတာ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ သီလဖြင့် အာဒိကလျာဏ အစကောင်းခြင်း၊ သမာဓိဖြင့် မဇ္ဈေ ကလျာဏ အလယ်ကောင်းခြင်း၊ ပညာဖြင့် ပရိယောသာန ကလျာဏအဆုံး၏ ကောင်းခြင်းဟု မှတ်ထားပါတဲ့။

ဤနေရာ၌ အထူးမှတ်သားရန်မှာ

သီလ၏လုံခြုံမှုသည် သာသနာတော်၌အစဦးဆုံးကောင်းခြင်းမည်၏။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေမှုသည် အလယ်ပိုင်းသို့ရောက်ပြီးဖြစ်၍ အလယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါး၊ ဝိပဿနာသုံးပါး၊ ပညာသုံးပါးဖြင့် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာစသော

တရားတို့ကို ရှုကြည့်ပွားများမှတ်မိနေမှုတို့သည်သာလျှင် သာသနာတော်၏ အဆုံးတရားသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်ပါတယ်။

သီလ၏တန်ခိုးသတ္တိကို ဟောကြဦးစို့။

"သီလေန အပါယ သမတိက္ကမနုပါယော၊ ပကာသိတော ဟောတိ။"

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ သီလတရားကြောင့် အပါယ်လေးဘုံကို လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း၏အကြောင်းကို ဟောပြတော်မူတယ်။ ဤအလိုဆိုရင် သီလတရားသည် အပါယ်လေးပါးကို လွန်မြောက်၍ လူ့ရွာ၊ နတ်ရပ် ကာမသုဂတိသို့သာ ရောက်နိုင်တဲ့တန်ခိုးသတ္တိရှိပါတယ်။ ရှာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကိုတော့ မရနိုင်သေးပါလို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က ဖွင့်ပြပါတယ်။

သမာဓိ၏ တန်ခိုးသတ္တိကတော့ . . .

"သမာဓိနာ ကာမဓာတု သမတိက္ကမနုပါယော ပကာသိတောဟောတိ"

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ သမာဓိတရားဖြင့် သမာဓိတရားကြောင့် လူ့ပြည်နတ်ရပ် ကာမဓာတ်များ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်းဟောပြတော်မူပါတယ်။ ဈာန်၏အကျိုးဖြစ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့သာ ရောက်နိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိရှိပါတယ်။ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို မရနိုင်သေးဘူးလို့ မှတ်ပါတဲ့။

ပညာ၏ သတ္တိကတော့ . . .

"ပညာယ သဗ္ဗဘာဝ သမတိက္ကမနုပါယော ပကာသိတော ဟောတိ"

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ဝိပဿနာဉာဏ်တရားကြောင့် အလုံးစုံသော ဘဝကြီးသုံးပါး လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဟောပြတော်မူတယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဟူသော ဝိဇ္ဇာတရားသည် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဟူသော ဘဝသုံးပါးကို လွန်မြောက်၍ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ရောက်နိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိရှိပါတယ်လို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

ဤနေရာ၌ အထူးသတိမှတ်ချက်ကိုပြရလျှင် တွေ့ကြုံခဲလှစွာသော သာသနာ၌ ကောင်းစွာကြုံကြိုက်လာကြသူ လူ၊ ရှင်အပေါင်းတို့သည် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာစည်းစိမ်ချမ်းသာ အသေးအဖွဲ့ကလေးများဖြင့်သာ ရစေတတ်သော သီလ၊ သမာဓိနှင့် အားရတင်းတိမ်မနေကြဘဲ ဝဋ်မှလွတ်ရာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိရှိသော ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာများကို ကောင်းစွာဆည်းပူး၍ အထူးအားထုတ်သင့်လှပေသည်ဟု သတိပေးတိုင်တွန်းလိုပါတယ် ဘိုးရသေ့ဟို့။

ရသေ့ ။ ။ ကောင်းလှကြောင်းပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဦးပဥ္စင်း ရှေ့ဆက်ပြီး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အဓိပ္ပာယ်သဘောတရားများကိုဟောပြီး ယနေ့အဖို့ တရားပွဲသိမ်းလိုက်မယ်နော်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ မှန်လှပါဘုရား၊ သင့်မြတ်လှကြောင်းပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ အဓိပ္ပာယ်များကို ရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်တော်လာအတိုင်း မြန်မာလိုပဲ ဟောပြပါမယ်။

ငါ့ရှင်တို့ -ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာသစ္စာသည် အဘယ်နည်း။

အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဤမဂ်အကျင့်မြတ်ပင်တည်း။

၁။ ငါ့ရှင်တို့ - မှန်စွာသိမြင်ခြင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် အဘယ်နည်း။

ငါ့ရှင်တို့ - ဆင်းရဲဒုက္ခသစ္စာ၌ သိမြင်ခြင်း။ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌ သိမြင်ခြင်း။

ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်၌ သိမြင်ခြင်းတည်း။

ငါ့ရှင်တို့ ဤသိမြင်ခြင်းကို မှန်စွာသိမြင်ခြင်း "သမ္မာဒိဋ္ဌိ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၂။ ငါ့ရှင်တို့ - မှန်စွာကြံခြင်း သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် အဘယ်နည်း။

ကာမအာရုံမှ လွတ်ကင်းသော ကြံခြင်း။ ဖျက်ဆီးခြင်းမှ လွတ်ကင်းသော ကြံခြင်း။ ညှင်းဆဲခြင်းမှ လွတ်ကင်းသော ကြံခြင်းပေတည်း။ ငါ့ရှင်တို့ -ဤကြံခြင်းကို မှန်စွာကြံခြင်း "သမ္မာသင်္ကပ္ပ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၃။ ငါ့ရှင်တို့ - မှန်စွာပြောဆိုခြင်း သမ္မာဝါစာသည် အဘယ်နည်း။

မုသားဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ ကုန်းချောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

သိမ်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းပေတည်း။

ငါ့ရှင်တို့ - ဤရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို မှန်စွာပြောဆိုခြင်း "သမ္မာဝါစာ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၄။ ငါ့ရှင်တို့ -မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း "သမ္မာကမ္မန္တ" သည် အဘယ်နည်း။

အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ မပေးသည်ကိုယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ကာမဂုဏ်၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်း။

ငါ့ရှင်တို့ - ဤရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း "သမ္မာကမ္မန္တ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၅။ ငါ့ရှင်တို့ -မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း "သမ္မာအာဇီဝ" သည် အဘယ်နည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို ပယ်၍ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်းဖြင့် အသက်မွေး၏။

ငါ့ရှင်တို့ - ဤအသက်မွေးခြင်းကို မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း "သမ္မာအာဇီဝ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၆။ ငါ့ရှင်တို့ - မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း "သမ္မာဝါယာမ" သည်အဘယ်နည်း။

ငါ့ရှင်တို့ - ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မဖြစ်သေးသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရား တို့ကို မဖြစ်ပေါ်စေရန် ဆန္ဒကိုဖြစ်စေ၏။ အားထုတ်၏။ လုံ့လပြု၏။ စိတ်ကိုချီးမြှောက်၏။ ဆောက်တည်၏။

ဖြစ်ပြီးသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရန် ဆန္ဒကိုဖြစ်စေ၏။ အားထုတ်၏။ လုံ့လပြု၏။ စိတ်ကိုချီးမြှောက်၏။ ဆောက်တည်၏။ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားကို ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် ဆန္ဒကိုဖြစ်စေ၏။ အားထုတ်၏။ လုံ့လပြု၏။ စိတ်ကိုချီးမြှောက်၏။ ဆောက်တည်၏။

ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို တည်မြဲစေရန်၊ မပျောက်ပျက်စေရန်၊ တိုးတက်ဖြစ်ပွားစေရန်၊ ပြန့်ပြောစေရန်၊ ပွါးများမှုပြည့်စုံစေရန် ဆန္ဒကို ဖြစ်စေ၏။ အားထုတ်၏။ လုံ့လပြု၏။ စိတ်ကိုချီးမြှောက်၏။ ဆောက်တည်၏။

ငါ့ရှင်တို့ -ဤအားထုတ်ခြင်းကို မှန်ကန်စွာအားထုတ်ခြင်း "သမ္မာဝါယာမ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၇။ ငါ့ရှင်တို့ -မှန်ကန်စွာအောက်မေ့ခြင်း "သမ္မာသတိ" သည်အဘယ်နည်း။

ငါ့ရှင်တို့ - ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာအားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ ဥပါဒါနက္ခန္ဓဟူသော လောက၌ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကိုပယ်ဖျောက်၍ ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှုသည်ဖြစ်၍နေ၏။ ခံစားခြင်းဝေဒနာတို့၌ ခံစားခြင်းဝေဒနာဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ (ပ) စိတ်၌ စိတ်ဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။ ပြင်းစွာအားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော လောက၌ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကိုပယ်ဖျောက်၍ ခန္ဓာစသောသဘောတရားတို့၌ ခန္ဓာစသော သဘောတရားတို့ဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။

ငါ့ရှင်တို့ - ဤအောက်မေ့ခြင်း သတိကို မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း "သမ္မာသတိ" ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

၈။ ငါ့ရှင်တို့မှန်ကန်စွာတည်ကြည်ခြင်း "သမ္မာသမာဓိ" သည် အဘယ်နည်း။

ငါ့ရှင်တို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည်ကာမဂုဏ်မှဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း၊ ဝိတက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော သုံးသပ်ခြင်း၊ ဝိစာရနှင့် တကွဖြစ်သော နီဝရဏတို့မှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော "ပီတိ" ချမ်းသာခြင်းသုခရှိသော ပထမဈာန်သို့ရောက်၍နေ၏။

ဝိတက်၊ ဝိစာရငြိမ်းခြင်းကြောင်း မိမိသန္တာန်၌ စိတ်ကိုကြည်လင်စေသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း "သမာဓိ" ကိုပွါးစေတတ်သော ကြံစည်ခြင်း ဝိတက်မရှိသော။ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဝိစာရမရှိသော။ တည်ကြည်ခြင်း "သမာဓိ" ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း "ပီတိ"။ ချမ်းသာခြင်း "သုခ" ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ရောက်၍နေ၏။

ပီတိကိုလည်း မတပ်မက်ခြင်းကြောင့် လျစ်လျူရှု၍နေ၏။ တတိယဈာန်သို့ရောက်၍နေ၏။ (ပ) စတုတ္ထဈာန်သို့ရောက်၍နေ၏။

ငါ့ရှင်တို့ ဤစေတီတော်ဗူထုနည်းရွာရှန်လေးပါးကို မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်းသည် "သမ္မာသမာဓိ" ဟုဆို အပ်ပေ၏။

ငါ့ရှင်တို့ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ် သော အရိယာသစ္စာဟု ဆိုအပ်ပေ၏။ (ဝါ) ဆိုအပ်ပေသတည်း။

ရသေ့ + ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ သာဓု - သာဓု - သာဓု ဒီကနေ့တရားကတော့ အတိုင်းထက်အလွန် ပီတိ ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရားဟု ပြောပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ပြန်သွားကြ၏။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ ဘိုးရသေ့တို့ပြန်သွားကြသောအခါ ပရိတ်များရွတ်၊ ဂါထာမန္တန်များရွတ်၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီးအနားယူလိုက်၏။ အိပ်ရာမှထသောအခါ မျက်နှာသစ်ခံတွင်းသန့်ရှင်းပြီး ဘုရားရှေ့တော် သွား၍ မှတ်တမ်းရေး၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၂ နာရီတိတိအချိန် ပရိက်ယူပြီး ပုတီးစိပ်တော့၏။ ပုတီးပတ် ၂၀ ရသောအခါ လင်းရောင်များမြင်ရသဖြင့် နာရီကြည့်လိုက်ရာ ၅နာရီ ၃၅ မိနစ်ရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် သိမ်တွင်းကဘုရားမှထပြီး ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် ဂါရဝပြုပြီး ထိုင်စိပ်တော့၏။ ပုတီးပတ် ၁၈-ပတ်ရသောအခါ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် လမ်း လျှောက်စိပ်နေ၏။ နေဆာလည်းရှိ၍ နွေးထွေးနေ၏။ စိပ်လို့လည်းကောင်း၏။ လမ်းလျှောက်ရင်းစိပ် တာ ၁၂-ပတ်ရတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၁၀ နာရီနှင့် မိနစ် ၄၀ ရှိနေ၏။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ ပြီးတော့ သိမ်ထဲသွား၍ သစ်သီးဆွမ်းစားနေ၏။ ငှက်ပျောသီးနှင့် သခွားသီးများ စားနေ၏။

ထိုအခိုက်ဘုရားရှေ့တော်မှ လူများ ဆူညံဆူညံနှင့်ရောက်လာကြ၏။ မိန်းမသုံးယောက် အသံ များနှင့် ဘုရားရှိခိုးများလည်း ကြားရ၏။ ထိုအခိုက် လူတစ်ယောက်က ရဲဘော်တို့ အစိုးရစစ်တပ် သုံးမိုင်လောက်အလိုမှာ လာနေတယ်။ အမြန်သွား၊ အမြန်သွားဟု အော်ပြောသံကြားရ၏။ ထိုလူများ လည်းအမြန်ထပြေးသွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်လည်းစားပြီး၍ရေချိုးရန်ဆင်းသွား၏။ ရေတွင်းသို့ရောက်သောအခါ ချုံစပ်မှမိန်းမတစ် ယောက်ညည်းနေသံကြားရ၏။ ရေမချိုးသေးဘဲနှင့် ထိုအသံလာရာဘက်သို့သွားကြည့်၏။ မျောက်မကြီး လဲနေတာတွေ့ရ၏။ လူသံနှင့်သိပ်တူ၍ ထိုမျောက်မကို သေသေချာချာကြည့်ရာ တင်ပါးတွင်ဒဏ်ရာ တွေ့ရ၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကို တလိုက်ရာရောက်လာ၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဦးပဥ္စင်း မျောက်မအနာကျူမပြီး ဆေးကုပေးဖို့လား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ၊ ဒီမျောက်မကြီးကို ဆေးကုပေးပါဦး။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါသည် လက်ထဲတွင်ပါလာသော အဝတ်စလေးနှင့် မျောက်မတင်ပါးဒဏ်ရာကိုဖိပြီး သုတ်ပေးလိုက်၏။ ချက်ချင်းလိုလို ပြန်ကောင်းသွားပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ကို ရှိခိုးပြီးပြေးသွားတော့၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်ဆေးက ဘယ်လိုဆေးလဲ။ တယ်အစွမ်းသတ္တိထက်ပါလား။ ဦးပဍ္ဍင်း ကိုလည်းမြင့်ပါဦး။

ဗုဒ္ဓေါ် ။ ။ ဒီဆေးကအောင်ကာနီးခေတ်လုံးထိုးထားတဲ့ပြာပဲ။ ဒီလိုပြာမျိုးကျတော့ ရောဂါအနာဟူ သမျှယူပစ်သလိုချက်ချင်းပျောက်တယ်ကိုယ်တော်လေး။ ညနေ တရားနာလာမှအဲဒီပြာယူ လာခဲ့မယ် ကိုယ်တော်လေး။ ကဲသွားပါဦးမယ်။

ပဍ္ဍင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်သွားတော့ ကျွန်ုပ်လည်း ရေချိုးပြီး ပြန်လာခဲ့၏။ ကျန်ပုတီးပတ်များဆက်စိပ်၏။ ညနေ ၅ နာရီလောက်တွင် ပုတီးပတ်ပြည့်သွား၏။ သုဂတော ၅ချက်ဂါထာတစ်နေ့အတွက် ၅၅ ပတ်ပြည့်သွား ပြီးနောက် မေတ္တာသုတ်ပြိုလ်ရုစ်ခွင်အတွက် ၁၀၈ခေါက်ရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့နေ၏။ ပြိုလ်လေးခွင်တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ၄၆ ခေါက်ရလျှင် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်ရောက်လာ၏။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် ဘိုးရသေ့လည်း ရောက်လာ၏။ မေတ္တာပို့နေတာရပ်ထားလိုက်၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ် ဘိုးရသေ့တို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီးတရားဟောရန် နေရာသွားထိုင်နေ၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်နှင့် ဘိုးရသေ့တို့လည်း နောက်ကလိုက်လာပြီး တရားနာရန် နေရာထိုင် ၍ ကျွန်ုပ်ကိုဝတ်ချပြီးဒူးတုပ်၍ခေါင်းငုံ့နေကြ၏။

ကျွန်ုပ်ကတရားဟောရန် စကားစလိုက်၏။ မနေ့ကဘယ်နေရာရောက်နေပြီလဲ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်။ နှစ်ဦးလုံးပြိုင်တူ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအနက်အဓိပ္ပါယ်များဟောပြီး ရပ်ထားခဲ့တာပါဘုရား။

ပဍ္ဍင်း ။ ။ ဒီကနေ့တော့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်တို့၊ ရသေ့တို့အမေးရှိထားတဲ့ သစ္စာလေးပါးတရားသား ဟောရ မှာဖြစ်တယ်။ သစ္စာလေးပါးတရားသားဟာဓမ္မစကြာ၏ဟောလိုရင်းတရားသားဖြစ်တယ်။ ဒီ တရားသားကို ဒုက္ခသစ္စာ၏တရားအပိုဒ်ရွတ်ပြီး ပူဇော်ပါဦးမယ်။

ဗုဒ္ဓေါ် ။ ။ ကောင်းလှပါပြီဘုရား။

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။ ဇာတိပိ ဒုက္ခာ ဇရာပိ ဒုက္ခာ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခာ။ မရဏံပိ ဒုက္ခံ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော ယံ ပိစ္ဆံ နလဘတိ တံပိ ဒုက္ခံ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါ နက္ခန္ဓ ဒုက္ခာ။

သာဓု - သာဓု - သာဓု ဟု ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်နှင့် ဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးတို့ကတစ်ပြိုင်တည်းခေါ်ကြ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်က သာဓုခေါ် သံများကလည်း တစ်တောလုံးတစ်တောင်လုံးပဲ့တင်ထပ်သွား၏။ သာဓုခေါ် သံများငါးမိနစ်လောက်ကြာ၏။ ထိုအသံများငြိမ်သွားမှ မြန်မာပြန်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဟောတော့၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယာသစ္စာမည်၏။ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်လည်းဆင်းရဲ၏။ အိုရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ နာရခြင်းသည်လည်းဆင်းရဲ၏။ သေရ ခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် အတူ ယှဉ်တွဲ၍ နေရခြင်း သည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ အကြင်တောင့်တခြင်းကိုမရ ထိုတောင့်တခြင်းကိုမရခြင်းသည်လည်း (ဝါ) ထိုမရစကောင်းသော

တောင့်တခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ အကျဉ်းအားဖြင့် ငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏။ ဤဇာတိစသောတရားသည် ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာမည်၏။

ယခုပြန်ဆိုလိုက်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာအနက်က သဒ္ဒါအနက်ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုတစ်ဖန် ပြန်ဆိုမည့် အနက်က သဘောတရား အဓိပ္ပာယ်အနက်ဖြစ်ပါတယ်။ သေချာစွာနာပြီး ကြည့်ပါဦး ဘိုးဝှရွှေ့တို့. ဘိုးရသေ့တို့.။

ဝှရွှေ ။ ။ ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား။ ဟောတော်မူပါဘုရား။

တရားလိုပြား ဒို- ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဤဟောမည့်တရားကား ဒုက္ခဖြစ်သော (ဝါ) စက်ဆုပ်ဖွယ်အချည်းနှီးဖြစ်သော အရိယာအရှင်သူတော်စင်တို့. အမှန်အတိုင်း သိမြင်အပ်သော အရိယသစ္စာမည်၏၊ ဇာတိဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ မနောတို့၌ မိဖ္ဖာဝိတက်ဖြင့် ကြံဆ ဒွေး တောခ၍ ဖြစ်ပေါ်လာရသော ခမ္မာရုံဟူသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် မြင်မှု၊ ကြားမှု၊ နံမှု၊ စားမှု၊ ထိမှု၊ သိမှုတို့၌ တောင်တောင်အီအီ အလီလီ အလာလာ၊ ဘာဘာညာညာ ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော အာရုံနှင့် တကွ ဖြစ်ပေါ်လာရသော စိတ်ဟူသမျှသည်လည်း အရိယာသူတော်စင်တို့ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အပ်သော ဒုက္ခတရားပေတည်း။

ဝှရွှေ ။ ။ ဒါက ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ ဇာတိသဘောတရားပေါ့ဘုရား။ တယ်လဲ ပေါ် လွင်ထင်ရှားလှပါတယ် ဘုရား။ ဒီလို အဓိပ္ပါယ်အနက်ဆိုတော့ တပည့်တော်တို့. ပိုမြင်လွယ်တာပေါ့ ဘုရား။ ရှေ့ဆက်ပြီး ဇရာ တရားဟောပါဦးဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဇာတိတရား မပြီးသေးဘူး။ ဘုရားမြတ်စွာ ကိုယ်တော်တိုင်က ပဉ္စဝဂ္ဂီအရှင်တို့.ကို ဇာတိ တရားထင်ရှားအောင် ဟောကြားတော်မူသည်မှာ . . .

"ကတမာစ ဘိက္ခဝေ ဇာတိယာသံတေ တေသံ သတ္တာနံ တမှိ တမှိ သတ္တာနိကာယေ ဇာတိ သဥ္စတိ ဩက္ကန္တိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ ခန္ဓာနံ ပါတု ဘာဝေါ အာယတနာနံ ပဋိလာဘော အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဇာတိ" ဟုဟောထားပါတယ်။ ထိုဒေသနာတော်ကို မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပြီး ဟောကြဦးစို့.။

ဖြစ်ခြင်းသည်အဘယ်နည်း။

ထိုထိုသတ္တဝါတို့.၏အတွင်း၌ ရှေးဦးစွာ ကလလရေကြည်စတင်ပြီးဖြစ်ခြင်း ခက်မငါး ဖြာခေါ် သော ခေါင်း၊ လက်နှစ်ဘက်၊ ခြေနှစ်ဖက်နှင့်တကွ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့. ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည် ဥဒ္ဓဲတွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့. သက်ဝင်ခြင်း၊ ကိုယ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း၊ ဘဝသစ်တို့.၏ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း စက္ခုစသော အာယတနတို့. ဤဆိုအပ်ခဲ့သော သဘောတရားတို့. ဇာတိ ဖြစ်ခြင်းဟူ၍ ဆိုအပ် ပေ၏။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇရာ ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမှိ တမှိ သတ္တာနိကာယေ ဇရာ ဇီရဏတာ ခဏ္ဍိစ္စံ ပါလိစ္စံ ဝလိတ္တစတာ အာယုနော သံဟာနိ ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဇရာ။

"ချစ်သားရဟန်းတို့ ဇိုခြင်းဇရာတရားသည် (ဝါ) ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော အစွဲနှင့်တကွ ဖြစ်ပေါ်လာရသော လောကီစိတ် အမျိုးမျိုးတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာပြီးနောက် တည်ရောင်ပေးနေခြင်း၊ ဇရာတရား သည် အဘယ်နည်းဟူမူ . . .

ထိုသို့သတ္တဝါတို့၏။ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်းအတွင်းထဲ၌ ဇိုခြင်း၊ ရင့်ရော်ခြင်း သွားကျိုးခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း၊ အရေတွန်းခြင်း၊ ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်း စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏ ရင့်ကျက်ခြင်းသည်ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသဘောကို ဇရာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ မရဏံ ယံ တေသံ သတ္တာနံ တမှာ တမှာ သတ္တာနိကာယာ စုတိ စဝနတာ ဘေဒါ အန္တရဓာနံ မစ္စုမရဏံ ကာလံကိရိယာ ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ ကဠေဝရဿ နိက္ခေ ပေါ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ ပစ္ဆေဒေါ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ မရဏံ။

ငါ၏ချစ်သား ရဟန်းများတို့ သေခြင်း မရဏတရားသည် (ဝါ) ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော စိတ်ဟူသမျှ ဖြစ်ပေါ်လာကြပြီးနောက် ပျောက်ပျက်ချုပ်ဆုံးသွားရခြင်း မရဏသဘောတရားသည် အဘယ်နည်းဟူမူ . . .

ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ထိုထိုသတ္တဝါပေါင်း အတွင်းထဲမှ ရွေ့လျောခြင်း၊ ရွေ့လျောသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်း၊ သေဆုံးခြင်း၊ သေဆုံးခြင်းကို ပြုခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်တို့၏ ပျက်စီးခြင်း၊ ကိုယ်ကောင်ကို ပစ်ချရခြင်း၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ အသက်၏ပြတ်သွားခြင်းသည် ရှိ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသို့ပြုဆိုအပ်သောသဘောကို မရဏဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သောကော ဈောဂေါ ဘိက္ခဝေ တညတရေန တေရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အညတရညတရေန ဒုက္ခတမေန ဖုဋ္ဌဿသောကော သောစနာ သောစိတတ္တံ အန္တော သောကော အန္တော ပရိသောကော အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သောကော။

ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း သောကသည် အဘယ်သဘောတရားဖြစ်သနည်းဟူမူ

ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့ အဆွေအမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်း၊ သီလပျက်ခြင်း၊ အယူသီလပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ငါးမျိုးသောပျက်စီးခြင်းတို့တွင် တစ်မျိုးတစ်မျိုးသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ စိုးရိမ်သော အခြင်းအရာဖြစ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်သောသူ၏အဖြစ်၊ အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်း၊ အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်းသည်ရှိ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့သဘောရှိသော စိုးရိမ်ခြင်းကို သောကဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ပရိဒေဝေါ တညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ

အညတရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ အာဒေဝေါ ပရိဒေဝေါ အာဒေဝနာပရိဒေဝနာ အာဒေဝိတတ္တံ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပရိဒေဝေါ။

ငါ၏ချစ်သားရဟန်းတို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည် အဘယ်နည်းဟူမူ . . .

ငါ၏ချစ်သားရဟန်းတို့ တစ်ပါးပါးသော ပျက်စီးမှုနှင့် (ဝါ) ပျက်စီးခြင်း ဗျသနငါးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ငိုကြွေးခြင်း၊ ပြင်းစွာငိုကြွေးခြင်း၊ ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာ၊ ပြင်းစွာငိုကြွေးသောအခြင်းအရာ၊ ငိုကြွေးသောသူ၏အဖြစ်၊ ပြင်းစွာငိုကြွေးသောသူ၏ အဖြစ်သည်ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ငိုကြွေးခြင်းသဘောတရားကို ပရိဒေဝဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ကာယိကံ ဒုက္ခံ ကာယိကံ အသာတံ
ကာယသမ္ဖဿဇံ ဒုက္ခံ အသာတံ ဝေဒယိတံ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ။

ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတိုက ဆင်းရဲခြင်းတရားသည် အဘယ်နည်းဟူမူ . . .

ချစ်သားရဟန်းတို့ အကြင်ကိုယ်ထဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် ကိုယ်ထဲ၌ဖြစ်သော မသာယာ ဖွယ်သည် ကိုယ်တွေ့ကြောင်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် အကြင်သာယာဖွယ်မဟုတ်သော ခံစားမှုသည်ရှိ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤဆိုအပ်ခဲ့သော သဘောတရားကို ဆင်းရဲခြင်းသဘောတရားဟူ၍ ဆိုအပ် ပေ၏

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒေါမနဿံ ယံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စေတသိကံ ဒုက္ခံ စေတသိကံ အသာတံ
မနောသမ္ဖဿဇံ ဒုက္ခံ အသာတံ ဝေဒယိတံ ဣဒံဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒေါမနဿံ။

ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့ စိတ်နှလုံး မသာယာခြင်းသည် အဘယ်နည်းဟူမူ . . .

ချစ်သားရဟန်းတို့ အကြင်စိတ်ထဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် အကြင်စိတ်ထဲ၌ဖြစ်သော မသာယာ ဖွယ်သည် အကြင်စိတ်ကူးအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် အကြင်သာယာဖွယ်မဟုတ်သော ခံစား မှုသည်ရှိပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့သောသဘောကို စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ဥပါယာသော ယော ဘိက္ခဝေ အညတရ ညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အညတရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿအာယာသော ဥပါယာသော အာယာသိတတ္တံ ဥပါယာသိတတ္တံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဥပါယာသော။

ချစ်သားရဟန်းတို့ စိတ်၏လွန်စွာပူပန်ခြင်းသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ . . .

ချစ်သားရဟန်းတို့ တစ်ပါးပါးသော ပျက်စီးမှုနှင့်တွေ့ကြုံသူ၏ ဆုတ်နစ်သောအခြင်းအရာဖြင့် ပင်ပန်းခြင်း၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်း ဆုတ်နစ်သော အခြားအရာအားဖြင့် ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ် ဆုတ်နပ် သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြင်းစွာပင်ပန်းသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ပင်ပန်းစွာခံစားရခြင်းသဘောကို ဥပါယာသဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ဤနေရာ၌ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ ဘိုးရသေ့တို့ အထူးမှတ်ထားရမှာကတော့ . .

၁။ ဉာတိဗျသန၊ ၂။ ဘောဂဗျသန၊ ၃။ ရောဂဗျသန၊ ၄။ သီလဗျသန၊ ၅။ ဒိဋ္ဌိဗျသန။
ဟူ၍ ဗျသနတရားငါးပါး။

၁။ ဉာတိဗျသန ဆိုသည်မှာ အားကိုးအားထားပြု၍ မှီခိုနေရသော ဆွေမျိုးဉာတိတို့ သေဆုံးသွားကြခြင်း။

၂။ ဘောဂဗျသန ဆိုသည်မှာ မိမိစုဆောင်းထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို ရေ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူတို့ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးပါးခြင်းသည် ဘောဂဗျသနမည်ပါတယ်။

၃။ ရောဂဗျသန ဆိုသည်မှာ ပညာကို၊ ဥစ္စာကို၊ ကောင်းမှုကိုရှာဖွေရွက်ဆောင်ခြင်း၌ မစွမ်းဆောင်နိုင်အောင် ရောဂါဖိစီးနေခြင်းသည် ရောဂဗျသန ဖြစ်ပါတယ်။

၄။ သီလဗျသန ဆိုသည်မှာ မိမိကျင့်သုံးသောသီလဖြစ်စေ၊ အမျိုးအစဉ်အလာကျင့်သုံးခဲ့သော အကျင့်ဖြစ်စေ ပျက်စီးခြင်းသည် သီလဗျသနဖြစ်ပါတယ်။

၅။ ဒိဋ္ဌိဗျသန ဆိုသည်မှာ အယူဝါဒပျက်စီးခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိဗျသနဖြစ်ပါတယ်။ ဤငါးပါးကို ဗျသနတရားငါးပါးဟု မှတ်ထားရပါမယ်။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါဒုက္ခော၊ ဣဓယဿ တေ ဟောန္တိအနိဋ္ဌာ အကန္တာ အမနာပါ ရူပါ သဒ္ဒါ ဂန္ဓာ ရသာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ဓမ္မာ ယေဝါပနဿ တေ ဟောန္တိ အနတ္ထကာမာ၊ အဟိ တကာမာ အဖာသုကကာမာ၊ အယောဂက္ခေမကာမာ၊ ယာ တေဟိ သိင်္ဂသင်္ဂတိ သမာဂမော သမော ဓာနံ မိဿီဘာဝေါ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါဒုက္ခော။

အဓိပ္ပာယ်မှာ ချစ်သားရဟန်းတို့ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့်ကွေကွင်းရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူ။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤလောက၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုမရှိအပ်ကုန်သော၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော စိတ်နှလုံးကို မပွားစေအပ်ကုန်သော ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော၊ စီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုမရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့သည် ရှိကြကုန်၏၊ ထိုအာရုံခြောက်ပါးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အကျိုးမဲ့စသည်ကို အလိုရှိကုန်သော ထိုသူတို့နှင့်လည်းကောင်း အတူတကွနေရခြင်း ဆုံစည်းရခြင်း၊ ပေါင်းသင်းနေရခြင်း ရောနှော၍နေရခြင်းသည်ရှိ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသို့မချစ်ခင်မနှစ်သက်အပ်သော အာရုံ၊ မချစ်ခင်မနှစ်သက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့နှင့် ပေါင်းယှဉ်နေရသောကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။

ကတမောစ ဘိက္ခဝေ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဣဓ ယဿ တေဟောန္တိဣဋ္ဌာကန္တာ မနာပါ ရူပါ သဒ္ဒါ ဂန္ဓာ ရသာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ဓမ္မာ။ ယေဝါပနဿ တေ ဟောန္တိ အတ္ထကာမာ ဟိတကာမာ ဖာသုကကာမာ ယောဂက္ခေမ ကာမာ၊ မာတာဝါပိတာ ဝါဘာတာဝါ ဘဂိနီ ဝါ မိတ္တာဝါ အမစ္စာဝါ ဉာတိသာ လောဟိတာ ဝါ ယာတေဟိ သင်္ဂ သင်္ဂတိ အသမာဂမော အသမောဓာနံ အမိဿီဘာဝေါ။ အယံဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော။

အဓိပ္ပါယ်မှာ - ချစ်သားရဟန်းတို့ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းကြောင်ဖြစ်သော ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူ။

ဤလောကၝထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည် အလိုရှိအပ်၊ နှစ်သက်အပ်၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သောအဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ စိတ်ကူးတို့သည်ရှိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးကိုလိုလားကြကုန်သော၊ အစီးအပွားကိုလိုလားကြကုန်သော ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိကြကုန်သော မိခင်၊ ဖခင်၊သားသမီး ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမ၊ မိတ်ဆွေ၊ အပေါင်းအသင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည် ရှိကြကုန်၏။ ထိုထိုအလိုရှိအပ်သော အာရုံ ထိုထိုမိဘစသည်တို့နှင့်အတူတကွ၊ မနေရခြင်း၊ မဆုံရခြင်း၊ မပေါင်းသင်း ရခြင်း၊ ရောနှော၍မနေရခြင်းသည် ရှိပေ၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသို့ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော ဆွေမျိုးစသည်တို့နှင့် မပေါင်းသင်းရခြင်းကွေကွင်းရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲများကို ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲဟူ၍ဆိုအပ်ပေ၏။

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိဒုက္ခံ။ ဇာတိဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေသတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ "အဟောဝတ မယံန ဇာတိဓမ္မာ အဿမ၊ န စ ဝတ နော ဇာတိ အာဂစ္ဆေယျာ" တိ၊ နခေါ ပနေဝံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ၊ တမ္ပိဒုက္ခံ။ ဇရာဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ "အဟောဝတ မယံ န ဇရာဓမ္မာ အဿာမ၊ န စ ဝတ နော ဇရာ အာဂစ္ဆေယျာ" တိ၊ န ခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိတမ္ပိ ဒုက္ခံ။ ဗျာဓိဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ၊ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ "အဟော ဝတ မယံ န ဗျာဓိဓမ္မာ အဿနမ၊ နစ ဝတ နော ဗျာဓိ အာဂစ္ဆေယျာ" တိ၊ နခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ သမ္ပိ ဒုက္ခံ။ မရဏဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ "အဟော ဝတ မယံ န ဗျာဓိဓမ္မာ အဿနမ၊ နစ ဝထ နောမရဏံ အာဂစ္ဆေယျာ" တိ၊ နခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပါယာသ ဓမ္မာနံ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသ ဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ "ဟောဝတ မယံ န သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသ ဓမ္မာ အဿမ၊ န စ ဝတ နော သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿပါယာသာ အာဂစ္ဆေယျု" န္တိ၊ နခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ တောင်းတ၍မရအပ်သောအရာများကိုတောင့်တ၍ မရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်တရား[illegible]သနည်းဟူမူ ။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား ငါတို့သည် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းမဖြစ်ကြကုန်မူကား ကောင်းလေစွ။ ငါတို့ထံသို့ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသဘောတရားသည် လည်းမရောက်လာကြပါမူကား ကောင်းလေစွဟူ ဤသို့တောင့်တခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ဇာတိ ပဋိသန္ဓေ၏မဖြစ်ခြင်း၊ မရောက်လာခြင်းကိုတောင်းတလျက် မရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုပင်လျှင်

မတောင့်တအပ်သည်ကိုတောင့်တ၍ မရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဇရာဟူသောအိုခြင်းသဘောတရားရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား ဗျာဓိဟူသော နာခြင်းသဘောတရားရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား မရဏဟူသောသေခြင်းသဘောတရားရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ဥပါယာသကြောင့်ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား ငါတို့သည် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း စသည်တို့ မဖြစ်ကုန်မူ ကား ကောင်းလေစွ၊ ငါတို့ထံသို့ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းသောက စသည်တို့လည်း မရောက်လာ ကြကုန်မူကား ကောင်းလေစွဟုတောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ယင်းသို့တောင့်တသော်လည်း၊ တောင့်တ ၍မရနိုင်။ တောင့်တ၍မရခြင်းကြောင့် တောင့်တ၍မရအပ်သည်ကိုဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုပင်လျှင် မတောင့် တအပ်သည်ကိုတောင့်တ၍ မရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ကတမေ စ ဘိက္ခဝေ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ သေယျထိဒံ၊
ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓော သညုပါဒါနက္ခန္ဓော သင်္ခါရု
ပါဒါနက္ခန္ဓော ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော ဣမေ ဝုစ္စန္တိ ဘိက္ခဝေ သံခိတ္တေန
ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ ဣဒံမ္ပိ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယ သစ္စံ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့သည် ဒုက္ခမည်ကုန် သည်ဟူသည် အဘယ်သဘောတရားတို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူ။ ထို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည် သရုပ်အားဖြင့် စွဲလမ်းမှုရုပ်အစုအဝေး၊ စွဲလန်းစွာခံစားမှု အစုအဝေး စွဲလန်းစွာ မှတ်သားမှုအစုအဝေး၊ စွဲလန်းစွာ ပြုပြင်မှု အစုအဝေး၊ စွဲလန်းမှုသိမှု အစုအဝေးတို့ပေတည်း။

ချစ်သားရဟန်းတို့ အကျဉ်းအားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို ဒုက္ခဟူ၍ ဆိုအပ်ပေကုန်၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤပြဆိုအပ်သော သဘောတရားအပေါင်းကို ဒုက္ခအရိယသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ် ပေ၏ ဟု ဟောတော်မူပါတယ်။ ဤနေရာမှာ ဒုက္ခသစ္စာအကြောင်း ပြီးပါတယ်။

သမုဒယသစ္စာ

ပါဠိ ဣဒံ ခေါ ပန ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ၊ ယာယံ တဏှာ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ တတြာဘိနန္ဒိနီ၊ သေယျထိဒံ၊ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

အဓိပ္ပာယ် ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယာရှင်သူ တော်စင်တို့ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်အပ်သော အမှန်တရားမည်၏။

အကြင်ချစ်ခြင်းတပ်ခြင်းတည်းဟူသော တဏှာသည် တစ်ဖန်ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ (ဝါ) တစ်ဖန်အစွမ်းနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်အသစ် (ဝါ) ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နှစ်သက်ခြင်း၊ စွဲလန်းခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်းတည်းဟူသော ဥပါဒါန်စိတ်နှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိုထို ဤဤ အလီလီ အလာလာ ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော စိတ်ဖြစ်ခြင်း၌ အလွန့်အလွန်နှစ်သက်စွဲ လန်းတတ်၏။ ဤချစ်ခြင်းတပ်ခြင်းတည်းဟူသော တဏှာသည် အဘယ်မျှအပြားရှိပါသနည်းဟူမူ-

အဆင်း အသံ အနံ့ အရသာ အတွေ့ အတွေး စိတ်ကူးတို့ကို တပ်နှစ်သက်တတ်သော ချင်ခြင်းလည်းကောင်း (ဝါ) အတ္တဝိဋ္ဌိ အယူသည်လည်းကောင်း စိတ်အမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်ခြင်း၌ မကျေနပ်သော စက်ဆုပ်သော ဉစ္ဆေဒအယူသည်လည်းကောင်း ဤသုံးပါးပေတည်း။ ဤချင်ခြင်းတပ်ခြင်းတည်းဟူသော တဏှာသည် ဒုက္ခဟူသော ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုး သော စိတ်စေတသိက် ရုပ်တို့၏ဖြစ်သော အရိယာအရှင် သူတော်စင်တို့ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်းသိမြင်အပ်သော တရားအထူးပေတည်း။ သမုဒယသစ္စာ၏ အကျယ်ဟောပြထားသည်မှာ -

၁။ တတမဥ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသုဒယော အရိယသစ္စံ၊ ယာယံ တဏှာ ပေါ-နော္ဘဝိကာနန္ဒီရာဂ သဟဂတာ တတြ တတြ ဘိနန္ဒိနီ၊ သေယျထိဒံ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

အဓိပ္ပာယ်ကား ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာသစ္စာသည် အဘယ်သဘော တရားဖြစ်သနည်းဟူမူ - အကြင်တဏှာသည် တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ အာရုံ၌ပြင်းစွာ တပ်မက်တတ်၏။ ထိုထို အတ္တဘော၊ ထိုထို အာရုံတို့၌ အလွန်တပ်မက်တတ်၏။ ဤတဏှာသည် အဘယ်တဏှာတည်းဟူမူ -

ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်စွဲလန်းသော ကာမတဏှာ၊ ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ တပ်မက်စွဲလန်း သောဘဝတဏှာ ဉစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော ဝိဘဝဉစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော ဝိဘဝတဏှာ၊ ဤတဏှာတို့ပေတည်း။

၂။ သော ခေါ ပနေသာ ဘိက္ခဝေ တဏှာ ကတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ကတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ၊ ယံ လောကေ
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ
ဥပ္ပဇ္ဇပတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ၊ ကိဥ္စ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ။

အဓိပ္ပာယ်ကား ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ထိုသုံးပါးသော တဏှာသည် ဖြစ်လတ်သော် အဘယ်၌ဖြစ်သနည်း ကိန်းအောင်းလတ်သော် အဘယ်၌ ကိန်းအောင်းပါသနည်းဟူမူ- သတ္တဝါရလောက၌ အကြင်ချစ်ဖွယ်သ ဘောသာယာဖွယ် သဘောသည်ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးသောတဏှာသည် ဖြစ်လတ်သော် ဤချစ်ဖွယ် သာယာ ဖွယ်၌ သဘော၌ဖြစ်ပေါ် ပေ၏။ ကိန်းအောင်လတ်သော် ဤချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ကိန်းအောင်း ပေ၏။

၃။ စက္ခုံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာန
ဥပ္ပဇ္ဇပတိ၊ ကတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ၊ သောတံလောကေ၊ ဃာနံ လောကေ၊
ဇိဝှာ လောကေ၊ ကာယော လောကေ၊ မနော လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ။
ဧတ္ထေ သာတဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၂။ ရူပါ လောကေ၊ သဒ္ဒါ လောကေ၊ ဂန္ဓာ လောကေ၊ ရသာ လောကေ၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ လောကေ၊ ဓမ္မာ လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထ တဏှာ၊
ဥပ္ပဇ္ဇပတိ၊ ဧတ္ထ နိသမာနာ နိဝိသတိ။

၃။ စက္ခုဝိညာဏံ လောကေ၊ သောတဝိညာဏံ လောကေ၊ ဃာနဝိညာဏံ လောကေ၊
ဇိဝှာဝိညာဏံ လောကေ၊ ကာယဝိညာဏံ လောကေ၊ မနောဝိညာဏံ လောကေ၊ ပိယရူပံ၊
သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာတဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၄။ စက္ခုသမ္ဖဿော လောကေ၊ သောတသမ္ဖဿော လောကေ၊ ဃာနသမ္ဖဿော လောကေ၊
ဇိဝှာသမ္ဖဿော လောကေ၊ ကာယသမ္ဖဿော လောကေ၊ မနောသမ္ဖဿော လောကေ၊
ပိယရူပံ သာတရူပံ။ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၅။ စက္ခု သမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ သောတသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊
ဃာနသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ ဇိဝှာသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊
ကာယသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ မနောသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊
ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၆။ ရူပသညာ လောကေ၊ သဒ္ဒသညာ လောကေ၊ ဂန္ဓသညာ လောကေ၊
ရသသညာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ လောကေ၊ ဓမ္မသညာ လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ
ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၇။ ရူပသဉ္စေတနာ လောကေ၊ သဒ္ဒသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ဂန္ဓသဉ္စေတနာ လောကေ၊
ရသသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ဓမ္မသဉ္စေတနာ လောကေ၊
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၈။ ရူပတဏှာ လောကေ၊ သဒ္ဒတဏှာ လောကေ၊ ဂန္ဓတဏှာ လောကေ၊
ရသတဏှာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ လောကေ၊ ဓမ္မတဏှာ လောကေ၊
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၉။ ရူပဝိတက္ကော လောကေ၊ သဒ္ဒဝိတက္ကော လောကေ၊ ဂန္ဓဝိတက္ကော လောကေ၊
ရသဝိတက္ကော လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိတက္ကော လောကေ၊ ဓမ္မဝိတက္ကော လောကေ၊
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

၁၀။ ရူပဝိစာရော လောကေ၊ သဒ္ဒဝိစာရော လောကေ၊ ဂန္ဓဝိစာရော လောကေ၊
ရသဝိစာရော လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိစာရော လောကေ၊ ဓမ္မဝိစာရော လောကေ၊
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယော အရိယသစ္စံ။ သမုဒယသစ္စခဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

အဓိပ္ပာယ် (၁) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ ချစ်ဖွယ်သဘော၊ သာယာဖွယ်သဘောများသည် အဘယ်ပါ

နည်းဟူမူ သင်္ခါရလောကထဲ၌ မျက်စိသည် ချစ်ဖွယ်သောသဘော၊ သာယာဖွယ်သောသဘောပေတည်း။ ထို (၃) ပါးသောတဏှာသည် ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော် မျက်စိတည်းဟူသော ဤချစ်ဖွယ်၊ သာယာဖွယ်သဘော၌ ဖြစ်ပေါ်လာပေ၏၊ ကိန်းအောင်းလတ်သော် မျက်စိတည်းဟူသော ဤချစ်ဖွယ်၊ သာယာဖွယ်သဘော၌ ကိန်းအောင်းနေ၏ သင်္ခါရလောကထဲ၌ နားသည်၊ နှာခေါင်းသည်၊ လျှာသည်၊ နှလုံးသည်၊ ချစ်ဖွယ် သာယာဖွယ် သဘောပေတည်း။

ထိုသုံးပါးသောတဏှာသည်ဖြစ်လတ်သော် နား၊နှာခေါင်းသည်၊ လျှာသည်၊ ကိုယ်၊ နှလုံးတည်းဟူသော ဤချစ်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော၌ ဖြစ်ပေါ်ပေ၏၊ ကိန်းအောင်းနေလတ်သော် နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ နှလုံးတည်းဟူသော ချစ်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော၌ ကိန်းအောင်းနေ၏။

အဓိပ္ပာယ် (၂) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ အဆင်းတို့သည် သသံတို့သည် အနံ့တို့သည် အရသာတို့သည် အတွေ့တို့သည် ဓမ္မတရားသဘောတို့သည်။

အဓိပ္ပာယ် (၃) ။သင်္ခါရလောကထဲ၌ မြင်သိမှု စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ကြားသိမှု သောတဝိညာဉ်သည်၊ နံသိမှု ဃာနဝိညာဉ်သည်၊ စားသိမှု ဇိဝှာဝိညာဉ်သည်၊ ထိသိမှု ကာယဝိညာဉ်သည်၊ ကြံသိမှု မနောဝိညာဉ် သည်။

အဓိပ္ပာယ် (၄) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ မြင်တွေ့မှုသည်၊ ကြားတွေ့မှုသည်၊ နံတွေ့မှုသည်၊ စားတွေ့မှုသည်၊ ထိတွေ့မှုသည်၊ ကြံတွေ့မှုသည်။

အဓိပ္ပာယ် (၅) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ မြင်တွေ့မှုကြောင့် တွေ့သော ခံစားမှုသည်၊ ကြားတွေ့မှုကြောင့် တွေ့ထိခံစားမှုသည်၊ နံတွေ့မှုကြောင့် တွေ့ထိသောခံစားမှုသည်၊ စားတွေ့မှုကြောင့် တွေ့ထိသောခံစားမှုသည်၊ ထိတွေ့မှုကြောင့် တွေ့ထိသော ခံစားမှုသည်၊ ကြံတွေ့မှုကြောင့် တွေ့ထိသောခံစားမှုသည်။

အဓိပ္ပာယ် (၆) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌မှတ်သားမှုသည်၊ အသံ၌မှတ်သားမှုသည်၊ အနံ့၌မှတ်သားမှုသည်၊ အရသာ၌မှတ်သားမှုသည်၊ အတွေ့၌မှတ်သားမှုသည်၊ သဘော၌ မှတ်သားမှုသည်။

အဓိပ္ပာယ် (၇) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အသံ၌စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အနံ့၌စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အရသာ၌စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အတွေ့၌စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ သဘော၌စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်။

အဓိပ္ပာယ် (၈) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌ဆာလောင်မှုသည်၊ အသံ၌ဆာလောင်မှုသည်၊ အနံ့၌ဆာလောင်မှုသည်၊ အရသာ၌ဆာလောင်မှုသည်၊ အတွေ့၌ဆာလောင်မှုသည်၊ သဘော၌ဆာလောင်မှုသည်၊

အဓိပ္ပာယ် (၉) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌ကြံစည်မှုသည်၊ အသံ၌ကြံစည်မှုသည်၊ အနံ့၌ကြံစည်မှုသည်၊ အရသာ၌ကြံစည်မှုသည်၊ အတွေ့၌ကြံစည်မှုသည်၊ သဘောအာရုံ၌ကြံစည်မှုသည်၊

အဓိပ္ပာယ် (၁၀) ။ သင်္ခါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌စဉ်းစားမှုသည်၊ အသံ၌စဉ်းစားမှုသည်၊ အနံ့၌စဉ်းစားမှုသည်၊ အရသာ၌စဉ်းစားမှုသည်၊ အတွေ့၌စဉ်းစားမှုသည်၊ သဘောအာရုံ၌စဉ်းစားမှုသည်၊

ချစ်ဖွယ်သောသဘော၊ သာယာဖွယ်သဘောပေတည်း။ ထိုသုံးပါးသောတဏှာသည် ဖြစ်လတ်

သော် သဘောအာရုံကို စဉ်းစားမှုဟူသော ဤချစ်ဖွယ်၊ သာယာဖွယ်သဘော၌ဖြစ်၏။ ကိန်းလတ်သော သဘောအာရုံကို စဉ်းစားမှုဟူသော ဤချစ်ဖွယ်၊ သာယာဖွယ်သဘော၌ကိန်း၏။ ရဟန်းတို့ ဤတဏှာ ကိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းမည်သော အရိယာသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်ပေသည်။

သမုဒယသစ္စာအခန်း ဤနေရာ၌ ပြီးပါပြီ။

နိရောဓသစ္စာ

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ယော တဿာယေဝ တဏှာယ

အသေသဝိရာဂ နိရောဓော၊ စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

အဓိပ္ပါယ်   ။ ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဒုက္ခဟူသော ဥပါဒ်ဋ္ဌီ ဘင်မရှိသောစိတ်စေတသိတ်ရုပ်တို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယာနွယ်ဝင်သူတော်စင်တို့ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင် အပ်သောအမှန်တရားမည်၏။ ထိုတဏှာဖြစ်ခြင်းသုံးပါး၏သာလျှင် (ဝါ) ထိုသဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒိဋ္ဌိ သာလျှင် (ဝါ) တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏သာလျှင် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာဖြစ်သော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်မြတ်သည်လည်းကောင်း။ အကြင်ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကိလေသာတို့စွန့်ရာဖြစ်သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ နှင့် ကြမ်းတမ်းသောဒေါသကိလေသာတို့ကို ဝေးစွာစွန့်ရာဖြစ်သော သကဒါဂါမိမဂ်ဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ် သော သဉပါဒိသေသနဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာနှင့် အကြမ်းအနုဒေါသကိလေသာ သုံးပါးတို့၏လွတ်ရာဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သည် လည်းကောင်း၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ဒေါသအပြင်ကျန်သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ထိန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတပ္ပတည်းဟူသော ကိလေသာ (၁၀)ပါးတို့၏ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်းကင်းရာ ကုန်ရာ၊ ခန်းရာဖြစ်သော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း ရှိပေ၏။

ဤပကတိကိုယ်ကရှင်းလင်း၊ ပကတိကိုယ်ကကြည်လင်၊ ပကတိကိုယ်ကအေးချမ်း၊ ပကတိကိုယ် ကငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော နိရောဓနိဗ္ဗာန်သည် (ဝါ) တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ ချုပ်ချယ်မှုမှကင်းလွတ်ရာ မှန်မြတ်နိဗ္ဗာန်သည် အရိယာနွယ်ဝင်သူတော်စင်တို့ဉာဏ်ဖြင့် အတိအကျအမှန်သိမြင်အပ်သော အမြတ် ဆုံးတရားဖြစ်ပေသည်ဟု မဓ္ဓစကြာဒေသနာတော်မှာ ဟောတော်မူပါတယ်။ ထို့ပြင် အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောတော်မူသည်မှာ -

နိရောဓသစ္စာကဏ္ဍ

(က)ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ယောတဿာယေဝ တဏှာယ အသေသ ဝိရာ ဂနိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

သာခေါပနေသာ ဘိက္ခဝေ တဏှာ ကတ္ထပဟီယမာနာပဟီယတိ ကတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရု ဇ္ဈမာနာ၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ယံလောကေ ပိယရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ပဟီယမာနာ၊ ပဟီယတိ၊ ဧတ္ထနိရုဇ္ဈမာနာ၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ကိဉ္စ၊ လောကေ၊ ပိယရူပံ၊ သာတရူပံ။

၁။ စက္ခု လောကေ ပိယရူပံ သာကရူပံ၊ ဧတ္ထေသာတဏှာ ပဟီယမာနာ ပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ၊ သောတလောကေ၊ ဃာန လောကေ၊ ဇိဝှာ လောကေ၊ ကာယော လောကေ၊ မနော လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာ ပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈမာနာနိတိ။

၂။ ရူပါ လောကေ၊ သဒ္ဒါ လောကေ၊ ဂန္ဓာ လောကေ၊ ရသာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ လောကေ၊ ဓမ္မာလောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာ ပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈတိ။

၃။ စက္ခုဝိညာဏံ လောကေ၊ သောတဝိညာဏံ လောကေ၊ ဃာနဝိညာဏံ လောကေ၊ ဇိဝှာဝိညာဏံ လောကေ၊ ကာယဝိညာဏံ လောကေ၊ မနောဝိညာဏံ လောကေ၊ ပိယရူပံ၊ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၄။ စက္ခုသမ္ဖဿော လောကေ၊ သောတသမ္ဖဿော လောကေ၊ ဃာနသမ္ဖဿော လောကေ၊ ဇိဝှာသမ္ဖဿော လောကေ၊ ကာယသမ္ဖဿော လောကေ၊ မနောသမ္ဖဿော လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ။ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၅။ စက္ခု သမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ သောတသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ ဃာနသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ ဇိဝှာသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ ကာယသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ မနောသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၆။ ရူပသညာ လောကေ၊ သဒ္ဒသညာ လောကေ၊ ဂန္ဓသညာ လောကေ၊ ရသသညာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ လောကေ၊ ဓမ္မသညာ လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၇။ ရူပသဉ္စေတနာ လောကေ၊ သဒ္ဒသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ဂန္ဓသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ရသသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ဓမ္မသဉ္စေတနာ လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၈။ ရူပတဏှာ လောကေ၊ သဒ္ဒတဏှာ လောကေ၊ ဂန္ဓတဏှာ လောကေ၊ ရသတဏှာ လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ လောကေ၊ ဓမ္မတဏှာ လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၉။ ရူပဝိတက္ကော လောကေ၊ သဒ္ဒဝိတက္ကော လောကေ၊ ဂန္ဓဝိတက္ကော လောကေ၊ ရသဝိတက္ကော လောကေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိတက္ကော လောကေ၊ ဓမ္မဝိတက္ကော လောကေ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

၁၀။ ရူပဝိစာရော လောကေ၊ သဒ္ဒဝိစာရော လောကေ၊ ဂန္ဓဝိစာရော လောကေ၊

ရသဝိတရာ လော၊ ဖော္ဌဗ္ဗဝိတရာ လောကေ၊ ဓမ္မဝိတရာ လောကေ၊
ဝိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္တေ သာတဏှာ ပဟီယမာနာပဟီယတိ၊ ဧတ္တ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။
ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယော အရိယသစ္စံ။

နိရောဓသစ္စာခဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

ဤပါဠိတော်တို့၏မြန်မာပြန် အဓိပ္ပါယ်

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာမည်သောအရိယာတို့ သိအပ်သောအမှန်တရားသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ သမုဒယသစ္စာမည်သော ထိုတဏှာ၏ပင်လျှင် အကြွင်းအကြွင်းမဲ့ ပျက်ပြယ်ခြင်း၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောသည် (ဝါ) အကြွင်းမဲ့ပျက်ပြယ်ရာ ချုပ်ငြိမ်းရာသဘောသည်၊ အကြင်စွန့်ခြင်း စွန့်ရာသဘောသည် အကြင်လွတ်လွတ်စွန့်ခြင်း လွတ်လွတ်စွန့်ရာသဘောသည် အကြင်လွတ်ခြင်း လွတ်ရာသဘောသည်၊ အကြင်မငြိကပ် မတွယ်တာခြင်း မငြိကပ်မတွယ်တာရာ သဘောသည်ရှိပေ၏။ ဤသဘောပင်တည်း ချစ်သားရဟန်းတို့။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ထိုတဏှာသည် ပယ်အပ်သည်ရှိသော် (ဝါ) ကင်းပျောက်လတ်သော် အဘယ်၌ပယ်အပ်ပါသနည်း (ဝါ) ကင်းပျောက်ပါသနည်း။ ချုပ်သည်ရှိသော် အဘယ်၌ချုပ်သနည်းဟူမူ သခါရလောကထဲ၌ အကြင်ချစ်ဖွယ်သဘော သာယာဖွယ်သဘောသည် ရှိပေ၏။ ထိုတဏှာသည် ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ပယ်အပ်ပေ၏။ ချုပ်ငြိမ်းသည်ရှိသော ဤချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ချုပ်ငြိမ်းပေ၏။ သခါရလောကထဲ၌ ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘောသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ သခါရလောကထဲ၌ မျက်စိသည်ချစ်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘောပေတည်း။ ထိုတဏှာသည် ပယ်အပ်သည်ရှိသော် မျက်စိတည်းဟူသော ထိုချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ပယ်အပ်ပေ၏။ ချုပ်ငြိမ်းသည်ရှိသော် မျက်စိတည်းဟူသော ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ချုပ်ငြိမ်း၏။

သခါရလောကထဲ၌ ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘောသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ သခါရလောကထဲ၌ မျက်စိသည် ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ် သဘောပေတည်း။ ထိုတဏှာသည် ပယ်အပ်သည်ရှိသော မျက်စိတည်းဟူသော ထိုချစ်ဖွယ်သဘော၌ ပယ်အပ်ပေ၏။ ချုပ်ငြိမ်းသည်ရှိသော မျက်စိတည်းဟူသော ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ချုပ်ငြိမ်း၏။

သခါရလောကထဲ၌ နားသည်၊ နှာခေါင်းသည်၊ လျှာသည်၊ ကိုယ်သည်၊ နှလုံးသည်။ သခါရလောကထဲ၌ အဆင်းတို့သည်၊ အသံတို့သည်၊ အနံ့တို့သည်၊ အရသာတို့သည်၊ အတွေ့တို့သည်၊ သဘောတရားတို့သည်၊ သခါရလောကထဲ၌ မြင်သိမှုစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ကြားသိမှု သောတဝိညာဉ်သည်၊ နံသိမှု ဃာနဝိညာဉ်သည်၊ စားသိမှု ဇိဝှာဝိညာဉ်သည်၊ ထိသိမှု ကာယဝိညာဉ်သည်၊ ကြံသိမှု မနောဝိညာဉ်သည်။ သခါရလောကထဲ၌ မြင်တွေ့မှုသည်၊ ကြားတွေ့မှုသည်၊ နံတွေ့မှုသည်၊ စားတွေ့မှုသည်၊ ထိတွေ့မှုသည်၊ ကြံတွေ့မှုသည် သခါရလောကထဲ၌မြင်တွေ့မှုကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားမှုသည်၊ ကြားတွေ့မှုကြောင့် ဖြစ်သော ခံစားမှုသည်၊ နံတွေ့မှုကြောင့်ဖြစ်သောခံစားမှုသည်၊ စားတွေ့မှုကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားမှုသည်၊

ထိမတွေ့မှုကြောင့်ဖြစ် သော ခံစားမှုသည်၊ ကြိတွေ့မှုကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားမှုသည်။

သငိါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌ မှတ်သားမှုသည်၊ အသံ၌ မှတ်သားမှုသည်၊ အနံ့၌ မှတ်သားမှု သည်၊ အရသာ၌ မှတ်သားမှုသည်၊ အတွေ့၌ မှတ်သားမှုသည်၊ သဘောတရား၌ မှတ်သားမှုသည်၊

သငိါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အသံ၌ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အနံ့၌ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အရသာ၌ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်၊ အတွေ့၌ စေ့ဆော်တိုက်တွန်း မှုသည်၊ သဘောတရား၌ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုသည်။

သငိါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌ ဆာလောင်မှုသည်၊ အသံ၌ ဆာလောင်မှုသည်၊ အနံ့၌ ဆာလောင် မှုသည်၊ အရသာ၌ ဆာလောင်မှုသည်၊ အတွေ့၌ ဆာလောင်မှုသည်၊ သဘောတရား၌ ဆာလောင်မှု သည်။ သငိါရလောကထဲ၌ အဆင်း၌ ကြံစည်မှုသည်၊ အသံ၌ ကြံစည်မှုသည်၊ အနံ့၌ ကြံစည်မှုသည်၊ အရသာ၌ ကြံစည်မှုသည်၊ အတွေ့၌ ကြံစည်မှုသည်၊ သဘောတရား၌ ကြံစည်မှုသည်။ သငိါရလောကထဲ ၌ အဆင်း၌ စဉ်းစားမှုသည်၊ အသံ၌ စဉ်းစားမှုသည်၊ အနံ့၌ စဉ်းစားမှုသည်၊ အရသာ၌ စဉ်းစားမှုသည်၊ အတွေ့၌ စဉ်းစားမှုသည်၊ သဘောတရားအာရုံ၌ စဉ်းစားမှုသည်၊ ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ် သဘောပေတည်။

ထိုတဏှာသည် ပယ်အပ်သည်ရှိသော် သဘောတရားအာရုံကို စဉ်းစားမှုဟူသော ဤချစ်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော၌ ပယ်အပ်ပေ၏။ ချုပ်ငြိမ်းသည်ရှိသော် သဘောတရားအာရုံကို စဉ်းစားမှုဟူသော ဤချစ်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော၌ ချုပ်ငြိမ်းပေ၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ တဏှာ၏ချုပ်ငြိမ်းခြင်း၊ တဏှာ ၏ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော ဤနိဗ္ဗာန်ကို ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ငြိမ်းရာမည်သော အရိယာသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ဤနေရာ၌ နိရောဓသစ္စာခန်း ပြီးဆုံးပါ၏။

မဂ္ဂသစ္စာခန်းကို ဓမ္မစကြာတရားတော်အရ ဟောပြပါဦးမည်။

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ အရိယသစ္စံ၊ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိ ကော မဂ္ဂေါ၊ သေယျထိဒံ-သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာသမာဓိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကားဒုက္ခဟူသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ စိတ်စေတသိက် ရုပ်တို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ် သော (ဝါ) လောကီစိတ်အမျိုးမျိုးတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာနွယ် ဝင် သူတော်စင်တို့ သိမြင်အပ်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်၏။ ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော ဤအကျင့်မြတ်သည် သာလျှင် အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ (ဝါ) ပညာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ တရားတို့နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပြည့်စုံ ပေ၏။

၁။ အင်္ဂါရှစ်ပါးဟူသည်ကား စိတ်စေတသိက်ရုပ်တို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော (ဝါ) ဒုက္ခနှင့် ဒုက္ခ သမုဒယဟူသော ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော လောကီစိတ်တို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော (ဝါ) ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်မြင့်သိမြင်နေခြင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိတရား

၂။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် ထိုသိမြင်နေသော စိတ်ကို နိဗ္ဗာန်သို့တင်ဆောင်နေခြင်းမှတစ်ပါး တခြားဘာမှုစိတ်မကူးခြင်း သမ္မာသင်္ကပ္ပ။

၃။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် မည်သည့်စကားကိုမှု မပြောခြင်း သမ္မာဝါစာ။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် မည်သည့်ကာယကံမှုကိုမှု မပြုလုပ်ခြင်း သမ္မာကမ္မန္တ။

၅။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် စိတ်ပြုစင်နေခြင်း (သို့) မည်သည့် သင်္ခါရ အာရုံကိုမှုမရှိခြင်း သမ္မာအာဇီဝ။

၆။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် ထိုသိမြင်နေသောစိတ်ကို နိဗ္ဗာန်သို့မြဲ့တင်ပေးနေခြင်း သမ္မာဝါယာမ။

၇။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် ထိုသိမြင်နေသောစိတ်ကို နိဗ္ဗာန်၌သာ မပြတ်တည်မြဲနေခြင်း သမ္မာသတိ။

၈။ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသဖြင့် ထိုသိမြင်နေသောစိတ်ကို နိဗ္ဗာန်၌ စူးစိုက်နေခြင်း လောကီအာရုံများသို့ စိတ်မပျံ့လွင့်ခြင်း သမ္မာသမာဓိ။ ဤရှစ်ပါးပေတည်း။

ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောအကျင့်မြတ်သည် ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ ကင်းရာငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြရကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင်တို့ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အပ်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်ပေ၏။

မဂ္ဂသစ္စာကို အကျယ်ဟောပြတော်မူသည်မှာ . . .

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၊ အရိယသစ္စံ၊ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ၊ သေယျထိဒံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာ ကမ္မန္တော၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ယံခေါ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခေဉာဏံ၊ ဒုက္ခသမုဒယေဉာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓေဉာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယဉာဏံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ၊ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါစာ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏီ ပိသုဏာယ ဝါစာယ ဝေရမဏီ၊ ဖရုသာယ ဝါစာယ ဝေရမဏီ၊ သမ္ဖပ္ပလာ ပါ ဝေရမဏီ အယံဝုစ္စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါစာ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီ၊ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏီ၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏီ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာကမ္မန္တော။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဣဓဘိက္ခဝေ အရိယသာဝကော၊ မိစ္ဆာအာဇီဝံ ပဟာယ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာအာဇီဝေါ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါယာမော၊ ဣဓဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုပ္ပါဒါယ ဆန္ဒံ ဇနေတိ၊ ဝါယမတိ၊ ဝီရိယံ အာရဘတိ၊ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ပဒဟတိ၊ ဥပ္ပန္နာနံ

ပါပကာနံ၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ၊ ဆန္ဒံ ဇနေတိ၊ ဝါယမတိ၊ ဝီရိယံ အာရဘတိ၊ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ပဒဟတိ၊ အနုပ္ပန္နာနံ ဓမ္မာနံ ဌိတိယာ၊ အသမ္မောသာယ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ ဘာဝနာယ ပါရိပူရိယာ ဆန္ဒံ ဇနေတိ၊ ဝါယမတိ။ ဝီရိယံ အာရဘတိ၊ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ ပဒဟတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါယာမော။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသတိ၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အာတာပီသမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ၊ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အာတာပီသမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ အာတာပီသမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ အာတာပီသမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသတိ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာ သမာဓိ၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ၊ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝူပသမာယ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ ဒုတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ၊ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ၊ သတော စ သမ္ပဇာနော သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ၊ ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီတိ၊ တတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။

သုခဿ စ မဟာနယ၊ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာယ၊ ပုဗ္ဗေဝ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယ။ အဒုက္ခမသုခံ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာ သမာဓိ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ။

ပါဠိတော်များ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား . . . .

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ဆိုက်ရောက်သော အကျင့်မည်သော အရိယာတို့သိအပ်သော အမှန်တရားသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ - စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဤမဂ်တရားပင်တည်း (ဝါ) ဤအကျင့်မြတ်လမ်းပင်တည်း။

ဤမဂ်တရားက အဘယ်ပါနည်းဟူမူ - မှန်ကန်စွာ သိမြင်ခြင်း၊ မှန်ကန်စွာကြံစည်ခြင်း၊ မှန်ကန်စွာပြောဆိုခြင်း၊ မှန်ကန်စွာပြုမူခြင်း၊ မှန်ကန်စွာအသက်မွေးခြင်း၊ မှန်ကန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊ မှန်ကန်စွာအမှတ်ရခြင်း၊ မှန်ကန်စွာစိတ်တည်ကြည်ခြင်း၊ ဤတရားရှစ်ပါးပင်တည်း။

ချစ်သားရဟန်းတို့ မှန်ကန်စွာသိမြင်ခြင်းသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဆင်းရဲအစစ် ဒုက္ခသစ္စာ၌ အကြင်သိမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းအစစ် သမုဒယသစ္စာ၌ အကြင်သိမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်မှု အစစ်နိရောဓသစ္စာ၌ အကြင်သိမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်မှုအစစ်နိရောဓသစ္စာ၌ အကြင်သိမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်မှုဆိုက်ရောက်သောအကြင်အစစ်အမှန် မဂ္ဂသစ္စာ၌အကြင်သိမှုသည်လည်းကောင်း၊ ရှိပေ၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသိမှုဉာဏ်ကို

သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ ကာမမှထွက်မြောက်သောကြံစည်မှု နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ကြံစည်မှု၊ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပသည်လည်း ကောင်း၊ ညှင်းဆဲမှု၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကြံစည်မှု အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပသည်လည်းကောင်း ရှိပေ၏။ ချစ်သား ရဟန်းတို့ မှန်ကန်သော ဤကြံစည်မှုသုံးပါးကို သမ္မာသင်္ကပ္ပဟု ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာဝါစာသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ - မဟုတ်သည်ကို လိမ်လည်၍ပြော ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကုန်းချောစကားပြောဆိုခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းစကားမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိမ်ဖျင်းသော အကျိုးမဲ့စကားပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်သည်လည်းကောင်း ရှိပေ၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤလေးပါး သော ကြဉ်ရှောင်မှုကို သမ္မာဝါစာဟု ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာကမ္မန္တသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ . . သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်းမှ ကြဉ် ရှောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မပေးအပ်သည်ကို လုယက်ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ မပိုင်ဆိုင်ရာ ကာမဂုဏ်တို့မှ မှားယွင်းကျူးလွန်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း ရှိပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးသော ကြဉ်ရှောင်မှုကို သမ္မာကမ္မန္တ ဟုဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာအာဇီဝသည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူ . .

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ အရိယာသာဝကသည် (ဝါ) ဖြူစင်မြင့်မြတ်သောတပည့် သည် (ဝါ) မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည် နည်းလမ်းလွဲမှားမတရားသော အသက်မွေးမှုကို ပယ်စွန့်၍ တရားကျမ်းဂန်နည်းလမ်းမှန်သော အသက်မွေးမှုနှင့် အသက်မွေးခြင်းကိုပြု၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤ နည်းလမ်းလွဲမှား မတရားမှုမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို သမ္မာအာဇီဝဟု ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာဝါယာမ သည် အဘယ်ပါနည်းဟူမူကား . . .

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည်မဖြစ်ကုန်သေးသော ယုတ်ညံ့ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ မဖြစ်ခြင်းငှာ လိုလားအားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ကြိုးစား၏။ လုံ့လထုတ်၏။ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ယုတ်ညံ့ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှာ လိုလားအားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ ၏။ မဖြစ်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့၏ တည်ခြင်းငှာ မပျောက်မပျက်ခြင်းငှာ တိုးတက်၍ဖြစ် ခြင်းငှာ ပြန့်ပွါးခြင်းငှာ ပွါးစေမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းငှာ လိုလားအားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ကြိုးစား၏။ လုံ့လထုတ်၏။ စိတ်ကိုချီးမြှောက်၏။ အားထုတ်၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤအားထုတ်မှုလေးပါးကို သမ္မာဝါယာမ ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာသတိသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား . . .

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် (ဝါ) ဤသာသနာတော်၌ အားထုတ်နေသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိလေသာ စိတ်အညစ်အကြေးကို ပူနွေးသွေ့ခြောက်ကင်းပျောက်စေနိုင်သော သမ္မပ္ပဓါန် လုံ့လဝီရိယ

ရှိသည်ဖြစ်၍ (ဝါ) အပြင်းအထန်အားထုတ်ခြင်းဖြစ်၍ သတိရှိသည်။ အမှတ်ရသည်ဖြစ်၍ မှန်စွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အစိုးလည်းမရ၊ မလှပသော၊ ရုပ်အပေါင်းကိုမျှဟု ရှုမြင်လျက် ရှုမြင်အပ်သောရုပ်အပေါင်း၊ လောက၌ (ဝါ) ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးဟူသော လောက၌ မရှုမိလျှင် ဖြစ်နိုင်သော အဘိဇ္ဈာနှင့် ဒေါမနဿကို (ဝါ) မရှုမိလျှင် ဖြစ်နိုင်သော လောဘနှင့် ဒေါသကို ဖြစ်ခွင့်မရအောင် တဒင်္ဂ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ပယ်ဖျောက်စေ၍နေ၏။ ကိလေသာအစေး စိတ်အညစ်အကြေးကို ပူနွေးသွေ့ခြောက်ကင်းပျောက်စေနိုင်သော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍ (ဝါ) အပြင်းအထန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်၊ အမှတ်ရ သည်ဖြစ်၍ မှန်စွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ မမြဲဆင်းရဲ၊ အစိုးလည်းမရ၊ ခံစားမှုမျှဖြစ်သော ဝေဒနာ တို့၌မမြဲ ဆင်းရဲအစိုးလည်းမရ ခံစားမှုမျှဟု ရှုမြင်လျက် ရှုမြင်အပ်သော ခံစားမှုလောက၌ (ဝါ) ဥပါဒါ နက္ခန္ဓာဟူသော လောက၌ မရှုမိလျှင် ဖြစ်နိုင်သော အဘိဇ္ဈာနှင့် ဒေါမနဿကို (ဝါ) မရှုမိလျှင် ဖြစ်နိုင် သော လောဘနှင့် ဒေါသကို ဖြစ်ခွင့်မရမဖြစ်နိုင်အောင် တဒင်္ဂ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ပယ်ရှားဖျောက် ဖျက်၍နေ၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤလေးပါးသော သတိကို သမ္မာသတိဟူ၍ ဆိုအပ်ပေသည်။

ချစ်သားရဟန်းတို့ သမ္မာသမာဓိသည် အဘယ်နည်းဟူမူ - ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် (ဝါ) ကင်းဆိတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သောအကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် (ဝါ) ကင်းဆိတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်၍ ကြံစည်မှုလည်းရှိသော စဉ်းစားမှုလည်းရှိသော နီဝရဏဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်မှု ချမ်းသာမှု လည်းရှိသော ပထမဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။

ကြံစည်မှု၊ စဉ်းစားမှုတို့၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းကြောင့် ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော ကြည်လင်စေ တတ်သော စိတ်၏တစ်ခုတည်းအဖြစ်ကို ပွါးစေတတ်သော ကြံစည်မှုလည်းကင်း၊ စဉ်းစားမှုလည်းကင်း သော သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်မှု ချမ်းသာမှုရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့က ရောက်၍နေ၏။

နှစ်သိမ့်မှုပီတိ၏လည်း ကင်းခြင်းကြောင့် အမှတ်ရှုလျက်လည်းကောင်း၊ အမှတ်ရလျက် သိလျက် လည်းကောင်းနေ၏။ စိတ်၏ချမ်းသာမှုကိုလည်း နာမ်အပေါင်းဖြင့် ခံစား၏ အကြင်တတိယဈာန်ကြောင့် ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရားအစရှိသော သူမြတ်တို့သည် အညီအမျှရှုနိုင်ပေသည်။ သတိကောင်းပေသည်။ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ပါပေသည်ဟူ၍ ချီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏။ ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။

သုခ၏ကင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ၏ကင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သောမနဿ နှင့် ဒေါမနဿတို့၏ ရှေ့အဖို့ကပင် ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲချမ်းသာနှစ်မျိုးလုံးကင်းသော ဥပေက္ခာ ကြောင့် သတိ၏လုံးဝစင်ကြယ်မှုရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤလေး ပါးသော သမာဓိကို သမ္မာသမာဓိဟူ၍ ဆိုအပ်ပေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤဆိုအပ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားအပေါင်းကို ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ဆိုက် ရောက်သော အကျင့်မှန်သောအရိယာသစ္စာဟူ၍ဆိုအပ်ပေ၏။ ထိုကဲ့သို့သစ္စာ၏သဘောတရားများ

ဟောကြားတော်မူပြီးသစ္စာတရားများရှုပုံကိုဟောကြားကာ နိဂုံးချုပ်တော်မူသည်မှာ - ဤငါဘုရားဟော ကြားအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် မိမိ၏သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားမျှဟု ရှုမြင်လျက်နေ၏ ရှံခါ၊ မိမိ၏သစ္စာတရားတို့၌ ရံခါသူတစ်ပါး၏သစ္စာတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားမျှဟုရှုမြင်လျက် နေ၏။

သစ္စာလေးပါးသဘောတရားတို့၌ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်မှုသဘောကိုရှုမြင်လျက်မူလည်းနေ ၏။ သစ္စာလေးပါးသဘောတရားတို့၌ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်မှုပျက်မှုသဘောကို ရှုမြင် လျက်မူလည်းနေ၏။ သတိထင်ပုံတစ်နည်းကား သတ္တဝါကောင်၊ အသက်ကောင်မဟုတ်သော သစ္စာ သဘောတရားတို့သာ ရှိကြသည်ဟူ၍ ထိုရဟန်း၏အမှတ်ရမှုသတိသည် ရှေးရှုထင်၏။ ထိုသို့ထင်သော သတိသည်အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် ဉာဏ်တိုးပွားရုံအလို့ငှာသာ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် တစ်ဖန်အမှတ်ရမှု တိုးပွားရုံအလို့ငှာသာတည်း။

အမှတ်ရလျက်သိမြင်နေသော ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့် မမှီတွယ်မူ၍လည်း နေသည်မည် ၏။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟူသောလောကထဲ၌ တစ်စုံတစ်ခုသောရုပ်ဝေဒနာသညာ သင်္ခါရဝိညာဉ်ကိုမျှ ငါကောင်ငါ့ဥစ္စာဟု ဒိဋ္ဌိတဏှာတို့ဖြင့် စွဲလည်းမစွဲလန်းတော့ပြီ။ ချစ်သားရဟန်းတို့ ရဟန်းသည် အရိယ သစ္စာတရားလေးပါးတို့၌ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လည်း သတ္တဝါကောင်အသက်ကောင်မဟုတ် သော သဘောတရားမျှဟုရှုမြင်လျက်နေပေ၏ဟု ရှင်တော်မြတ်ဘုရားဟောကြားတော်မူပြီး သစ္စာခန်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ + ရသေ့ ။ ။ သာဓုပါဘုရား။ သာဓုပါ - သာဓုပါ။ သစ္စာ၏အကြောင်း ထပ်လောင်း၍ လျှောက်ဖို့ရာ မလိုတော့ပါဘူးဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားသည်ပင်လျှင် အပြည့်အစုံ လေးလေးနက်နက် ဟောကြားထားတာကို အခုမှတပည့်တော်တို့ နာကြားရလို့ အသက် ရှင်ကျိုး လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ပါပြီဘုရား။ အရှင်ဘုရားကို အထူးကျေးဇူးကြီးလှပါကြောင်း၊ အထူးကျေးဇူးရှင်ကြီး ဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်ထားပြီး နက်ဖြန် သကြံန်အကြိုရက်၊ အကျရက်၊ အကြတ်ရက်၊ အတက်ရက်၊ နှစ်ဆန်းတစ်ရက် ဤ ၅-ရက်ကို တပည့်တော်တို့ တတ်သိထားသော ဆေး၊ ဓာတ်၊ အင်း၊ ဂါထာ မန္တာန်များဖြင့် ကန်တော့ပူဇော်ပါရစေ ဘုရား။ သာဓုပါ. . သာဓုပါ. . သာဓုပါ ဟုဆိုကာ ဘိုဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ ဝတ်ချပြီး ပြန်သွားကြ၏။

နာရီကြည့်လိုက်တော့ ည ၇ နာရီခွဲနေ၏။ ကျန်အပိုင်းဖြစ်သော ပရိတ်မန္တာန်ဂါထာများ ရွတ် တော့၏။ ည ၁၁- နာရီမှပြီးတော့၏။ ဣရိယာပုတ်မျှစေရန်ခေတ္တအိပ်လိုက်၏။ နံနက် ၂-နာရီလောက်မှ နိုးလာ၏။ ထပြီး မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ပြီးမှ မှတ်တမ်းရေးလိုက်၏။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၀ ရက်၊ သကြံန်အကြို သောကြာနေ့ နံနက် ၂-နာရီ ၂၀-၁၁မိနစ် ပရိက်ယူပြီး ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်တော့၏။ သုဂတော ၅-ချက် ၁၈ ပတ်ပြီးတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၅-နာရီခွဲနေ၏။ လင်းရောင်လည်းလာနေ၏။ ထို့ကြောင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်

သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြန်၏။ ပုတီး ၁၂-ပတ်ရသောအခါ မြောက်ဘက်ကန္တီရှိလို့ အဆက်မပြတ် မြည်တွန်ပြီး ရှဲရှဲနှင့် တအားပြေးလာသောအသံကြားရ၏။ နောက်ကလည်း ရှူးရှူးနှင့် ပြင်းထန်သော လေသံကြီးလည်းကြားရ၏။ ပုတီးစိပ်ရင်း အသံလာရာဘက်သို့ ကြည့်လိုက်၏။ အရှည် ၂ လံလောက်နှင့် လက်မောင်းလုံးလောက်ရှိသော မြွေဝါကြီးတစ်ကောင် ပြေးလာ၏။

ထိုမြွေနောက်က နီဝါရောင်ကိုယ်လုံးလောက်ရှိသော ၁၀ လံလောက်ရှည်လျားသည့် မြွေကြီး တစ်ကောင်က ရှေ့ကမြွေကို အရှိန်ပြင်းစွာ လိုက်ဖမ်းအုပ်နေ၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရင်ပြင်တော် အလယ် လောက်မှာ ရှေ့ကပြေးသောမြွေကို မိသွားပြီးမျိုနေ၏။ ကျွန်ုပ်က သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး မြွေလေးလွတ်စေ ရန်မေတ္တာပို့နေ၏။ ထိုအတွင်းထိုမြွေကို ကုန်အောင်မျိုပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မြွေကြီးမှာ ရင်ပြင်တော် ပေါ်တွင် မခံမရပ်နိုင်အောင် လူးလွန့်နေ၏။ အလွန်အခံရခက်သော ဝေဒနာပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရ ပုံရှိ၏။ လူးလွန့်ပြီး ပက်လက်၊ မှောက်ယက်ဖြစ်နေပြီးလျှင် မြွေလေးကို အံထုတ်လိုက်၏။ မြွေလေး ထွက်လာတော့ အသက်ရှင်လျှက်ပြေးသွားပြီး ပျောက်သွား၏။ မြွေကြီးလည်း လူးလွန့်ရာက ခွေပြီး ဘုရားဘက်ဦးခေါင်းသုံးကြိမ်ညွှတ်ပြီးပျောက်ကွယ်သွား၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီးစိပ်မပျက်ဘဲ ထိုအဖြစ်ဆန်းကိုကြည့်ရှုနေ၏။ ပုတီး ၁၈-ပတ်ရတော့ ခေတ္တ နားပြီး ဘုရားဝတ်ချ၍ထလာပြီးလျှင် ထိုမြွေကြီးပျောက်သွားသော နေရာကိုသွားကြည့်၏။ ပြောင်ပြီးနေ သာတာတွေ့ရ၏။ ၁၀ တောင်ပတ်လည်လောက် ရှိလိမ့်မည်ထင်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုကဲ့သို့ စူးစမ်းလေ့ လာပြီး မပြီးသေးသော အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးကို ဆက်လက်၍ ဘုရားရှေ့တော်ထိုင်ပြီး စိပ်ပြန်၏။ ပုတီး ၃- ပတ်လောက်ရသောအခါ အနောက်ဖက်က မိန်းမသံထွက်ပေါ်လာ၏။ "ကိုကိုရေ၊ မောင်မောင်ရေ၊ ထူးလဲထူးတယ်နော်၊ ဆန်းလည်းဆန်းတယ်နော်" ဟုဆိုနေသောအသံကြားရ၏။

တဖန် တောင်ဘက်က မိန်းမသံထွက်ပေါ်လာပြန်၏။ "ကိုကိုရေ၊ မောင်မောင်ရေ၊ ထူးလဲထူးတယ်နော်၊ ဆန်းလည်းဆန်းတယ်နော်" ဟုဆိုနေသောအသံကြားရပြန်၏။ အသံကတော့ တစ်သံစီဖြစ်၏။ အရှေ့ဘက်ကလည်း ထိုအသံအတိုင်းကြားရ၏။ မြောက်ဘက်ကလည်း မိန်းမတစ် ယောက်ဆိုသံ ဤစကားလုံးများအတိုင်း ကြားရ၏။ အရပ်လေးမျက်နှာက အထက်ပါအတိုင်း တေးဆို နေကြသောအသံများသည် ၁၀-မိနစ်တိုင်အောင် တေးဆိုသံများကြားနေရ၏။ ထိုကဲ့သို့ တေးဆိုမြည် တမ်းနေစဉ် ရှေးလူကြီးအဝတ်အစားဖြင့် ပဒုမ္မာကြာပန်းများကိုင်ကာ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဘက် ဦးတည်လာနေ၏။ ထိုလာနေသောသူကို အသေအချာကြည့်လိုက်တော့ ဣသိနွယ်ဘိုးဘိုးကြီးဖြစ်နေ ၏။ မိန်းမသံများလည်း တဖြည်းဖြည်းပျောက်သွား၏။

ဘိုးဘိုးကြီး ကျွန်ုပ်နားရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်ကို ကြာပန်းလှူ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆံတော်ရှင်ကျိုက် ထီးရိုးဘုရားကို လှူလိုက်၏ ကြာပန်းရေကြည့်တော့ ၃၃-ခိုင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်က ဘိုးဘိုးက ဗောဓိပက္ခိယ တရားရည်ရွယ်ပြီး လှူတာလားလို့မေးလိုက်တော့ ဟုတ်ကြောင်းပြန်လျှောက်၏။ ပုတီးပတ်လည်း နောက် ထပ် ၁၈-ပတ်ပြီးသွား၍ စောစောက အဖြစ်အပျက်များကို ဘိုးဘိုးကြီးအားပြောပြလိုက်၏။

ထိုအခါ ဘိုးဘိုးကြီးက သကြြန်အကြိုနေ့ဖြစ်၍ သိုက်နန်းကညာ၊ လုသူဇာများက မြူးကြတာဘဲ ဘုရား ဟုလျှောက်၏။ ထိုအခါကျမှ ကျွန်ုပ်က အင်း . . ဒါလဲတစ်မျိုးဘဲဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

ဣသိနွေ့ဝဘိုးဘိုးကြီးက ကိုယ်တော်လေးဘုရား သစ္စာ၏တရားကို အရကောက်မှတ်ချက်များ ပေးတဲ့အနေနဲ့ ဒီကနေ့တော့ နိဂုံးချုပ်တရားပွဲဟောပေးပါဦးဘုရား။ ဘိုးရသေ့တို့လဲ လျှောက်ထားပါဦး မယ်ဘုရားဟု လျှောက်ပြီး ဝတ်ချပြန်သွား၏။ နံနက် ၁၀-နာရီခွဲသွား၍ သစ်သီးဆွမ်းစားတော့၏။ ပြီး လျှင် ရေချိုးရန်သပိတ်ယူပြီးထွက်သွား၏။ သပိတ်ဖုံးဖြင့်ရေခပ်ချိုးပြီးသောအခါ ကေသီတစ်ပိုင်းဝတ်၊ တစ်ပိုင်းခြုံ၍ သင်းပိုင်ရေညှစ်ပြီး ကုန်းတော်ပေါ် နေလှမ်းထား၏။

နေ့ ၁၂-နာရီတိတိအချိန်တွင် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွား၍ ဝတ်ချပရိကံယူ ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ်ကျန်များ ပြီးအောင်စိပ်နေ၏။ ၁၈-ပတ်စိပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ်ပြည့်၍ မေတ္တာ ပို့အမျှဝေလိုက်၏။ တစ်တောလုံး သာစုခေါ်သောအသံများ ပွဲတင်ထပ်သွား၏။ ဘုရားရှေ့မှောက် ဝတ်ချပြီးထလိုက်သောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါရောက်လာ၏။

ကိုယ်တော်လေးကို ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား၏ အံ့ဖွယ်တော်များကို နေရှိတုန်းပြရအောင် လာခဲ့တာပါ။ ကိုယ်တော်လေး ကြွ . . ကြွ . . ဟု ကျွန်ုပ်ကိုခေါ်သွား၏။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားတောင်ဘက် သိမ်တော်ဘက်ရောက်လာကြ၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး ဒီနေရာကနေပြီး ဆံတော်ရှင်စေတီနှင့် စေတီလေးအောက်က ဆံတော် ရှင်ဌာပနာထားသော ဦးခေါင်းပုံသဏ္ဌာန်ကျောက်တုံးကြီး၊ အဲဒီကျောက်တုံးကြီးတင်ထား သောအောက်ခံကျောက်တုံး၊ ကျောက်စွန်းကြီးကို သေသေချာချာကြည့်ပါ။ ဆင်ဦးကင်းပုံ ကိုတွေ့မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ မြင်ရတယ်ဘိုးဗုဒ္ဓေါ၊ မြင်ရပါတယ်။ ဆင်ဦးကင်းနဲ့ ဆင်နှာမောင်းပုံသဏ္ဌာန်တွေမြင်ရပါ တယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အဲဒါ ပထမအံ့ဖွယ်လို့မှတ်ထားကိုယ်တော်လေး။ ဒုတိယအံ့ဖွယ်ပြဦးမယ်။ ကြွ . . ကြွ ကျွန်ုပ်လည်းလိုက်သွား၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး ဟောဒီအနောက်အရပ်မှ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီလေးအောက် က ကျောက်တုံးလေးကို သေသေချာချာကြည့်ပါ ဖူးမျှော်ပါ။ တိဿရသေ့ကြီး၏ ဦးခေါင်းပုံ သဏ္ဌာန် နဖူး၊ မျက်စိ၊ နှာရိုး၊ နှာတံ၊ ပါးစပ်၊ မေးစေ့၊ ပုံသဏ္ဌာန်တို့ကို အထင်အရှား တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ မြင်ရပါတယ်ဘိုးဘိုး၊ မြင်ရပါတယ်။ အားလုံးပီပီပြင်ပြင်မြင်ရပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး သေသေချာချာဖူးတွေ့ရတယ်နော်။ အဲဒါဒုတိယအံ့ဖွယ်လို့မှတ်ထားပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီဘိုးဘိုး။ ကောင်းပါပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ တတိယအံ့ဖွယ်တော်က ဟောဒီကျောက်တုံးကြီး၏ဗဟိုချက် နဂါးကြေးကွက်မှစေတီ တော်သို့ရှေးရှုနေရာကို ကြည့်ပါ။ တိဿရသေ့ကြီးနှင့် သိကြားမင်းတို့ဌာပနာခဲ့ကြသော

ဆံတော်တိုက်ရှိရာနေရာမှဖောက်ထွင်း၍စီးဆင်းကျနေသောရေများမြင်တွေ့ရတယ် မဟုတ်လားကိုယ်တော်လေး။

ပဉ္စင်း ။ ။ မြင်ပါတယ်၊ ကျောက်တုံးကြီး၏ အလယ်လောက်အပေါက်ကလေးထဲမှ ရေစင်လေးများ စီးဆင်းကျနေတာ မြင်ရပါတယ်ဘိုးဗုဒ္ဓေါ၊ မြင်ရပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကျောက်တုံးကြီးအရှေ့ဘက်မှကြည့်ရတယ် ကိုယ်တော်လေး။ အဲဒါ တတိယအံ့ဖွယ်တော်ပါ။ ကိုယ်တော်လေးကို စတုတ္ထအံ့ဖွယ်ပြပါဦးမယ်၊ ကြွ ကြွ ကိုယ်တော်လေး။ ကွန့်ပ်လိုက်သွားပြီး သိမ်တောင်ဘက်မှ ရပ်နေကြ၏။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး၊ ဒီနေရာကနေပြီး စေတီလေးအောက်က ကျောက်တုံးကြီးကို သေသေချာချာကြည့်ပါ။ တိဿရသေ့ကြီးပုံသဏ္ဍာန်ဦးခေါင်းပုံဖြစ်နေတာကို မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ တွေ့ပါတယ် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။ ပကတိပိုင်းစက်လုံးဝန်းသော ပုံသဏ္ဍာန်တွေ့ရပါတယ်။ အထူးအထူးသော ပုံသဏ္ဍာန်ကျောက်တုံးကြီးမှာ ပေါ်နေတာတွေ့ရပါတယ်။ ဖူးမြင်ရပါတယ်။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး။ အဲဒါစတုတ္ထအံ့ဖွယ်ပါဘဲ။ ပဉ္စမအံ့ဖွယ်ကို ပြပါဦးမယ်။ ကြွတော်မူကိုယ်တော်လေး။

ကွန့်ပ်လည်း ဘိုးဗုဒ္ဓေါနောက်လိုက်သွားပြီး စေတီတော်ကျောက်တုံးကြီး၏ ဗဟိုတည့်တည့်ရင်ပြင်တော်အရပ် ရောက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက ပြောပြသည်မှာ

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး ဟောဒီရင်ပြင်တော်၌ ခင်းထားသည့် ကျောက်ပြားတွင် ဟောဒီအချက်အချာနေရာ ဟောဒီနဂါးကြေးခွက်ခေါ် နဂါးဥပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်ထားသည့် အစိမ်းရောင်၊ အပြာရောင်ကဲသည့် ရောင်စုံကျောက်ပြားခွက် မြင်တယ်မဟုတ်လားကိုယ်တော်လေး။

ပဉ္စင်း ။ ။ မြင်ပါတယ်ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အဲဒါပဉ္စမအံ့ဖွယ်ဘဲ။ တရုတ်ဘုန်းကြီးများ ဘုရားဖူးလာရင်း ဒီနေရာမှာ အဓိဋ္ဌာန်ယူပြီး ရက်သတ္တပတ်ဘုရားဖူးနေပြီး မန္တာန်များကျူ ပုတီးများစိပ် ခုနစ်ရက်စေ့လျှင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပြီး ကောင်းကင်မှနေ၍ တရုတ်ပြည်ပျံသွားနိုင်ကြတယ်။ ဒီလိုမပျံနိုင်တဲ့ဘုန်းကြီးကျတော့ ထောင်ကဲဖြစ်သွားကြတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ထောင်ကဲဆိုတာ ဘာလဲဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အကြော်အမော် သူဌေးကြီးဖြစ်သွားကြတယ်။ အဲဒါကိုဗောင်မြေလို့ခေါ်တယ်။ နက်ဖြန်သကြိန်အကျနေ့မှာ ဒီနေရာကနေပြီး ကိုယ်တော်လေးကို ဆေးအင်းများတိုက်ရမှာပဲ။ နက်ဖြန်နေထွက်ပြုအချိန် ကိုယ်တော်လေးက ဒီနေရာကနေပြီး ဘုရားကို အနေကဇာတင် ပရိတ် ၁၁ သုတ်၊ မေ့တ္တာ၊ မဟာသမယသုတ်များလည်း ရွတ်ပြီး ပူဇော်နေနှင့်ပါ။ ကိုယ်တော်လေးပြီးတဲ့အချိန် တပည့်တော်တို့လာခဲ့ပြီး ဆေးအင်းများ လာလျှုကပ်ပါ့မယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။ ကောင်းပါပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ အထူးလျှောက်ချင်တာက ဒီနေရာမှာ ကိုယ်တော်လေးနဲ့အတူထိုင်ပြီး အရဟံသိဒ္ဓိ ဂုဏ်တော် ၂၇-ပတ်ထိုင်ပြီးစိပ်ကြရအောင် ခွာတ်ယူတဲ့သဘောပေါ့။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကောင်းပါပြီ။ စိပ်ကြပါစို့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ပုတီး ၂၇-ပတ်ထိုင်စိပ်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်ပုတီး ၂၇-ပတ်ပြီး၍ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ နေသောနေရာမှ ကန်တော့ပွဲနှင့် ငှင်းပွဲပေါ်တင်ထားသော အင်းသုံးချပ်ကိုတွေ့ရ၏ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကိုမတွေ့ရတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် အင်းသုံးချပ်ကိုယူပြီးကြည့်တော့ ဘုရား၊ တရား သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး သရဏဂုံအင်းသုံးချပ်ဖြစ်နေ၏။ ဘုရားသရဏဂုံအင်းကို "ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" ဆိုပြီး တလုံးချ တပတ်မန်းလိုက်၏။ တရား၊ သံဃာတို့လည်း ထိုနည်းတူ မန်းလိုက်၏။ ထိုသို့မန်းပြီးလျှင် ဟုတ်လိုက်လေ ကိုယ်တော်လေး၊ ဟုတ်လိုက်လေဟူသော အသံယာဘက်ကထွက်ပေါ်လာ၏။ အသံလာရာဘက်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကတောင်ဖေးထောက်ပြီးရပ်နေတာတွေ့ရ၏။

သောက်သောက် ကိုယ်တော်လေးလို့ပြော၍ ကျွန်ုပ်လည်းမဆိုင်းမတွသောက်ချလိုက်၏။ ထိုအခါအောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီဟု ဘိုးဗုဒ္ဓေါက အားရပါးရအော်နေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က နာရီကြည့်လိုက်၏ ညနေ ၅- နာရီထိုးနေ၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက ယောဂီဣန္ဒာသယရသေ့ကြီးလည်းလာနေပြီဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က တောင်ဘက်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ တောင်ဖေးထောက်ပြီးလာနေတာ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဝါး ၁၀-ပြန်အကွာလောက်ရောက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုနေရာကထပြီး ဘုရားဘက်လက်အုပ်ချီနေတုန်း ဘိုးရသေ့အနားရောက်လာတော့၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ သိမ်ထဲသွားကြရအောင်ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ကခေါ်သွား၏။ သိမ်ထဲတွင် လူကြီးတစ်ယောက် မိန်းကလေး ၃-ယောက်တို့ရောက်နေကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် ရွှေနန်းကျင်တို့အဖွဲ့ဖြစ်၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ရသေ့တို့က သိမ်ထဲတွင် ဘုရားကို အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့် ပူဇော်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်အိပ်ရာပေါ်တွင်ထိုင်နေ၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ ဘိုးရသေ့တို့ မီးပူဇော်ပြီးကြလျှင် ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် ဝတ်ချ၍ထိုင်နေကြ၏။

ထိုအခါ ဘိုးရသေ့ကလျှောက်သည်မှာ သစ္စာလေးပါး အချုပ်တရားများကို ယနေ့ နိဂုံးချုပ်တရားပွဲအနေဖြင့် ဟောတော်မူပါအုံးဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ နိဂုံးချုပ်တရားအနေနှင့် သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်ကနေပြီး စပြီးဟောပါမည်။

ဒုက္ခံ သမုဒယသစ္စံ၊ နိရောဓေါ မဂ္ဂသစ္စကံ။ စတုသစ္စမဘိဇာန်၊ စတုကိစ္စေဟိ တံ နမေ။

ဒုက္ခဥ္စ ဒုက္ခသစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ သမုဒယဥ္စ သမုဒယသစ္စာသည်လည်းကောင်း နိရောဓော၊ နိရောဓသစ္စာလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသစ္စကဥ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း။ ဤသို့၊ စတုသစ္စံ သစ္စာလေးပါးကို စတုကိစ္စေဟိ၊ လေးပါးသောကိစ္စတို့ဖြင့် အဘိဇာန်၊ အလွန်နက်နဲလှစွာ သိတော်မူပြီးသော တံဗုဒ္ဓံ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အဟံ အကျွန်ုပ်သည် နမေနမာမိ။ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

သာဓု - သာဓု - သာဓု ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့သံပြိုင်ခေါ်ကြ၏။

ပီဠနော သင်္ခတဋ္ဌောစ တပေါ ဝိပရိနာမနာဒုက္ခသစ္စံ၊ စတုဗ္ဗေဟိ ဝိဘတ္တာဝ် မုနိနမေ။

ပီဠနာဋ္ဌောစ နှိပ်စက်ခြင်းအနက်လည်းကောင်း။ ။ သင်္ခတဋ္ဌောစ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောအနက်

၊ လည်းကောင်း ။ တာပေါယန္တာပဗ္ဗောစ ပူပန်ခြင်းအနက်လည်းကောင်း။

ဝိပရိနာမနာ ဝိပရိနာမဓမ္မောစ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းအနက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို စတု ဗ္ဗေဿယိလေးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိသော အနက်တို့ဖြင့်ဒုက္ခသစ္စာကို ဝိဘတ္တာဝိ ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူ အပ်သော မုနိ၊ မုနိငါးပါးတို့၏သခင်မြတ်ဘုရားရှင်ကို အဟံ အကျွန်ုပ်သည် နမေ နမာမိ၊ သဗ္ဗါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား သာဓု - သာဓု - သာဓု

အာယူဟနံ နိဒါနဉ္စ။ သံယောဂေါ ဗဋိဗောဓနံ။

စတုဗ္ဗေဓဟိ သမုဒယံ။ ဝိဘတ္တာဝိ မုနိ နမေ။

အာယူဟနဉ္စ၊ အားထုတ်ခြင်းအနက်လည်းကောင်း၊ နိဒါနဉ္စ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အနက် လည်းကောင်း၊ သံယောဂေါစ ဒုက္ခနှင့်ယှဉ်သောအနက်လည်းကောင်း၊ ဗဋိဗောဓနဉ္စ နှောင့်ယှက်ခြင်း အနက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့ စတု ဗ္ဗေဿယိလေးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိသော အနက်တို့ဖြင့် သမုဒယံ သမုဒယသစ္စာကို ဝိဘတ္တာဝိ ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူအပ်သော မုနိ၊ မုနိငါးပါးတို့၏သခင်မြတ်ဘုရားရှင်ကို အဟံအကျွန်ုပ်သည် နမေနမာမိ၊ သဗ္ဗါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား သာဓု-သာဓု - သာဓု။

နိဿရဏဉ္စ ဝိဝေကေ။ အသင်္ခတာမတံတတ္ထာ။

နိရောဓဉ္စ စတုဗ္ဗေဓဟိ ဝိဘတ္တာဝိ မုနိ နမေ။

နိဿရဏဉ္စ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှထွက်မြောက်ခြင်းအနက်လည်းကောင်း၊ ဝိဝေကောစ ကိလေသာ မှကင်းဆိတ်ခြင်းအနက်လည်းကောင်း အသင်္ခတဉ္စ အကြောင်းတရားတို့မပြုပြင်အပ်သေအနက်လည်း ကောင်း၊ တထာ ထို့အတူ အမတဉ္စသေခြင်းကင်းသောအနက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့ စတု ဗ္ဗေဿယိလေးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိသော အနက်တို့ဖြင့်နိရောဓဉ္စ နိရောဓသစ္စာကိုလည်း ဝိဘတ္တာဝိ ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူအပ်သော မုနိ၊ မုနိငါးပါးတို့၏သခင်မြတ်ဘုရားရှင်ကို အဟံ အကျွန်ုပ်သည် နမေ နမာမိ၊ သဗ္ဗါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

နိယျာနိကောစ ဟေတွ ဗ္ဗော၊ ဒဿနာဓိပတေယျတံ။

မဂ္ဂသစ္စံ စတုဗ္ဗေဓဟိ ဝိဘတ္တာဝိ မုနိ နမေ။

နိယျာနိကောစ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်စေတတ်သောအနက်လည်းကောင်း၊ ဟေတွဗ္ဗောစ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ကြောင်းအနက်လည်းကောင်း၊ ဒဿနဉ္စ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောအနက်လည်းကောင်း၊ အဓိပတေယျကဉ္စ အစိုးရသောအနက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့ စတုဗ္ဗေဿယိလေးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိသော အနက်တို့ဖြင့် မဂ္ဂသစ္စံ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း ဝိဘတ္တာဝိ ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူအပ်သော မုနိ မုနိငါးမာန်အောင်မြင် မြတ်ဘုရားရှင်ကို အဟံ အကျွန်ုပ်သည် နမေ နမာမိ၊ သဗ္ဗါမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါ်နှင့်ဘိုးရသေ့တို့ သာဓု သာဓု သာဓု သံပြိုင်ခေါ်ကြ၏။

အထက်ပါဂါထာကိုရှိခိုးပူဇော်ပြီးရွတ်ပြခဲ့သည့်သစ္စာအနက် ၁၆ ဂါထာများကားသစ္စာတရားများ ၏လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာန်များတို့ကိုရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ဒုက္ခသစ္စာ၏လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာန်တို့ကို

ဟောပြပါဦးမည်။

"တာဒနလက္ခဏံ ဒုက္ခသစ္စာ သန္တပ္ပနယသံ ပဝတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ" ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကပြဆိုထားပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာဖြစ်၏။ ပူပန်ခြင်းကိစ္စဖြစ်၏။ ဇာတိစသည့်ဖြစ်ခြင်း ရှိခြင်းကြောင့် ဉာဏ်အားရှေ့ရှုဖြစ်သော ပစ္စုပဋ္ဌာန်တရားမည်ပါ၏။

အရိယာသစ္စာ ။ ။ ဤမဖွဲ့ကြောင်ဖွဲ့ဟောသော သစ္စာလေးပါးသည် အရိယာတို့သိမြင်အပ်သော သစ္စာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် "အရိယာသစ္စာ" မည်၏ (ဤလက္ခဏာဖြင့်အနက်မိအောင်ခွဲသိနိုင်ရမည်)

တနည်း ။ ။ မြတ်ဘုရားတို့ကိုဟောအပ်သောသစ္စာဖြစ်၏။ (ဝါ) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင်ပြုတတ်သောသစ္စာဖြစ်၏ (ဝါ) မချွတ်မယွင်းမှန်ကန်၏။ထို့ကြောင့် "အရိယာသစ္စာ" မည်၏ (လေးနည်း)

သဒ္ဒါအနက် ။ ။ ဒု-စက်ဆုပ်စရာ။ ခ-အချည်းနှီး စက်ဆုပ်စရာ။ အချည်းနှီးဖြစ်သော တရားသည် ဒုက္ခဖြစ်၏။ (တေဘူမကတရား၏ ရွံစရာ၊ အလကားဥစ္စာဟု ဆိုလိုသည်။)

သံ ။ ။ ပေါင်းဆုံမိလျှင်။ ဥ-ဖြစ်ခြင်း၏။ အံယ-အကြောင်း အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းနှင့် ပေါင်းဆုံမိလျှင် ဒုက္ခဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောတရားသည် သမုဒယမည်၏။ (လောဘတဏှာရ၏။)

နိ-မရှိ ။ ။ ရောဓ-ဒုက္ခ။ သံသရာဒုက္ခ၏ မရှိရာအရပ်သည် နိရောဓမည်၏။ (ဝါ) ဒုက္ခ၏ချုပ်ကြောင်းတရားသည် နိရောဓမည်၏။ (နိဗ္ဗာန်ရ၏)

မဂ္ဂ ။ ။ သတ်သည်။ ဂမု-သွားသည်။ ကိလေသာတို့သတ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့သွားသောတရားသည် မဂ္ဂမည်၏။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရ၏ မဂ-ဂမုကို သဒ္ဒါနည်းဖြင့် မဂ္ဂပြုထားသည်။)

သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်

၁။ ဒုက္ခသစ္စသည် နှိပ်စက်တတ်၏။ ပြုပြင်နိုင်ခံရ၏။ ပူပန်စေ၏။ ဖောက်ပြန်တတ်၏။ (လေးနက်)

၂။ သမုဒယသစ္စာသည် အားထုတ်တတ်၏။ အကြောင်းဖြစ်၏။ ယှဉ်တွဲစေ၏။ နှောက်ယှက်တတ်၏။ (လေးနက်၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း)

၃။ နိရောဓသစ္စာသည် ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဆိတ်ငြိမ်၏။ မပြုပြင်အပ်။ မသေတတ်။ (လေးနက်)

၄။ မဂ္ဂသစ္စာသည် ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ အကြောင်းဖြစ်၏။ မြင်တတ်၏။ အကြီးအကဲဖြစ်၏။ (လေးနက်၊ နိရောဓအကြောင်း)

လက္ခဏာ။ ။ ဒုက္ခသည် နှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမုဒယသည် ဖြစ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏။ (ဝါ) ဖြစ်စေတတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ နိရောဓသည် ငြိမ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မဂ္ဂင်သည် ထုတ်ဆောင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

တနည်း ။ ။ ဒုက္ခသည် ပြုပြင်တိုင်းခံရခြင်းလက္ခဏာ။ သမုဒယသည် ပူပန်မက်မောခြင်းလက္ခဏာ၊ နိရောဓသည် မပြုပြင်ရခြင်းလက္ခဏာ။ မဂ္ဂသည် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ရသ ။ ။ ဒုက္ခသည် ပြင်းစွာပူပန်စေခြင်း အလုပ်ကိစ္စ။ သမုဒယသည် ဒုက္ခမပြတ်ဖြစ်အောင်ပြု ပြင်ခြင်းအလုပ်ကိစ္စ။ နိရောဓသည် မသေမပျောက်ခြင်းမျှသောကိစ္စ။ မဂ္ဂသည် ကိလေသာပယ်ခြင်း အလုပ်ကိစ္စ။

ပစ္စုပဋ္ဌာန် ။ ။ ဒုက္ခသည် ဖြစ်သောတရားဟူ၍ ရှုသူ၏ဉာဏ်အား ထင်ရှားစေ၏။ သမုဒယသည် နောက်ယှက်သောတရားဟူ၍ နိရောဓသည် သင်္ခါရနိမိတ် ကင်းဆိတ်သော တရားဟူ၍ မဂ္ဂသည် အဖြတ္တ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ မှထသောတရားဟူ၍ ရှုသူ၏ဉာဏ်အားထင်ရှား၏။

သစ္စာမည်ပုံ ။ ။ မနှိပ်စက်သော ဒုက္ခဟူ၍မရှိ။ ဒုက္ခမှတစ်ပါး နှိပ်စက်တတ်သောတရားဟူ၍မရှိ။ ဤသို့ အမြဲမစွဲမှန်ကန်ခြင်းကြောင့် (ဝါ) ထင်ရှားခြင်းကြောင့် ဒုက္ခသည် သစ္စာမည်၏။

ဒုက္ခမဖြစ်စေသော တဏှာဟူ၍မရှိ၊ တဏှာမှတစ်ပါး ဒုက္ခဖြစ်စေသော တရားဟူ၍မရှိ။ ဤသို့ အမြဲမှန်ကန်မဖေါက်ပြန် ထင်ရှားသောကြောင့် သမုဒယသည် သစ္စာမည်၏။ မငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ၍မရှိ၊ နိဗ္ဗာန် မှတစ်ပါးငြိမ်သက်သောတရားဟူ၍မရှိ ဤသို့မြဲမှန်မဖောက်ပြန်ထင်ရှားသောကြောင့် နိရောဓသည် သစ္စာမည်၏။

မထုတ်ဆောင်တတ်သော မဂ်ဟူ၍မရှိ။ မဂ်မှတစ်ပါး ထုတ်ဆောင်တတ်သောတရားဟူ၍မရှိ။ ဤသို့မြဲမှန်မဖောက်ပြန်ထင်ရှားသောကြောင့် မဂ္ဂသည် သစ္စာမည်၏။

ဒုက္ခ ၁၂ မျိုး။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် ၁။ ဇာတိ - ပရိသန္ဓေနေခြင်း။ ၂။ ဇရာ - အိုခြင်း၊ ၃။ မရဏ - သေခြင်း။ ၄။ သောက - စိုးရိမ်ခြင်း၊ ၅။ ပရိဒေဝ - ငိုကြွေးခြင်း။ ၆။ ဒုက္ခ - ကိုယ်နာခြင်း၊ ၇။ ဒေါမနဿ - စိတ်နာခြင်း၊ ၈။ ဥပါယာသ - ပြင်းစွာပူပန်ခြင်း။ ၉။ အပ္ပိယသမ္ပယောဂ - မချစ်သူနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း။ ၁၀။ ပိယဝိပ္ပယောဂ - ချစ်သူနှင့်ကွေကွင်းခြင်း။ ၁၁။ ဣစ္ဆိတာ - လာဘ်လိုတိုင်းမရခြင်း။ (ဝါ) မရကောင်းသည်ကိုတောင့်တခြင်း။ ၁၂။ သံခိတ္တေနပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ - အကျဉ်းအားဖြင့် ဥပါဒါန က္ခန္ဓ ၅ ပါး၊ဤသို့ ၁၂ ပါးပြား၏။

"ဒုက္ခအခွဲ" ကိုယ်နာစိတ်နာပြီး ဒုက္ခစစ်ဖြစ်၏။ ဒုက္ခ ဒုက္ခမည်၏။ သုခသည် ဖောက်ပြန်လျှင် ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခမည်၏၊ ဥပက္ခောနှင့် ကြွင်းတေဘူမကတရားတို့သည် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း၏အနှိပ်စက်အပြုခံရကုန်၏။ သင်္ခါရဒုက္ခမည်၏။ (ဒုက္ခ၊ ဝိပရိ၊ သင်္ခါရ ၃ မျိုး)

တစ်နည်း ။ ။ နားနာ၊ သွားနာ၊ ရာဂကြောင့်ပူပန်ခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ပူပန်ခြင်း၊ စသည်မထင်ရှား မသိသာ ပဋိစ္ဆန္နဒုက္ခမည်၏။ အရိုက်နှက်ခံရခြင်းကြောင့် ဒဏ်ရာရခြင်းစသည်သည်ထင်ရှား၏။ သိသာ ၏။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နဒုက္ခမည်၏။ (ပဋိစ္ဆန္န၊ အပဋိစ္ဆန္န၊ နှစ်မျိုး)

တစ်နည်း ။ ။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာသည် ဧကန်ဆင်းရဲ၏။ နိပ္ပရိယာယဒုက္ခ မည်၏။ ကြွင်းသော ဒုက္ခ ဟူသမျှသည် ကိုယ်နာခြင်း၊ စိတ်နာခြင်းတို့၏ တည်ရာအကြောင်းမှဖြစ်၏။ ပရိယာယဒုက္ခ မည်၏။ ဒုက္ခ ဒုက္ခနှင့် နိပ္ပရိယာယဒုက္ခသည်တူ၏။ (နိပ္ပရိယာယ၊ ပရိယာယ နှစ်မျိုး)

ဇာတိဒုက္ခ ။ ။ ပဋိသန္ဓေသည် အဘယ်ဒုက္ခမျိုးနည်း။

ပဋိသန္ဓေသည် ဥပါဒ်၊ ဋ္ဌီ၊ ဘင်၊ ခဏသုံးခုမျှသာဖြစ်၏။ ရုပ်ခန္ဓာနှင့် သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာရှိသောနာမ်ခန္ဓာဖြစ်၏။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာမပါ ပဋိသန္ဓေကိုအကြောင်းပြု၍ဝမ်း၌ကြာရှည်နေခြင်း၊ ဖွားမြင်ခြင်း၊ စသည်တို့ကြောင့် ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာကများစွာရှိ၏။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာ၏တည်ရာအကြောင်းမျှဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ဇာတိသည် ဒုက္ခ အစစ်မဟုတ်။ ဒုက္ခ ဒုက္ခ မဟုတ်။နိပ္ပရိယာယမဟုတ်။ ဝိပ္ပရိဏာမဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ မျိုး၊ ပဋိစ္ဆန္နဒုက္ခ မျိုး၊ ပရိယာယဒုက္ခ မျိုးဖြစ်၏။

၁။ ငရဲဘုံစသည်တို့၌ သတ္တဝါတို့ ပဋိသန္ဓေမနေလျှင် ငရဲမီးဘယ်သူ့ကိုလောင်မည်နည်း။

၂။ လှည်းရှန်း၊ မြက်ဝါး၊ ကြိမ်ရိုက်ခံရသောနွားအဘယ်မှာရှိမည်နည်း။

၃။ ဝေမွတ်သောပြိတ္တာ လောကန္တာရိတ် ငရဲ၌ကျသောအသူရကာယ်အဘယ်မှာရှိမည်နည်း။

၄။ ဘင်ပုပ်တို့အတိအမိဝမ်းခေါင်း၌ ၁၀ လဘယ်သူအောင်းမည်နည်း။

အကယ်ဆိုခြင်းဖြင့်အကျိုးရှာ၍မရ လောက၌ရှိသမျှဒုက္ခသည် ဇာတိကြောင့်သာတည်း။ ဇာတိကင်းလျှင်ဒုက္ခ မဖြစ်ပြီ။ ထို့ကြောင့်ဇာတိကို ဒုက္ခ ဟုရှေးဦးစွာဘုရားဟောသည်။

ဇရာဒုက္ခ ။ ။ ဥပါဒ်အခြားမဲ့၌ဖြစ်ခြင်းသည် သခ်တလက္ခဏာဇရာမည်၏။ ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊ စသောသဘောသည် ခန္ဓာကိုယ်ရင့်သော ဇရာမည်၏။ ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်းစသည်သည် ဇရာမဟုတ်၊ ဇရာရောက်ရာလမ်းခရီးသာတည်း။ မီးလောင်သောလယ်ပြင်၌ မြက်ကိုမြင်ရုံဖြင့် မမြင်ရသောမီးကိုဤနေရာရောက်သည်ဟု သိရသကဲ့သို့ ဆံဖြူ သွားကျိုးကိုမြင်ရုံဖြင့် ဤကားဇရာခြေရာကျသောလမ်းခရီးဟု သိအပ်၏။ ဇရာကို မျက်စိဖြင့်မမြင်ကောင်း။

အင်္ဂါကြီးငယ်လျော့ခြင်း၊ မျက်စိမွဲခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊ အရွယ်ယုတ်ခြင်း၊ အားနည်းခြင်း၊ သတိမေ့ခြင်း၊ သားမယားစက်ဆုပ်ခြင်း၊ သူငယ်ပြန်ခြင်းစသည်ဖြင့် ဇရာကြောင့် ကိုယ်နာစိတ်နာသည်များစွာဖြစ်၏။ ထိုသို့ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာ ဒုက္ခ တို့၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဇရာကို ဒုက္ခ ဟုဟောသည်။ နိပ္ပရိယာယမဟုတ်ဒုက္ခစစ်မဟုတ်။

မရဏဒုက္ခ ။ ။ ဋ္ဌီ အခြားမဲ့၌ဘင်ဖြစ်ခြင်းသည် သခ်တလက္ခဏာမရဏမည်၏။ တစ်ဘဝတစ်ခါသေခြင်းသည် သမ္မုတိ မရဏမည်၏။ သေချိန်နီးသူကား မကောင်းသောနိမိတ်ထင်လျှင် စိတ်ဆင်းရဲလှ၏။ ကောင်းသောနိမိတ်ထင်လျှင်လည်း ချစ်သူတို့နှင့် ခွဲရတော့မည်ကိုတွေးမိတိုင်၊ စိတ်ဆင်းရဲလှ၏။ အထူးအားဖြင့်သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ နာကျင်ခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်းစသည်ဖြင့် ကိုယ်ဆင်းရဲလှ၏။ ထိုသို့ ဒုက္ခအစစ်၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် မရဏသည် ဒုက္ခ မည်၏။ ပရိယာယပင်တည်း။

ဗျာဓိ ။ ။ ဗျာဓိကို ၁၂မျိုး၌မရေတွက်သော်လည်း ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဗျာဓိဟူသမျှသည်မရဏကိုဖြစ်စေနိုင်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့်မရဏ၌ထည့်၍ ရေတွက်အပ်၏။ ကိုယ်နာခြင်းဒုက္ခစစ်၊ နိပ္ပရိယာယဖြစ်၏။ စိတ်နာခြင်း၏တည်ရာအကြောင်းလည်းဖြစ်၏။ ကိုယ်နာခြင်းကြောင့် ဒုက္ခစစ်ဟုမှတ်အပ်၏။

ရန်သူသုံးဦး ။ ။ သတ္တဝါတိုင်း ရန်သူသုံးယောက်ပမာ ရှုသင့်၏။ ဇာတိရန်သူသည် ငါ့ကို တစ်ဘဝသို့ရောက်အောင် ချော့ခေါ်ပြီး ဇရာရန်သူသည် ငါ့ကိုရောက်ရာဘဝ၌ မထနိုင်အောင်ရိုက်ပုတ်ဆဲဖြစ်၏။

မရဏာရန်သူသည် မထနိုင်သောအခါ ငါ၏လည်ပင်းကို ဖြတ်တော့လတ္တံ့ဟု ရှုသင့်၏။

သောကစ ။ ။ သောကစိုးရိမ်ခြင်းဟူသည် စိတ်မချမ်းသာဖြစ်၏။ ဒုက္ခစစ်ဖြစ်၏။ တစ်ပါးသော ကိုယ်နာစိတ်နာတို့ကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်သေးသည်။

ပရိဒေဝ ။ ။ ငိုကြွေးခြင်းသည် အသံ-သဒ္ဒရုပ်ဖြစ်။ အလွန်အကဲငိုသူအား ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာကို ထင်ရှားစွာဖြစ်စေနိုင်၏။ ဒုက္ခစစ်မဟုတ်။

ဒုက္ခ ။ ။ ကိုယ်နာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿ စိတ်နာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခအစစ် နိပ္ပရိယာယဖြစ်၏။ တိုက်မိ၍ ထပ်တိုက်သူ၊ စိတ်ညစ်၍ အဆိပ်သောက်သူတို့အား တစ်ပါးသောကိုယ်နာစိတ်နာတို့ကို ဖြစ်စေသေး၏။

ဥပါယာယ ။ ။ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည် ဒေါသစေတသိတ်ဖြစ်၏။ ဒေါသသည် တစ်ပါးသောကိုယ်နာခြင်း၊ စိတ်နာခြင်းတို့ကိုလွယ်ကူစွာဖြစ်စေနိုင်၏။ ဒေါသကြီးသူ၌ ထင်ရှား၏။ ဒုက္ခစစ်မဟုတ်။

အပ္ပိယသမ္ပ။ ။ မချစ်အပ်၊ မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် ပေါင်းဆုံမိလျှင် ရှေးဦးစွာစိတ်နာခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ မဆင်ခြင်နိုင်၍တိုင်၌ ဦးခေါင်းဆောင့်ခြင်းစသည်ဖြင့် အရမ်းပြုလျှင် ကိုယ်နာခြင်းကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ ဒုက္ခအစစ်မဟုတ်။

ပိယဝိပယောဂဒိ ။ ။ ချစ်အပ်၊ နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းလျှင် ရှေးအတူ စိတ်နာခြင်းဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်နာခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေ၏။ ဒုက္ခအစစ်မဟုတ်။

မရဏ ။ ။ ဇာတိကင်းသူ၊ ဇရာမရဏကင်းသူဖြစ်မှု ကောင်းလေစွ စသည်ဖြင့် မရစကောင်းသော တောင့်တခြင်း၊ တောင့်တတိုင်း အလိုမပြည့်ခြင်းသည် ဣစ္ဆိတလာဘဒုက္ခမည်၏။ မင်းစည်းစိမ်တောင့်တသော ခွန်းစဉ္စားကဲသို့လည်းကောင်း၊ "ကျောင်းထိုင်ခင်ကြီး၊ အကြံကြီး—ဘုရင့်သမီးရချင်နိုး" ဟူသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင့်တတိုင်း မရနိုင်သဖြင့် စိတ်ပန်း၊ ကိုယ်နာဖြစ်စေရရှာသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဒုက္ခစစ်ကားမဟုတ်။

သံခိတ္တေ ။ ။ မှက်၊ ခြင်အပေါင်းသည် နွားကိုယ်ကိုခဲကုန်သကဲ့သို့ ဇာတိစသော ဒုက္ခအပေါင်းသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးကိုသာ ကိုက်ခဲညှင်းဆဲကုန်သည်။ မြက်နွယ်အပေါင်းတို့သည် မြေ၌တည်သကဲ့သို့ဇာတိစသော ဒုက္ခအပေါင်းသည် ဥပါဒါနဒုက္ခငါးပါး၌သာတည်ကုန်၏။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးငါး၏အစ၌ ဇာတိဒုက္ခ၊ အလယ်၌ဇရာဒုက္ခ၊ အဆုံး၌မရဏဒုက္ခအမြဲရှိ၏။ လိုတိုင်းမရသောအခါ ဒုက္ခများစွာရှိသေး၏ ဥပါဒါနက္ခန္ဓ ငါးပါးသည် ဒုက္ခမျိုးစုံပေါင်းစုရာ ဒုက္ခအစည်းအရုံးချည်းသာဖြစ်သည်။ ဒုက္ခတစ်ခုစီ ထုတ်ပြော၍ပကုန်နိုင်ရာ။ သမုဒ္ဒရာရေသည် ပိုင်းခြားမရှိများလှသော်လည်း ထိုရေအားလုံး၏အရသာကား ရေငံစ်ပေါက်၌တည်၏။ ထို့အတူပိုင်းခြားမရှိများလှသောဒုက္ခဟူသမျှ၏အရသာသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါး၌ တည်၏။ ဤသို့ချုံးပြခြင်းငှာ သံခိတ္တေနပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာဟုအဆုံးသတ်ဒုက္ခကို ဟောတော်မူသည်။

ဤ၌ ၁။ ရုပ် ၂၈ ခုသည် ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓမည်၏။

၂။ လောကီဝေဒနာသည် ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓမည်၏။

၃။ လောကီသညာသည် သညုပါဒါနက္ခန္ဓမည်၏

၄။ ကြွင်းသောလောကီစေတသိတ် ၅၀ သည် သင်္ခါရရုပါဒါနက္ခန္ဓမည်၏။

၅။ လောကီစိတ် ၈၁ ခုသည် ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓမည်၏။

လောကုတ္တရာစိတ် ၈ ခု၊ စေတသိတ် ၃၆ ခု၊ နိဗ္ဗာန်သည်ဥပါဒါနက္ခန္ဓငါးပါးမှလွတ်၏။ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါန်နှစ်ပါးတို့၏လက်အောက်ခံဖွဲလန်းတိုင်းမပယ်မလှန်နိုင်သောကြောင့် လောကီတရားစုသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓမည်၏။ ခန္ဓာငါးပါးလောက်မကျယ်။ ခန္ဓာငါးပါး၌နိဗ္ဗာန်တစ်ခုသာလွတ်သည်။

ဤဒုက္ခ၁၂မျိုးတွင် သောက၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿသည် ဒုက္ခ ဒုက္ခ မည်၏။ နိပ္ပရိယာယမည်၏။ အကြွင်းကိုးပါးသည်ဒုက္ခစစ်သည်။ တူညီရာအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်သာ ဒုက္ခမည်၏။ ပရိယာယ ဒုက္ခမည်၏။

တိုက်တွန်းခြင်း။ ။ ဝဋ်ဒုက္ခမှလွတ်လိုသော ကုလပုတ္တသည်အထူးအားဖြင့် ဒါန၊ သီလစသည်ပြုလုပ် သောအခါ ဤဒုက္ခတို့ကိုပိုင်းခြားကုန်စင်သိမြင်အောင်အဖန်ဖန်ရှုလော့။ ဒါန၊ သီလမပြုသောအခါ လည်းအဖန်ဖန်ရှုလော့၊ ထို့နောက်မှ လိုရာဆုတောင်းသင့်ရာကိုတောင်းလေလော့။

ဒုက္ခသစ္စာအပိုင်ပြီးတော့ သမုဒယသစ္စာ၏လက္ခဏာရသပစ္စုပဋ္ဌာန်များဟောကြားပါဦးမည်။

ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာကား ပဘဝလက္ခဏာ သမုဒယသစ္စံ ဒုက္ခ အနုပစ္ဆေဒနရသံ၊ အတိတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် ဇာတိစသော ဒုက္ခ၏အမွန်အစဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ဒုက္ခကိုအစဉ်ဖွဲ့စပ်နိုင်ခြင်းကိုရှိ၏။ မရောင့်ရဲနိုင်သောကိစ္စဟူ၍ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်၏။ ဇာတိစသော ဒုက္ခတို့ကိုမည်သူလုပ်ပါသလဲ၊ မိမိပင်လုပ်သလား။ သူတပါးပင်လုပ်သလားဟူ၍ အဖြေကိုရှာကြံလျှင် ထိုထို ဒုက္ခတို့ကိုဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဒတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာတို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် မိမိတို့၏ ဘဝတဏှာစသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါးတို့တွင် "ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ" ဟူသောပါဠိအရဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် ဟောတော်မူသောတရားတော်ကို ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့်ပညာရှိတို့ အသီးသီးသိအပ်၏ဟုရကား၊ဤသို့သိမှသာလျှင်မိမိတို့၏ ယုံမှားခြင်းကို ပယ်နိုင်မည်။ အဘယ်ကဲ့သို့ပယ်နိုင်မည်နည်းမူ မိမိ၏တဏှာကြောင့် ဖြစ်သောဇာတိစသောဒုက္ခကိုမိမိပင်လျှင် ပယ်စွန့်ကဒုက္ခကိုပြုလုပ်သောလက်သည် တဏှာမရှိသဖြင့် ဇာတိဒုက္ခတစ်ဖန်မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ။ ထို့ကြောင့်နိဗ္ဗာန်ရပြီဟုဆုံးဖြတ်နိုင်တော့၏။ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဒုက္ခနိရောဓအဇာတနိဗ္ဗာန်ရှိမှု၌လည်းယုံမှားကင်းလေတော့၏။ မိမိသည်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်သဖြင့် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာချုပ်ရကား သောတာပန်စသည်တည်ပြီဟုမြင်သိလေတော့၏။

သမုဒယသစ္စာ

တဏှာ၁နယ်။ ။ တဏှာသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓငါးပါး၌သာအာရုံပြုခြင်းဖြင့်တည်၏။ လောကီဒုက္ခသစ္စာနယ်ကုန်ကိုလွှမ်းခြုံ၍တည်၏။

တဏှာအစစ်။ ။ တဏှာသည်ဖြစ်ပုံခြင်းရာအားဖြင့် ကာမတဏှာ၊ဘဝတဏှာ၊ဝိဘဝတဏှာဟုသုံးမျိုး

ပြား၏။

၁။ အာရုံခြောက်ပါးကိုကိလေသာကာမဖြင့် သာယာခြင်းသည် ကာမတဏှာမည်၏။

၂။ ဤအာရုံသည်နိုင်၏မြဲ၏ဟု သဿတဒိဋ္ဌိယှဉ်တွဲ၍သာယာခြင်းသည် ဘဝတဏှာမည်၏။ ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝကို သာယာခြင်းသည်လည်း ဘဝတဏှာမည်၏။

၃။ ဤအာရုံသည် အလိုလိုပြတ်လတ္တံ့ဟု ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယှဉ်တွဲ၍သာယာခြင်းသည် ဝိဘဝတဏှာမည်၏။

အာရုံအားဖြင့် ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဒတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာဟု ခြောက်မျိုးပြား၏။ တဏှာသုံးမျိုးသည် အာရုံခြောက်ပါးဖြင့်နယ်ချဲ့သောအခါ ၁၈ မျိုး။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလသုံးမျိုးဖြင့် နယ်ချဲ့သောအခါ ၅၄ မျိုး။ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်နှစ်ပါးဖြင့်နယ်ချဲ့သောအခါ ၁၀၈ မျိုးဖြစ်၏။

ဆောင် ၁။	တဏှာသုံးတန်၊ တည်၍ခံ၊ အာ ကာ သံဖြစ်မြောက်။
၂။	တဏှာအစစ်၊ တစ်ရာရှစ်၊ ဖြစ်၏ထိုမျှလောက်။

တဏှာသာသမုဒယ ။ ဒုက္ခသစ္စာ၏အကြောင်းသည် များစွာရှိလျက် အဘယ်ကြောင့်တဏှာသာ သမုဒယမည်သနည်း။

ထူးသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အကြောင်းများစွာတို့တွင် အဝိဇ္ဇာသည် ဘဝအပြစ်မမြင်အောင်ဖုံးရုံသာဖုံး၏။ ဒိဋ္ဌိစသည်သည် တဏှာတိုးပွားကြောင်းမျှဖြစ်၏။ ဒေါသစသည်သည် စေတနာကံ၏အကြောင်းမျှသာဖြစ်၏။ တဏှာကား ထိုထိုဘဝ၊ ဂတိစသည်တို့၏ဆန်းကြယ်ခြင်းကိုတောင့်တ၏။ ဝိမံ၏။ ဆန်းကြယ်သောကံ၏မိုရာဖြစ်၏။ အဖော်ပြု၍ အားပေး၏။ ဆန်းကြယ်သောဘဝစသည်တို့ကိုမှတ်သား၏။ အမြင်ကျယ်၏။ ဤသို့ တဏှာသာလျှင်ဒုက္ခ၏ထူးသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်သမုဒယမည်သတည်း။

ယခုလူ့ဘဝသည်ရှေးနှစ်များစွာနှင့်မတူ အမြန်သွားနိုင်၏။ အမြန်ကြားနိုင်၏။ အထက်အထပ်မှ အောက်မဆင်းဘဲရေချိုးနိုင်၏။ အိမ်သာတက်နိုင်၏။ အခါမရွေးမီးလင်းစေနိုင်၏။ ယပ်လေရစေနိုင်၏။ လူတို့ကံထူးပေ၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့်ဘဝဆန်းကြယ်အောင်ဆန်းကြယ်သော ကံလက်သမားသည် ပြုပေး၏။ ဆန်းကြယ်သောတဏှာနယ်ချဲ့သမားသည် ဆန်းကြယ်သောကံလက်သမားကိုစေနိုင်း၏။ လူတို့ကံထူးသမျှသည်ဆန်းကြယ်သော တဏှာနယ်ချဲ့ဖြင့်ပြုထားခြင်းသာဖြစ်လေတော့၏။

တိုက်တွန်းခြင်း။ ။ ဒါန၊ သီလ၊ ကုသိုလ်ပြုတိုင်း တဏှာကိုသတ်နိုင်သော်လည်း ဒုက္ခသစ္စာအမြင်နည်းလျှင်ကုသိုလ်ပြုရာ၌ တဏှာတစ်ပဲသားသာသေ၍ တစ်ပိဿာတိုးရတတ်၏။ အကုသိုလ်ပြုရာ၌ သာ၍တိုးသေး၏။ ထို့ကြောင့် တဏှာသစ်အတိုးနည်းအောင် တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော ဒုက္ခ ၁၂ မျိုးကိုအဖန်ဖန်ရှုလေလော့။

သမုဒယသစ္စာပြီးတော့ နိရောဓသစ္စာ၏ လက္ခဏာရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန်များဟောပြပါဦးမယ်။

သန္တိလက္ခဏံ နိဗ္ဗာန်ဝနိဗ္ဗိလက္ခဏံ ဝါ အသင်္ခတလက္ခဏံဝါ

အစ္စုတိရ သံဝါ အသာသ ကရဏာသံဝါ အနိမိတ္တာပဏ္ဍပဗ္ဗာန်။

အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂစသော မီးတစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့ငြိမ်းအေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ (ဝါ) ဒုက္ခဝဋ်တို့၏ချုပ်နစ်၊ ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းစဲခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ (ဝါ) ဥပါဒ်ဋ္ဌီဘင်ကင်းသော အသင်္ခတလက္ခဏာရှိ၏။ မရွေ့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ (ဝါ) သံသရာဘေးက ထိတ်လန့်ငြီးငွေ့သောသူတို့၏ သက်သာရာရစေခြင်းရှိ၏ ခန္ဓာနိမိတ်ကင်းသော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်တတ်ပါ၏။

နိဗ္ဗာန်ဟူသည် ဒုက္ခနိရောဓပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဟူသည် တဏှာအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ (ဝါ) ချုပ်ရာပင်ဖြစ်ပါသည်။ တဏှာအကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာဟူသည် ခန္ဓာမရှိသော အနိမိသသပင်ဖြစ်ပါသည်။ (ဝါ) ခန္ဓာဇာတိဖြစ်ခြင်းမရှိသော အနုပ္ပါဒါအဇာတပင်ဖြစ်ပါသည်။ (ဝါ) ဥပါဒ်ဋ္ဌီဘင်ကင်းသော အသင်္ခတပင်ဖြစ်ပါသည်။

တဏှာဟူသည် ခန္ဓာနိမိတ်ရှိသော သင်္ခါရနှာစ်ရှုပ်၌သာ တည်ပါသည်။ (ဝါ) လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာခန္ဓာ၌သာ ခင်တွယ်မှု သင်္ခါရနိမိတ်ကင်းသော (ဝါ) မရှိသော အဇာတ အနုပါဒိအသင်္ခတကို တဏှာခင်တွယ်တပ်မက်မောခြင်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာနိမိတ်ကင်းသော (ဝါ) ဖြစ်ခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သည် တဏှာ၏ အကြွင်းမဲ့တပ်ခြင်းကင်းရာ ဌာနကြီးဟုတ်ပါသည်။ စွန့်ရာလည်း ဟုတ်ပါသည်။ ဝေးစွာစွန့်ရာလည်းဟုတ်ပါသည်။ တပ်မက်ခြင်းကင်းရာလည်း ဟုတ်ပါသည်။ ထိုတဏှာထုတ်ရာဖြစ်သော အနိမိတ္တ အဇာတ အသင်္ခတသည်ပင်လျှင် အရိယာတို့ရှိအပ်သော ဒုက္ခနိရောဓ အနိယာမသစ္စာမည်ပါသည်။

နိဗ္ဗာနီဓာတ် ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် ထိုတဏှာ၏အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြစ်၏။ ဝိရာဂနိရောဓစသည်လည်းမည်၏။ ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးချုပ်ရာအရပ်စင်စစ်ဖြစ်၏

ဒုက္ခသတ်နည်း ။ ဒုက္ခချုပ်အောင် ဒုက္ခကိုသတ်လျှင် အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြစ်၏။ အကြောင်းသမုဒယကို ဖြစ်ခွင့်မပေးခြင်းဖြင့် သတ်ရသည်။ သစ်ပင်သေအောင် သစ်ကိုင်းခုတ်လျှင် ကိုယ်ပင်ပန်း၏။ အမြစ်ရင်း ဖြတ်ရသည်။ သမုဒယအမြစ်ရင်းဖြတ်ခြင်း၌ မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုခြင်းကြောင့် သမုဒယသည် နောင်မဖြစ်နိုင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဤကား သမုဒယကိုသတ်နည်းတည်း။ တောအုပ်၌ ထကြွနေကျ သူခိုးကိုဖမ်း၍မြို့အနီး၌သတ်သော်လည်း ထကြွနေကျ ခိုးသူသေပြီဟု ဆိုရသကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြု၍ တဏှာချုပ်သော်လည်း ထကြွနေကျ ဥပါဒါနက္ခန္ဓငါးပါး၌ ဝါ ဒုက္ခနယ်၌ တဏှာသေပြီဟုဆိုရ၏။ ထကြွနေကျအရပ်၌ မထကြွနိုင်သောကြောင့်တည်း။

သစ်ပင်သတ်။ ။ အတိတ်အသီးကြွေကျပြီး၍ အနာဂတ်အသီးမသီးရသေးသော သစ်ပင်ကိုအမြစ်ဖြတ်လျှင်အတိတ်အသီးလည်းမပျက်၊ အနာဂတ်အသီးလည်းမပျက်၊ ပစ္စုပ္ပန်သီးလည်းမရှိဆဲဖြစ်၍မပျက်။ နောင်သီးနိုင်သောအသီးသာ မသီးနိုင်သဖြင့်ချုပ်၏။ ထို့အတူတဏှာကိုမဂ်ဖြင့်အမြစ်ပြတ်ရာ၌လည်း တဏှာမသေ၊ အနာဂတ်တဏှာမသေ၊ ပစ္စုပ္ပန်တဏှာလည်းမဂ်နှင့်အတူဖြစ်ဆဲမဟုတ်၍မသေ။ (ကာလသုံးပါးတဏှာကိုမသတ်နိုင်) ။ နောင်အကြောင်းအားလျော်စွာဖြစ်နိုင်သောတဏှာသာလျှင် မဖြစ်နိုင်တော့သဖြင့်ချုပ်၏။ (ကာလဝိမုတ်နိ ဝတ္တဗ္ဗတဏှာကိုသာမဖြစ်စေခြင်းဖြင့်သတ်သည်) ထိုချုပ်ခြင်းသည်

အနုပ္ပါဒ + နိရောဓမဖြစ်ခြင်းချုပ်သည်မည်၏။ ထိုနိရောဓသည် နိဗ္ဗာန်အစစ်ဖြစ်၏။ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အာရုံဖြစ်၏။

တိုက်တွန်းခြင်း။ ။နိဗ္ဗာန်အစစ်ကိုအာရုံပြုလျှင် တဏှာသမုဒယချုပ်၏။ သမုဒယချုပ်လျှင်ဒုက္ခချုပ်၏။ ထို့ကြောင့်နိဗ္ဗာန်အစစ်ကိုတွေးဆခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း အာရုံပြုနိုင်အောင် ဒုက္ခ ၁၂ မျိုးကိုအဖန်ဖန်ရှုလေလော့။ ရေများများဝေ်မှ ရေကိုမြိန်ရှက်စွာသောက်နိုင်သည်။ ဒုက္ခများများမြင်မှ ဒုက္ခကင်းရာနိဗ္ဗာန်အစစ်ကိုမြိန်ရှက်စွာအာရုံပြုနိုင်သည်။

နိရောဓပြီးလျှင် မဂ္ဂသစ္စာ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုဆက်ပြီးဟောပါဦးမည်။ ဝိဘင်အဋ္ဌကထာ၌

နိယျာန လက္ခဏံ မဂ္ဂ သစ္စံ၊ ကိလေသပ္ပဟာနရသံ၊ ဝုဋ္ဌာနပစ္စုပဋ္ဌာနံ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် သံသရာဝဋ်မှထုတ်ဆောင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟစသောကိလေသာကို ပယ်သတ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝဋ်မှထမြောက်တတ်သောတရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်ခြင်းဖြစ်၏။ မဂ်သည် ကိလေသာကိုပယ်သတ်၏ဟူသည် သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်၏ဟုမြင်သိမှုပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့မြင်သိသောကြောင့် မသိမှု၊ လိုချင်မှုဟူသော အဝိဇ္ဇာတဏှာ ကိလေသာချုပ်ပါ၏။ ဤသို့အဝိဇ္ဇာတဏှာချုပ်ငြိမ်းမှုကိစ္စပြီးစီးခြင်းကိုပင် မဂ်သည် ကိလေသာကိုပတ်သက်သည်မည်ပါသည်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပစသော ရှစ်ပါးသည်တရားကိုယ်အားဖြင့် ပညာ၊ ဝိတက် (၂)ပါး သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ (၃ပါး) ဝီရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂတာ (၃ပါး) ဤသို့ရှစ်ပါးဖြစ်၏။

မဂ်စိတ်ဖြစ်သောအခါ စေတသိတ် ၃၆ ခုယှဉ်၏။ထိုတွင်ပညာ၊ ဝိတက်စသော စေတသိတ် ရှစ်ခုသည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဖြစ်၏။ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

သစ္စာဝိမုတ်။ ။ ကြွင်းသော စေတသိတ် ၂၈ ခုနှင့် မဂ်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်စိတ်နှင့် စေတသိတ် ၃၆ ခုတို့သည်လည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါးမှလွတ်ကုန်၏။ (ဝါ) မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၂၆ ခု၊ ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၃၇ ခုတို့သည်သစ္စာလေးပါးမှ လွတ်ကုန်၏။

ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါး။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ - ကောင်းစွာသိမြင်ခြင်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ - ကောင်းစွာကြံစည်ခြင်း။ ဤနှစ်ပါးသည်အဓိပညာသိက္ခာမည်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏လက်ညှိုးသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဝိတက်ပင်ဖြစ်၏။ ပညာမျက်စိသည်ကောင်းစွာမြင်တတ်သော်လည်း ဝိတက်လက်ညှိုးကြံစည်၍ လှည့်ပေးခြင်းကို များစွာလိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနှစ်ပါးကို ပညာ၌ပေါင်းသည်။

သီလသုံးပါး ။ ။ သမ္မာဝါစာ ကောင်းစွာဆိုခြင်း။ (ဝါ) ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးမှကြဉ်သည်။ သမ္မာကမ္မန္တ ကောင်းစွာပြုခြင်း၊ (ဝါ) ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှကြဉ်သည်။ သမ္မာအာဇီဝေါ- ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း။ (ဝါ) ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်ဖြင့်အသက်မမွေးဘဲ မိစ္ဆာဇီဝ ဒုစရိုက်နှစ်ပါးမှကြဉ်သည်။ ဤသုံးပါးသည် ကိုယ်၊ နှုတ်ကိုစောင့်ထိန်း၏။ ထို့ကြောင့် အဓိသီလသိက္ခာမည်၏။ သီလ၏သုံးပါးပေါင်းသည်။

သမာဓိသုံးပါး။ ။ သမ္မာဝါယာမော - ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊ မဖြစ်သေးသောအကုသိုလ်မဖြစ်ရအောင်ဖြစ်ပြီးကိုပျက်အောင်၊ မဖြစ်သေးသောကုသိုလ်ကိုဖြစ်အောင်၊ဖြစ်ပြီးကိုတိုးပွားအောင်လုံ့လပြုခြင်းလေးပါးပြားသည်။

သမ္မာသတိ - ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း။ ၃၂ ကောဋ္ဌာသကာယကို အသုဘဟု ဝေဒနာကို ဒုက္ခဟု စိတ်ကိုအနိစ္စဟု၊ ထိုထိုဓမ္မာကို အနတ္တ ဟုအောက်မေ့ခြင်းလေးပါးပြားသည်။

သမ္မာသမာဓိကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း။ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဥ္စမအားဖြင့် ဈာန်းငါးပါးသမာဓိပြားသည်။ ဤသုံးပါးသည် စိတ်ကိုနိုင်နင်းစွာအစိုးရသောကြောင့် အဓိစိတ္တသိက္ခာမည်၏။ သမာဓိခ္ခ သုံးပါပေါင်းသည်။

မဂ္ဂသစ္စာပွားစေခြင်း။ ။ မဂ်စိတ်ဖြစ်သောအခါ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် မဂ္ဂသစ္စာကို တိုးပွားစေသည်မည်၏။ နိဗ္ဗာန်ကို အမြဲအာရုံပြုခြင်းကြောင့် တဏှာသမုဒယအသေကြီးသေ၏။ တစ်သံသရာလုံး မဂ်လေးကြိမ်ဖြစ်လျှင် တဏှာသမုဒယ သတ်ခြင်းကိစ္စသည် အပြီးသို့ရောက်လေ၏။

လောကီမဂ္ဂင်ကာမကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ကုသိုလ်ပြုသောအခါ ပညာ၊ ဝိတက်၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂတာမဂ္ဂင်၊ ငါးပါးအမြဲဖြစ်၏။ ရံခါ သမ္မာဝါစာနှင့် ခြောက်ပါး၊ ရံခါ သမ္မာကမ္မန္တနှင့် ၆-ပါး၊ ရံခါ သမ္မာအာဇီဝနှင့် ၆-ပါးဖြစ်၏။ တဏှာကို တဒင်္ဂဟန်ဖြင့် ထိုထိုအခိုက်တွင် သတ်၏။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်ကုသိုလ်ဖြစ်လျှင်ကား ပညာတစ်ခုမဖြစ်။

တိုက်တွန်းခြင်း။ ။ မဂ္ဂသစ္စာကို တိုးပွားစိမ့်သောငှာ ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးကို အဖန်ဖန်ရှုလေလော့။ ကုန်စင်အောင်ရှုလေလော့။ အားနာသောအား သနားဂေ ဟန်ဖြင့် ဘယ်သူ့ကိုမျှမချန်နှင့် ချစ်လှစွာသော သားသမီးကိုသော်လည်း ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးမလွတ်ဟန် အဖန်ဖန်ရှုလေလော့။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် မှတ်ထားရန် သစ္စာလေးပါးတို့၏ အကျဉ်းမှတ်ရန်အဓိပ္ပါယ်မှာ သမုဒယသစ္စာ တဏှာကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ပါသည်။

တရားဟောပြီးလျှင် ဘိုးဝုဒ္ဓေါ၊ ဘိုးရသေ့တို့က အလွန်ကျေးဇူးကြီးမားလှကြောင်း တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဒီလိုတရားမျိုး မနာဘူးကြောင်းပြောကြားလျှောက်ထားပြီး နက်ဖြန်တပည့်တော်တို့က ကိုယ်တော်လေးကို အထူးပစ္စည်းများ တရားတော်ပူဇော်သောအနေဖြင့် လှူဒါန်းပါမည်အရှင်ဘုရား ဟုလျှောက်ထားပြီး ဝတ်ချပြန်သွားကြ၏။

တ္တသိန္ဓေ၀နှင့် ရွှေနန်းကျင်တို့အဖွဲ့လည်း ဝတ်ချပြန်သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ကျန်ပရိတ် - ဂါထာမန္တာန်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီး ည ၁၁-နာရီထိုး၍ အိပ်တော့သည်။ နံနက် ၂-နာရီလောက်နိုးလာသည်။ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး မှတ်တမ်းရေးသည်။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၁-ရက်၊ စနေနေ့။ သကြ်န်အကျနေ့။ နံနက် ၂-နာရီခွဲအချိန်သူဂတော ၅-ချက်၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး ပရိက်ယူပြီးစိပ်သည်။ ပုတီးပတ် ၅-ပတ်ရတော့ ကြက်တွန်သံကြားသည်။ ငါဒီမှာ ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတာ တစ်ခါမှ ကြက်တွန်သံမကြားဖူးဘူး ယနေ့မှထူးဆန်းစွာကြားရ

တယ်ဆိုပြီး ပုတီးဆက်စိပ်သည်။ ကြက်တွန်သံလည်း ၉-ခါတိတိတွန်သည်။ အကြောင်းရှိမယ်ဆိုပြီး မှတ်ထားလိုက်သည်။ ပုတီးဆက်စိပ်သည်။ ၁၀-ပတ်ပြည့်တော့လည်း ကြက်တွန်သံကြားရသည်။ တစ်ကောင်မက သုံးကောင်လောက်တွန်သောအသံ ကြားရ၏။ တစ်ကောင် တစ်ကောင် ၉-ခါစီတွန်ကြသည်။ ဘာသဘောလဲဟုမှတ်ပြီး ပုတီးဆက်စိပ်နေသည် ပုတီး ၁၈-ပတ်ရတော့ နံနက် ၅-နာရီခွဲလောက်ရှိ၍ လင်းရောင်လာနေသည်။ ကိုယ်တော်လေးဘုရားဟု ခေါ်သံကြားရသည်။

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့ သွားစိပ်ရန် သိမ်အတွင်းဘုရားဝတ်ချပြီးထလာရာ အပေါက်ဝမှ ရွှေနန်းကျောင်းနှင့်အဖော် ၂-ယောက်တွေ့ရ၍ သိမ်ထဲပြန်ဝင်ပြီး ရွှေနန်းကျောင်းတို့ ကန်တော့ခံ၍ သူမတို့လှူသောပန်းစည်းနှင့် အကြော်များ၊ ကောင်ညှင်းပေါင်းများ သပိတ်ဖုံးဖြင့် အလှူခံပြီး ရွှေနန်းကျောင်းတို့က ဥပုသ်သီလတောင်းသဖြင့် ၉-ပါးသီလပေး၍ ဒါန-သီလအကြောင်း ၅-မိနစ်လောက်ဟော၏။ ဝတ်ချပြီးရွှေနန်းကျောင်းတို့လည်း ပြန်သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သူမတို့လှူသော ပန်းများမုန့်များကို တစ်ဝက်ခွဲပြီး သိမ်ဘုရားတစ်ပွဲ၊ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားအတွက် တစ်ပွဲ၊ နှစ်ပွဲပြုလုပ်၍ ကပ်လှူ၏။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်တွင် နံနက် ၆-နာရီလောက်မှစပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ရ၏။ ပုတီးတစ်ပတ်လောက်အရတွင် ကျွန်ုပ်ဘေးတွင် ငှက်အုပ်တစ်အုပ် ကျလာ၏။ အကောင်တစ်ရာလောက် ရှိမည်ထင်ရ၏။ သူတို့ပါးစပ်များမှ ပန်းပွင့်ကလေးတွေကိုယ်စီဖြင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို ပူဇော်နေကြ၏။ ငှက်ကလေးများ ၂-မိနစ်လောက် ငြိမ်သက်စွာ တည်နေကြပြီးနောက် ပျံတက်၍ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားထီးတော်ပေါ် သူတို့ကလေးတွေနှုတ်သီးဖြင့် ကိုက်ချီလာသော ပန်းများတင်လှူလိုက်ကြ၏။

ဤမြင်ကွင်းမျိုး ကျွန်ုပ်တစ်သက်တာတွင် တစ်ခါမျှမမြင်ဘူးသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ပုတီးစိပ်ရင်းကြည့်နေ၏။ ထီးပေါ်တင်လှူပြီးခါ ငှက်အုပ်ကလေးများ ပျံသွားကြပြီးနောက် ကြက်တူရွေးအုပ်စု၊ ဇရက်အုပ်စု၊ သိမ်းငှက်အုပ်စု၊ ဗျိုင်းအုပ်စု၊ ငှက်ကြီးဝံပိုအုပ်စု စသည်ငှက်အုပ်စုပေါင်း ၁၀-အုပ်စုတို့ ငှက်အကောင်ရေပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာ အမျိုးမျိုးသောပန်းများ လှူဒါန်းလာကြသော မြင်ကွင်းသည် အလွန်အားရအလွန်ပီတိဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်သည် သာစုခေါ်ပါတော့သည်။

ဆံတော်ရှင်မြတ်၏ ထူးခြားသော တန်ခိုးတော်မြတ်ပါပေ။

နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ခေါင်းငှက်အုပ်စု ရောက်လာကြ၏။ သူတို့နှုတ်သီးထဲတွင် ကြာပန်း-ဖြူ နီ-ပြာတို့ချီလာကြပြီး ဥခေါင်းအုပ်စုအကောင်ရေ ၁၀၀-ကျော်လောက်တို့က အရင်လာကြသော ငှက်များနှင့်မတူ တမူထူးခြားပြီး ကြာပန်းများကို နှုတ်သီးများဖြင့်ချီကာ အစီအရီညီညာစွာတန်းပြီး ဆံတော်ရှင်ခြေတော်ရင်း ၃-မိနစ်ကြာမျှ ငြိမ်သက်စွာ ဦးခေါင်းညွတ်နေကြပြီး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ရွှေရောင်၊ ပတ္တမြားရောင်၊ မြရောင်တောက်ပနေသော ခေါင်းကြီးက ပန်းများချီပြီး ကောင်းကင်ပျံတက်သွားလျှင် နောက်ပါခေါင်းများကလည်း ညီညွတ်စွာစီတန်းပြီး ကောင်းကင်ပျံတက်လိုက်ကြ၏။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကိုလည်း လက်ယာရစ် ၉-ပတ်ပတ်ကြ၏။ လေဟုန်သံများ ပြင်းထန်လှ၏။ ကျွန်ုပ်

သက်နံ့လည်း လေထဲလွင့်နေ၏။ တော်တော်လေးပီထားရ၏။ ခေါင်းများပါးစပ်ကလည်း ကောကာ ကောကာ ကောကာ ဟုမြည်နေကြ၏။

ပုတီး ၉-ပတ်ပြည့်သောအခါ ကြာပန်းများ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ထီးပေါ် တင်လှူပြီး မြောက်စူးစူးပျံသွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီးစိပ်မပျက်အောင် အတော်သတိထားပြီး စိပ်နေရ၏။

မြတ်လေး၊ နှင်းဆီ၊ သရဖီ၊ ပုန်းညက်၊ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာပြာပန်းများ ထီးတော်ပေါ် မဆန့်၍ ကျောက်တုံးကြီးပေါ် ပုံကျနေ၏။ ကျွန်ုပ်ပုတီးစိပ်သည့်ဘက် အရှေ့ဘက်၊ တောင်ဘက်၊ အနောက်ဘက်တို့တွင် ပန်းဖွေးအောင်ကျနေ၏။ ရနံ့များလည်း အလွန်သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်နေ၏။

ပုတီး ၅-ပတ်လောက်ရသောအခါ မြွေအုပ်စုတို့ရောက်လာကြ၏။ အကောင် ၄၀-၅၀ လောက်ရှိမည်ထင်၏။ သူတို့ပါးစပ်ထဲမှာလည်း သစ်သီးမျိုးစုံ၊ ပန်းမျိုးစုံတို့ပါလာကြပြီးလှူကြ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်တောင်ကွာလောက် ဘေးရင်ပြင်တွင် လှူထားပြီးပြန်ဆင်းသွား၏။

ကျွန်ုပ်ပုတီး ၆- ပတ်ရသောအခါ မျောက်အုပ်စုရောက်လာကြ၏။ မျောက်ကြီးတစ်ကောင်က ကျွန်ုပ်ပုတီးစိပ်သောနေရာ လာကြည့်၏။ သပိတ်နှင့် ဆွမ်းတော်ကပ်ထားသော အကြော်တို့၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းတို့ကို ဆံတော်ရှင်ကျောက်တုံးကြီးကိုမှီပြီး လှူထားသော ပန်းစည်းတို့ကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး သူ့လက်နှင့် ကိုင်တို့နေ၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ့အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်နေ၏။ မျောက်အကောင် ၁၀၀-လောက်ရှိမည်ထင်၏။ ထိုမျောက်ကြီးက သူ့အဖော်များလက်မြောက်ပြလိုက်၏။ တစ်အောင့်လောက်ကြာတော့ မျောက်တစ်ကောင်က ဖက်ရွက်ယူလာပြီး ထိုခေါင်းဆောင်မျောက်ကြီးကို ပေး၏။ ထိုမျောက်ကြီးက သပိတ်မပြီး မုန့်များကို ဖက်ထဲထည့်မည့်ဟန်လုပ်ပြ၏။ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ ဖက်သုံးခုခင်းပြီး ကောက်ညှင်းပေါင်းတစ်ခု အကြော်တစ်ခုထည့်၍ သပိတ်နေရာပြန်ချထား၏။ သပိတ်ကိုယူသွား၏။ တအောင့်လောက်ကြာတော့ မျောက်တစ်ကောင်ရေခပ်လာပြီး သပိတ်ကို မျောက်ကြီးကိုပေး၏။ မျောက်ကြီးနှင့် အခြားမျောက်နှစ်ကောင်တို့က ဆံတော်ရှင်ကျောက်တုံးကြီးကိုရေလောင်း ကျန်မျောက်များက ကျောက်တုံးကြီးကိုရေညှိများ ဖုန်များပွတ်တိုက်နေကြ၏။

နောက်မျောက်တစ်ကောင်က သပိတ်ဖုံးထဲရေထည့်ပြီး ယူလာတာကို မျောက်ကြီးအားပေး၏။ မျောက်ကြီးက ခုန်ပျံဆင်းယူပြီး ကျောက်တုံးကြီးကိုရေလောင်းပေး၏။ မျောက်များက ဝိုင်းပွတ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်သပိတ်ဖုံးနှင့် သပိတ်ကို မျောက်များအတော်အလုပ်အဖြစ်နေပုံရ၏။ မိနစ် ၂၀-လောက်ကြာသော် ရေသယ်သူကသယ်၊ ပွတ်တိုက်သူက ပွတ်တိုက်နှင့် ကျောက်တုံးကြီးအားလုံး စင်ကြယ်သွား၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အလွန်ကျေနပ်စွာ ပီတိဖြစ်ပြီး ပုတီးစိပ်ရင်းကြည့်နေ၏။ မျောက် ၁၅-ကောင်လောက်က နွယ်ကြိုးများယူလာကာ ဖက်များဖြင့် ဘာတွေထုတ်ယူလာသည်မသိ ယူလာကြပြီး ခေါင်းဆောင်မျောက်ကြီးကို လှမ်းပေး၏။ ခေါင်းဆောင်မျောက်ကြီးနှင့် မျောက်အကောင် ၂၀-လောက်က ခုန်ပျံပြီး ကြိုးချည်သူကချည်၊ ဖက်များဖြင့် ယူလာသောအရာများအား ကျောက်တုံးကြီးကို ဝိုင်းပွတ်ကာ

ကြ၏။ ကျန်မျောက်များက အောက်ကျနေသောပန်းများကို ကောက်ယူပေးကြ၏။ ထိုယူပေးသောပန်းများကို မျောက်အကောင် ၂၀-လောက်က ဝိုင်းကပ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်ပုတီး ၁-ပတ်ခွဲလောက်အရတွင် ပန်းလုံးကြီးပေါ် စေတီတင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ ခေါင်းဆောင်မျောက်ကြီးက ကွဲကွဲကွကွဖြင့် ပြောနေ၏။ အခြားသောမျောက်များက တစ်ဝက်လောက် ပြေးထွက်သွားကြ၏။ တစ်အောင့်လောက်အကြာပြန်လာကြ၍ ပန်းများပွေ့ပိုက်လာ၏။စေတီလေးကိုလည်း ပန်းများဖြင့် ကပ်ကြပြန်၏။ ၅-မိနစ်လောက်အတွင်း ပန်းစေတီလေးဖြစ်သွား၏။ ပန်းလုံးကြီးပေါ် ပန်းစေတီလေးတင်ထားသကဲ့သို့ဖြစ်နေ၏။

မျောက်များအားလုံး ကျောက်တုံးကြီးပေါ် စေတီလေးပေါ်မှ ဆင်းကြ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်ကျောက်တုံးကြီးကို ဝိုင်းပြီးခေါင်းဆောင်မျောက်ကြီးက တိုင်ပေး မျောက်များအားလုံးက လိုက်ဆိုကြနှင့် ၅-မိနစ်လောက် သူတို့ဘာသာဖြင့် ရှိခိုးဆုတောင်းကြ၏။ ကျွန်ုပ်၏သပိတ်ဖုံးနှင့် သပိတ်ထဲကိုလည်း သစ်သီးမျိုးစုံအပြည့်ထည့်ပြီး ကျွန်ုပ်နားလာချထားပြီးလျှင် ပြန်သွားကြ၏။

ဤမြင်ကွင်းကို ကျွန်ုပ်၏တစ်သက်တာတွင် ဘယ်တော့မှမမေ့ပျောက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ အလွန့်အလွန်မှ အံ့ဩဘနန်းဖြစ်ရပါ၏။ တန်ခိုးကြီးမားလှသော ဆံတော်ရှင်မြတ် ကျိုက်ထီးရိုးမြတ်စွာဘုရားကို ငါအဓိဋ္ဌာန်ဝင်လာရခြင်းသည် လူ့ဘဝအရတော်လှပေသည်။ လူများတောင် လုပ်နိုင်မည်မထင်သောအရာကို မျောက်သတ္တဝါများက လုပ်နိုင်ပါပေသည်။ အဟောဝဩ အံ့ချီးဖွယ်တန်ခိုးတော်မြတ်ပါပေ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရကျိုးနပ်ပေသည်။ ပုတီးပတ် ၂၀-ရသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၁၀-နာရီခွဲနေပေပြီဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံများက ဆန်းလှတာကြောင့် အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားပေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း မျောက်သတ္တဝါများထားခဲ့သော နွယ်ကြီးများ၊ သစ်ရွက်ဖက်များ၊ အမှိုက်များ၊ ဘုရားခြေရင်းရှိသော အမှိုက်များအားလုံးရှင်း၍ နေ့ဆွမ်းစားရန် မျောက်များလှူသောသစ်သီးများ၊ အကြော်နှင့် ကောက်ညှင်းပေါင်းများ ဘုရားရင်ပြင်မှ သိမ်းထဲယူလာပြီး သစ်သီးများကို ဘုရားရှေ့တော်ကပ်ထား၍ ယနေ့အဖို့ အကြော်နှင့်ကောက်ညှင်းပေါင်းကိုစားတော့သည်။ ပြီးလျှင် ခဏလျှောင်း၍ ဣရိယာပုတ်မျှကာ နာရီဝက်လောက်နေပြီး ရေချိုးရန်လာခဲ့ပေသည်။

ကျွန်ုပ်ရေချိုးမည့်တွင်းလေးနားမှာ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ရောက်လာကြသည်။ "ကြွ ကြွ ကိုယ်တော်လေး၊ ကိုယ်တော်လေးကို တပည့်တော်တို့စောင့်နေကြတာ သီတာရေစဉ်များ ချိုးပေးကြဖို့ဖြစ်ပါတယ်" ဟု ဘိုးရသေ့ကပြောသည်။ ကျွန်ုပ်က ဧကသီကို ချွတ်ပေးပြီး ရေချိုးရန်တွင်းလေးထဲမှ ရေကို သပိတ်ဖုံးဖြင့်ခပ်ယူလိုက်သည်။ ကိုယ်တော်လေးရေထဲကို သီတာရေစဉ်ဆေးထည့်ပေးဦးမယ် ဆိုပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့က ဗူးလေးထဲမှ ရွှေစေ့ဇာက်ခန့်မျှ ဆေးဖြူလေးကိုခပ်ပေးကြသည်။

"ချိုးတော့ ကိုယ်တော်လေး၊ ချိုးတော့" ဟုဘိုးဗုဒ္ဓေါကပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ရေချိုးလိုက်သည်။ ဘာမှထူးခြားခြင်းမရှိပေ။ ဘိုးရသေ့နှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ ဘေးမှရပ်ကာကြည့်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်က ဆက်ကာ ဆက်ကာ ၅-ခါလောက်ခပ်ချိုးလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ စိမ့်လာပြီး ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းတက်

လာသည်။ ကျွန်ုပ်က ရေခပ်ချိုးဖို့ကြောက်နေသည်။

ရသေ့ ။ ။ "ကိုယ်တော်လေး ရေချိုးလေ"

ပဥ္စင်း ။ ။ "မချိုးနိုင်တော့ဘူး ဘိုးရသေ့"။

"ချိုးနိုင်ရစေမယ်၊ ချိုးနိုင်ရစေမယ်။ ရေတစ်ခွက်ခပ်လိုက်ပါ" ဟုဘိုးရသေ့ကပြော၍ ကျွန်ုပ်ရေတစ်ခွက်ခပ်ယူလိုက်သည်။

ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့က ကြုပ်ကလေးမှ ဆေးဖြူလေး မီးခြစ်ဆံခေါင်းလောက် ထည့်ကြပြန်၏။

"ကိုယ်တော်လေးချိုး ချိုး အေးမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး" လို့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကပြော၍ ခေါင်းက လောင်းချိုးလိုက်၏။ ပူနွေးပြီးဆင်းသွား၏။ ခိုက်ခိုက်တုန်ချမ်းနေတာတွေ ပျောက်သွားသည်။ ၅-ခွက်လောက်ဆက်ချိုးပါဟု ဘိုးရသေ့ကပြောသဖြင့် ၅-ခွက်လောက်ဆက်ချိုး၏။ မအေးတော့ဘဲနှင့် ချိုးလို့ကောင်းသွားသည်။ ၁၀-ခွက်လောက်ချိုးပြီး ရေမချိုးတော့ဘဲ သင်္ကန်းလဲဝတ်လိုက်သည်။

ကေသီကို တစ်ပိုင်းကဝတ်ပြီး တစ်ပိုင်းကချုံ၍ ရေသနုပ်သင်းပိုင်နှင့် သပိတ်ဖုံးယူကာ ဘိုးဗုဒ္ဓေါ ဘိုးရသေ့တို့နှင့်အတူ ဘုရားတုန်းတော်တက်လာကြသည်။ ဘိုးရသေ့က ကိုယ်တော်လေး သင်္ကန်းလှမ်းသပိတ်ဖုံးဗီနားအသာထား။ လာလာ ဆိုပြီး ဆံတော်ဆံကျိုက်ထီးရှိုးနှင့်တည့်တည့် အရှေ့ဘက်မျက်နှာမူထိုင်ခိုင်းသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဘယ်ဘက်က အာရုံခံသစ်သားတန်ဆောင်းအိုကြီး ညာဘက် ၁၀-တောင်ကျော်ကျော်လောက် ကုသိန္နေဝ ဘိုးဘိုးကြီးရုပ်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်ထိုင်မည့်နေရာ လက်ညှိုးထိုးပြီး ဟောဒါကြာကိုးပွင့်၊ ဒီပေါ် ကိုယ်တော်လေးကထိုင်၊ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကဘယ်ကထိုင်၊ တပည့်တော်က ညာကထိုင်ပြီး ဆံတော်ရှင်ကို အာရုံပြု၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ၉-ပတ်စီစိပ်ကြမယ်။ ကိုင်း စိပ်ကြစို့ဟု ဘိုးရသေ့ ပြောပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်စိပ်ကြသည်။ ပြီးသောအခါ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့က "အောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီ" ဟုပြိုင်တူအော်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လိုက်အော်သည်။

ညာဘက်လှည့်၍ ၂၅-လှမ်းသွားမိလျှင် ကိုယ်တော်လေးရပ် အဲဒါအောင်ပန်းတိုင် ၂-ကွက်ပဲ။ အောင်ပန်းတိုင်ပုံမြင်ရဲ့လားဟု ဘိုးရသေ့ကမေးတော့မှ ကျွန်ုပ်သတိထား၍ကြည့်သောအခါ အောင်ပန်းတိုင် ပုံ ၂ ခု တွေ့ရသည်။ တွေ့ပါတယ်ဘိုးရသေ့ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်သည်။

ဘိုးရသေ့ နှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့က ကျွန်ုပ်ကို အလယ်ကထားပြီး ကြာ ၉ ပွင့်မှာအတိုင်း ဘိုးရသေ့ကယာကဘိုးဗုဒ္ဓေါကဝဲကထိုင်ပြီး အရဟံသိဒ္ဓိဂုဏ်တော်ကို ၁၈ ပတ်စီစိပ်ကြသည်။ ပြီးလျှင်ရှေ့အတိုင်း အောင်သံကြွေးကြော်သည်။

တစ်ဖန်လက်ယာရစ် ၂၃ လှမ်းသွားမိလျှင် ကိုယ်တော်လေးရပ်ဟုပြောသဖြင့် ရပ်လိုက်၏။ သေသေချာချာကြည့်ပါ။ အောင်ခေါင်းလောင်းတွေ့တယ်မဟုတ်လား။ သတိပြုကြည့်လိုက်တော့

အောင်ခေါင်းလောင်းမြင်ရ၏။

"မြင်ရပါတယ်ဘိုးရသေ့"

"အဲဒီနေရာမှာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော် ၂၇ ပတ်စိပ်ရမယ်" ကောင်းပါပြီဘိုးရသေ့ဟုဆိုပြီး ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်ယခင်ကအတိုင်း ထိုင်ပြီး ၂၇ပတ်စိပ်ကြ၏။ ပြီးလျှင်အောင်သံပေးကြွေးကြော် သည်။

စတုတ္ထမြောက်လက်ယာရစ်ပတ်ပြီး ၉လှမ်းသွားမိလျှင် ကိုယ်တော်လေးရပ်၊ အဲဒီနေရာမှာ သေသေချာချာကြည့် အောင်စည်တွေ့လိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်သေချာစွာကြည့်လိုက်၏။ အောင်စည်အကွက် လေးတွေ့ရသည်။ တွေ့ရပါတယ်။ ဘိုးရသေ့၊ အဲဒီနေရာမှာဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောသိဒ္ဓိ ၁၈ ပတ်စိပ်ကြ ရမယ်။ ဘုရားဘက်လှည့်စိပ်ကြစို့ဟုဘိုးရသေ့ကပြောသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ ၃ယောက်ယခင်ကလိုထိုင် ပြီးစိပ်ကြသည်။ ပြီးလျှင်အောင်သံများကြွေးကြော်၍ ရှေ့တစ်နေရာလက်ယာရစ် ၆ လှမ်းမျှသွားမိလျှင် ရပ်ရပ် ကိုယ်တော်လေးဆို၍ ရပ်လိုက်သည်။

သေချာစွာအောက်ကိုကြည့်ပါ။ နေလစကြာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်ဆို၍ကြည့်လိုက်၏။ ခေါင်းပုံ ယုန်ပုံတွေ့ရသည်။

မြင်တွေ့ရပါတယ် ဘိုးရသေ့။

အဲဒီနေရာမှာ "သုဂတောသိဒ္ဓိ" ၂၇ ပတ်ဘုရားဘက်လှည့်စိပ်၍ကျွန်ုပ်တို့ ၃ ယောက်စိပ်ကြ ၏။ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အောင်သံများကြွေးကြော်၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ထပ်တူနောက်ကမည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် တွေကအော်သောအသံများလည်းမသိ အောင်သံကြွေးကြော်အော်ကြသည်။

တစ်ဖန်လက်ယာရစ်ပတ်ပြီး ၁၈ လှမ်းသွားမိပြန်လျှင် ရပ်တော့ ကိုယ်တော်လေးရပ်တော့ဟု ဘိုးရသေ့ကပြောသဖြင့် ရပ်ပြီးကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက် ဘိုးရသေ့က ဗဟိုမဏ္ဍိုင်တွေ့ရဲ့လားဟု မေးတော့သေချာစွာကြည့်လိုက်သည်။

တွေ့ပါတယ်ဘိုးရသေ့။ မဏ္ဍိုင်ပုံလေးတွေ့ပါတယ်။ အဲဒီနားမှာလောကဝိဒူဂုဏ်တော် ၂၇ပတ် စိပ်ရမယ်။ စိပ်ကြ စိပ်ကြဟုပြော၍ ကျွန်ုပ်တို့စိပ်ကြ၏။ ပြီးလျှင် ရှေ့နည်းတူအောင်သံပေးကြသည်။

သတ္တမကြိမ် လက်ယာရစ် ၂၇ လှမ်းကွာသွားမိလျှင် ရပ်ရပ်ကိုယ်တော်လေးဟု ပြောသဖြင့် ရပ်လိုက်၏။ အဲဒီနေရာမှာ အောင်ပန်းကြာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား။ တွေ့ပါတယ်ဘိုးရသေ့၊ အဲဒီနေရာ မှာအနုတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိသိဒ္ဓိ ဂုဏ်တော် ၁၈ပတ်စိပ်ကြ ဟုဘိုးရသေ့ကပြော၍ ယခင်ကလို ထိုင်ကြပြီး ၁၈ပတ်စိပ်ကြ၏။ ပြီးလျှင်အောင်သံပြုကြသည်။

အဋ္ဌမအကြိမ်ဆက်ပြီး ၂၃ လှမ်းလှမ်းသွားမိသောအခါ ရပ်ရပ်ဟု ဘိုးရသေ့ကပြော၍ ရပ်ပြီး ဂရုတစိုက်အောက်ကိုကြည့်ကြသည်။ ထိုအခိုက် အောင်ပန်းဘီလူး ဘယ်ညာတွေ့တယ်မဟုတ်လား။ တွေ့ပါတယ်ဘိုးရသေ့။အဲဒီနေရာမှာ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံသိဒ္ဓိ ၂၄ ပတ်စိပ်ရမယ်။ စိပ်ကြ စိပ်ကြ ဟု ပြောသဖြင့် ဘိုးရသေ့အမိန့်အတိုင်းစိပ်ကြ၏။ ပြီးလျှင်အောင်သံပြုကြသည်။

နဝမအကြိမ်ဆက်ကာ ၂၅ လှမ်းလောက်သွားမိလျှင် ရပ်ရပ်ဟု ဘိုးရသေ့ကပြောသဖြင့် ရပ်၍ ကြည့်နေသောအခါ အောင်မောင်းတွေ့တယ်မဟုတ်လား။ ထိုအခါကျမှ မျက်စိထဲမြင်လာ၏။ တွေ့ပါတယ်ဘိုးရသေ့။ အဲဒီနေရာမှာ "ဗုဒ္ဓေါသိဒ္ဓိ" ၂၇ ပတ်စိပ်ဟုပြော၍ ကျွန်ုပ်တို့ ၂၇ပတ်စိပ်ကြ၏။ ပြီးလျှင် အောင်သံပြုကြသည်။

ဒသမစခန်းဆက်လှမ်းကြ၏။ ၅-လှမ်းလောက် လက်ယာရစ်သွားမိလျှင် ကိုယ်တော်လေးရပ်တော့။ ၄ ကွက်အင်းစကြာတွေ့မြင်တယ်မဟုတ်လား။ တွေ့ပါတယ် ဘိုးရသေ့။ သိမ်မြောက်ပေါက်အတွက် ၅-လှမ်းကွာလောက် အင်းစကြာတစ်ခု။ ၃-လှမ်းကွာလောက် အင်းစကြာတစ်ခု၊ ၂-ခုတွေ့ရ၏။ အဲဒီနေရာမှာ "ဘဂဝါသိဒ္ဓိ" ၂၇-ပတ်စိပ်ပါဟုပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့စိပ်ကြ၏။ ပြီးခါနီးမှာ ရင်ပြင်တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်နေ၏။ ပြီးလျှင် အောင်သံပြု၏။

ယခု ကောဒသမစခန်းမှာ ၂၃-လှမ်းသွားလိုက်ရင် ပထမကြာ ၉-ပွင့်နေရာနှင့် ၃-တောင်လောက်အကွာမှာ ကြာ ၉-ကွက်၊ ကြာ ၉-ပွင့်မြင်ရလိမ့်မည်။ အဲဒီနေရာမှာ အနေကဇာ ၉-ကြိမ်တင်ပြီး ယနေ့အဖို့ သိဒ္ဓိလမ်းကြီးအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ၂၃-လှမ်းရေတွက်လှမ်းကြ၏။ တွေ့ကြ၏။ ရှေ့ယခင်လိုကျွန်ုပ်အလယ်ကထားပြီး ဘိုးရသေ့က ယာက၊ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက ဝဲက ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘက်လှည့်ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် လက်အုပ်ချီကြပြီး "အနေကဇာတိသံသာရံ" စသော ၁၈-ဂါထာကို ၉-ကြိမ်ရွတ်ဆိုကြ၏။

ထိုအတွင်းမှာ ပန်းပွင့်များ ပန်းခိုင်များ ပန်းညွန့်များဝဲယာပတ်လည် ကျလာကြ၏။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်မြတ်ကြီးကလည်း ရောင်ခြည်တော်များ ကျွန်ုပ်တို့ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လို့ ၃-ကြိမ်မြောက်က စလွှတ်တာပြီးဆုံးသည်အထိ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ပြီး အပူဇော်ခံတော်မူ၏။ အားရဝမ်းသာလို့မဆုံး ကျေနပ်လို့မဆုံး ပီတိများဖုံးပြီး အလွန်ကြည်နူးရပါတော့သည်။ ထို့နောက် ၃၁-ဘုံသား အမျှဝေ မေတ္တာပို့ "သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတို့က ပို့သဘောမေတ္တာ၊ ပေးဝေသောကုသိုလ်အဖို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုနမော်ကောင်းချီးခေါ်ကြကုန်၏။ သာဓု သာဓု . . သာဓု" ဟုခေါ်လိုက်ကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံး သာဓုခေါ်သံ ပွဲတင်ထပ်သွားပါတော့၏။

ပွဲတင်ထပ်သံ ၁၀-မိနစ်လောက်ကြာမည်ထင်၏။ ထို့နောက် နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ ညနေ ၅-နာရီထိုးနေ၏။ ဘိုးရသေ့က ကိုယ်တော်လေး ပါးစပ်ဟဆို၍ ဟလိုက်၏။ ဆေးနီလေး ၃-လုံး ပစ်သွားလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း မျိုချလိုက်၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကရေတစ်ခွက်ယူလာပြီး သောက်လိုက် - သောက်လိုက်ဟုပြော၍ သောက်ချလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်လုံး တင်းကျပ်လာပြီး မရပ်နိုင်တော့ဘဲ လဲသွား၏။ သတိမရတော့ပေ။ သတိရတော့ သိမ်ထဲ ကျွန်ုပ်အိပ်သော နေရာပေါ်ရောက်နေသည်။ ပရိတ်ဂါထာမန္တာန်များရွတ်ဖတ်ဖို့ရန် ကျန်သေးတယ်။ နာရီများလွန်သွားပြီလားဟု နာရီယူပြီးကြည့်လိုက်ရာ ည ၁၀-နာရီထိုးနေ၏။ တော်သေးရဲ့လို့ အောက်မေ့ပြီး ပရိတ်ဂါထာမန္တာန်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး

လျှင် နာရီကြည့်တော့ ည ၁၂-နာရီ ၁၅-မိနစ်အချိန်ရောက်နေ၏။ မအိပ်ချင်သောကြောင့် အိပ်လို့မရ သဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရှိ မှတ်တမ်းရေးလိုက်သည်။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၂-ရက်၊ သင်္ကြန်အကြပ် တနင်္ဂနွေနေ့ ၁၂-နာရီ ၂၀-မိနစ်အချိန် ပရိကံယူပြီး သုဂတော ၅-ချက်အဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ ၁၈-ပတ်ရသောအခါ ကြက်တွန်သံကြားရပြန်သည်။ အရုဏ်ဦး ကြက်တွန်သံပဲဟု မှတ်လိုက်သည်။ နေရာပြင်ထိုင်၍ ဆက်စိပ်ပြန်ရာ ပုတီး ၅-ပတ်လောက် ရသောအခါ ကြက် ၂-ကောင်အသံတိမ်ညင်ကြက်များအသံ ၁၈-ခါ တွန်ကြသည်။ ထိုအခါ နာရီကြည့် တော့ နံနက် ၄-နာရီခွဲ၍ အရုဏ်လာပြီဟု မှတ်လိုက်၏။ ဆက်စိပ်သည်။ ယခင် ၅-ပတ်နှင့် ယခု ၆- ပတ်ရသောအခါ ကြက်များ ၅-ကောက်လောက် တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် တွန်နေကြသောအသံများ ကြားရသည်။ လင်းကြက်များတွန်ကြတာပဲဟု မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ မိုးလင်းနေတော့သည်။

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးရှေ့တော်သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ယူစိပ်နေ၏။ ပန်းစေတီတော်မြတ်ပုံဖြစ်၍ ဖူးမြင်ရတာအလွန်ကြည်နူးလှပေသည်။ ပုတီးစိပ်လို့လဲကောင်း၏။ မထဘဲ တစ်နေ့လုံးစိပ်နိုင်မည်ဟု ထင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဣရိယာပုတ်ကြံ့ခိုင်သမျှ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်နှင့် ဘုရား ရင်ပြင်တော်တွင် ထိုင်လျက် စင်္ကြံသွားလျက် ဤဣရိယာပုတ်နှစ်ပါးဖြင့်သာ စိပ်နေပါမည်ဟု ဘုရားကို အဓိဋ္ဌာန်၍ စိပ်နေတော့သည်။

နေမွန်းတည့် ၁၂-နာရီအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့ စိပ်နေစဉ် ဘိုးဗုဒ္ဓေါ နှင့် ဘိုးရသေ့တို့လာကြပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါက ဩဇာသီးကျွေး၍စား၏။ ဘိုးရသေ့က သရက်သီးတစ်လုံးကျွေး ၍စား၏။ ဘိုးရသေ့က တပည့်တော်တို့လမွန်းတည့်ချိန် လာခဲ့ပါဦးမည်ဘုရားဆိုပြီး ထွက်သွားကြသည်။

အစာဆိုလို့ ဤသစ်သီးနှစ်လုံးသာစားပြီး ယနေ့အဖို့ ရေမချိုးတော့ဘဲ ပုတီးပဲမပြတ်စိပ်နေ တော့သည်။ ဘုရားရှေ့တော် တစ်နာရီလောက်ထိုင်စိပ်၏။ အောင်မြေ ၁၁-ဌာနကို တစ်ဌာနလျှင် သုဂတော ၅-ချက် ၅-ပတ်ကျစိပ်သည်။ ရင်ပြင်တော်အောင်မြေ ၁၁-ဌာန ပုတီး ၅၅-ပတ်စိပ်ပြီးသော အခါ နာရီကြည့်လိုက်သည်။ ည ၈-နာရီထိုးနေသည်။ ဘုရားရှေ့တော်သွားပြီး သုဂတော ၅-ချက်၊ ၁၈-ပတ်စိပ်၏။ အချိန်မှာ ည ၁၂-နာရီမတ်တင်းရှိနေသည်။ လ ကလဲ ထိန်ထိန်သာနေသည်။ ကျွန်ုပ်က မေတ္တာပို့နေသည်၊ ထိုအခိုက် ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ရောက်လာကြသည်။ ဘုရားဝတ်ချပြီး ကျွန်ုပ်ကို ဝတ်ချပြီး၍ ပြောသည်မှာ . .

ယခုအချိန်မှာ သင်္ကြန်အကြပ်ရက် နောက်ဆုံးအချိန်လေးလဲဖြစ်တယ်။ လ မွန်းတည့်အချိန်လဲ ဖြစ်တယ်။ အချိန်ကောင်း ရက်ကောင်းကြုံ၍ ကိုယ်တော်လေး စရဏနှင့် အပ်စပ်တဲ့ ဤဆေးတော်ကို တိုက်ပါ့မယ်၊ ပါးစပ်ဟဘုရား။

ကျွန်ုပ်က ပါးစပ်ဟပေးလိုက်သည်။

ဆေးလုံးအဖြူလေး ခွေးလေးခန့် ကျွန်ုပ်ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်သည်။ ထိုဆေးလုံးလေးက ကျွန်ုပ် ပါးစပ်ထဲလှည့်ပတ်နေသည်။ ဝါးလို့ပဲ မမိ၊ မျိုချလို့လဲမရဖြစ်နေသည်။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါက ဟောဒီဖျော်ရည်

နှင့်သောက်ပြီး မျိုချလိုက်ပါဟုပြော၍ ကျွန်ုပ်ဖျော်ရည်ယူပြီး သောက်မျိုချလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ ဆေးလုံးလေး ဝမ်းထဲကျသွားသည်။

ပြန်ဦးမယ် ကိုယ်တော်လေးဆိုပြီး လက်အုပ်ချီ၍ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ပြန်သွားကြသည်။ ဆေးသောက်ပြီး အိပ်ချင်တာနဲ့ သိမ်ထဲပြန်အိပ်လိုက်သည်။ နံနက် ၃-နာရီလောက်နိုးလာသည်၊ ကိုယ်သက်သန့်ရှင်းပြီး မှတ်တမ်းရေးလိုက်သည်။

၁၃၁၆ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၃-ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ နံနက် ၃-နာရီခွဲသကြင်္ချိန်အတက်နေ့၊ ပရိက်ယူပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်သည်။ ပုတီး ၁၈-ပတ်ပြီးတော့ နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၇-နာရီမတ်တင်းဖြစ်၍ နေထွက်နေသည်။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်သည်။ ပုတီးပတ် ၂၄-ပတ်ရလျှင် ဘုရားဝတ်ချ မေတ္တာပို့အမျှဝေပြီး နာရီကြည့်လိုက်သည်။ နေ့ ၁၁-နာရီ ၁၅-မိနစ်ရှိနေ၍ သိမ်ထဲဝင်မျောက်များလှူခဲ့သော သစ်သီးများထဲမှ ဩဇာသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ သဘောသီးတစ်လုံးစီယူစားသည်။

ထို့နောက် ရေချိုးဆင်းခဲ့သည်။ ရေချိုးပြီးပြန်လာ ရေသနုပ်လှမ်းပြီး အောင်မြေ ၁၁-ဌာနစိပ်လိုပြန်၍ . .

၁။	ဘုရားနှင့်တည့်တည့် ကြာ ၉-ပွင့်၊	၈။	၂၃-လှမ်းကွာ ပန်းဘီလူး ဘယ်ညာ၊
၂။	ညာလှည့် ၂၅-လှမ်းအောင်ပန်းတိုင်ကွက်၊	၉။	၂၅-လှမ်းကွာ အောင်မောင်း၊
၃။	၂၃-လှမ်းကွာ အောင်ခေါင်းလောင်း၊	၁၀။	၅-လှမ်းကွာအောင်စကြာ ၄-ကွက်၊
၄။	၉-လှမ်းကွာ အောင်စည်၊		၃-လှမ်းကွာ အောင်စကြာ ၄-ကွက်၊
၅။	၁၆-လှမ်းကွာ နေလစကြာ၊	၁၁။	သိမ်မြောက်၅-လှမ်းကွာ အင်းစကြာ
၆။	၁၈-လှမ်းကွာ ဗဟုမဏ္ဍိုင်၊	၁၂။	၂၃-လှမ်းကွာ ကြာ ၉-ပွင့် ပထမကြာ
၇။	၂၃-လှမ်းကွာ ပန်းစကြာ ၁၈-ကွက်၊		၉-ပွင့်နှင့်ကပ်လျက် ထို ၂-ခုကိုတစ်ခုပဲယူရ၏။

ထို့ကြောင့် အောင်မြေ ၁၁-ဌာနဟု မှတ်ရ၏။ အရေအတွက်အားဖြင့် ၁၂-တူရာပေါင်း၍ ၁၁-ဌာနတွင် တစ်ဌာနကို ပုတီး ၃-ပတ်စီစိပ်၏။

ပုတီးပတ် ၃၆-ပတ်စိပ်ပြီးသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ည ၇-နာရီခွဲနေ၏။ အဓိဋ္ဌာန် ယနေ့အဖို့ပြီးကြောင်းလျှောက် ဆုတောင်းပြီး သိမ်ထဲပြန်၏။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ရောက်နေကြ၏။

ကျွန်ုပ်နေရာထိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်စ၍

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးရသေ့ ဒီကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်မှာ ရောက်နေတာဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။

ရသေ့ ။ ။ သီပေါမင်း ကုလားဖမ်းတဲ့နှစ်က စရောက်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ရောက်တဲ့ လ ကကော။

ရသေ့ ။ ။ နတ်တော်လပြည့်နေ့ကပဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ရောက်ရတဲ့အကြောင်းက ဘာမိန့်ရှိပါဦး။

ရသေ့ ။ ။ ပထမတော့ သူကျွန်မခံလိုတဲ့စိတ်ပဲ။ ဒုတိယက ထွက်လမ်းကျင့်ချင်လို့ပဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ အင်း-ဘိုးရသေ့ပြောတာက ပဟေဠိဆန်တယ်။ သူ့ကျွန်မခံလိုတဲ့အကြောင်းလေး ရှင်းပြပေးပါလား။

ရသေ့ ။ ။ အမေးရှိရင်လဲ ပြောရသေးတာပ။ တပည့်တော်တို့က မြောက်နန်းမတော် မိဘုရားကြီးရဲ့မြေးတွေပဲ။

ပဥ္စင်း ။ ။ မြေးတွေပဲဆိုတော့ တစ်ယောက်က ဘယ်သူတုန်း။

ရသေ့ ။ ။ တစ်ယောက်က ဝမ်းကွဲတော်တဲ့ မောင်ခင်မောင်ပဲ။ သူက စစ်ကိုင်းမင်းဝံတောင်ရိုးရွှေမြင်တင်တောင် ရွှေမြင်တင်ဘုရားမှာ သွားနေတယ်။ တပည့်တော်က ဒီရောက်လာတယ်။ ဒီလိုနေကြတော့ သူ့ကျွန်ဘဝမှလွတ်တာပေါ့။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘယ်ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်များပါလဲ။

ရသေ့ ။ ။ ဆီးဗန်နီဆရာတော်ရဲ့ တပည့်တွေပါ။ တပည့်တော်လာတော့ ရဟန်းဝတ်နဲ့ပါ။ ကျိုက်ထိုရောက်မှ ကျိုက်ထိုဆရာတော်ထံ သိက္ခာချပြီးရသေ့ဝတ်နှင့် နေတော့တာပါ။ အဲဒီတုန်းက အသက်နှစ် ဆယ်လောက်ပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ အောင်မြေ ၁၁-ဌာန ဘယ်သူပြုလုပ်ခဲ့တာပါလဲ ဘိုးရသေ့။

ရသေ့ ။ ။ တပည့်တော်စီရင်တာပါ။ ဒီလမ်းလိုက်တဲ့သူများပါရင် ပေါက်ရအောင် ပြုလုပ်ထားတာပါ။

၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်လောက်က ရင်ပြင်တော်ပေါ် ဘုရားလူကြီးများ ဖန်မြေ မှန်မြေ ကျောက်ပြားများခင်း ကြပါတယ်။ သစ်သားဇရပ်ကြီးများ ဆောက်ကြပါတယ်။ ထိုအခါမှာ ဘုရားလူကြီးများက တစ်လတစ်ခါ၊ နှစ်ခါလောက်ပဲလာနိုင်ကြတယ်။ တပည့်တော်က အမြဲရှိနေတော့ တပည့်တော်ကို အလုပ်သမားများကြည့်ရှုပေးဖို့ စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ပြောကြား ကြ၍ တပည့်တော်က ကြီးကြပ်ပေး ရပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ အဲဒီတော့ ဘိုးရသေ့က အောင်မြင်ပြီးပြီလား။

ရသေ့ ။ ။ ပြီးပါပြီ ၃၆-နှစ်အရွယ်လောက်က ပြီးပါတယ်။

ဣန္ဒာသယဆိုတဲ့ နာမည်ကတော့ လူများအလိုကို ဖြည့်ပေးလို့ လူများက ဣန္ဒာသယ ရသေ့လို့ခေါ်ကြတယ်။ ဒီအဆောက်အဦးများမပြီးမီ ၄၀-လောက်အတွင်းမှာ ထံ ၂-ခါ လောက် ကူးပြီးပါပြီ။ နောက်တစ်ခါကူးရန် တပည့်ကောင်းစောင့်နေတော့ ၁၂၈၄ ခုနှစ်လောက်က စစ်ကွင်းက ဦးစန္ဒောဘာသရသေ့တောင် အမိဌာန်ဝင်ရန် ရောက်လာပါတယ်။ သူ့အခြေအနေကို အကဲခပ်ကြည့်တော့ ရိုးသားတယ်။ သစ္စာရှိတယ်။ တကယ့်ဖွဲ့နဲ့ ပုတီးစိပ်တာတွေ့ရတယ်။ ထို့ကြောင့် ဦးစန္ဒောကို တပည့်ရင်းချာလို့သတ်မှတ်ပြီး အမျိုးမျိုးခိုင်း ကြည့်တယ်။ ကျိုးကျိုးနွံနွံ သေသေသပ်သပ် ပိပိယိယိလုပ်ဆောင်ပေးတယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ကို ထုံကူးမည့် သဘောတရားများကို ပြောကြားပြထားပြီး။ ထိုနှစ်တစ်ပေါင်းလပြည့်နေ့မှာ ရသေ့တောင်မှ ထုံကူးဖြစ် မြောက်ပါတယ်။ ဦးစန္ဒောဘာသကိုလဲ ထိုက်ထိုက်တန်တန်

ချီးမြှင့်လိုက်ပါတယ်။

နောင်အခါ စစ်ကိုင်းဆရာတော်လို့ ကျော်ကြားပြီး ပေါက်မြောက်သွားပါတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ယခုအဲဒီ ဦးစန္ဒောက ဘယ်မှာနေပါသလဲ။

ရသေ့ ။ ။ မဟာမြိုင်မှာ နေပါတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ရန်ကုန်၊ ရွှေတိဂုံ တနင်္ဂနွေဒေါင့်မှာ စစ်ကိုင်းတန်ဆောင်းကို တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါအကြောင်းကိုလည်း မိန့်ပါအုံး။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ကိုယ်တော်လေးရောက်စ ကျင့်စဉ်ကိုပြောခဲ့ပါပြီ။ ကျန်အပိုင်းများ အကျဉ်းချုပ်ကိုတော့ ဒီလိုမှတ်သားထားပါ။ တပည့်တော်က မော်လမြိုင်က စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းမှာ ကလေးဘဝ စပြီး ရဟန်းတစ်ဝါရာညည်အထိ နေခဲ့ပါတယ်။ မော်လမြိုင်သားလဲဖြစ်ပါတယ်။ မိဘများက ကုန်သည်တွေပါ။ ဒီလမ်းဘက်ကို ဝါသနာထုံတာနဲ့ အသက် ၃၀ ကျော်ကစပြီး ရသေ့တောင်မှာနေလိုင်၍ ကျင့်ပါတယ်။

၄၅ နှစ်လောက်မှာ အောင်မြင်ပါတယ်။ ယခုကိုယ်တော်လေး၊ ဒီလာအားထုတ်တော့ အခြေအနေအရပ်ရပ် အကဲခပ်ပြီး မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ တပည့်တော်တို့ ကကူညီစောင့်ရှောက် မစပေးကြတာပါ။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဦးပဉ္စင်းလဲ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အရာရာမှာပဲ အားကိုးပါတယ်။ သားတပည့်တစ်ယောက်လို အစဉ်သဖြင့် စောင့်ရှောက်ပေးကြပါ။

ရသေ့ ။ ။ ဒီကနေ့လာရတဲ့အကြောင်းက ဆေးများ၊ အင်းများ၊ ပေးအပ်ဖို့ပဲ။ ကိုင်း ကိုယ်တော်လေး ဘုရားဘက်လှည့် လက်အုပ်ချီချပေးတာကို လိုက်ဆိုပါ။

ကျွန်ုပ်လဲ ဘိုးရသေ့ ချပေးတာလိုက်ဆိုသည်။

မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရား တပည့်တော်သည် ဘိုးရသေ့နှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ပေးအပ်ချီးမြှင့်ကြသော အင်းများ ဆေးများ မန္တန်များကို သာသနာအကျိုးဆောင်ရွက်နေကြသော သတ္တဝါရှိကြသော သူတို့အပေါ်၌သာ ပေးကမ်းပါမည်။ အသုံးချနည်းများ ချီးမြှင့်ပါမည်။ ဤသစ္စာစကားအတိုင်းမှန်ကန်စွာ ကျင့်ခဲ့သော် ပြောသမျှ အဟုတ်၊ လုပ်သမျှ မှန်ကန်၊ ကြံသမျှ အောင်မြင်ပြီး သိဒ္ဓိရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်မြောက်၍ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို အလိုရှိတိုင်း ပြုစုနိုင်သည့် ကိုယ် လျှော်ပါနိုင်သည့်ကိုယ် ဖြစ်ရပါလို၏အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ဘိုးရသေ့ချပေးတဲ့အတိုင်းလိုက်ဆိုပြီး ဘိုးရသေ့တိုက်သောဆေးများ အင်းများကို သောက်၏။ ပေးကြသော ဆေးများ၊ အင်းများယူ၏။ ဘိုးရသေ့တို့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့လဲ ကျွန်ုပ်ကို ဝတ်ချပြီး ပြန်သွားကြသည်။ ကျွန်ုပ်လဲ ကျန်ပရိတ်ဂါထာမန္တန်မေတ္တာများပွား၍ ည ၁၁-နာရီမှာ အိပ်လိုက်သည်။ နံနက် ၁-နာရီခွဲလောက်နိုးလာ၏။ သွားတိုက် မျက်နှာသစ်ပြီး မှတ်တမ်းရေးလိုက်သည်။

၁၃၁၇ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၄-ရက်၊ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ပရိက်ယူပြီး ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ ပုတီးစိပ်စိပ်ချင်း သိမ်ကြီးကို ကာထားသော သွပ်ပြားများက အရှေ့ဘက်ကနေ ဒုန်းဒုန်းနှင့်

ဖြည်လိုက်၊ အနောက်ဘက်ကလဲ ဒုန်းဒုန်းနှင့်ဖြည်လိုက်၊ မြောက်ဘက်ကလဲ ဒုန်းဒုန်းနှင့်ဖြည်လိုက် လေးမျက်နှာလုံး အဆက်မပြတ်ဖြည်နေတာ ၁၀-မိနစ်လောက်ကြာမည် ထင်ရသည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးတော့ ထိုကဲ့သို့ ချောက်ချားကြတော့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါများကို မေတ္တာပို့ပေးလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်မေတ္တာပို့လို့ ၅-မိနစ်လောက်ကြာတော့ ငြိမ်သွား၏။ ပုတီးဆက်စိပ်သည်။ ပုတီး ၁၈-ပတ်ပြီးသောအခါ ၅-နာရီထိုးနေ၏။ လင်းရောင်လဲလာနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွားစိပ်၏။ ပုတီး ၆-ပတ်လောက်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်ထိုင်နေသော နေရာမှစ၍ ဘုရားပတ်လည်ရင်ပြင်တော်တစ်ခုလုံး အဖြူတိမ်မှိုးများ ပိတ်ဖုံးနေသည်။ ၅-တောင်ကွာလောက်ကို ဘယ်အရာမှ မမြင်ရတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်လဲ ပုတီးသာဆက်စိပ်နေ၏၊ နာရီဝက်ခန့်ကြာမှ ထိုအမှိုးများပျက်ပျယ်သွားသည်။

အပတ် ၂၀-လောက်ရတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ၁၀-နာရီမတ်တင်းရှိနေ၏။ ဘုရားဝတ်ချပြီး ထာကာရင်ပြင်တော်တွင် လမ်းလျှောက်ပြီးစိပ်နေ၏။ ပုတီး ၆ ပတ်ရတော့ မတ်တပ်ရပ်လျက် ဆံတော်ရှင်ဘက်လှည့်၍ လက်အုပ်ချီမေတ္တာပို့အမျှဝေဆုတောင်းပြီး သိမ်ထဲသစ်သီးဆွမ်းစားရန် လာခဲ့သည်။

ဘုရားရှေ့တော်မှ မာကလာသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ဩဇာသီး၊ သဘောသီး၊ တစ်လုံးစီယူစား၏။ အာဟာရကိစ္စပြီးသောအခါ ခေတ္တလျောင်းနေ၏။ မိုးချုန်းသံကြားရ၏။ ၁၀ မိနစ်ခန့်ကြာသော် သဲသဲမဲမဲ မိုးရွာချ၏။ သိမ်ကြီးတနက်နွေထောင့်လုံထဲနေရာကပ်နေပြီး ပုတီးစိပ်သည်။ ပုတီး ၇ ပတ်ရတော့ မိုးစဲသွားသည်။ မိုးရေများစီးဆင်းနေသံကြားရသည်။ မိုးကြောင့် အအေးဓာတ်ဝင်လာ၍ ရေမချိုးနိုင်တော့ပေ။ ပုတီးကိုသာဆက်စိပ်နေ၏။ ထိုင်စိပ်လိုက် လမ်းလျှောက်စိပ်လိုက်နှင့်သိမ်ထဲတွင် အပတ် ၂၀ လောက်ရ၏။ ဇောမိဘက်ကျိုးကမ်းပါးစပ်ဘက်လမ်းလျှောက်ရင်းသွားစိပ်သည်။

ထိုနေရာများမှာ စိပ်တော့ အနံ့မျိုးစုံရသည်။ နှင်းဆီ၊ ဒေါနဲ၊ သရဖီ၊ စံပယ်၊ ကံ့ကော်နံ့များ ကြိုင်လှိုင်နေအောင်ရ၏။ တစ်နေရာ တစ်နေရာမှာ ၅ပတ်စီစိပ်ပြန်ကာ လမ်းလျှောက်ရင်းစိပ်လာသည်။

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးအရောက် လမ်းလျှောက်စိပ်လာတာ ၅ ပတ်ရသည်။ နေဝင်ခါနီးဖြစ်၍ ဆံတော်ရှင်ရှေ့ ၃ပတ်လောက်စိပ်၏။ အလွန်အိပ်ချင်လာ၍ သိမ်ထဲပြန်လာပြီး အိပ်လိုက်၏။ အိပ်လို့ မပျော်တပျော်တွင် ဒီလောက် ထိနမိဒ္ဓအားကြီးရလားဟု ပြောသောအသံကြား၍ထပြီး ပုတီးစိပ်နေသည်။ ပုတီးစိပ်လို့ ၁၂ ပတ်လောက်ရတော့ ပရိတ်ရွတ်မေတ္တာပို့အမျှဝေသည်။ ဘာမျှထူးခြားချက်မရှိချေ။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှလည်းမလာပေ။ ၁၁ နာရီထိုးတော့ အိပ်လိုက်တော့သည်။ ကျွန်ုပ်အိပ်ပျော်ခါစလောက်တွင် တစ်ဦးဦးကခြေထောက်ကိုလှုပ်သဖြင့် နိုးလာ၏။ ထထိုင်ပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးထွန်းကြည့်သည်။

တပည့်တော်တို့ပါဟု ပြောသောအသံလာရာသို့ကြည့်လိုက်တော့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ဘိုးရသေ့တို့ ဖြစ်နေသည်။

ရသေ့ ။ ။ ကိုယ်တော်လေးကိုတပည့်တော်နေတဲ့ရသေ့တောင် ပင့်ဖို့ရာလာတာပါ။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးဗုဒ္ဓေါကလည်းအဲဒီရသေ့တောင်မှာနေတာလား။

ဗုဒ္ဓေါ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ရသေ့တောင်မှာ အနေများပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘိုးရသေ့တို့ကပင့်ရင်လည်းလိုက်တာပေါ့ဆိုပြီး ဘိုးရသေ့တို့နှင့်လိုက်သွား၏။ လကြီး

ကထိန်ထိန်သာနေတော့ သဲသဲကွဲကွဲမြင်ရ၏။ ၅မိနစ်လောက်သွားမိလျှင် ရသေ့တောင်ခြေ စောင်းတန်းဦး ရောက်သွား၏။ ဒီစောင်းတန်းကဘယ်သူလုပ်ခဲ့တာလဲ ဘိုးရသေ့။

ရသေ့ ။ ။ အများပြည်သူ့ငွေများနဲ့ ဘုရားလူကြီးက စီစဉ်ကြတာပါ။ တပည့်တော်ကတော့ အလုပ်သမားများကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရတာပေါ့။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဦးချွင်းနေတဲ့ သံထည်များဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ သိမ်တော်ကြီးကလည်း အများပြည်သူများငွေဖြင့် ဘုရားလူကြီးများက ပြုလုပ်တာပေါ့နော်။

ရသေ့ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ တပည့်တော်ကတော့ ကြီးကြပ်တာပါပဲ။ မှန် ၄ မှန်နှင့် သံအာရုံခံတန်ဆောင်းက ၁၂၈၄ ခုနှစ်ကဆောက်တာပဲ ကောင်းမှုရှင်များက ဦးဘရီ + ဒေါ်သန်းမေ မိသားစု ရန်ကုန်။ ရင်ပြင်တော်ရှေ့က သံဇရပ်ကြီး ၃ လုံးက။ ၁၂၇၆ ခုနှစ်လောက်က တရုတ်သူဌေး ဦးအေးကင်ပီနှင့် ဇနီးမိသားစု ရန်ကုန်။ အဲဒီသံတန်ဆောင်းကြီး ၃လုံးက အဦးဆုံးပဲ။ သစ်သားဇရပ်ကြီးက ဖေးဒရဲမြို့ ဒေါ်သော့ မိသားစုကလှူဒါန်းကြပါတယ်။ ဆံတော်ရှင်တောင်ဘက် အောက်ကသံတန်ဆောင်းလေးက ရန်ကုန်မြို့၊ ပုဇွန်တောင် ဦးပေါ - ဒေါ်မြမေမိသားစုတို့က လှူဒါန်းကြပါတယ်။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဘိုးရသေ့ကကိုယ်တိုင်လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ မှတ်မိတာပေါ့နော်။ အခုတော့ တော်တော်ပျက်စီးယိုယွင်းနေတာတွေ့ရတယ်။

ရသေ့ ။ ။ အနှစ်သဘောတွေပေါ့ဘုရား။ စကားတပြောပြောနှင့် လာလိုက်ကြတာ ကိုယ်တော်လေး ဟိုရှေ့က ရသေ့တောင်ဘုရားပဲ။ လာလာ ဘုရားဖူးရအောင်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘိုးရသေ့တို့ ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့နောက်လိုက်သွား၏။ ရသေ့တောင်ဘုရားရှေ့ရောက်တော့ ဘုရားဖူးလိုက်၏။ ဘိုးရသေ့တို့က ရပ်ပြီးဘုရားကိုလက်အုပ်ချီပြီးတော့ ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်နေ၏။

ကျွန်ုပ်ဘုရားဖူးပြီးတော့။

ကိုယ်တော်လေးလာလာ ဘယ်တော့မှ ရေမခန်းတဲ့ ကျောက်ရေကန်ကြီးသွားကြည့်ရအောင်ဆို၍ ကျွန်ုပ် လိုက်သွား၏။ ကျောက်ရေကန်ကြီးရောက်တော့ ဘိုးရသေ့က သူ့အိတ်ထဲက ခွက်ကလေးထုတ်ရေခပ်ပြီး ဆေးလေးနဲ့နဲ့ထည့်၍ ကျွန်ုပ်ကိုတိုက်၏။ အေးမြသွားပြီး ပင်ပန်းတာတွေပျောက်သွား၏။

ရသေ့ ။ ။ တပည့်တော်နေတဲ့ဂူ လိုက်ပြမယ်။ လာလာ ဒီဂူက တပည့်တော်နေတာ ဟိုဘက်ဘိုးဗုဒ္ဓေါနေတာလို့ ဘိုးရသေ့ကပြော၏။ ဂူထဲဝင်၍ ကျောက်ဖျာကြီးပေါ် ခင်းထားတဲ့ ဝါးခြမ်းပြားအခင်းများပေါ် ထိုင်ကြ၏။ ဂူထဲကို ကျွန်ုပ်ကသေချာစွာကြည့်လိုက်၏။ ထွန်းညှိထားသော ဖယောင်းတိုင်က တစ်တိုင်ထဲဖြစ်ပေမယ့် ဂူအတွင်းဆိုတော့ တော်တော်လင်း၏။ အားလုံးထင်ထင်ရှားရှားတွေ့မြင်ရ၏။ ရေအိုးတစ်လုံးရေမှုတ်တစ်ခု ဝါးကြမ်းအခင်းခေါင်းရင်းပိုင်းက ခေါင်းအုံးက တစ်တောင်လောက်ရှည် တဲ့ ၉ လက်မလောက်အမြင့်ရှိတဲ့ ဝါးပိုးခေါင်းအုံးတစ်လုံးကြိမ်တောင်ဝှေးတစ်ချောင်း။ ဒါပဲ ဤဂူထဲမှာ တွေ့မြင်ရ၏။

ဘိုးရသေ့နေတဲ့ ဂူနှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါနေတဲ့ဂူများကို ဘိုးရသေ့တို့လိုက်မပြလျှင် တွေ့နိုင်ဖို့ရန် ခဲယဉ်းပါတယ် ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်၏။

ဘိုးရသေ့ကမှန်တာပေါ့ ကိုယ်တော်လေး မျက်စိအောက်တွင်ပျောက်တဲ့ဂူများဖြစ်ပါတယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ မျက်စိအောက်တွင်ပျောက်တဲ့ဂူများဆိုတဲ့သဘောက ဘယ်လိုပါလဲ။

ရသေ့ ။ ။ ကိုယ်တော်လေးသိလိုလျှင်တော့ ပြောပြရတာပေါ့။ ဒီလိုကိုယ်တော်လေးဒီဂူများဟု အပေါက်ရယ်လို့ထင်ထင်ရှားရှားသာမာန်လူများမသိနိုင်ဘူး။ တောင်နံရံနှင့် တပြေးညီဖြစ်နေတယ်။ သာမာန်လူများကြည့်ရင်တော့ တောင်ကြောကြီးပဲလို့ထင်ရမှာပဲ။ သိတဲ့သူမှ ထိုဂူပေါက်ဝနေရာအမှတ် အသားကိုတွန်းဖွင့်လိုက်မှ ဂူပေါက်ပွင့်ပြီး ဂူပဲလို့သိရတာကိုး။ ကိုယ်တော်လေးကို လက်တွေ့ပြရတာပေါ့ဆိုပြီး ဘိုးဗုဒ္ဓေါနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးရသေ့နောက်လိုက်ပြီး ဂူပြင်ထွက်၍နေကြ၏။

ဘိုးရသေ့က ဂူအတွင်းနံရံကပ်ထားသော ကျောက်ဖျာကြီးကို ဆွဲယူလိုက်၏။ အပေါက်မရှိတော့ဘဲ တောင်သားကြီးလိုဖြစ်နေ၏။

ရသေ့ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး ဂူလို့ထင်ရသေးလား။

ပဥ္စင်း ။ ။ မထင်ရတော့ဘူး။ ဘိုးရသေ့တယ်လဲထူးဆန်းပါလား ဘိုးရသေ့။

ရသေ့ ။ ။ ဒီလိုနေရာတွေဒီရသေ့တောင်ပေါ်မှာ ၁၀ နေရာလောက်ရှိပါတယ်။ ကဲ ကိုယ်တော်လေး သွားကြစို့ သန်းခေါင်ယံတောင်ကျော်သွားပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ ၃ ယောက် ထိုဂူများမှ ပြန်လာကြသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ခြေလှမ်း ၂၀ လောက်သွားမိလျှင် ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်ရောက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် တအံ့တသြကြုံတွေ့ရ၏။ ဘိုးရသေ့တို့ကိုတော့ ဘာမှ ဖွင့်မပြောပါ။

ရသေ့ ။ ။ ကိုယ်တော်လေး သိမ်နားရောက်လာပြီ။ နေရစ်တော့နော် ဟုပြောပြီး ဘိုးရသေ့နှင့် ဘိုးဗုဒ္ဓေါတို့ပြန်သွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း သိမ်တွင်းဝင်ပြီး ဖယောင်းတိုင်ယူ၍ မီးထွန်းပြီးလျှင် နာရီထုတ်ကြည့်လိုက်၏။ ၁နာရီ ၁၅ မိနစ်ရှိနေ၏။ မအိပ်တော့ဘဲ မှတ်တမ်းရေးလိုက်၏။

၁၃၁၇ ခုနှစ် တန်ခူးလဆန်း ၁၅ ရက် (တန်ခူးလပြည့်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁နာရီ ၁၅ မိနစ်အချိန်ပရိကံယူပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ သုဂတော ၅ ချက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး ၁၈ပတ်ရတော့ နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ၅ နာရီထိုးနေ၏။ တစ်နာရီလောက်တော့ ခဏမှေးလိုက်ဦးမယ်ဆိုပြီး အိပ်လိုက်၏။ အိပ်ပျော်သွား၏ နိုးလာတော့ နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက် ၇ နာရီမတ်တင်းရှိနေ၏။ မျက်နှာသစ်ပြီး ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွားပြီး ပုတီးစိပ်၏။

ပုတီး ၁၈ ပတ်ရလျှင် ဘုရားဝတ်ချပြီး ဘုရားရှေ့တော်မှ ရင်ပြင်တော်အောင်မြေ ၁၂ ဌာနတို့တွင် သုဂတော ၅ ချက် ၁ပတ်စီမတ်တပ်ရပ်လျက်စိပ်၏။ နောက်ဆုံး ကြာ ၉ပွင့်ကိုနင်းပြီးဘုရားဘက်ကိုလှည့်ကာ မတ်တပ်ရပ်၍အာရုံပြုစိပ်နေသည်။ ပုတီးတစ်ဝက်ရောက်သောအခါ လူအထက်မြောက်

တက်သွား၏။ တက်တန်းကတော့ တစ်ဟုန်ထိုးတက်သွား၏။ ကျလာတော့ မှို့ကလေးလို တဖြည်းဖြည်း ကျလာ၏။ ကြာ ၉မွှင့်ပေါ်ပြန်ကျလာတော့ တစ်ပတ်ပြည့်မှာ ၅ လုံးလောက်လိုတော့၏။ ဆက်စိပ်နေ၏။ ၅ လုံးပြည့်၍ တစ်ပတ်ပြီးသွား၏။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို (ဓေ်အစိတ္တယာ) ဂါထာ ၃ ပုဒ်ဖြင့် ၉ခေါက်စီရွတ်ပူဇော်ပြီးလျှင် မေတ္တာပို့အမျှဝေ၏။

နံနက် အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ခဏနားပြီး သစ်သီးဆွမ်းစားရန် သိမ်ထဲဝင်သွား၏။ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ၁၂ နာရီမတ်တင်းရှိနေသည်။ သပိတ်ထဲထည့်ထားသော သစ်သီးများယူကြည့်သောအခါ နာနတ်သီး တစ်လုံးတည်းရှိနေတော့သည်။ သပိတ်အပြည့်အသီးများအယ်ရောက်သွားကြသည်မသိ။ ရှိတဲ့သစ်သီး တစ်လုံးကိုပဲခွဲစိပ်စား၏။ စားလို့တစ်ဝက်ကျိုးတော့ ဝသွား၏။ ဒီနာနာတ်သီက တော်တော်ဆန်းပါလား ဆိုပြီး ကျန်တစ်ဝက်ကို မစားနိုင်တော့ဘဲ ချန်ထားလိုက်သည်။

တစ်အောင့်လောက်အနားယူပြီး ရေချိုးရန်ဆင်းသွားသည်။ ရေချိုးသည်။ ပြီး၍ ပြန်တက်လာသည်။ သက်နးလှန်းပြီးနောက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၊ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့ဇရပ်အိုကြီးထဲမှာ အသာထိုင်စိပ်နေ၏။ စိပ်လို့အလွန်ကောင်းနေသောကြောင့် ၁၈ ပတ်ရတော့ မထဘဲ ဆက်စိပ်နေသည်။ ပုတီးပတ် ၃၀ ရတော့ နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်ရောက်နေသည်။ ဘိုးဘိုးကြီးရောက်လာ၏။ ကိုယ်တော်လေးလပြည့်ကျော် ၂ ရက်ဆိုလျှင် ၂၇ ၇က်အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ပြီနော် ဟုပြောက်သည်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဘိုးဘိုး၊ လပြည့်ကျော် ၂ ရက်ဆိုလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးပါတယ်။
ဘိုးဘိုးတို့ကိုလည်း ရောက်တဲ့နေရာကနေပြီး မေတ္တာပို့အမျှဝေပါ့မယ်။

ဘိုး ။ ။ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ကိုယ်တော်လေး သာဓုပါဘုရား သာဓုပါ၊ သာဓုပါ
လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့မှာ အစိုးရစစ်တပ်တက်လာလိမ့်မယ်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဘာကြောင့်လဲ ဘိုးဘိုး

ဘိုး ။ ။ သူပုန်များရှင်းပြီး တက်သိမ်းတဲ့သဘောမျိုးဖြစ်မှာပေါ့။ ကိုယ်တော်လေးကို တပည့်တော်ကပဟာဒီဖားရုပ်ကလေးလှူလိုက်မယ်။ ဥက်ရှိတိုင်းအသုံးချနိုင်ပါတယ်ဘုရားဆိုပြီး ကျွန်ုပ်လက်ထဲလာထည့်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်ကလက်ထဲဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက် သာဓုပါဘိုးဘိုး သာဓုပါ သာဓုပါဟု အနုမောဒနာပြုလိုက်၏။ ဘိုးဘိုးလည်း ဝတ်ချပြီးသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပရိတ်များ ဂါထာမန္တန်များရွတ်၏။ ည ၁၀နာရီလောက်ပြီးသွားသည်။ အိပ်ရာဝင်လိုက်၏။ နံနက် ၁နာရီခွဲနိုးလာ၏။ ကိုယ်လက်သန့်ရှင်းပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ရန် မှတ်တမ်းရေးလိုက်သည်။

၁၃၁၇ ခုနှစ် တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ နံနက် ၁ နာရီအချိန် ပရိက်ယူပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၏။ ကြက်တွန်သံကြားလာ၏။ နာရီကြည့်လိုက်သည်။ နံနက် လေးနာရီထိုးနေ၏။ တစ်ဖက်ပြင်ထိုင်ပြီးစိပ်ပြန်သည်။ နောက်ထပ် ၁၂ ပတ်ပြီးတော့ မိုးသိန်ထိန်လင်းနေသည်။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးရှေ့မတ်သွားစိပ်၏။ ပုတီးစိပ်နေစဉ် စေတီတော်နှင့်ကျောက်တုံးကြီးကိုကြည့်လိုက်ရာ မျောက်မျ..

ကပ်လှူထားသော ပန်းများမရှိတော့. ပကတိအတိုင်းဖြစ်နေ၏။ ပုတီးပတ် ၁၈ ပတ်ရသော် ရင်ပြင်တော်ထွက်စိပ်သည်။

ရင်ပြင်စိပ်တာ ၆ ပတ်ရတော့ သစ်သီးဆွမ်းစားရန် သိမ်ထဲဝင်၍ ကျန်နာနေတ်သီးတစ်ခြမ်းကို တစ်ဝက်သာလှီးစား၏။ ဝသွား၍ တစ်ဝက်နက်ဖြန်အတွက်ထားလိုက်၏။ စားသောက်ပြီး ခဏလျောင်းလိုက်၏။ တစ်အောင့်လောက်ကြာသော် ဆူညံဆူညံနှင့် လူအုပ်များအသံကြား၏။ စစ်သားတွေများ ဒီကနေ့ရောက်လာတာလားလို့ အောက်မေ့နေသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ် ထိုင်ကြတဲ့အသံကြားရ၏။ ထိုအခိုက် လူတစ်ယောက်အသံထွက်ပေါ်လာ၏။ နက်ဖြန်သဘက် တစ်ရက်ရက်စစ်တပ်တက်လာလိမ့်မည်။ တောင်ခြေမှာရှိသောတို့ရဲဘော်များသတင်းပို့ပြီးအမြန်ဆုံးရှောင်ရှား၍ အမှတ် (၁) စခန်းကိုစုရုံးကြရမယ်။ အားလုံးကြားကြရဲ့လား။ ကြားပါတယ်ဗိုလ်မှူး အသင့်သတိနှင့်သွားကြဟု ပြောဆိုသံများကြားရသည်။

မကြာမီလူအုပ်အသံများပျောက်သွား၏။ ထိုအခါကျမှ သူပုန်များလာကြတာကိုးဟုမှတ်ထင်လိုက်၏။ ရေချိုးရန်ဆင်းသွား၏။ ရေချိုးပြီးပြန်တက်လာသည်။ ဘုရားရင်တော်တွင် မိန်းမနှစ်ယောက်ရပ်နေတာခပ်လှမ်းလှမ်းကတွေ့ရ၏။ သတိထားပြီးတက်လာ၏။ သူတို့နားရောက်လျှင် ရွှေနန်းကျင်တို့မှန်းသိ၍ တကာမကြီးတို့ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဟုမေးတော့

ကျင် ။ ။ တပည့်တော်မတို့နေရာ ပင့်ချင်လို့ပါဘုရား ဟုလျှောက်ထားသည်။

ပဥ္စင်း ။ ။ ကျွန်ုပ်က ညနေ ၅နာရီလောက်ဆိုရင်ကြွနိုင်ပါတယ် ဟုပြောသည်။

ကျင် ။ ။ တပည့်တော်မတို့ ညနေလာပင့်ပါ့မယ် ဘုရားဟုလျှောက်ပြီးဝတ်ချပြန်သွား၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သက်နန်းလှမ်းဘုရားရှေ့တော်သွား အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်တော့၏။ ၂နာရီတစ်ခါနေရာပြင်ထိုင်ပြီးစိပ်၏။ ၂၄ ပတ်ရသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်၏။ ညနေ ၅နာရီခွဲနေ၏။ ဘုရားဝတ်ချမေတ္တာပို့အမျှဝေ၍ ယနေ့အဖို့ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ပြည့်သွား၏။ ပရိတ်ဂါထာမန္တန်များရွတ်ရန်သာ ကျန်တော့၏။ ထိုအခိုက် ရွှေနန်းကျင်တို့ရောက်လာကြသည်။

ကျင် ။ ။ အရှင်ဘုရားလာပင့်တာပါဘုရား။ ကြွတော်မူပါဘုရား။

ကျွန်ုပ်လည်းလိုက်သွား၏။ ဘုရားရင်ပြင်တော်မှ ကျောက်သမ္ဘန်ဘုရားနားရောက်သောအခါ ဆင်ကြီးနှစ်ကောင်ကို တစ်ကောင်လျှင် လူနှစ်ယောက်စီရှေးစစ်မှုထမ်းများအဝတ်အစားနှင့်လှံများကိုင် ၍ဆင်များထိန်းပြီးစောင့်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်သွားသောအခါ ရွှေနန်းကျင်က ကိုယ်တော်လေးဘုရားက ဆင်းပြီးခြင်းပေါင်ကားတင်ထားသော ရှေ့ကဆင်တော်ပေါ် တက်တော်မူပါဘုရားဟုလျှောက်၍ဆင်နားရောက်လျှင် ဆင်ဦးစီးများခိုင်းစေချက်အတိုင်းဆင်ကြီးက အခန့်သင့်ဝပ်ပေးသည်။ ကျွန်ုပ်က ဝတ်ပေးနေသော ဆင်ကြီးလက်ကို နင်းပြီးတက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်ဆင်ပေါ် ရောက်လျှင် ရွှေနန်းကျင်တို့လည်းဆင် ‌ ရောက်နေကြ၏။ ရွှေနန်းကျင်ကဆင်ဦးစီးများကို လက်ဟန်ပြလိုက်သောအခါ ဆင်ဦးစီးများကဆ ‌ ျားကို ထွက်ခိုင်း၍ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

ဘုရားသွားသောလမ်းဘက်က တောင်ကြီးမှဆင်း၍ ရသေ့တောင်ဘက်ကတောင်ကြီးက အတက်ဖြစ်၏။ တော်တော်မတ်စောက်၏။ ဆင်နှင့်သွားတာတောင် သက်သာတယ်ဆိုရုံပဲရှိ၏။ မိနစ် ၂၀ လောက်သွားမိလျှင် မြစိမ်းတောင်ဘက်ရောက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်စီးလာသောဆင်ကြီးသည် လမ်းကျွမ်းကျင်ပုံရ၏။ စမ်းသွားရတယ်မရှိဘဲ ပုံမှန်အတိုင်းတောင်ပေါ်ကိုတက်သွားသည်။ နောက်ဆင်ကလည်း တက်လိုက်လာ၏။ မကြာသောအချိန်မှာပင် တောင်ပေါ်ရောက်လာကြသည်။ သစ်ပင်အုပ်တစ်ခုရှိသော နေရာရောက်လာကြသည်။

ထိုသစ်ပင်အုပ်ကို သေချာစွာကြည့်လိုက်တော့ သစ်ပင်အုပ်အလည်တွင် ကိုးတောင်ပြည့်ဘုရားတစ်ဆူရှိ၏။ သစ်ပင်များကလည်းတရုတ်စကားပင်များဖြစ်ကြ၏။ ရေတွက်ကြည့်တော့ ၁၈ ပင်ရှိသည်။ အပင်လုံးများက ကျွန်ုပ်တစ်ဖက်မကကြီး၏။ နှစ်ပေါင်းရာကျော်လောက်ကြာနေသော အပင်များဟု ခန့်မှန်းရ၏။ ထိုတရုတ်စကားပင်ဝိုင်းအတွင်းမှ စေတီလေးရှိရာ မုခ်ဦးရှေ့သို့ရောက်ကြ၏။

ကိုယ်တော်လေး ဆင်ပေါ်မှဆင်းပြီး ကိုးနဝင်းဘုရားလေးကိုဖူးပါဘုရားဟု ရွှေနန်းကျင်ကလှမ်းပြောလိုက်သည်။ ဆင်ကြီးလည်း တုန့်ခနဲရပ်သွားပြီးဆင်ကြီး ဝပ်ပေးသည်။ ခြင်းပေါင်ကားပေါ်မှ ဆင်ကြီးလက်ပေါ် တဖြည်းဖြည်းသတိနှင့်ဆင်းရသည်။ ကျွန်ုပ်မြေကြီးပေါ် ရောက်သော် ရွှေနန်းကျင်တို့လည်း မြေပေါ်ရောက်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်ဘုရားမုခ်ဦးရှေ့ရောက်သောအခါ ကမ္ဗလာနီ၊ ကတ္တီပါနီအခင်းခင်းထားလျက်တွေ့ရသည်။

ရွှေနန်းကျင်က ကျွန်ုပ်နောက်ကနေ၍ အဲဒီအခင်းလေးပေါ် ထိုင်တော်မူပြီး ဘုရားဖူးပါဘုရားဟုလျှောက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်းဘုရားကို ဝတ်သုံးကြိမ်ချလိုက်၏။ နောက်ကနေပြီး "ဘိက္ခုနံ ပဉ္စ ဝဂ္ဂိနံ" ဟုသံပြိုင်မိန်းကလေး ၂၀ လောက်ရွတ်နေကြသောအသံကြားလိုက်ရ၏။ ရုတ်တရက်ထွက်လာသော အသံများဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ကျောချမ်းသွား၏။ နောက်ကျမှ ရွှေနန်းကျင်ရဲ့ရွှေဖော်တွေဖြစ်မယ်။ ရွှေနန်းကျင်တို့နေတဲ့နေရာရောက်လာတာဖြစ်မယ်လို့ မှတ်ထင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဓမ္မစကြာအသံမကြားရတာနဲ့ ဓမ္မစကြာသုတ်တော်ကိုနာနေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ဘယ်ဘက်ဘေးနာနေ၏။ ဓမ္မစကြာသုတ်တော်ဆုံးတော့ ကျွန်ုပ်ကသာဓု သာဓု သာဓု သုံးကြိမ်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာ ခေါ်လိုက်၏။

ရွှေနန်းကျင်တို့လည်း လိုက်ပြီးသာဓုခေါ်ကြ၏။ အမျှပေးဝေပြီး ဓမ္မစကြာမယ်လေးတွေကသိမ်းကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နောက်တွင် ထိုဓမ္မစကြာမယ်လေးများရပ်နေကြ၏။ အားလုံးယောဂီဝတ်စုံဆင်မြန်းထားကြ၏။ ငါတစ်နေ့ကျတော့ သူမလေးတွေကို ဓမ္မစကြာပဋ္ဌာန်းအသင်းဖွဲ့ထားမည်ဟု အောက်မေ့ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုဘုရားလေးတောင်ဘက် အနည်းငယ်လျှောက်သွားကြလျှင် တောင်ထိပ်ပေါ်မှရောမအဆောက်အအုံဘုံဗိမာန်ကြီးတွေ့ရ၏။ ထိုဘုံဗိမာန်ကြီးဘေးမှ ပေါက်နေကြသော ထန်းပင်များသည် ဘုံဗိမာန်ကြီးတစ်ဝက်မျှလောက်တောင်မရှိပေ။ ကောင်းကင်မှ ရွှေလမင်း၏အရောင်တို့သည် ထိုဘုံဗိမာန်ကြီးအပေါ် ဖျန်းထားသဖြင့် ဘုံဗိမာန်ကြီး၏ နံရံကျောက်ဘုတ်များသည် စိမ်းဝါရောင်၊ စိမ်းပြာရောင်၊ စိမ်းညိုရောင်တို့ဖြင့် တဖျပ်ဖျပ်တစ်လက်လက်တောက်ပနေကြသဖြင့် ကြည့်လို့မငြီးနိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။

ပြသာဒ်လိုလဲမကျ ဘန်ကာလိဆောင်လိုလဲမကျ တောင်အထွတ်ထွတ်ဆင့်တင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၍ ရင်သပ်ရှုမောကြည့်ရှုလို့မဆုံးနိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ဘုံဗိမာန်ကြီးကြည့်နေစဉ် ကိုယ်တော်လေး အတွင်းတော်ထဲကြွပါဘုရားဟု ရွှေနန်းကျင်ကပင့်လျှောက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လိုက်သွား၏။ အတွင်း ဆောင်မကြီးထဲရောက်လျှင် မာကျူရီမီးရောင်ကဲ့သို့ အရောင်များလင်းထိန်နေ၏။ မီးလုံးများလည်းမမြင်ရပေ။

ကိုယ်တော်လေးဘုရား မြသားသလွန်ကြီးပေါ်သီတင်းသုံးတော်မူပါဘုရားဟု ရွှေနန်းကျင်ကလျှောက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်းတက်ထိုင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်ထိုင်ထားသောအစိမ်းရောင်အခင်းမှာလည်း နူးညံ့ပျော့အိနေ၏။ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် အစိမ်းရောင်ရှင်များ တောက်ပနေ...၏။ ကျွန်ုပ်ကသိလို၍ ဒီဘုံဗိမာန်ကြီးအကြောင်းကို မေးလိုက်၏။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဒီဘုံဗိမာန်ကြီးကို ဒကာမကြီးရွှေနန်းကျင်က ဘယ်လိုရရှိပါသလဲ။

ကျင် ။ ။ အရှင်ဘုရားပေးဝေတဲ့အမျှမေတ္တာခံယူပြီး သုဂတော ၅ ချက်ဂါထာစိပ်တာနဲ့ ဘုမ္မစိုးဘဝရရှိပြီး ဤဘုံဗိမာန်ကြီးရရှိလာတာပါပဲဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ ဤဘုံဗိမာန်ကြီးအမည်ကောရှိပါသေးသလား။

ကျင် ။ ။ ရှိပါတယ်ဘုရား။ "ဘုမ္မဒေဝပိတမုတ္တာ" ဗိမာန်တော်လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ အများနားလည်အောင်ဆိုရင် "ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏မြဗိမာန်တော်ကြီး"လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ "ကမ္မဝိပါကော အစိန္တေယျော" လို့ဘုရားဟောတာရှိတော့။ ကံအကျိုးပေးဆန်းကျယ်ပုံကို အထူးပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး။ အခု ရွှေနန်းကျင်တို့ဖြစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့ရတာနဲ့ သိလောက်ပါတယ်။ သာဓုပါ ဒကာမကြီး သာဓုပါ သာဓုပါ။

ကျင် ။ ။ တပည့်တော်ရဲ့ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းကြောင့်မဟုတ်ပါ။ အရှင်မြတ်ကို ဆည်းကပ်မှီခိုရလို့ ဒီအဖြစ်မျိုးကိုရတာပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်မတို့ကို သနားသောအားဖြင့် ဒီသက်န်းအလှူခံတော်မူပါဘုရား။ အရှင်ဘုရားဝတ်သော သင်္ကန်းတော်ကို ဘုရားတပည့်တော်မတို့ကို စွန့်ခဲ့ပါဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်မတို့ အစဉ်သဖြင့် ကိုးကွယ်ထားချင်လို့ပါဘုရားဟု လျှောက်သောကြောင့် ရွှေနန်းကျင်လှူသောသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ကျွန်ုပ်သင်္ကန်းကိုရွှေနန်းကျင်တို့ကို ပေးခဲ့၏။ သင်္ကန်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားပြီး ရေစက်ချအမျှပေးဝေ၏။

ကျင် ။ ။ အရှင်မြတ်ကိုလည်း ဒီပုလဲပုတီးလေး လှူပါရစေပါဘုရား၊ တပည့်တော်မတို့ကိုလည်း အရှင်မြတ်စိပ်သောပုတီးကို စွန့်ခဲ့ပါဘုရား။ ချီးမြှင့်ခဲ့ပါဘုရား။

ပဉ္စင်း ။ ။ သင်္ကန်းလဲယူတုန်းကတော့ ရှောရှောရှူရှူပေးနိုင်၏။ ပုတီးလဲယူတော့ ကျွန်ုပ်ကတအောင့်လောက်ဝေခွဲ:စားနေ၏။

ကျင် ။ ။ အရှင်ဘုရားက ဒီကအခိုက်ေ္တာန်ပြ...၍ နက်ဖြန်ဆိုပြန်ကြွတော့မှာ တပည့်တော်မတို့က ...ရှင်ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရတော့မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ တပည့်တော်မတို့က အရှင်ဘုရားပစ္စည်းကို အမှတ်တ... ...ပြီး ကိုးကွယ်ချင်လို့တောင်းတာပါဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ရပါတယ်ဒကာမကြီး။ ရပါတယ် ရော့ ရော့ ဆိုပြီးပေးလိုက်၏။ ရွှေနန်းကျင်ကလည်း ပုလဲပုတီးကိုဆက်ကပ်၏။ ဒကာမကြီးဦးပဥ္စင်းနေရာကိုလိုက်ပို့ပေးပါ။ ပရိတ်ဂါထာ မန္တန်များ၊ ရွတ်ဖို့ရန် ကျန်ပါသေးတယ်။ အချိန်က ည ၁၀-နာရီလောက်ရှိသွားပြီ။

ကျင် ။ ။ မှန်ပါဘုရား။ လိုက်ပို့ပါမည်ဘုရား။ အပေါက်ဝမှအသင့်စောင့်နေသော ဆင်တော်ပေါ် ကြွပါဘုရား။

အလာတုန်းကလို ကျွန်ုပ်ဆင်ကရှေ့က ရွှေနန်းကျင်တို့ဆင်ကနောက်က လိုက်ပို့ကြ၏။

မြစိမ်းတောင်၊ ရသေ့တောင်တို့ဘက်က အဆင်း ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ဘက်က အတက်များ ဖြစ်သော်လည်း ဆင်များက ကျင်လည်စွာသွားနိုင်သောကြောင့် မိနစ် ၂၀လောက်နှင့် ကျွန်ုပ်နေသော သိမ်ကြီးနားရောက်လာ၏။ ဆင်ဦးစီးက အဝပ်ခိုင်း၍ ဆင်ကြီးကဝပ်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်က ခြင်းပေါင်ကား ပေါ်မှ သတိနှင့်ဆင်းပြီးအောက်ရောက်လျှင် ရွှေနန်းကျင်တို့လည်း ရောက်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်ကို ဝတ်ချ၍ ပြန်ရန်အခွင့်တောင်းပြီးပြန်သွားကြသည်။ သိမ်ကြီးထဲရောက်လျှင် တစ်နေ့တာကျန်နေသေး သော ပရိတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်များရွတ်ဖတ်၏။ ည ၁၂-နာရီလောက်တွင် ပြီးသွား၏။ ခဏအိပ်လိုက်၏။ မနက် ၂-နာရီထိုးတော့နိုးလာသည်။ ကိုယ်လက်သန့်ရှင်းပြီး၍ မှတ်တမ်းရေးလိုက်သည်။

၁၃၁၇ ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက် ၂-နာရီ ၁၅-မိနစ်အချိန် ပရိက် ယူပြီးပုတီးအဓိဋ္ဌာန်စိပ်၏။ ပုတီး ၁၈-ပတ်ရလျှင်နာရီကြည့်၍နံနက် ၅-နာရီခွဲနေ၏။ မိုးလင်းနေပြီဖြစ် ၍ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော်သွားပြီး ပရိကံယူအဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ပြီးပုတီးစိပ်၏။ ပုတီး ၁၂-ပတ်ရတိုင်း ၁-ပတ်ပြင်းပြင်းစိပ်၏။ ပုတီး ၂၄-ပတ်ရတော့ နံနက် ၉-နာရီခွဲနေ၏။ လူသံများလည်း ကြားလာရ၏။ တအောင့်လောက်နေတော့ကျွန်ုပ်ပုတီးစိပ်နေသောနေရာသို့ ဒကာကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ အရှင်ဘုရားဒီမှာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတယ်ဆိုတာ ကျိုက်ထိုကကြားလာရလို့ဆွမ်းဟင်းများ ပါအရှင်ဘုရားကပ်ရန်ယူခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်ကစစ်တပ်နှင့်ပါလာတာပါဘုရား။ စစ်တပ် ကဒီကနေ့ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ကို တက်သိမ်းတာပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ပြီလားဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ ဒီကနေ့ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်တဲ့နေ့ဘဲ ဒကာကြီး။

ကြီး ။ ။ ဒီကနေ့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးလဲ ညနေတပည့်တော်တို့နှင့် ပြန်လိုက်ကြွတော်မူပါ။ ဘုရားတပည့် တော်အိမ်ကိုလည်း ကျောင်းအမှတ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူပါဘုရား။ တပည့်တော် နာမည်က ဦးခင်လို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ ဒီကျိုက်ထီးရိုးဂေါပကလူကြီးဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ မွန်းတည့်ကာနီးပြီဘုရား။ ဘယ်နေရာဆွမ်းပြင်ရမှာလဲဘုရား။

ပဥ္စင်း ။ ။ သိမ်ထဲဦးပဥ္စင်းအိပ်ရာဘေး ပြင်ထားပါ။ ဦးပဥ္စင်းဒီပုတီးစိပ်ပြီးရင်လာခဲ့ပါ့မယ်။

ဒကာကြီးလည်း သိမ်ထဲသွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီးပတ် ပြီးအောင်ဆက်စိပ်၏။ တစ်နေ့တာ အတွက် သုဂတော ၅-ချက် အဓိဋ္ဌာန်ပတ်ရေ ၅၅-ပတ်၊ ၅ နှင့်မြှောက်လျှင် ၂၇၀-ပတ် ရ၏။ သို့အတွက် နံနက် ၁၀-နာရီခွဲလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပတ်ရေပြီးမြောက်၍ အောင်မြင်သွား၏။ ဘုရားဝတ်ချ

မေတ္တာပို့အမျှ ဝေပြီး ဆွမ်းစားရန်သိမ်ထဲလာခဲ့၏။ ရင်ပြင်တော်မှာလည်း စစ်သားများတွေ့ရ၏။ သိမ်ထဲရောက်တော့ စစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်နှင့် ဦးခင်တို့ ဆွမ်းပွဲပြင်ပြီး ထိုင်နေကြတာတွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်ထိုင်မိလျှင် အားလုံးဝတ်ချကန်တော့ပြီး ဆွမ်းကပ်ကြ၏။ ပဲဟင်း၊ ဒိန်ခဲချက်၊ အကြော်များဖြင့် ဆွမ်းကပ်ကြ၏။ ဆွမ်းစားပြီးလျှင် ဗိုလ်မှူးကြီးနှစ်ယောက်က လျှောက်သည်မှာ ညနေ ၃-နာရီအောက်ပြန်ဆင်းမှာပါဘုရား။ အစဉ်သင့်ပြုလုပ်ထားပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့နှင့်ကြွတော်မူပါဘုရား။ ဦးခင်လျှောက်သည်မှာ တပည့်တော်တို့အိမ် ညကျောင်းအဖြစ် သီတင်းသုံးပေးတော်မူပါဘုရားဟု လျှောက်၏။ အားလုံး ဝတ်ချပြီးသွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ရေချိုးရန်ဆင်းပြီး ရေချိုး၊ သင်္ကန်းများလှမ်း။ ကျွန်မေတ္တာသုတ် ၁၀၈-ခေါက် ပုတီး ၁-ပတ် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှေ့တော် ထိုင်စိပ်နေ၏။ ပြီးလျှင် ပရိတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်များရွတ် မေတ္တာပို့အမျှဝေပေးလိုက်၏။

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးပတ်ပတ်လည်မှာ အောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီဟူသောအသံများကြားရ၏။ ဦးခင်တို့လည်း ကြားရ၏။ နာရီကြည့်လိုက်သည်၊ နေ့ ၂-နာရီခွဲနေ၏။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို ဦး ၉-ကြိမ်ချပြီး ကန်တော့ခွင့်တောင်း၍ သိမ်ထဲဝင် သပိတ်၊ သင်္ကန်းများယူပြီး သိမ်ပြင်ထွက်လာသည်။

စစ်သားတစ်ယောက် လာပင့်နေ၏။ လိုက်သွားသည်။ တစ်လမ်းလုံးလည်း ဣသိဓွေဝဘိုးဘိုးကြီးမှစ၍ ရွှေနန်းကျင်တို့ပါ ဤတော ဤတောင်၌ရှိကြသော ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ တောစောင့်နတ်များတို့အား လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မေတ္တာပို့ပြီးပြန်ခဲ့သည်။

ညနေ ၅-နာရီထိုးတော့ တောင်ခြေ ကင်ပွန်းစခန်းရောက်၏။ စစ်ကားများအဆင်သင့်စောင့်နေ၏။ ဦးခင်ကြီးလာ၍ သူစီးမည့်ကားပေါ်ပင့်သွား၏။ စစ်ဗိုလ်စစ်သားများကလည်းလာကန်တော့ကြသည်။

တောင်ခြေမှကားထွက်။ ကျိုက်ထိုမြို့ထဲ ဦးခင်အိမ် ဈေးမြောက်နားကားရပ်။ ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဦးခင်အိမ်သွားညအိပ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၁၃၁၇ ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၃-ရက်၊ စနေနေ့၊ နံနက် ၂-နာရီခွဲ ပုတီးစိပ်၊ နံနက် ၅-နာရီ ဦးခင်အိမ်ကဆွမ်းကပ်၍ ဆွမ်းစားပြီး ရန်ကုန်ထွက်မည့် နံနက် ၆-နာရီကားပေါ်တက်စီးပြီး ရန်ကုန်လိုက်ခဲ့သည်။

ဤသည် လျှင် ပုတီးစိပ်မှတ်တမ်း .
ကျိုက်ထီးရိုးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်စခန်း

ပြီးပါပြီ။

၁၃၁၆ – ခုနှစ်၊ ကျိုက်ထီးရိုး အဓိဋ္ဌာန်စခန်း၌ ဗုဒ္ဓသာသနာရေးသုတေသီကြီးဒေးဗေးသော
ရသာယနဆေးနည်းမြတ်ကို နိဂုံးအနေနှင့် ဖော်ပြ
လိုက်ပါသည်။

အာရောဂျ သိဒ္ဓိဆေးတော်

၁။ သိလင်္ဂါးပါ၊ လုံခြုံကြား ဖော်စားဆေးမြတ်စွာ။
၂။ တစ်ပိဿာဆား အိုးတွင်ထား၊ ဇော်အား (သုံး) ထပ်မံလေပါ။
ခွဲကျွတ်ဇာသီး၊ ၁၈-မှိုး၊ ထည့်လေ အိုးတွင်သာ။
၃။ တစ်နေကုန်တိုက်၊ ထင်းမီးဆိုက်၊ ပြုလေ ဝီရိယသာ။
၄။ ထိုနောက်တစ်ဖန်၊ ဖွဲမီးနှံ့၊ တင်းမှန် ခြောက်ဆယ်သာ။
၅။ မန်းပေါင်း တစ်ပိဿာ၊ ပ ဆေး၊ တစ်ကျပ်သားထည့်ကာ၊ စားသောက်ပါ။
စားသောက်အပြီး၊ ကုန်ကာနီးလျှင်၊ ရောဂါစင်၏။

ရသာယန၊ ဆေးမြတ်မဟာ၊ ဒုတိယနည်းမှာ၊ အောက်၌သာ၊ မှန်စွာပြုတုံပါ။

ခြောက်သွေ့သောဆား တစ်ပိဿာ ထား၊ ရွှေများ ငါးဆိုင်းသာ၊ (ရာပြည့်) ထို့ပြင်တစ်ဖန်၊ ဇာသီးဆံ၊ ထည့်ရန် ၃၆၊ လုံးရေလောက်။

ဂျင်းခြောက် (၅) ကျပ်၊ ငရုပ်ကောင်း (၅) ကျပ်၊ ပိတ်ချင်း (၅) ကျပ်၊ ပရုပ် (၅) ကျပ်၊ ထည့်လတ်ပြီးကာ၊ ခြောက်ကျပ်သား ဖုံးမသိမ်၊ စမုန်ငါးပါး အချိန် ၆-ကျပ် ၄-ပဲသားစီ အမှုန့်ပြု ရွှေငါးဆိုင်းနှင့် ရောနှောမှု သမအောင်ပြုပြီးလျှင် အိုးတွင်ထည့်ပါ။ ဇော်မှာသုံးထပ်မံပြီးသော် တွင်းတွင်ထည့်ပါ။ ဖွဲကြမ်းမှာတင်း (၁၂၀) အပြင်းတွင်ဖုတ်၊ ပ ဆေးခံ၍အုပ်၊ အလိုချမ်းမှ ထုတ်၍ရှု ဇမ္ဗူတွင် အကျော်ရသာယန ဆေးမြတ်တော်ဖြစ်၏။

အကျိုးအာနိသင် ဖော်ပြရသော် . . .

- ပထမဆေး ၁-ကျပ်၊ ပျားရည့်တစ်ပိဿာထည့်ကာ စားသော် ၉၆-ပါးပြေး၍သွား လူမှာ ၁၆- နှစ်သား။
- ဒုတိယဆေးမှာ တစ်ပဲသားသာ ပျားရည် ၂၅-ကျပ်မှာထည့်
  တစ်လစားသော် ရောဂါရှင်း၊ ဘေးဘယာလည်းကင်း၊ သုံးလစားသော် ခွန်အားတောင်း။
  ဆင်၊ မြင်း၊ ဖမ်းနိုင်ကြောင်း။

သတိကောင်းမြဲစွာ မှတ်ရန်မှာ ဆေးစားလိုလျှင် ဂုဏ်တော်ဝင် တစ်ထောင်စိပ်ပါမှ နေ့စဉ်မှာသော် (၁၀၈) ပတ်တော်ရပါမှ သက်သတ်လွတ်လည်း စား၊ ဂုဏ်တော်ပွား (၉) ပါးမြဲစေ သိဒ္ဓိဝေ၏။

သိဒ္ဓိစခန်း တက်လှမ်းသောခါ (၉) ပါး၊ (၁၀) ပါးလံစေပြီးက ပွားရဂုဏ်တော် (၁၀၈) အစ (၉) တိုးကြပြီး (၂၇၀) ပတ်ရေဝယ်ရောက် ရက်လည်းတို့တူလောက် သိဒ္ဓိပေါက်၏ သိဒ္ဓိမြောက်ကာ တတိယဆေးလာ၏။

ပုတီးပွားပြီး ပရိတ်ကြီး မန္တန် ရွတ်အံ့ သရဏဂုံ မေတ္တာဝယ်ပို့ ဝိဇ္ဇာမျိုးဖုံဖုံ မေတ္တာခြုံက ရရာတန်ခိုး မြေလျှိုး မိုးပျံ သက်တည်ရန်မှာ တစ်ကမ္ဘာမလွဲ နေရမြဲထူးကဲမြတ်လှ ရသာယနဆေးမြတ် အကျော် ဆေးမဟော်၊ ဣဒ္ဓိသာသယ ရသေ့နည်းဖြင့် နိဂုံးအုပ်လိုက်ရပေသတည်း။

အာယုဿနိဂုံး

ကျိုက်ထီးရိုးမှ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ရန်ကုန်ပြန်လာပြီး ရွှေတိဂုံဘုရားအောင်မြေ ၁၈-ဌာန ဘိုးဘိုးအောင် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း တစ်ဌာနလျှင် (အရဟံသိဒ္ဓိ) ၂၇-ပတ် ၁၈-ဌာနကို ၄၈၆-ပတ်နှင့် နေ့ချင်းပြီး ၉-ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၏။ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ပြီးမှ အမရသို့ပြန်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်အခါက ရွှေတိဂုံကို လွတ်လပ်စွာဖူးမြော်ဘဝနာပွားနိုင်၏။ ၁၈-ဌာနတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

၁။ အရှေ့ဘက်မုခ်တန်ဆောင်းအတွင်း (တနင်္လာထောင့် ကကုသန်ဘုရား)

၂။ အင်္ဂါထောင့်စေတီတစ်ဆူ တောင်ဘက်ရှိကြေးဆင်းတုတော် ပတ္တမြားရှင်ဘုရား။

၃။ အင်္ဂါထောင့်တန်ဆောင်းအနောက်ဘက်တွင်ရှိကြေးရုပ် (၃) ရုပ် တန်ဆောင်းအတွင်းမှ ကဿပဘုရား။

၄။ တောင်ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်း (ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်) ဂေါဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား။

၅။ စနေထောင့် ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား (ဘုရားပတ်လည်ရှိ စေတီ)

၆။ စနေထောင့် နေနှင့်လ ဘုရား (ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား အနောက်)

၇။ ကြာသပတေးဒေ ှ် (မြောက်ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်းဘုရား) တဿပဘုရား။

၈။ ရာဟုထောင့် ရှင်စောပုဘုရား (၉-နဝင်းစေတီဘုရား)

၉။ ရာဟုထောင့် ရင်ပြင်တော်အောင်မြေ။

၁၀။ ရာဟုထောင့် အောင်မြေအနီး ပါး ၄-ပါးဘုရား (မျက်ရှင်တော်ရှိဘုရား)

၁၁။ မြောက်ဘက်မုခ် တန်ဆောင်းအတွင်း ဂေါတမဘုရား။

၁၂။ ဂေါတမဘုရားမြောက်ဘက်ရှိ ဆံတော်တွင်းစေတီ။

၁၃။ မြောက်ဘက်မုခ်ဦးအနီးရှိ ဝိဇ္ဇာရုပ်ရှိသော တန်ဆောင်းအတွင်း မနေမယဘုရားနောင်တော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်မုခ်။

၁၄။ နောင်တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်မုခ်ရှိ ရှင်မထီး တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရှင်မထီးဘုရား။

၁၅။ နောင်တော်ကြီးဘုရားတောင်ဘက်မုခ် (တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏဘုရား)

၁၆။ တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ အောင်သိဒ္ဓိဘုရား။

၁၇။ အောင်သိဒ္ဓိဘုရား အနီးရှိ (အနောက်ဘက်မုခ်အနီး) ဘိုးဘိုးအောင်တန်ဆောင်းအတွင်းမှ ဘိုးဘိုးအောင်ဘုရား။

၁၈။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး အထက်ပစ္စယံ တဝဂ္ဂုပတ္တမြားမျက်ရှင်ဘုရား။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤ ၁၈-ဌာနကို နံနက် ၃-နာရီမှ ထပြီး ပုတီးစိပ်နေ၏။ နေ့ ၁၁-နာရီမှာ ဆွမ်းသက်သတ်လွတ်စား၊ အဝစား မြား ၅၀ ပေးရ၏။ တောင်မုခ်စောင်းတန်းအဆင်း အရှေ့ဘက်ဘေးဆွမ်းဆိုင်မှာစား၏။ ဆွမ်းစားပြီး ဆက်စိပ်၏။ နေ့ တစ်နာရီခွဲမှာ ရေချိုး၏။ ရေချိုးပြီး ဆက်စိပ်၏။ ည ၁၂-နာရီမှာ ၁၈-ဌာနလုံး ပြီး၏။

ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်၏

ရွှေပြည်တည်နည်း

ပထမ ရွှေပြည်ကြီးတည်သူမှာ အနော်ရထာ၊ ဒုတိယ ရွှေပြည်ကြီးတည်သူမှာ ဘုရင့်နောင်၊ တတိယ ရွှေပြည်ကြီးတည်သူမှာ ဦးအောင်ဇေယျတို့ ဤနည်းကျင့်သုံးကြ၍ အလွန်အောင်မြင်သွားကြပါသည်။

လုပ်ဆောင်နည်းအဆင့်ဆင့်

ပြည်တောင်းတစ်ခုကို ရွှေချပါ။ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ရွှေတစ်မျိုးမျိုးချနိုင်ပါသည်။ ရွှေပြည်အောင်း အောက်နေ၍ မွေးနံ့အရုပ်ခံပါ။ မွေးနံ့အရုပ်ဦးခေါင်းကို ဘုရားဘက်သို့လှည့်ထားပါ။

ရွှေပြည်တောင်းအတွင်းသို့ ဆန်၊ စပါး၊ ပဲ၊ ပြောင်း၊ နှမ်း၊ နို့ဆီဗူး ၁ လုံးစီ၊ ပေါက်ပေါက်မှုန့် နို့ဆီဗူး ၃ လုံး ၁၀ိ/တန်မှ ၁၀၀ိ/ တန်အထိ ငွေစက္ကူတစ်မျိုးမျိုး သက်စေခေါက်၍ထည့်ပါ။ ရွှေပြည် တောင်းထဲအောင်လံ ၉ ခုစိုက်ထူပါ။ ၁။ သသနာ့အလံ ၂။ ပြည်ထောင်စုအလံ ၃။ ထီးဖြူ ၄။ ထီးနီ ၅။ ရွှေထီး ၆။ တံခွန် ၇။ ဂုဏ်ကျား ၈။ ကြက်လျှာ ၉။ ဖြိုလ်တံခွန်များ

စိုက်ထူပြီး ဘုရားရှေ့မှာလှူထား၍ အောက်ပါ (၉) ဂါထာကို ပုတီးစိပ်ပါ။

၁။ သုဂတောင်းချက် ဂါထာ

သုဂတော သုဂတဌာနံ၊ သုဂတော သုန္ဒရိုဝိစ၊
သုဂတော နိဗ္ဗာနံယာတိ၊ သုဂတောတေ နမောနမာ။

၂။ နာညတြ ဂါထာ

နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ၊ နာညတြိန္ဒြိယ သံဝရ
နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံပဿာမိ ပါဏိနံ။

၃။ အဝေဝါဟံ ဂါထာ

အဝေဝါဟံ အယံ ဒိသွာန၊ အဝဠ္ဍိတာဝေသိနံ။
အဝံနာဘိ ဝဒ်ကိဋ္ဌ၊ နန္ဒိစ နဉပါဒိယိ၊

၄။ စိန္တမဏိ ဗုဒ္ဓဂါထာ

စိန္တမဏိ ရတနာနံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓ ရတနာနံ။
ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ နိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု၊

၅။ စိန္တမဏိ ဓမ္မ ဂါထာ

စိန္တမဏိ ရတနာနံ၊ ဓမ္မံ ဓမ္မ ရတနာနံ။
ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ နိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု၊

၆။ စိန္တမဏိ သံဃ ဂါထာ

စိန္တမဏိ ရတနာနံ၊ သံဃံ သံဃ ရတနာနံ။
ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ နိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု၊

၇။ ဇိ ၁၀ ချက်ဂါထာ

ဇိနပါပံ-ဇိနံ သေဋ္ဌော၊ ဇိနပါပံ-ဇိနံ ဓမ္မော၊
ဇိနပါပံ-ဇိနံ သံဃော၊ ဇိနော ရသံ-ဇိနံ ဗုဒ္ဓ
ဇိနဘိဇံ - ဇိနံ နမေ။

၈။ စ မ ဂါထာ

စက္ခုမာစရ မာစိရ္ဆော၊ ဓမ္မည္ဈမ္မာသာမိကော
စလူပေတော စလာဒဌော၊ ဝရဒေါ ဒေဝတုမေဝစ

၉။ ပဋ္ဌမ ဂါထာ

ပဋ္ဌမ သက လတ္တဏာ ဓမ က ပဉ်၊ ဒုတိယာဒိ ပစ္စယ နိဿနတော
သမနိ ဒုနိမ သမဗူ သနိဗူ ကမတော ဝိဘင်္ဂေ ပဋ္ဌမေနဝိနာ

မှတ်ချက်။

- ပထမအကြိမ် (၄၅ ရက်၊ ၈၁ ရက်၊ ၁၀၈ ရက်) ၉-ဂါထာကို တစ်ဂါထာတစ်လုံးချ၊ တစ်ပတ်နှုန်းဖြင့် ၉-ပတ်စိပ်ပါ။
- ဒုတိယအကြိမ် (၄၅ ရက်၊ ၈၁ ရက်၊ ၁၀၈ ရက်) ၉-ဂါထာကိုတစ်ဂါထာတစ်လုံးချ၊ နှစ်ပတ်နှုန်းဖြင့် ၁၈-ပတ်စိပ်ပါ။
- တတိယအကြိမ် (၄၅ ရက်၊ ၈၁ ရက်၊ ၁၀၈ ရက်) ၉-ဂါထာကိုတစ်ဂါထာတစ်လုံးချ၊ သုံးပတ်နှုန်းဖြင့် ၂၇-ပတ်စိပ်ပါ။
- ၄၅ ရက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တိုင်း လပြည့်နေ့တွင် စတင်ပြီး (ကုန်း) လွှတ်စားပါ။
- ၈၁ ရက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တိုင်း ဥပုဒ်နေ့တွင် စတင်ပြီး (သား) လွှတ်စားပါ။
- ၁၀၈ ရက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တိုင်း မိမိမွေးနေ့တွင် စတင်ပြီး (သား) လွှတ်စားပါ။

နေ့စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာတွင် ၄င်းကိုးဂါထာကို (၂) ကြိမ် (၃) ကြိမ်ခွဲ၍ စိပ်နိုင်ပါသည်။

စီစဉ်ကြီးကြပ်သူ- ဦးသန့်ဇင်

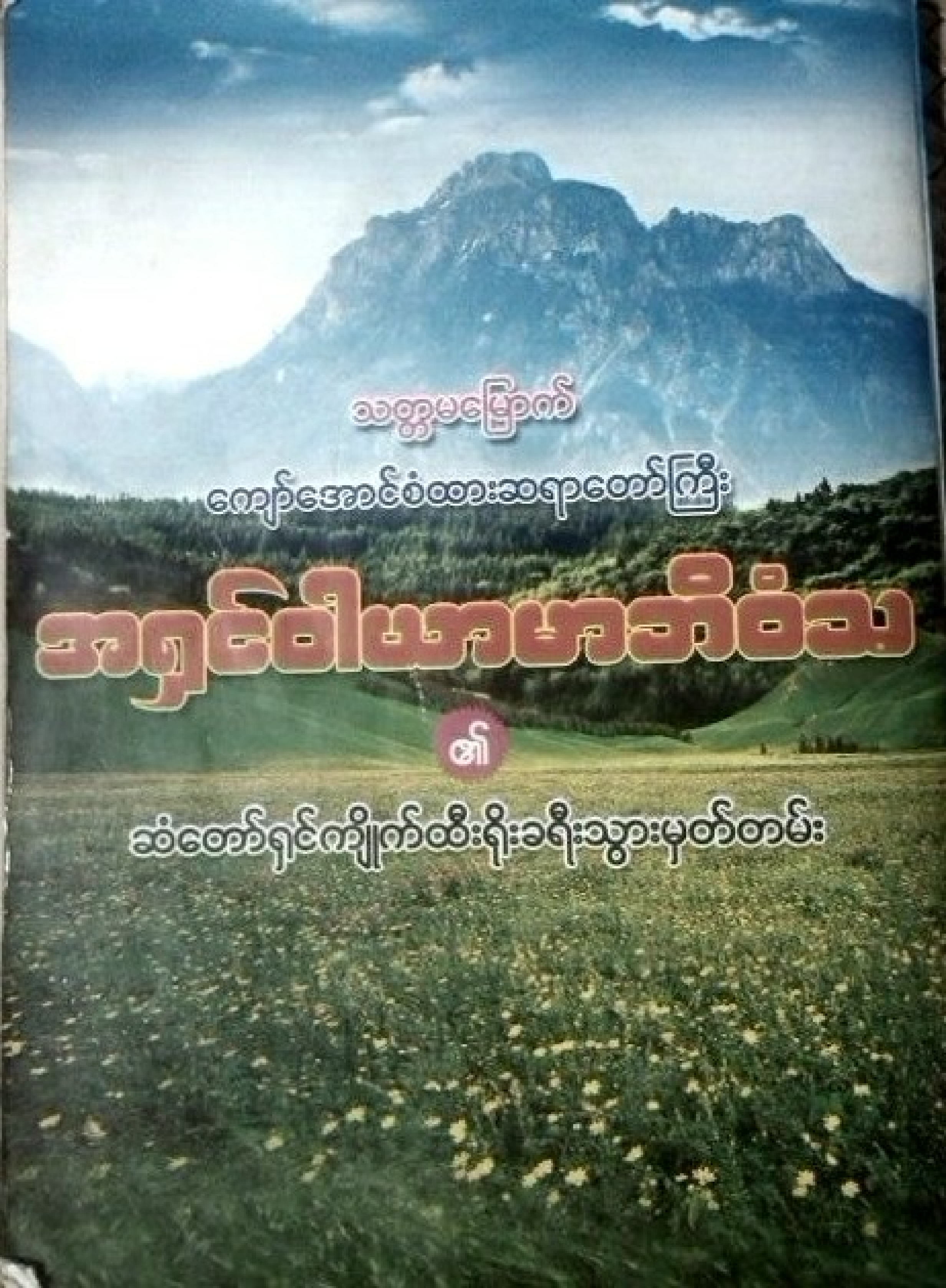

သတ္တမမြောက်
ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ကြီး
အရှင်ဝါယာမာဘိဝံသ
၏
ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးခရီးသွားမှတ်တမ်း